

Giới thiệu Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống

Bá đạo dâm hiệp hệ thống – đang tiến hành – Dâm Đại Tiên Tôn

Giới thiệu truyện tiên hiệp đặc sắc này:

Trần Tuấn Huy khi lên năm thì cha mẹ bỗng mất tích, vì thế cậu đành cùng em gái của mình Quỳnh Hân đến cô nhi viện ở. Ngoài ra, bản thân còn có một cô bạn gái tên Ngọc Lan.

Có nơi sinh sống, em gái đáng yêu, bạn gái xinh đẹp, Trần Tuấn Huy cứ nghĩ cuộc đời mình đâu không còn cha mẹ nhưng như vậy cũng đủ. Thế mà người tính không bằng trời tính, một biến cố xuất hiện lại phá tan mọi kế hoạch mà cậu đã định sẵn cho mình.

Cậu cùng em gái bị một tổ chức tên Tsuko bắt về. Đến lúc này mới biết ra bản thân cậu cũng như Quỳnh Hân có ADN đặc biệt, huyết mạch đó có tên gọi là Hấp Huyết Ma Nhân. Nó chỉ xuất hiện khi bản thân chủ chịu phải kích động.

Vì vậy bọn tổ chức cho cả hai xem đoạn hình ảnh mà người trong hình chính là cha mẹ cậu đang bị tra tấn hành hạ đến chết dần. Không chỉ như thế, bọn chúng còn bắt cóc Ngọc Lan cùng gia đình cô ấy đánh đập trước mặt cậu.

Quỳnh Hân không thể chịu nổi đã qua đời chết, Tuấn Huy tuyệt vọng tột cùng đã thức tỉnh được huyết mạch đang chảy trong người.

Cậu trả thù nhưng sau đó lại bị một cô gái khác giết chết.

Rồi Tuấn Huy may mắn được xuyên không, nhập vào linh hồn một thân chủ tên Dương Tuấn. Ngoài cậu ra thì cả Ngọc Lan cùng Quỳnh Hân cũng vậy, chỉ là mỗi người một nơi.

Cả ba sẽ như thế nào đối với thế giới xa lạ này ?

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Bi Kịch Và Xuyên Không

Địa Cầu, năm X200.

Trần Tuấn Huy là một học sinh bình thường, sống cùng em gái trong một cô nhi viện, tuy đời sống bình thường nhưng rất hạnh phúc khi có em gái lúc nào cũng vui vẻ và người bạn gái lúc nào cũng ở bên cạnh hẳn, Ngọc Lan.

Nhưng biến cố kéo tới, phá vỡ cuộc sống của Tuấn Huy.

Một nhóm người bí mật bắt Tuấn Huy và em gái hẳn Quỳnh Hân, một tổ chức tên Tsuko (vết sẹo), cho hai người họ xem một đoạn hình ảnh về một đôi nam nữ trung niên bị tra tấn đến chết, ba mẹ của Tuấn Huy và Quỳnh Hân.

Bọn chúng muốn ADN đặc biệt trong người hai người họ, trừ khi bị kích động mạnh, nó mới phát động, nên bọn chúng còn bắt cả Ngọc Lan và gia đình cô ấy đến tra tấn.

Quỳnh Hân không chịu nổi đã bị kích động, khiến căn bệnh Latixoa (một căn bệnh liên quan đến não) bùng phát, khiến não bị phá hủy mà chết đi.

- Dừng lại, tao bảo chúng mày dừng lại...

Tuấn Huy gào thét trong tuyệt vọng, con mắt màu đen từ từ đổi màu, máu như nước mắt chảy ra, sợi dây xích đang trói bị phá nát, móng tay dài ra, sắc bén như vuốt hổ, răng nanh cũng dài ra, sau lưng mọc ra hai cánh đen kịt, huyết mạch của Tuấn Huy không phải bình thường, mà là Hấp Huyết Ma Nhân.

- Nhanh lên, nó thức tỉnh rồi.... Hực..

Một tên đàn ông cao to đang cầm dây thừng đánh lên người cha Ngọc Lan gào lên, nhưng đó lại là câu nói cuối cùng của hẳn, một bộ móng vuốt xuyên thủng yết hầu hẳn, xé cơ thể và đầu hẳn ra làm hai, máu bắn tung tóe.

Pằng... Cộc... Cộc...

Tùng tiếng súng máy vang lên, mưa đạn bay tới tấp đến Tuấn Huy, nhưng một bức tường bằng máu dựng lên chặn lại hết thảy.

- Bọn mày, phải chết, chết hết....

Tuấn Huy dùng con mắt kì lạ nhìn chung quanh, sau bức tường máu là bóng người màu đỏ mờ ảo, đây là Thị Huyết Nhân của Hấp Huyết Ma Nhân, chỉ cần nhìn máu lưu thông có thể xác định được vị trí của kẻ sống.

Kréc....

Cơ thể thu nhỏ, Tuấn Huy biến thành một con dơi ẩn trong bóng tối, lao đi với tốc độ kinh khủng, trong chớp lát đã vòng lại sau lưng bọn chúng.

Phốc.... Phốc....

Tùng cái đầu, bộ phận cơ thể văng lên cao, máu tươi nhuộm đỏ sàn nhà, một cảnh tượng không khác gì địa ngục.

Tuấn Huy bước đến ôm lấy hai thân thể của Quỳnh Hân và Ngọc Lan, Ngọc Lan bị dây thừng đánh đến bong da tróc thịt, chỉ còn thoi thóp vài hơi, trong khi Quỳnh Hân cơ thể đã không còn hơi ấm.

- E....m...yê...u...an..h...nhiê..u..l.ấ..m...

Ngọc Lan cố gắng từng hơi thở để nói, bàn tay xinh đẹp cố gắng vuốt lên má Tuấn Huy một cái, sau đó buông xuống, mắt nhắm nghiền, sinh cơ đoạn tuyệt.

- Không.....

Tuấn Huy gào khóc, nước mắt thay bằng máu chảy xuống, bàn tay thấm đẫm máu tươi run run vuốt ve mái tóc Ngọc Lan và Quỳnh Hân, hai người con gái hắn yêu thương nhất, đều mất đi trước mặt hắn.

Bóp... Bóp...

Bỗng nhiên có tiếng vỗ tay vang dội từ phía trước, một cô gái trẻ với mái tóc vàng dài đến chân, mặc một bộ đồ bó khiến hai núm hoa vươn nhón ra ngoài, bước đến trước mặt Tuấn Huy.

- Chúc mừng, nhà người đã thức tỉnh, vui chứ?

Cô gái mở môi anh đào nói chuyện, giọng điệu mang theo sự trêu tức nồng đậm.

- Chết....

Tuấn Huy mất đồ ngẫu vươn móng vuốt đâm tới cô gái, nhưng bàn tay cô ta nhanh chóng bắt lấy cổ tay của Tuấn Huy, khiến hắn không thể di chuyển cánh tay được.

- Dù có sức mạnh thế nào, hay cơ thể không bao giờ bị phá hủy, thì sâu kiến, vẫn chỉ là sâu kiến.

Cô gái đưa miệng gần tai Tuấn Huy thì thầm, bàn tay nhanh như chớp xuyên thủng l-ng ngực Tuấn Huy, cánh tay còn lại xuyên qua đầu hắn, cả hai lòi ra hai trái tim màu đen đang đập.

Bụp...

Hai trái tim nổ tung, cơ thể Hấp Huyết Ma Nhân cũng nổ ra, máu tươi vung vẩy lên người cô gái, ngón tay khê đưa lên miệng, cái lưỡi mềm liếm nhẹ ngón tay, máu làm vẻ đẹp của cô ta thêm tuyệt hảo.

.....

- Gì, a....

Từ một vách núi vang ra tiếng gầm rống giận dữ, trong một hang động nhỏ có một người thiếu niên tầm 14, 15 tuổi, mái tóc đen nhánh che đi khuôn mặt anh tuấn, quần áo rách tươm, đầy vết thương trên người, nằm trên một đồng cỏ khô.

- Người tỉnh rồi sao? Bình tĩnh lại đi...

Một cô gái với mái tóc đen nhánh, đôi mắt một xanh một đỏ, làn da trắng mịn, khuôn mặt trái xoan, đôi môi đỏ mọng, mày kiếm, bộ ngực tròn trịa đung đưa, đôi chân thon dài bước đi dịu nhẹ và lúc nào cũng có từng cánh bướm bay xung quanh, bước đến bên cạnh thiếu niên, lo lắng nắm tay hắn. Thiếu niên này tên là Dương Tuấn, một tên sai vật vì làm lỗi mà bị ném xuống đây, một thường dân không có pháp lực dĩ nhiên là thịt nát xương tan, nhưng rất may chỉ bị va đập mà chết, linh hồn Tuấn Huy xuyên qua, nhập vào cơ thể này và được cô gái tên Lan Hồ Điệp này cứu sống.

Đôi mắt màu đen của Tuấn Huy đổi thành một đen một tím, răng nanh cũng bắt đầu dài ra, móng vuốt lần nữa xuất hiện, Hấp Huyết Ma Nhân mỗi khi thức tỉnh hoặc đói khát mà không thỏa mãn sẽ sinh ra ham muốn hoang lạc, khiến lí trí mất kiểm soát, nên họ luôn có những người vợ Hấp Huyết Ma

Nhân để thoải mái.

Xoẹt...

Móng vuốt sắc bén xoạt qua quần áo Hồ Diệp, bộ quần áo bằng vải dễ dàng bị xé rách, bộ ngực tròn xinh xắn với hai nụ hoa hồng hào lộ ra, bên dưới là một u động sạch trơn đang rỉ rả mật dịch.

- A, người làm gì vậy?

Hồ Diệp sợ hãi hét lên, nhưng đã bị miệng Dương Tuấn (gọi nó vậy luôn cho tiện) chặn lại, đôi mắt hai màu sợ hãi của Hồ Diệp nhìn vào đôi mắt của Dương Tuấn, không hiểu vì sao nàng cảm thấy được bên trong là sự cô đơn, thù hận,... khiến trong lòng nàng dâng lên một sự thương cảm khó hiểu, cuối cùng không còn phản kháng mà buông xuôi.

Mặc dù cả hai là thường dân, nhưng Dương Tuấn vẫn còn Hấp Huyết Ma Nhân huyết mạch, nên sức mạnh và tốc độ hơn hẳn người khác.

- Um, um...

Lưỡi Dương Tuấn như một con rắn lục lợ trong miệng Hồ Diệp, cuối cùng chán nản mà quần lấy lưỡi Hồ Diệp, nước bọt cả hai hoà quyện, chảy ra khoe miệng cả hai, tay Dương Tuấn không chịu ngồi im mà di chuyển lên hai quả đào tiên phía trên, nhào nặn đủ kiểu, chốc lát còn đưa tay véo nụ hoa trên quả đào, khiến nụ hoa căng cứng lên...

Phía dưới cự vật đã thoát khỏi vòng vây, hùng dũng cộ lên bên ngoài u động, khiến nó e thẹn bóp lại, mật dịch nhẹ nhẹ tiết ra, bàn tay mềm mại của Hồ Diệp vô thức cầm lấy cự vật mà xoa nhẹ nhẹ, bàn tay Dương Tuấn không chịu yếu thế mà nhào nặn mạnh hơn, khiến Hồ Diệp đạt đến cực khoái, tay bóp chặt cự vật, u động phun ra một cột mật dịch, ướt đầm một vùng cỏ khô bên dưới.

Dục hoà công tâm, Dương Tuấn không chịu nổi nữa đè Hồ Diệp nằm xuống, cự vật hùng dũng xông vào u động, khai phá nơi chưa ai đặt chân vào.

- U, nó to quá, đau...

Hồ Diệp tay nắm lấy đồng cỏ, răng cắn chặt, miệng rên rỉ từng chữ.

Phốc...

Dương Tuấn hồng hồng sức, đầu cự vật nong rộng mật đạo, cửa khẩu cuối cùng bị xuyên phá, đầu cự vật chạm đến điểm cuối mật đạo, mật dịch cùng một chút huyết chảy ra bên ngoài, tí tách nhỏ xuống đồng cỏ khô.

- I, đau quá, đừng cử động, đau lắm...

Hai dòng nước mắt rơi xuống, Hồ Diệp đưa tay đẩy cơ thể Dương Tuấn, muốn hắn dừng cử động ngay, nhưng đó lại là một sai lầm.

Cơ thể bị đẩy ra khiến cự vật cũng di chuyển, thân cự vật mài lên mật đạo, mật đạo run rẩy bóp chặt cự vật, khiến cự vật thêm sung sức mà trương to, Dương Tuấn cũng lấy đà đẩy mạnh lần nữa.

- U, đừng mà, đau lắm.. Hư...

Hồ Diệp hiện tại không thể ngăn cản Dương Tuấn, chỉ biết hứng đỡ từng cú đẩy như trời giáng vào cửa hoa động, mật đạo cứ bóp chặt cự vật, mật dịch ầm ập cứ xuất ra không ngừng, khiến Dương Tuấn càng thêm hăng say.

Phập... Bịch...

Da thịt va chạm, thịt cứng va thịt mềm, mật dịch tung tóe, Hồ Diệp bây giờ khuôn mặt đỏ ửng, tay che miệng vì không muốn nghe thấy tiếng rên của mình, nhưng bị Dương Tuấn mở ra, chèn miệng hắn vào đó.

Phụt....

Cuối cùng suốt gần một giờ, cự vật mới mở miệng, hoa động cũng mở cửa đón khách, tinh hoa như thác tuôn vào, bơm đầy tròn hoa động.

- Um, ư, ừm, ừ....

Hồ Diệp miệng bị khoá chặt, chỉ biết rên rỉ những từ ngữ vô nghĩa, cuối cùng vô thức vòng tay ôm lấy lưng Dương Tuấn, thiếp đi.

Đôi mắt của Dương Tuấn trở lại bình thường, không còn những cảm xúc lẫn lộn trong đó, nhưng đôi mắt một đen một tím vẫn không thay đổi, cơ thể trở lại người bình thường.

Keng, Dâm Hiệp Hệ Thống đã khởi động...

Hoàn thành nhiệm vụ khởi động hệ thống nhận được gói quà Tân Thủ đặc biệt.

Keng, bắt đầu khôi phục kí ức trong 1s nữa.

- A....

Từng câu nói kì lạ vang lên trong đầu Dương Tuấn, rồi bỗng nhiên đầu hắn đau đớn cực kì, giống như não bộ phình to như sắp nổ tung, khiến hắn ngất đi và nằm cạnh Hồ Diệp.

.....

Trong khi đó, ở một vùng biên giới xa xôi, một luồng sáng bay xuống, nhập vào một con cá dưới một hồ nước, sau đó từ từ con cá biến đổi, trở nên to hơn và phần đầu thì mọc ra nửa cơ thể người, khiến sinh vật sống trong hồ sợ hãi bỏ chạy, một mỹ nhân ngư với khuôn mặt giống như đức Ngọc Lan, sau đó một luồng sáng mang theo hình ảnh hỗn loạn nhập vào mỹ nhân ngư, đôi mắt nàng mở ra, chiếu sáng cả hồ nước mênh mông.

Một vùng đất trù phú, trong một toà lâu đài nguy nga, một luồng sáng bay xuống, rơi vào một bông hoa hồng trong hoa viên, bông hoa chìm sâu vào lòng đất, biến đổi, rễ hoa đâm gai xâm chiếm cả lòng đất, nhụy hoa mọc ra nửa cơ thể một bé gái, đôi mắt nhắm nghiền, khuôn mặt lại giống như đức Quỳnh Hân, giống như Ngọc Lan, cô bé cũng có lại kí ức, đôi mắt loé sáng, ánh mắt vô định nhìn phương xa.

- Tuấn Huy/ Anh hai....

Một thế giới, một ngày, ba linh hồn xuyên không...

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Nhiệm Vụ

Thế giới này gọi là Huyền Tiên Giới, gồm 4 đại lục lớn là Hoàng Minh, Vũ Huỳnh, Sa Hải, Chu Linh đại lục, mỗi đại lục lại có 4 Đế Quốc chia nhau thống trị, mỗi Đế Quốc lại có 5 Vương Thành, mỗi Vương Thành lại có 12 Đại Thổ, mỗi Đại Thổ thống trị 4 Đại Gia Tộc.

Nơi Dương Tuấn xuyên qua là Chu Linh đại lục, một Đại Thổ nhỏ tên là Thạch Bàn, có bốn đại gia tộc là Quan, Vũ, Hoa, Sở.

Muốn tu tiên cần có một Thần Hồn, giúp cảm nhận pháp lực trong linh khí, chia làm nhất phẩm đến cửu phẩm.

Tu sĩ tu tiên được chia cảnh giới là: Thường Dân, Luyện Thể, Nhập Linh, Khai Thể, Phá Linh, Kết Anh, Phách Anh, Hư Linh, Hợp Nguyên, Độ Kiếp, Đại Thừa mỗi đại cảnh giới có 10 tiểu cảnh giới... Ngụy Tiên, Nhân Tiên, Thiên Tiên, Đại Tiên, Minh Tiên, Đại La Minh Tiên, Kim Ất Đại Tiên, Ngũ Hành Hoàng Tiên, Càn Khôn Đại Tiên...

Công pháp được chia làm Nhân, Linh, Huyền, Hoàng, Địa, Thiên, Thánh, Tiên, Thần giai có nhất đến cửu phẩm.

Trang bị ở đây gồm Pháp Khí, Đế Khí, Thánh Khí và Tiên Khí chia làm nhất đến cửu phẩm.

Ngoài Nhân Tộc còn có vô số tộc khác biết tu luyện, dã thú khi có linh trí cũng có thể tu luyện, hoá thành hình người.

- Ác Ma Thú, mọi vật khi khai sinh linh trí, bắt đầu tu luyện, vô cùng hung ác, thích ăn thịt tu sĩ để gia tăng tu vi.

- Linh Thú, khai sinh linh trí, từ khi sinh ra đã có cơ thể giống người, sống ản dật, chỉ thích tu luyện thành tiên.

- Tiên Thú, sinh ra đã có tu vi kinh khủng, thống trị một vùng trong im lặng, rất hiếm khi xuất hiện.

.....

Đó là những kí ức mà Dương Tuấn nhớ lại, mờ nhạt ra, vẫn là trần hang đá như cũ, nhưng bàn tay hắn thì đang cảm vào thứ gì đó rất mềm mại.

- Um~ a~

Hồ Diệp trong giấc ngủ say thì tỉnh giấc bởi một bàn tay rắn chắc nhào nặn gò bồng đảo của nàng, khiến khuôn mặt vừa trở về bình thường chốc lát ửng đỏ, nhưng nàng cũng không di chuyển, mà nằm im giả vờ ngủ say.

Keng, Dâm Hiệp Hệ Thống kính chào kí chủ..

Một giọng nói máy móc băng lãnh vang lên trong đầu Dương Tuấn, khiến hắn dừng lại hoạt động.

- Há? Hệ thống Dâm Hiệp? Đùa ta sao?

Keng, hệ thống không biết đùa, thỉnh kí chủ tén lại nhân phẩm.

- Ấc, nếu đúng vậy thì giải thích cho ta xem hệ thống có gì nào.

Keng, trước hết là bảng thông tin.

.....

Dâm Hiệp: Dương Tuấn. Tuổi: 14.

Đăng cấp: 1. EXP: [0/5000].

Tu vi: Thường Dân. Pháp Lực: [0/999].

Mị Lực: 23.

YY: 18cm - 3cm

Danh tính: Không

Danh hiệu: Dâm Hiệp tập sự.

Thân Thể: Không

Huyết Mạch: Hấp Huyết Ma Nhân.

Kỹ Năng: 0.

Trang Bị: 0/6.

Dâm điểm: 0.

Sát điểm: 0.

.....

Keng, diệt sát kẻ địch nhận Pháp Lực và sát điểm, EXP và dâm điểm thông qua kí chủ giao hợp và hoàn thành nhiệm vụ sẽ nhận được, đối với xử nữ sẽ được gấp đôi.

Keng, đăng cấp tăng lên ngẫu nhiên khai mở công năng, chỉ số và gia tăng chỉ số.

Ngoài ra, khi độ Hào Cảm của một đối tượng đối với kí chủ đạt một mốc nhất định, cũng sẽ có ban thưởng.

Keng, Dâm điểm và sát điểm có thể dùng để mua sắm ở cửa hàng hệ thống, ngoài ra còn có thể sử dụng trong một số công năng.

Ngoài ra khi song tu sẽ tự động hấp thu pháp lực rất nhiều.

Keng, phát hiện gói quà Tân Thủ đặc biệt, có hay không mở ra?

- Mở....

Keng, mở ra gói quà Tân Thủ đặc biệt, nhận được:

Nhận 1 vé Pháp Lực + 1 vạn.

Nhận 1 vé exp + 2 vạn.

Nhận được 1 lần rút Thần Hồn ngẫu nhiên (tối đa ngũ phẩm).

Nhận 1 Pháp Khí Hoà Long Thiên Đạo tứ phẩm.

Nhận 1 Đạo Pháp Long Khiếu Cửu Thiên tứ phẩm Nhân giai.

Nhận 1 Thân Pháp Thiên Quân Hoành Bộ tứ phẩm Nhân giai.

Nhận được 1000 Dâm điểm, X2 vì lí do ai cũng biết.

.....

- Ô, nhiều đồ như vậy?

Dương Tuấn gãi gãi đầu, cầm trong tay ba tấm giấy màu vàng trong tay, không để ý Hồ Diệp đang bỏ trốn.

Phụp....

Ba tờ giấy biến mất, hoá thành ba luồng sáng nhập vào Dương Tuấn.

Keng, đẳng cấp tăng lên 1→5. Mị Lực +5,.

→Khai mở chỉ số Lực Lượng: 20.

Keng, tu vi tăng lên Luyện Thể tầng 5. [1/5000].

Cảm giác cơ thể trở nên thoải mái, cơ bắp trở nên thêm cứng cáp, thân thể cũng nhẹ nhàng hơn.

- Um, tên của ngươi là gì?

Bỗng nhiên Hồ Diệp từ trong góc tối thẹn thùng đưa đầu ra, miệng ấp a ấp úng hỏi Dương Tuấn.

Keng....

Nữ tử: Lan Hồ Diệp. Tuổi: 15.

Tu vi: Thường Dân. [900/999].

.....

- Ta là Dương Tuấn, Hồ Diệp, đa tạ nàng đã cứu ta và cũng xin lỗi vì hành động đó.

Dương Tuấn dùng hết sự chân thành nói.

- Không, không, chỉ là ta sống ở đây nên mới cứu ngươi thôi.

- Nàng sống ở đây? Tại sao vậy?

- Um, bởi vì đôi mắt của ta quá kì lạ, nên bọn họ nói ta xấu xí và đuổi ta ra khỏi thôn, nên ta mới sống trong hang động này.

- Nàng không có xấu, đôi mắt của nàng rất đẹp kia mà.

Hồ Diệp được Dương Tuấn khen ngợi thì mặt đỏ bừng, ném cho hắn một bộ quần áo vải thô rồi bỏ chạy.

Dương Tuấn lắc đầu, nở nụ cười vui vẻ.

- Chắc, có lẽ nên đi luyện tập công pháp một chút.

.....

Dương Tuấn chọn một khu rừng nhỏ để luyện tập, thanh Hoả Long Thiên Dao chạm khắc cán là đầu rồng, lưỡi đao hơi to nhưng sắc bén, khi truyền pháp lực vào thì bốc lên một ngọn lửa màu tím.

- Long Khiếu....

Dương Tuấn quát lên, đao trong tay hừng hực lửa tím, bỏ xuống một kiếm đầy uy lực, một đầu hỏa long lao ra, càn quét một mảng rừng phía trước, đốt mọi thứ trong tầm ảnh hưởng thành tro.

Keng, Long Khiếu Cừu Thiên +100 exp.

Keng, diệt sát Ác Ma Thú Mộc Thử, Luyện Thể tầng 2 nhận 20 sát điểm và pháp lực.

Hai âm thanh thông báo vang lên trong đầu Dương Tuấn, khiến hắn dừng lại động tác.

- Ách, thật là ta chỉ lỡ tay mà thôi.

Dương Tuấn chấp tay trước ngực, cúi đầu nói.

Àm... Âm...

Bỗng nhiên mặt đất rung động, giống như có một vật cực nặng rơi xuống, âm thanh ầm ỹ vang lên cách đó không xa.

Dương Tuấn hướng phía âm thanh mà đạp thân pháp lao đi, mỗi lần sử dụng thì exp thân pháp cũng tăng lên đáng kể.

- Hắc hắc, mời ngon đến cửa, hôm nay đúng là tốt số.

Vừa đến nơi, Dương Tuấn đã nghe được giọng nói khàn khàn của một người đàn ông, nhìn kĩ là một trung niên nhân vác chùy cực lớn, râu tóc bù xù, vô cùng xấu xí.

Phía trước mặt hắn là ba cô gái, người đứng sau cùng là một thiếu nữ quốc sắc thiên hương, mày liễu mắt như sao, mái tóc đen nhánh mượt dài đến lưng, mặc bộ áo lụa màu hồng càng thêm xinh đẹp, bên cạnh là hai người khác nhan sắc cũng sắc sảo, nhưng kém xa cô gái này.

- Sở Kiều tiểu thư, người mau chạy, đề nô tỳ cản hắn.

Một cô gái đang che chắn trước người vị tiểu thư này hét lên.

- Thanh Mai, Lan Chi, cố gắng đợi ta, ta sẽ gọi người đến.

Sở Kiều sợ hãi bỏ chạy, nhưng vừa bước đi mấy bước đã vô lực ngã xuống.

- Muốn chạy? Có Mê Dâm Châm này của ta, đừng hòng.

Tên đàn ông cười dâm tiện, trong tay còn cầm hai thanh châm đồng màu đỏ.

- Tiểu th..... Hư....

Chưa kịp nói hết câu, Thanh Mai và Lan Chi đã bị tên này ném trúng châm vào dâm huyết, khiến toàn thân vô lực, nóng ran, u động thì không ngừng tiết ra mật dịch.

Keng...

Nam tu: Dâm Bát Đản. Tuổi: 37.

Tu vi: Luyện Thể tầng 7.

.....

Bát Đản thấy độc kế đã xong, thì vội vàng thoát y, lao đến phía Thanh Mai và Lan Chi đang tự xé quần áo vì dục hoả thiêu đốt.

- Đừng vội, đánh với ta hãy nói...

Một giọng nói vang lên bên tai Bát Đản, cảm giác lạnh lạnh ngang cổ khiến hắn giật mình nhảy lùi về sau, một nhát đao khí xoạt qua vị trí lúc nãy thành một rãnh sâu.

- Moá, kẻ nào?

Bát Đản tức giận gầm lên, chùy trong tay vung vẩy, gió mạnh thổi bụi đất bay tứ tung.

- Đừng nóng, đừng nóng giận, sắp chết thì đừng nóng giận như vậy.

Lại là giọng nói đó, cảm giác ớn lạnh xông lên não, Bát Đản cảm chùy vung ngang vung dọc, nhưng chả trúng bất cứ thứ gì.

Xoạt.... Phốc...

Bỗng nhiên, cánh tay trái của Bát Đản bị cắt đứt, máu tươi vẩy lên mặt hắn, khuôn mặt thất thần nhanh chóng đổi thành vận vẹo vì đau đớn.

- A.....

Bát Đản gào khóc đau đớn, lăn lộn trên mặt đất như con cẩu đang nghịch cát.

- Còn trần trối gì không?

Một bàn chân đạp lên đầu Bát Đản, giọng nói của Dương Tuấn vang lên, lưỡi đao rọc cháy kẻ vào cổ Bát Đản.

- Ngươi, ngươi là ai?

- Xuống hoàng tuyền mà hỏi.

Phập...

Lưỡi dao sắc bén xoẹt qua cổ Bát Đản, cái đầu mang theo vẻ không thể tin lẫn lóc, máu tươi như thác bắn lên cao, ướt đẫm mặt đất chung quanh.

Keng, diệt sát Luyện Thể tầng 7 tu sĩ, nhận được 70 điểm sát và pháp lực.

Keng, phát động nhiệm vụ trưởng thành.

..... [Đã Cứu phải Giúp đến cùng].....

Mô tả: Kí chủ lần đầu cứu người, nhưng người gặp nạn lại trùng nạn mà chỉ kí chủ có thể giải, nên thỉnh kí chủ giúp đến cùng.

Ban thưởng: 5000 EXP, 5000 điểm tích lũy và pháp lực.

Thất bại: Cắt trym

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dân Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Hồng Hoang Yên Điệp

- Ưc...

Dương Tuấn nuốt nước bọt, nhìn hai tỷ nữ cũng vị tiểu thư đang co quắp dưới đất, ngón tay cho vào mật động không ngừng ma sát bên trong.

- Đây là giúp người a.....

Dương Tuấn bắt đầu dĩ thoát ra y phục, cự vật hùng dũng chỉ thiên, toả ra nhiệt khí mãnh liệt.

Thanh Mai và Lan Chi đang tự hoà mẫn thì bò đến cạnh Dương Tuấn, cả hai đưa miệng liếm láp cự vật của Dương Tuấn, khuôn mặt đỏ bừng dâm dăng, hai cái lưỡi như con rắn không xương quấn lấy cự vật.

- Nhanh giải quyết thôi...

Dương Tuấn gầm lên, tay lật Lan Chi lại, cự vật không nhân nhượng đâm vào mật động của nàng ta, mật đạo trơn trượt bởi mật dịch khiến cự vật dễ dàng xuyên phá màng trinh.

- A, nóng quá....

Lan Chi bị Dương Tuấn đẩy mạnh, miệng há hốc rên lên, mật dịch cùng một chút máu chảy ra bên ngoài, đầu cự vật thì chạm đến bên ngoài hoa động, mật đạo bóp chặt thân cự vật như không muốn nó rời ra.

Keng, nhận được 200 dâm điểm và pháp lực.

Phạch... Phập...

Dương Tuấn dùng hông nhấp vừa mạnh vừa nhanh, Lan Chi mềm không ngâm lại được chỉ biết rên rỉ dâm dục, dâm dịch cứ tiết ra mãi không ngừng.

Vì không muốn kéo dài thời gian, nên Dương Tuấn dùng hết sức nhấp, tay bắt lấy hai quả đào tiên lũng lảng phía trước, nhào nặn đủ kiểu, cuối cùng mật đạo đạt đến cực khoái bóp chặt cự vật, đầu cự vật cũng mở rộng, phun ra ào ạt tinh hoa.

Kéo cự vật thấm đẫm hỗn hợp chất dịch ra khỏi mật động Lan Chi, Dương Tuấn đổi ngay sang Thanh Mai.

(Sở Kiều món chính, ăn sau cùng mới ngon, hắc hắc)

- Hừ, nhấp đi, ta muốn sướng

~Thanh Mai vòng tay lên cổ Dương Tuấn, thè lưỡi liếm lên cổ Dương Tuấn, tay véo hai đầu ti của Dương Tuấn, khuôn mặt đỏ bừng, miệng cứ rên rỉ bởi từng cú đập của cự vật vào động hoa.

- U, a, xuất, ta xuất rồi..

Thanh Mai hét lên, dâm dịch phía dưới bắn ra như thác, cơ thể run rẩy, vô lực nằm dưới đất, mặt động vẫn còn chảy ra tinh hoa trắng đục.

Keng, nhận được 100 dâm điểm và pháp lực.

- Đừng, đừng lại đây....

Sở Kiều sợ hãi lùi về sau, thái độ nhìn không có vẻ trúng phải dâm được.

Keng, nàng ta đã tự giải dâm được, nhiệm vụ cưỡng chế hoàn thành.

- Ô, đã vậy, tạm biệt tiểu thư....

Dương Tuấn nở nụ cười thân thiện với Sở Kiều, nhưng đó lại là nụ cười đáng sợ với nàng, khiến nàng lấy tay che mặt lại, cơ thể run rẩy kịch liệt vì sợ hãi.

Dương Tuấn từ lúc nào đã chạy đi, kiểm tra thông tin của mình.

Pháp Lực: 5301/5000.

Dâm Điểm: 5300.

Keng, tu vi tăng lên Luyện Thể tầng 6.

- Hừm, trời cũng gần tối, có lẽ nên kiếm chút thức ăn rồi trở về.

Dương Tuấn bắt được hai con gà rừng, là Ác Ma Thú Lâm Vũ Kê, Luyện Thể tầng 1, Dương Tuấn tiện tay giết luôn, thịt muối vẫn là thịt.

- Hồ Điệp, ta về rồi đây....

- Á.....

Dương Tuấn từ đầu lao vào hang động, ánh đuốc mập mờ soi sáng cả hang động, đứng trước mặt hắn là Hồ Điệp đang khoả thân, nàng đang thay quần áo và nghĩ Dương Tuấn đã rời đi cũng như là thói quen của nàng từ lâu.

Hồ Điệp mặt đỏ bừng ôm quần áo chạy vào góc tối, từng cánh hồ điệp màu đen ghép thành bức tường che lại nơi đó.

Dương Tuấn thì vẫn bình tĩnh gom củi và rom lại để nướng thịt gà, miệng lẩm bầm.

- Ta thấy hết cả rồi thì có gì để xấu hổ nhỉ?

.....

Nói luôn, Tuấn Huy hay Dương Tuấn bây giờ kiếp trước vẫn là giai tân, mặc dù có abcxzyz với Ngọc Lan nhưng chưa làm mấy việc rape thế này, nên cũng không biết mình nên làm gì.

Chuẩn nào bà đậu đấy.

.....

- Tại sao ngươi chưa đi?

Hồ Điệp mặt đỏ bừng đưa đầu ra, hỏi Dương Tuấn.

- Ta nhớ nàng nên về đây, ở bên nàng luôn.

- Thật sao? A, ta không cần.

Hồ Điệp hỏi lại thì bỗng nhiên nhận ra điều gì đó, mặt đỏ thêm đỏ hết lên.

- Hahaha.... Khục khục, không đùa nữa, đến ăn gà nướng này.

Dương Tuấn cười lớn, che miệng cố gắng nín cười, sau đó vẫy tay gọi Hồ Điệp.

- Um, ta không ăn được...

- Tại sao à? Giận ta sao?

- Không phải.

- Vậy đừng ngại, đến đây.

- Không, không được, ta, ta, ta....

- Làm sao?

- Ta, ta, ta từ trước đến giờ ăn chay, không có ăn thịt.

- Ấc.

Dương Tuấn nghẹn lời, người ta ăn chay, lại nướng thịt mời ăn, thật là ngu quá mà.

- Không được, nằng không ăn thịt ngực sẽ không lớn đâu.

- Thật?

- Ta nói thật mà.

- Được, ta ăn.

Dương Tuấn lúi lúi do ra nói bừa, nhưng Hồ Điệp tin răm rắp, tay còn thử xoa bộ ngực tròn trịa của mình, khiến Dương Tuấn quay sang chỗ khác phì cười.

- Đúng rồi, nằng sống ở đây không gặp nguy hiểm gì sao?

Trong lúc đang ăn, Dương Tuấn bỗng nghĩ ra việc gì đó, hỏi Hồ Điệp.

- Không có, người thấy những bạn hồ điệp này không?

Hồ Điệp đưa ngón tay nâng một cánh bướm, nói với Dương Tuấn.

- Ừm, chúng không đặc biệt cho lắm.

- Đừng nghĩ vậy, bọn chúng là Hồng Hoang Yến Điệp, chúng bắt từ, khi tập hợp tấn công thì dù tiên nhân cũng bị ăn không còn mảnh xương đâu.

Nhìn cánh bướm bình thường này mà nguy hiểm như vậy khiến Dương Tuấn rung mình, nhưng hắn lại thắc mắc lần nữa, hỏi.

- Vậy tại sao chúng không giết ta?

- Không, chúng nói người giống ta, không có ác ý, nên không giết người.

Một cánh hồ điệp bay xuống đáp lên vai Dương Tuấn, toả ra mùi hương hoa thơm dịu nhẹ, khiến cơ thể Dương Tuấn vô cùng nhẹ nhõm.

Ăn xong con gà nướng, Dương Tuấn thoả mãn nằm xuống đồng cỏ khô, ngủ say trong chốc lát.

Hồ Điệp đi vào cuối hang, ánh sáng mặt trăng từ một lỗ thủng trên trần hang chiếu xuống, giữa vầng sáng đó là một bình ngọc được đặt trên một cột đá, từ trong bình ngọc chảy ra không ngừng nước, hoà thành một dòng suối chảy quanh cột đá, mùi thơm dịu dịu toả ra từ nước suối, suối khá sâu và rộng nên Hồ Điệp cúi bỏ ý phục, bước xuống dòng suối nhỏ.

Lần nước lần trên bờ vai mảnh khảnh của Hồ Điệp, lần xuống bờ eo thon thả và bộ ngực tròn phía trước, mái tóc đen mượt óng ánh thêm bởi giọt nước vương phía trên, Hồ Điệp xinh đẹp càng thêm khuynh quốc khuynh thành.

- Ừ....

Dòng nước suối bỗng nhiên trở nên ấm nóng lên, chui vào trong mật động, khiến khuôn mặt trở nên đỏ bừng, nó làm nằng nhớ lại cảm giác cự vật xông phá bên trong, bất giác nằng cho tay xuống dưới, cho vào mật động khuấy đảo.

- Um, mạnh nữa đi, sướng quá, ra, ta ra, a

~Hồ Điệp vừa tự sướng vừa rên rỉ, cuối cùng ngón tay cọ mạnh mẽ và nhanh hơn, mật dịch cuồng xuất pha vào nước suối, Hồ Điệp há miệng thở ra từng làn hơi nóng, khuôn mặt đỏ bừng từ từ trở lại bình thường.

Mặc lại y phục, Hồ Điệp tiến đến nơi Dương Tuấn nằm ngủ, lấy hết can đảm nằm cạnh phía lưng hắn, lưng cả hai tựa vào nhau.

- Hơ

~Được khoảng một lúc, Hồ Điệp định rời đi thì Dương Tuấn khẽ ngáp một tiếng, khiến nằng giật mình nằm im, một cánh tay lực lưỡng vòng qua eo nằng,

kéo nàng vào lòng ngực rắn chắc của hắn.

- Um...

Hồ Diệp quay mặt sang, ngược nhìn Dương Tuấn, hắn vẫn còn ngủ say khiến nàng thở phào, đầu vô thức tựa vào ngực Dương Tuấn, cảm nhận hơi ấm và mùi hương của nam nhân, mắt nặng trĩu, ngủ say trong ngực Dương Tuấn. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Ngư Ông Đắc Lợi

Ánh sáng của mặt trời chiếu rọi tu tiên giới...

Dương Tuấn tỉnh giấc bởi những tia nắng nhẹ chiếu vào mặt, mắt khẽ mở ra, tay chân khẽ cử động, tay phải co bóp để giãn cốt, tay trái cũng hoạt động, nhưng lại cầm phải một vật tròn tròn, lại mềm mại vô cùng.

- U'

~Quả đào của mình bị bóp chặt khiến Hồ Diệp tỉnh giấc, miệng khẽ rên một tiếng, khuôn mặt buổi sáng bỗng chốc đỏ bừng.

Buổi sáng cự vật sung mãn sau khi nghe được tiếng rên này càng thêm hùng dũng, vươn cao đầu cọ lên giữa đùi Hồ Diệp, nhiệt khí toả ra nóng hổi.

- Ân

~Hồ Diệp tay che miệng, vùng khỏi vòng tay Dương Tuấn, che mặt chạy vào cuối hang động.

- Ài, ta làm sai gì sao?

Dương Tuấn thở dài, gỡ gỡ đầu, tự hỏi.

.....

Rừng rậm Chân Cơ...

Là một khu rừng lớn cách nơi ở của Hồ Diệp là vách Nguyệt Ngọc khoảng 30 dặm, Ác Ma Thú tu vi cũng không cao, thích hợp đi lịch luyện, nên khá nhiều tu sĩ Luyện Thể và Nhập Linh tiến vào.

Dương Tuấn sau khi cùng Hồ Diệp ăn cá nướng thì rời đi, tìm đường đến rừng Chân Cơ, hắn cũng thắc mắc là hằng ngày Hồ Diệp làm gì.

Gần rừng Chân Cơ là một cô thành khá lớn tên Nam Hoa cô thành, là nơi trao đổi, buôn bán, tổ hợp săn bắt Ác Ma Thú, nơi nghỉ ngơi cũng như là chỗ sống của rất nhiều Thương Dân.

- Luyện Thể cảnh, Luyện Thể cảnh mau đến gia nhập Liệp Thú Đoàn, tổ hợp săn bắt Ác Ma Thú đây.

Trên đường phố tấp nập người đi kẻ lại, thì một đoàn người khá đông hô hào, sau lưng mang theo một lá cờ màu đỏ, bên trên thêu chữ Liệp màu vàng, chung quanh họ cũng có một số tu sĩ trẻ tuổi tầm 15, 16 tuổi vây quanh.

- Im lặng, mau xếp hàng đi....

Một người đàn ông trung niên bước ra quát một tiếng, âm thanh như sóng âm đập vào tai, khiến bọn tu sĩ nháo nhào im lặng xếp hàng.

- Vị huynh đài này, cho ta hỏi Liệp Thú Đoàn là gì?

Dương Tuấn kéo một tên nam tử bằng tuổi hắn lại hỏi nhỏ.

- Người bị nào hư hay sao mà không biết Liệp Thú Đoàn? Để ta nói cho người thông nào, Liệp Thú Đoàn là một bang hội lớn, thành viên săn bắt Ác Ma Thú sẽ bán lợi phẩm cho bang hội để nhận lại công hiến, từ đó đổi ra vô số thiên tài địa bảo, Để Khí Tiên Đan, nghe nói bang chủ lập nên Liệp Thú Đoàn từ hai bàn tay trắng, bây giờ tu vi ông ta cũng đạt đến Độ Kiếp viên mãn, hơn nữa ở đây cũng chỉ là một phân đà nhỏ mà thôi.

Tên nam tử nói liên tục, giống như là học thuộc lòng từ bao giờ.

- Thì ra là vậy, ta cũng không thích tham gia bang phái cho lắm.

Dương Tuấn xoay đầu bỏ đi, tìm một chỗ bán quần áo và lụa, mua vài cuộn lụa bỏ vào trong túi đồ hệ thống, từ khi lên cấp thì hệ thống cũng mở ra công năng Sáng Tạo, chỉ cần cho vào nguyên liệu thì sẽ tạo ra thành phẩm ngẫu nhiên.

Thay đổi một bộ áo bào sạch sẽ, tóc búi cao, Dương Tuấn trở thành một vị công tử ca hào hoa phong nhã, lưng mang Thiên Dao, mắt sắc hơn đao, khiến bao muội tử chết mê chết mệt.

Tiến vào bìa rừng rừng Chân Cơ, Dương Tuấn cầm Hoả Long Thiên Dao, Thị Huyết Nhân mở ra, trước mặt đang có hai huyết vật đang đánh nhau, đáng đáp là một con hổ và một con gấu.

Thiên Quân Hoành Bộ bước ra, vật cản trở là không nhìn thấy, tốc độ khi đi trong rừng còn nhanh hơn bình thường nhiều lần.

Gầm... Rống....

Đạp thân pháp được hơn 20 trọng, thì một khoảng rừng bị phá hủy hiện ra trước mắt Dương Tuấn, ở đó đang có một con hổ thân mình hùng hực hoả diễm, vô cùng to lớn, ước chừng cao 2 trọng, răng vuốt sắc bén, đang giao đấu cùng một con gấu đen, chỉ có một bên mắt, cơ bắp cuộn cuộn, cao hơn con hổ rất nhiều, mặt đất dưới chân nó thì như có linh trí đang di chuyển.

Keng....

Ác Ma Thú: Man Hoả Hổ.

Tu vi: Nhập Linh tầng 3.

.....

Ác Ma Thú: Thổ Úc Hùng.

Tu vi: Nhập Linh tầng 3.

.....

Ác Ma Thú: Dạ Bôn Lang.

Tu vi: Luyện Thể viên mãn.

.....

- Hử? Còn một con Ác Ma Thú nữa sao?

Dương Tuấn mở Thị Huyết Nhân, quan sát chung quanh, phát hiện phía tay trái ở một bụi cây rậm có một con sói nửa trắng nửa đen, dài 2 trọng, đôi mắt sáng quắc, miệng nhỏ dài nhìn về phía hai con Ác Ma Thú tu vi Nhập Linh này.

Nhập Linh cảnh Ác Ma Thú sẽ sinh ra Thần Hồn, tạo thành Hồn Đan, chỉ cần Luyện Thể cảnh viên mãn thôn phệ nó sẽ lập tức tiến thăng, tạo dựng Thần Hồn mạnh mẽ hơn.

- Chắc, đúng là ngư ông đắc lợi gặp đục nước béo cò đây mà.

Dương Tuấn lắc lắc đầu, đạp thân pháp vòng ra sau lưng Dạ Bôn Lang, chém ra một nhát đao khí, câu dẫn sự chú ý của nó.

- Giữ....

Dạ Bôn Lang bị quấy rầy thì gầm gừ, đuổi theo Dương Tuấn đang cố dẫn dụ nó ra nơi khác, không muốn đánh động hai con Ác Ma Thú kia.

Vút....

Một bóng đen nhanh như chớp chắn trước mặt Dương Tuấn, móng vuốt sắc bén vung đến trước mặt hắn.

Cheng... Vút....

Dương Tuấn trong gang tấc lấy bản đao đỡ đòn, nhưng lực lượng cường đại vẫn đánh bay Dương Tuấn, ghim sâu thân thể vào một gốc đại thụ, hai tay tê rần vì phản chấn.

- Hú...

Dạ Bôn Lang tấn công thành công thì hú lớn, lao đến há mồm muốn xé nát đầu Dương Tuấn, nhưng chỉ ngoạm trúng vỏ cây, Dương Tuấn đã biến mất

trước khi nó tiến lại gần.

- Hoà Thiệu Thiên Xích...

Trong khi Dạ Bôn Lang đang cố tìm kiếm Dương Tuấn, hắn đã xuất hiện bên cạnh Dạ Bôn Lang, Thiên Dao hùng hực tử hoả, vung một đao cực mạnh lên giữa bụng Dạ Bôn Lang.

Uỳnh...

Hú...

Bị một đao mạnh mẽ hất tung, bụng rách một vết thương chảy xém, Dạ Bôn Lang hú lớn, bộ lông từ đen trở thành trắng tinh, miệng mở ra, bên trong lấp loé ánh sáng, một luồng sáng trắng bắn ra, nhanh như chớp xé nát không khí mà hướng Dương Tuấn bắn tới.

- Nhanh quá... Long Khiếu...

Dương Tuấn không kịp đạp thân pháp, đành dùng toàn lực chém ra hỏa long khí, ngăn kháng đối chiến luồng quang xạ này của Dạ Bôn Lang.

Ầm..

Quang xạ chạm hỏa long, một vụ nổ mạnh phát ra, khí kinh đẩy Dạ Bôn Lang lùi ra ba bước, thân thể mệt mỏi ngã xuống đất, còn Dương Tuấn thì bị hất bay ra xa, dùng Thiên Dao chặt vật chống dậy thân thể.

Dương Tuấn nuốt vào một viên Hoạt Lực Đan từ hệ thống, giúp hồi lại một ít thể lực và pháp lực, đủ để Dương Tuấn hoạt động bình thường, bước đến bên cạnh Dạ Bôn Lang, nó đã không còn chút sức lực, nằm đó đợi Dương Tuấn giết chết.

Ánh mắt kiên quyết, không mang chút sợ hãi của Dạ Bôn Lang nhìn Dương Tuấn, mặc dù thua nhưng nó đã đánh hết sức, nên nó không có chút tiếc nuối nào.

- Chắc, nhìn đôi mắt của ngươi làm ta nhớ đến ta ngày xưa, không chút nuối tiếc hay sợ hãi gì cả, cho nên ta cho ngươi một cơ hội, trở nên mạnh mẽ để giết ta.

Dương Tuấn cho Dạ Bôn Lang nuốt một viên Hoạt Lực Đan, sau đó dùng đao bổ một nhát, đánh ngất nó, sau đó quay lại chỗ hai con Ác Ma Thú đang giao chiến.

Trận chiến gần như đã đến hồi kết, thân thể bọn chúng đầy vết thương, máu tươi tí tách nhỏ xuống, vùng đất xung quanh từ lâu đã ướt đầm máu đỏ, thân thể lung lay sắp ngã.

Cầm chặt Thiên Dao, Dương Tuấn đợi đúng thời điểm hai con Ác Ma Thú đánh ngã nhau, đạp thân pháp nhảy vào chiến trường.

..... Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Đùng Tới Đây~

Keng, diệt sát Nhập Linh tầng 3 Ác Ma Thú nhận được 3000 sát điểm và pháp lực.

Keng, diệt sát Nhập Linh tầng 3 Ác Ma Thú nhận được 3000 sát điểm và pháp lực.

Keng, nhận được 2 Hồn Đan tam phẩm

Keng, lần đầu vượt cấp diệt sát kẻ địch được tặng 1 gói quà Trường Thành.

Liên tục bốn âm thanh thông báo vang lên trong đầu Dương Tuấn, bây giờ hắn đang đứng trong một vùng đất bị hầm sâu, máu tươi, vết cháy đen khắp nơi, dưới chân là xác hai con Ác Ma Thú, Dương Tuấn cũng chẳng tốt hơn, toàn thân máu tươi nhuộm đỏ, cánh tay chỉ chút vết răng, vết rách do móng vuốt tạo thành.

Thông tin hiện tại:

HP: 10/300.

MP: 20/400. (Hay pháp lực để thi triển công pháp).

Pháp Lực: 6301/6000.

Keng, tu vi tăng lên Luyện Thể tầng 7.

Âm thanh thông báo tăng cấp của hệ thống vang lên, một dòng nước ấm chảy khắp cơ thể Dương Tuấn, phục hồi những vết thương, khôi phục sức sống.

Mỗi khi lên cấp, thì dù có chết đi cũng có thể sống lại, giống như được sinh ra lần nữa, không một chút khiếm khuyết.

- Công năng này thật tiện lợi a, lấy chút thịt ăn chứ nhỉ?

Dương Tuấn dùng Thiên Dao xé phần thịt ở bụng và thân của con hổ và gấu, ném vào túi đồ, sau đó thả lại một viên Hồn Đan, xem như làm việc tốt cho Ác Ma Thú nào may mắn.

Sau khi Dương Tuấn rời đi, một bóng đen lao ra, nuốt lấy viên Hồn Đan, sau đó từ từ cắn nuốt thịt của hai con Ác Ma Thú này, thịt chúng là thứ đại bổ, bóng đen nhìn về hướng Dương Tuấn rời đi, ánh mắt trở nên sắc bén, nó chính là Dạ Bôn Lang mà Dương Tuấn đã tha mạng.

.....

Trở về hang động của Hồ Diệp, Dương Tuấn từ hệ thống mua một bộ nồi, chảo, lấy trong túi đồ một cái bàn cùng hai cái ghế bằng gỗ, đây là do khí vào rừng Dương Tuấn đã làm ra, dùng củi đốt lửa, Dương Tuấn làm sạch thịt, dùng gia vị từ hệ thống ướp thịt, lấy một phần nấu canh, một phần dùng dầu từ một loại cây trồng rừng Chân Cơ chiên vàng, một ít rau húng hái được từ túi đồ cũng xào sơ qua, tạo thành một bữa ăn đơn giản.

Dù sao, Dương Tuấn kiếp trước là trẻ mồ côi, nên tay nghề nấu ăn của hắn khi nấu cho em gái và Ngọc Lan là không phải tầm thường.

Tiếc là vẫn chưa tìm được gạo, cho nên không có cơm, Dương Tuấn dọn hai bộ chén đĩa cho mình và Hồ Diệp, sau đó gọi nàng ấy.

Bữa cơm diễn ra chóng vánh, bàn thịt nhanh chóng bị càn quét, Hồ Diệp và Dương Tuấn xoa cái bụng căng tròn do ăn no của mình, thỏa mãn.

- Hur~ Hơ~ Bỗng nhiên nóng quá vậy?

Dương Tuấn phe phẩy bàn tay, cảm giác sức nóng đang lan toả khắp cơ thể, khuôn mặt trở nên đỏ rực.

Hồ Diệp cũng chẳng khá hơn, khuôn mặt đỏ bừng, viền mắt ướt át, miệng thở ra từng làn hơi nóng, ngã gục trên bàn ăn.

- U~ Ta nóng quá, cơ thể ta nóng, nóng quá

~Hồ Diệp cố gắng đứng dậy, thân thể liêu xiêu men theo vách đá đi vào cuối hang động, Dương Tuấn cũng cố gắng đi theo, vừa hỏi hệ thống.

Keng, là do Ác Ma Thú Hồ Tộc và Hùng Tộc trong huyết mạch có một loại chất dẫn dễ dùng làm dâm dược, nhưng nó có tác dụng không mạnh mẽ, cần một khoảng thời gian để phát huy tác dụng.

Dương Tuấn dùng sức vỗ đầu một cái, tuy kiếp trước thịt hổ và gấu cũng gây kích ứng nhẹ, nhưng cũng chỉ khi liên quan đến mật và gân mà thôi, trước nay hắn cũng chưa chế biến qua chúng, đây thực sự là lần đầu tiên hắn chế biến chúng, thật quá tai hại mà.

- U, a, nóng quá, nóng quá...

Cuối hang động là dòng suối long lanh, Hồ Diệp từ lúc nào đã cởi bỏ quần áo, ở bên trong dòng suối tự thoải mái, nhưng lại không có chút tác dụng nào.

- Vì nghĩa quên thân...

Dương Tuấn cởi bỏ y phục, nhảy vào trong dòng suối, tay ôm Hồ Diệp vào lòng, hai bàn tay nhanh nhẹn nhào nặn hai quả đào tiên tròn trịa của nàng.

- Ừm, hum, đừng làm như vậy mà~ Nha

~Hồ Diệp đưa ngón tay vào miệng, cố gắng kìm nén, miệng cố nói Dương Tuấn dừng lại, nhưng bị hắn kéo hai núm hoa, khiến nàng há hốc miệng mà rên lớn.

- Để ta giúp nàng....

Dương Tuấn đưa miệng lại gần bên tai Hồ Diệp, miệng thì thầm, sau đó ngậm vành tai của nàng, day nhẹ nhẹ, bàn tay tinh nghịch đưa xuống phía dưới, hai ngón tay cho vào mật động chọc ngoáy.

- Hur, a~ Đừng m

~Hồ Điệp chưa nói hết câu đã bị miệng Dương Tuấn khoá lại, lưỡi hần giáo hoạt quán lấy lưỡi nàng, nước bọt chảy dài xuống cằm.

- Đến nào....

Dương Tuấn bồng Hồ Điệp lên, cự vật hùng dũng xông phá mặt động, mặt đạo bốp chặt cự vật không rời, nước suối ẩm bị ép vào trong mặt động, khiến Hồ Điệp ngất ngây vì khoái lạc.

(Không nói nữa, tự tưởng tượng đi)

.....

Sau một canh giờ rờn rã chiến đấu, Dương Tuấn bế Hồ Điệp, từ trong túi đồ lấy ra một cái giường gỗ, một đồng lớn bông vải lấy từ trong rừng và một lớp da thú sạch phủ lên trên, dùng một cuộn lụa, bông, da thú cho vào Sáng Tạo, là đã có hai cái gối đầu cùng chăn, Dương Tuấn đặt Hồ Điệp như một con mèo nhỏ trong lòng nằm lên giường, sau đó cùng nằm lên, kéo chăn lại, cùng Hồ Điệp ngủ say trong hạnh phúc.

(Tụi sừu nhi chưa vị thành niên đã xyz rồi)

.....

Lại một buổi sáng bình thường nữa, Hồ Điệp tỉnh giấc trong vòng tay ấm áp của Dương Tuấn, khiến nàng không muốn dậy ngay, cố nằm im tận hưởng nó, ngược nhìn khuôn mặt đang ngủ của Dương Tuấn mà khiến nàng ngây ngẩn không rời mắt.

- Mặt ta dính gì sao?

Bỗng nhiên Dương Tuấn thỉnh linh mở miệng nói, khiến Hồ Điệp giật mình, mặt đỏ bừng xoay người đi hướng khác, khiến Dương Tuấn phì cười, kéo nàng xoay người lại.

- Thế nào? Mặt ta xấu chỗ nào nào?

Dương Tuấn đưa khuôn mặt của mình sát lại gần mặt Hồ Điệp, hơi thở nóng hôi phả vào nhau, khuôn mặt Hồ Điệp từ từ đỏ ửng.

- Xấu ở đây này....

Hồ Điệp xoay mặt đi, hai nắm tay nắm thùm thụp lên ngực Dương Tuấn, giống như một cô vợ đang giận dỗi chồng mình.

- Hắc hắc, để ta xấu xa cho nàng xem...

- Nha~ Đừng mà~ Á, ư...

Buổi sáng trong hang động vang ra âm thanh thờ hồn hển của một đôi nam nữ, tiếng da thịt va chạm càng thêm sự dâm dục của họ.

Thái Dương hơi ngã bóng, cũng đã gần trưa, Dương Tuấn và Hồ Điệp mới dừng lại, cả hai thay y phục, Hồ Điệp giận dỗi xoay người đi, trước đó còn thẹn thùng hờn má Dương Tuấn, Dương Tuấn thì nở nụ cười vui vẻ, tiếp tục đi vào rừng lịch luyện, cũng như sưu tầm một ít thực vật hoặc gì đó có ích.

Lần này, Dương Tuấn may mắn tìm được một dòng sông khá lớn, tôm cá sung túc, nước cũng khá sâu, cho nên Dương Tuấn dùng một loại gỗ dẻo dai, khá bền, dùng sáng tạo làm ra lưới, quăng xuống sông, muốn kéo một mẻ lớn.

Uỳnh....

Vừa kéo một tấm lưới đầy ự tôm cá, một cột nước khổng lồ toé lên, bên trong là một con cá sấu cực to, toàn thân màu nâu sẫm cứng rắn, ánh mắt đỏ ngầu nhìn Dương Tuấn.

Keng....

Ác Ma Thú: Thạch Bì Ngạc Ngư.

Tu vi: Nhập Linh tầng 6.

.....

Rống....

Ngạc ngư rống lớn, thân hình khổng lồ lao tới Dương Tuấn, Dương Tuấn mặt biến sắc thu tất cả vào túi đồ, nhanh chóng đạp thân pháp chạy trốn....

Uỳnh....

Mặt đất chấn động vì thân hình của cá sấu, mặt đất không chịu nổi áp lực nứt toác như mạng nhện, cá sấu tức giận vì mất mồi đuổi theo Dương Tuấn, tốc độ của nó không kém thân pháp Dương Tuấn là bao, Dương Tuấn vừa chạt vật né chướng ngại vừa chạy thì con cá sấu cứ thế càn quét, khiến

khoảng cách cả hai nhanh chóng rút ngắn.

Dương Tuấn khóc không ra nước mắt, vừa chạy vừa la hét.

- Ngạc Ngu ca, ta không làm gì sai à, đuổi theo ta làm gì?

Rống....

Con cá sấu hầu như không nghe, chỉ rống lớn sau đó tăng tốc đuổi theo Dương Tuấn không bỏ.

- Đùng, đùng tới đây~ À.....

Tiếng thét sợ hãi của một thiếu niên vang dội trong khu rừng, khiến từng đàn phi cầm sợ hãi bay tứ tán, một cột bụi cát bắn lên trời cao, liên tục nhiều cột bụi như vậy, mỗi lần xuất hiện cột bụi lại là một tiếng hét đau lòng vang lên. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Huyết Mạch Tiến Cấp - Bắt Tử Nhân

Hộc.... Hộc....

Trong một hang động tăm tối, vọng ra tiếng thở dốc của một nam nhân, Dương Tuấn may mắn cắt đuôi được con cá sấu, sau đó trốn vào hang động này vì cảm nhận được sự chấn động mãnh liệt của mặt đất từ xa.

Hang động tối tăm khiến Dương Tuấn phải mở Thị Huyết Nhân để quan sát, thì một điều khiến hắn phải giật mình sợ hãi.

Phía trước, là một cái hồ cực lớn, bên trong không phải nước mà là máu tươi đang di chuyển như có sự sống, khi Dương Tuấn bước đến gần thì phản hang động sau lưng Dương Tuấn sụp xuống, phong toả mọi lối đi, bỗng nhiên hang động bùng sáng lên, cái hồ máu loé ra từng tia sáng màu đỏ.

- Đây là cái gì? Tại sao ở đây có nhiều máu như vậy?

Dương Tuấn đi vòng quanh xem xét, thì mặt huyết trì này sôi trào, từ bên trong chui ra một con bò cạp khổng lồ bằng máu.

Keng...

Linh Thứ: Huyết Linh Ma Hạt.

Tu vi: Độ Kiếp viên mãn.

.....

Đọc xong thông tin về con bò cạp máu, mặt Dương Tuấn trắng bệch, xong, ta xong mất rồi.

Ừng ục....

Mặt hồ máu lần nữa sôi trào, xuất hiện một xoáy nước kì lạ, một nữ phụ với vẻ ngoài mỹ hoặc quyến rũ bước ra, mái tóc cùng đôi mày màu đỏ kì lạ, bộ áo bào rộng rãi xốc xếch lộ ra bộ ngực to lớn ở trong, bàn tay trắng nõn vuốt ve con huyết hạt cao hơn cô ta hai, ba trượng.

- Tiểu nam nhân, đừng sợ hãi, bọn ta sẽ không làm hại đến ngươi, chỉ là ngươi có hai lựa chọn, ngươi có muốn nghe hay không?

Người nữ phụ mở miệng nói, ngón tay vuốt nhẹ bờ môi đỏ mọng của mình, ánh mắt dụ hoặc nhìn Dương Tuấn.

- Cứ nói đi, đừng lòng vòng nữa, các ngươi rõ biết ta không có đường lui kia mà.

Dương Tuấn khoanh tay trước ngực nói, vẻ mặt vênh vào ngạo mạn, nhưng thực chất là rất sợ hãi.

- Haha, ngươi thật vui tính, được ta nói, một, ngươi giải phong ấn giúp bọn ta, ngươi sẽ có lợi ích, hai, ngươi có thể chọn không giúp và góp “chút” tiết vào huyết trì này.

Nữ phụ này che miệng nở nụ cười, phong tư quyến rũ của một nữ nhân thuần thực, nhưng bên trong là sát ý đậm đặc.

- Được, ta giải, ta giải cho các ngươi, nhưng làm thế nào?

Dương Tuấn gật đầu liên tục như gà mổ thóc, đùa sao, không làm chỉ có chết à.

- Rất thông minh, chỉ cần ngươi tìm được Huyết Ngọc Nhân ẩn nấp trong huyết trì này, phá hủy nó, phong ấn sẽ được phá giải, nhưng chuyện gì sẽ xảy ra trong đó thì bọn ta không chắc.

- Được, ta làm...

Ừm...

Dương Tuấn nhảy ùm vào huyết trì, cố gắng lặn sâu xuống đáy nhưng khắp nơi chỉ là từng dòng máu di chuyển.

- Cái tên ngu xuẩn này, ta chưa nói hết kia mà, đừng tưởng máu ở đây chỉ là máu bình thường, mà là Chân Linh Huyết của Thượng Cổ Huyết Hạt, chỉ cần xui xẻo gặp phải một giọt, thì sẽ bị nó cắn nuốt đến linh hồn cũng không tha đâu.

Người phụ nữ vỗ trán một cái, chịu thua sự ngu dốt của Dương Tuấn.

.....

Nữ phụ này là Tần Hiến Anh, lúc trước là một nữ tu thiên tài, đạt đến cảnh giới Nhân Tiên viên mãn, đang định đột phá thì bị gia tộc khác ám hại, phong ấn tại đây để làm thức ăn cho chân linh của Thượng Cổ Huyết Hạt, nhưng rất may chân linh này tiêu tán từ lâu, hoá thành một hồ máu ở đây, Hiến Anh khi bước vào thì được Huyết Hạt trao lại truyền thừa, không gian này cũng bị chia cắt, khiến 1000 năm qua không ai tìm được nơi này, Hiến Anh cũng bắt đầu tu luyện truyền thừa, nhưng đó lại là Ma Công tái sinh Thượng Cổ Huyết Hạt, khiến cô phải từ bỏ tu vi, hoà làm một với Huyết Trì để sống, tu vi chuyển hoá trở thành một con Huyết Hạt Linh Thú, từ đó không gian này lần nữa mở ra, những người tiến vào đều bị nhan sắc của Hiến Anh mê hoặc, làm thức ăn cho Huyết Hạt, máu bọn họ hoà vào Huyết Trì, từ từ ngưng tụ chân huyết để chân linh huyết của Thượng Cổ Huyết Hạt cắn nuốt, lần nữa tái sinh.

Câu chuyện này đã qua 3000 năm, Hiến Anh vẫn chỉ là Thường Dân trong khi tuổi đời và hình dáng không thay đổi, vẫn là một thiếu nữ 24 tuổi của gần 5000 năm trước.

.....

Trở lại với Dương Tuấn, thiếu niên này đang ở sâu trong Huyết Trì trầm tư suy nghĩ, vô cùng nghiêm túc.

- Hình như là..... mình lạc rồi chăng?

Dương Tuấn vuốt vuốt cằm, đôi mày nhíu lại trầm tư.

Keng, Huyết Mạch + 10 vạn exp.

Bỗng nhiên Dương Tuấn cảm giác có gì đó xuyên vào cơ thể, sau đó liền có âm thanh hệ thống vang lên.

- Hả? Cảm giác như Huyết Trì có chút thay đổi, hay là mình nhìn lầm?

Dương Tuấn mở mắt ra, nhìn chung quanh Huyết Trì, cảm giác như chỗ này có chút thay đổi.

Keng, Huyết Mạch + 10 vạn exp.

Keng, Huyết Mạch + 10 vạn exp.

Keng, Huyết Mạch + 10 vạn exp.

.....

Âm thanh hệ thống vang lên không ngừng, khiến đầu Dương Tuấn muốn nổ tung, một khung chiếu màu xanh lam hiện lên trước mặt Dương Tuấn, bên trong là một thanh ngang dài màu đen, ở bên trái là một dòng màu đỏ đang chảy lên, một dòng chữ số hiện lên phía trên

Hấp Huyết: 100 vạn ↑/9999 vạn. Tiến thẳng Huyết Mạch.

- Hệ thống, chuyện gì xảy ra?

Keng, Huyết Mạch phát hiện môi trường cực kì có lợi, nên lập tức phát động Hấp Huyết để tiến cấp.

- Thì ra là vậy sao. Cách này cũng tốt, đợi Huyết Trì cạn hết thì dễ tìm hơn rồi.

Dương Tuấn nảy ra một ý, tự khen mình thông minh một cái, tinh thần chìm vào túi đồ hệ thống, kiểm tra thu hoạch của mình hôm nay.

- Hừm, thức ăn hôm nay đã không phải lo rồi, khoan, đây là gì?

Dương Tuấn kiểm tra túi đồ thì phát hiện một gói quà nằm lẳng lẳng ở đó, bên trên có dòng chữ Gói Quà Trưởng Thành, mở ra ngẫu nhiên phần thưởng.

- Thử vận may xem sao?

Keng, mở ra gói quà Trưởng Thành nhận được Vé 101 Trò Chơi vĩnh cửu.

- Cái gì cơ? Vé 101 Trò Chơi? Cần lời giải thích?

Dương Tuấn đầu đầy dấu chấm hỏi, một mặt mơ hồ hỏi hệ thống.

Keng, Vé 101 Trò Chơi là tích hợp không gian của 101 trò chơi khác nhau, cứ mỗi ngày chỉ có thể tiến vào đó một lần, có thể mang theo người khác, cách ly không gian thực tại, bên trong mỗi trò chơi sẽ có 3-10 nhiệm vụ, mỗi nhiệm vụ sẽ có một phần thưởng tương ứng độ khó, phải hoàn thành tất cả nhiệm vụ mới có thể thoát ra tại một vị trí khác vị trí ban đầu.

Hệ thống giải thích với Dương Tuấn.

- Nếu như vậy sau này đánh không lại có thể chui vào không gian này rồi. Đồ tốt nha.

Dương Tuấn vỗ tay một cái, phấn khích vô cùng.

Lúc này, bên ngoài Huyết Trì bây giờ đã cạn kiệt, Hiến Anh đợi bên ngoài sợ hãi, Huyết Trì cạn kiệt thì sức sống của nàng và Huyết Hạt cũng sẽ mất đi.

Keng, Huyết Mạch hấp thu cực hạn, tiến thẳng trở thành Bất Tử Nhân huyết mạch hoàn mỹ.

Bất Tử Nhân huyết mạch (hoàn mỹ): Huyết Mạch bất tử, máu có thể giúp người bị người mang huyết mạch hút máu qua trở thành một người bất tử như người mang huyết mạch.

.....

- Há? Bất Tử Nhân?

Dương Tuấn khó hiểu, nhưng Huyết Trì bây giờ đã cạn kiệt, chỉ còn cao đến bụng Dương Tuấn mà thôi, huyết trì bây giờ chỉ là một hố sâu hơn trăm trượng.

Vụt... Uỳnh....

Một bóng người lao xuống, là Hiến Anh sắc mặt trắng bệch, Huyết Hạt không lồ bây giờ chỉ to bằng nắm tay.

- Hiến Anh, ngươi bị gì vậy?

Dương Tuấn đỡ lấy thân thể lung lay sắp ngã của Hiến Anh, sở dĩ Dương Tuấn biết tên nàng vì hệ thống đã cho hết thông tin về nàng, nhưng việc Huyết Trì có liên quan đến sức sống của Hiến Anh thì không.

- Huyết Trì cạn rồi, mau, mau tìm Huyết Ngọc Nhân đi...

Huyết Hạt trong tay Hiến Anh tan thành một dòng máu chảy xuống huyết trì, Hiến Anh kiệt sức ngã vào vòng tay Dương Tuấn, khuôn mặt trắng bệch nói với Dương Tuấn.

Ừc... Ừc...

Huyết trì cạn kiệt bỗng nhiên sôi trào, Dương Tuấn ngay lập tức bế Hiến Anh nhảy vọt ra khỏi hố sâu, chạy ra khỏi hang động.

Ầm... Ầm...

Hang động sụp đổ, bên trong đồng đá vụn từ từ chui ra một con bò cạp khổng lồ, dài hơn 40 trượng, hai cái càng khổng lồ quét qua mặt đất, tạo ra một cơn bão cực mạnh thổi bay Dương Tuấn, điều đặc biệt là nó chỉ có một mắt, một viên huyết châu to lớn ở giữa trán.

Keng....

Chân Linh (linh hồn nguyên vẹn): Thượng Cổ Huyết Hạt.

Tu vi: Đại Thừa cảnh viên mãn.

... Huyết Ngọc Nhân: Phách Linh viên mãn...

.....

- Không xong, Hiến Anh, bây giờ làm gì?

Dương Tuấn lo lắng hỏi Hiến Anh.

- Phá hủy Huyết Ngọc Nhân... Sức sống của ta sắp cạn rồi...

Hiến Anh dùng hết sức nói ra, cuối cùng đôi mắt nhắm nghiền, chân tay vô lực.

- Nè, đừng có chết chứ, ngơì còn chưa trả công cho ta, đừng có đùa như vậy.

Dương Tuấn lắc lắc thân thể Hiến Anh, cuối cùng đưa miệng đến gần cổ Hiến Anh, răng nanh dài ra, ngoạm vào cái cổ trắng ngần của Hiến Anh, hút máu của nàng, sau đó cắn lên bàn tay của mình, cho Hiến Anh uống máu, cứu sống nàng ta.

Uỳnh....

Một bóng đen với tốc độ kinh khủng đập tới, Dương Tuấn hết sức chật vật né tránh, tìm một chỗ thật xa đặt Hiến Anh đang từ địa ngục trở lại, tìm một hướng khác dẫn dụ Thượng Cổ Huyết Hạt.

Ầm...

Dương Tuấn vừa chạy được hơn 20 trượng đã bị cái đuôi khổng lồ của Thượng Cổ Huyết Hạt đập trúng, văng ra xa hơn trăm trượng, cơ thể biến thành một vũng máu thịt dưới đất, nhưng từ đó lại xuất hiện lại một người thiếu niên, Dương Tuấn.

- Phù, đau đấy chứ...

Dương Tuấn thở ra một hơi, xoa xoa cơ thể vừa phục sinh của mình, trong lòng vừa sợ hãi vừa kích động.

Ầm...

Thân hình khổng lồ của Thượng Cổ Huyết Hạt rơi xuống, mặt đất chấn động kinh khủng, nứt toác ra, Dương Tuấn bị khí kinh thời bay lăn lóc trên mặt đất.

Xuất ra Hoà Long Thiên Đảo, Dương Tuấn nắm chặt cán đao, ánh mắt đối chiến với Thượng Cổ Huyết Hạt.

Trận chiến này, nếu không thắng thì không còn cách nào cả.

.....

P/S: Chắc buổi tối có chương, dạo này làm thêm kiếm sống, mệt mỏi quá. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Ta Nhận Thân Thể Lẫn Trái Tim

Tác: Nhập Linh cảnh sẽ ngưng tụ Thần Hồn, thì họ sẽ phải vào một nơi gọi là Bích Hồn Thần Động, để liên kết với Thần Hồn của mình, từ từ đứng ra Hồn Tâm, dung nạp Thần Hồn và pháp lực để nuôi dưỡng Thần Hồn ở trong đó, pháp lực càng thuần khiết thì Thần Hồn khi xuất hiện sẽ có uy lực càng mạnh.

.....

Ầm..

Một vụ nổ lớn bùng lên, một đầu hỏa long màu tím khổng lồ từ đó bay lên không trung, tan ra như pháo hoa giữa bầu trời.

Dương Tuấn chiến đấu với chân linh của Thượng Cổ Huyết Hạt ròng rã 1 canh giờ, mua Đại Hoạt Lực Đan để phục hồi hoàn toàn từ hệ thống và hồi sinh không biết bao nhiêu lần, Long Khiếu Cửu Thiên và Thiên Quân Hoành Bộ cũng đã tiến cấp, có thêm chiêu thức Chân Long Phi Thiên và Hoành Tảo Thiên Quân.

Thượng Cổ Huyết Hạt chân linh đang tìm Hiến Anh thì bị Dương Tuấn quấy rầy, khiến nó vô cùng giận dữ, nhưng nó không hiểu sao sâu kiến này nó giết mãi không chết.

Ầm... Roạt...

Dương Tuấn bị huyết hạt vĩ đánh bay, thân thể đập lên mặt đất, kéo ra một rãnh sâu hoắm, hạt vĩ không dừng lại lần nữa đập xuống, Dương Tuấn trở thành đồng huyết nhục đỏ tươi.

Ục.... Ục...

Từ đồng huyết nhục đó lại xuất hiện một người thiếu niên, Dương Tuấn lần nữa phục sinh khiến Huyết Hạt thật sự cuồng nộ.

Kréc....

Thượng Cổ Huyết Hạt rống lớn, pháp lực toàn bộ ngưng tụ, suốt một canh giờ qua nó chỉ sử dụng tốc độ và sự cường đại của thân thể để giết Dương Tuấn, nhưng lần này nó không tiếc đem tất cả pháp lực và bản nguyên ra để giết Dương Tuấn.

Thượng Cổ Huyết Hạt từ từ thu nhỏ, thay vào đó là hư ảnh một con bò cạp màu đỏ to hơn gấp mấy lần Huyết Hạt cũ, huyết hạt thu nhỏ rồi tan thành mưa máu, còn hư ảnh huyết hạt thì càng to lớn thêm, che khuất cả một vùng trời.

- Chắc, thật mẹ nó chơi lớn, đáng tiếc, không giết chết ta được.

Dương Tuấn chặc lưỡi, lắc lắc đầu, đập lên thân pháp, lao đến vùng Thiên Dao vào hư ảnh huyết hạt.

Huyết Ngọc Nhân lơ lửng trên giữa trán hư ảnh huyết hạt bùng sáng, một luồng sáng cực lớn bắn ra, như trắng tàn sao rơi, sắc trời đều biến sắc.

Dương Tuấn nhanh chóng thu Thiên Dao vào túi đồ, dang tay hứng đỡ luồng sáng này.

Uỳnh...

Luồng sáng nhanh chóng bao trùm Dương Tuấn, đánh lên cả mặt đất, khiến mặt đất nứt toác, sụp đổ, để lại một hố sâu dài 2, 3 trăm trượng, vô cùng khủng bố.

Hư ảnh huyết hạt lụi tàn, Huyết Ngọc Nhân to lớn cũng chỉ còn tỏ bằng ngón tay cái, nằm lẩn lóc trên mặt đất, bây giờ chỉ cần có kẻ xấu số nhặt lên, nó sẽ hút cạn máu kẻ đó, cứ như vậy liên tục 1 vạn người, nó sẽ lần nữa tạo ra huyết trì, lần nữa khôi phục chân linh.

Bỗng một bàn tay nhặt lên Huyết Ngọc Nhân, khiến nó rung động vì vui mừng, nhưng chưa đến 1 giây sau nó đã rung động kịch liệt vì sợ hãi, người nhặt nó lên không ai khác là Dương Tuấn.

- Không ngờ nhỉ, tiếc là ngươi không thể giết ta, nên ta đành tiễn ngươi một đoạn.

Rắc....

Bóp nhẹ ngón tay, Huyết Ngọc Nhân trong tay giống như một viên ngọc bình thường bị bóp nát, nó sợ hãi hơn là nó không thể hút máu Dương Tuấn được, điều này càng làm nó thêm sợ hãi.

Keng, diệt sát Phá Linh cảnh viên mãn nhận được 10 vạn sát điểm và pháp lực.

Keng, lần đầu vượt nhiều cấp diệt sát kẻ địch nhận gói quà Trưởng Thành lớn.

Keng, nhận được công pháp Thiên giai cửu phẩm.

Ba âm thanh thông báo của hệ thống vang lên, làm Dương Tuấn thở phào nhẹ nhõm.

Xuất ra quyền công pháp Thiên giai cửu phẩm, là một quyển da trục màu vàng óng, bên trên có hình vẽ của một con huyết hạt, bỗng nhiên huyết hạt di chuyển, lao về giữa trán Dương Tuấn, dung nhập vào trong hần.

Keng, phát hiện dị vật đoạt thể, hệ thống lập tức diệt trừ.

Keng, diệt sát hồn ký Thượng Cổ Huyết Hạt Khai Thể cảnh viên mãn không nhận được thưởng.

Dương Tuấn cảm giác thân thể mất kiểm soát, linh hồn phiêu phiêu muốn thoát ra, nhưng âm thanh hệ thống vang lên như phao cứu sinh cứu sống hần, cảm giác linh hồn và thân thể trở lại thành một.

- Thật mẹ nó nguy hiểm mà, không ngờ Thượng Cổ Huyết Hạt lại còn chiêu này.

Dương Tuấn mồ hôi lạnh chảy ướt cả lưng áo, nói sợ hãi nhất chính là cảm giác lúc này.

Keng, tu vi liên tục đột phá, tu vi đạt đến Nhập Linh tầng 1.

..... Pháp Lực: [95 vạn/8 vạn]....

Keng, nhận được gói quà Tăng Cấp nhỏ.

Keng, kí chủ chưa có Thần Hồn nên chưa thể tiếp tục đột phá.

Hệ thống tiếp tục vang lên thông báo, cảm giác cơ thể trở nên cường đại, bên trong cơ thể như thêm ra một khoảng trống.

- Đến lúc chọn một cái Thần Hồn rồi..

Dương Tuấn lấy ra vé rút Thần Hồn từ gói quà Tân Thủ lúc trước, tâm niệm khẽ động, tờ giấy trong tay rực cháy, biến thành một vòng xoáy đen giữa không trung.

Keng, chúc mừng kí chủ nhận được tam phẩm Thần Hồn Tham Thực Hoàng Sur.

[Tham Thực Hoàng Sur]: chân linh Hoàng Sur vô cùng tham ăn, có thể cắn nuốt Thần Hồn hoặc Hồn Đan khác để tiến phẩm.

Keng, Thần Hồn tự động dung hợp với kí chủ.

Keng, Thần Hồn dung hợp thành công.

Sau lưng Dương Tuấn bốc lên một luồng khói vàng, trong đó từ từ xuất hiện hư ảnh một con sư tử màu vàng hùng dũng, nhưng ngay lập tức trở thành một con sư tử con trụi, nằm xụi lơ, bụng tóp lại trơ xương như đối lâu ngày.

- Thần Hồn mẹ gì thế này?

Dương Tuấn nhìn thấy Thần Hồn thì khóc không ra nước mắt, thật muốn cho mình một đao kết thúc sự sống.

Dương Tuấn lấy viên Hồn Đan tam phẩm lúc trước thu được ném cho Hoàng Sur, ngay lập tức hai mắt nó sáng quắc, miệng hấp một cái viên Hồn Đan đã bay thẳng vào miệng, sau đó nó còn dùng đôi mắt long lanh cùng vẻ mặt thèm khát nhìn Dương Tuấn chờ mong.

- Không còn đâu, mau về Hồn Tâm đi.

Dương Tuấn lấy tay xua Hoàng Sur, nó dùng vẻ mặt thất vọng nhìn Dương Tuấn, sau đó hoá thành một luồng khói bay vào cơ thể Dương Tuấn.

- Thần Hồn thật mẹ nó khôn nạn mà, còn dám chê cả ta.

Dương Tuấn bức bối mắng không khí, lúc này Hiến Anh từ đâu chạy đến, tu vi Thường Dân nên nàng không sở hữu thân pháp mà phải chạy bộ đến, khiến hai quả đào tiên đung đưa qua lại thích mắt.

- Học, học, ngươi có bị làm sao không? Chân linh Thượng Cổ Huyết Hạt đi đâu rồi?

Hiến Anh cúi người thờ dõc, hai gò bồng treo lủng lẳng ngạo nhân khiến nam nhân nào cũng muốn hái xuống mà thoả thích nhào nặn.

- Không cần lo, Huyết Hạt bị ta giết rồi.

Dương Tuấn nhìn hai quả đào tiên không chớp mắt, nói.

- Thật sao? Đúng là ta không còn liên hệ với Huyết Ngọc Nhân nữa. Đa tạ ngươi.

Tần Hiến Anh mừng rỡ cúi người đa tạ Dương Tuấn, đây là lần đầu nàng cúi đầu trước một nam nhân.

- Vậy điều kiện lúc trước tính thế nào?

Dương Tuấn ngay lập tức thay đổi thái độ, hỏi Hiến Anh.

- Ân, ta biết, chỉ có điều bây giờ ta chỉ là thường dân, thiên tài địa bảo ta cũng không có, ta không biết đưa gì cho ngươi, nếu không chê thân thể sống 5000 năm này của ta, thì ta không còn gì để đưa cả.

Hiến Anh cúi gằm đầu, vừa nói mà khuôn mặt của nàng đỏ rực, từ trước đến giờ nàng chưa nói những điều này với nam nhân nào cả..

Bỗng nhiên Hiến Anh cảm giác thân thể bị bế lên, mặt nàng bị đưa vào một cái lồng ngực rộng rãi, rắn chắc, ngoài Dương Tuấn thì còn có ai, hần bây giờ hai mũi đều thờ ra khói trắng, miệng nghiêm túc nói.

- Được, thân thể này, ta nhận, nhưng ta muốn cả trái tim có tình yêu của nàng nữa...

.....

P/S: Zui zui sẽ có chương, gõ bằng điện thoại nên lâu vãi ra.... Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dân Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Câu Chuyện Ba Linh Hồn

Trước hết đa tạ vị tđq1988 đẩy 5 KP cho truyện, rất đa tạ đậu hũ.

Buổi trưa sau khi đăng chương là lại vui đầu vào làm ca trưa, buổi tối còn tăng ca nên cố gắng gõ để phục vụ đọc giả sớm nhất có thể, đa tạ mọi người đã hết lòng ủng hộ truyện.

Chương này sẽ nói về Ngọc Lan và Quỳnh Hân khá nhiều, nhưng cũng sẽ có phần 18+, nhưng mà nó hơi ít một tí, rút kinh nghiệm từng tham gia vào truyện Vô Định Song Tu Hệ Thống.

.....

Chu Linh đại lục, Đại Thổ Hải Hoa, là một vùng đại thổ trù phú do có nhiều sông ngòi nối với biển, hồ lớn và đất bằng phẳng khiến nơi đây trở thành nơi giao thương lớn nhất Chu Linh đại lục, Hải Hoa bị thống trị bởi Tứ Đại Gia Tộc là Tô, Lỗ, Tư Mã, Tả gia, mạnh nhất là Tô gia, xưng là Tô Vương tộc.

Hồ Tam Nguyệt là một hồ nước cực lớn như biển, nằm cách Hoàng Thành Tô gia theo hướng Nam hai trăm dặm, có nhiều hòn đảo lớn nhỏ khác nhau, là nơi nhiều Ác Ma Thú lưỡng cư sinh sống, nên cũng có rất nhiều tu sĩ đến lịch luyện.

Trong Hồ Tam Nguyệt, Ngọc Lan xuyên không thành một Linh Thú nhân ngư, sống ẩn dật trong hồ để tu luyện thành tiên, tìm về Địa Cầu để gặp Tuấn Huy (hay Dương Tuấn hiện tại).

Mỗi một ngày tu luyện, lại là những dòng nước mắt rơi xuống, bởi vì bàn tay của Ngọc Lan đã nhuộm máu của những tu sĩ săn lùng nàng, Ác Ma Thú thèm khát máu thịt của một Linh Thú.

Tu vi cũng tăng lên nhanh chóng khi ăn thịt bọn chúng, khi máu tươi chảy qua thanh quản, bên trong Ngọc Lan lại có một sự thôi thúc kì lạ, nhiều lần muốn xâm chiếm lí trí của nàng, để nàng trở thành một Linh Thú tàn nhẫn huyết tề.

Nhưng nó đều bị đập tan khi kí ức về một nụ cười của người đó, một sự ảm áp kì lạ thức tỉnh Ngọc Lan khỏi cơn mê muội, để cho nàng thanh tỉnh tiếp tục sống và tu luyện.

Ngọc Lan bây giờ là Mỹ Lan Nhân Ngư, Linh Thú cường đại với tu vi Phách Anh viên mãn, ẩn dật trong Hồ Tam Nguyệt.

.....

Chu Linh đại lục, Đại Thổ Minh Ngọc, Hoàng Thành Trương Gia....

Đại Thổ Minh Ngọc bị thống trị bởi Tứ Đại Gia Tộc là Trương, Vương, Lộc, Đồng gia, trong đó Trương gia là mạnh mẽ nhất, nên gia chủ Trương gia Trương Linh làm hoàng đế, xây dựng lên hoàng thành, nhưng không ai biết rằng, lòng đất dưới hoàng thành Trương gia bây giờ chỉ là rễ gai của hoa hồng.

Trần Quỳnh Hân, em gái của Dương Tuấn, linh hồn xuyên không vào một đoá hoa hồng trong ngự hoa viên, trở thành Linh Thú Mị Hồng Nữ Yêu, rút lấy bản nguyên Long Mạch, cùng long khí từ lăng mộ hoàng tộc để tu luyện, khiến tu vi tăng lên như gió xoáy, đã độ lấy Lôi Kiếp đột phá lên Hư Linh cảnh tầng 1.

Quỳnh Hân tu luyện trong yên lặng, không có bất cứ ai quấy rầy, nhưng cô bé lúc nào cũng cảm thấy cô đơn và kí ức đau thương về ba mẹ tràn về làm cô bé luôn ở trong sợ hãi, cô bé khao khát sự an ủi, quan tâm hay một chút yêu thương từ người anh của mình, nhưng không, cô bé chỉ có một mình trong bóng tối u ám bao quanh.

Từ đó, cô bé nhút nhát, sợ hãi mọi thứ từ từ biến đổi tính cách....

.....

Không hề biết rằng hai người mình luôn thương yêu đã chết vẫn còn sống, Dương Tuấn bế Hiến Anh tìm một hang động sạch sẽ, đem cái giường vừa sáng tạo lấy ra, đặt lên sân hang, thấp đuốc chiếu sáng hang động tối tăm.

Hiển Anh đỏ mặt ngồi ở một góc, từ trước đến nay chưa có nam nhân nào nói với nàng những câu như vậy, cũng như nàng cũng chưa từng làm mấy việc đen tối thế này, không ngượng là không được a...

- Nàng làm sao vậy? Sợ sao?

Dương Tuấn ngồi xuống cạnh Hiển Anh, ôm nàng vào lòng, hỏi.

- Không có, chỉ là thiếp nghe nói nó đau lắm phải không?

Hiển Anh mặt đỏ bừng bừng ngược lên hỏi Dương Tuấn, vẻ mặt thành thực đáng yêu khiến Dương Tuấn không chịu nổi hôn lên môi nàng một cái thật sâu.

- Um, um...

Hiển Anh bị Dương Tuấn tập kích bất ngờ thì cổ họng có nói gì đó nhưng lưỡi lại bị lưỡi Dương Tuấn khoá chặt nên chỉ nghe được tiếng ú ớ mà thôi.

Đánh món cháo lưỡi một lúc, Dương Tuấn rời bỏ cái miệng ẩm áp thom tho của Hiển Anh, nước bọt vương lại kéo dài trên không trung, Hiển Anh thì mặt đỏ bừng, miệng thở ra từng làn hơi nóng, nhìn nàng trông bộ áo bào bấy giờ không còn là vẻ quyền rũ phong tình mà là vẻ mê hoặc dâm dục.

Cực vật từ bao giờ đã như chân long hiện thế, hùng dũng chí thiên, Dương Tuấn cũng không vội thoát ra y phục, mà từ từ cởi bỏ áo bào của Hiển Anh, bờ vai mảnh khảnh, hai quả đào tiên to lớn cùng làn da trắng hồng lộ ra, hai nụ hoa e thẹn căng cứng, tay Dương Tuấn sờ nhẹ lên làn da xinh đẹp của Hiển Anh, mát lạnh và mềm mại như nhung lụa.

- Um, chàng đừng sờ như thế mà

~Hiển Anh mặt đỏ ửng, tay che miệng lại thì thầm.

- Ta muốn nàng cảm nhận thật sâu về chuyện này...

Dương Tuấn vòng ra sau lưng Hiển Anh, hai tay nhanh nhẹn bắt lấy hai quả đào cực lớn của Hiển Anh, nụ hoa màu cam nhạt căng cứng, hai quả đào to lớn nhưng vô cùng săn chắc và đàn hồi, nhào nặn vô cùng thích tay, bàn tay to lớn của Dương Tuấn cũng không cầm hết hai quả đào tiên này.

- Ân, um, đừng thô bạo như vậy mà~ A

~Hiển Anh tay nắm lấy cánh tay lực lưỡng của Dương Tuấn, miệng cứ rên rĩ không ngừng, nhưng bất ngờ Dương Tuấn mút lấy một bên nụ đào khiến nàng rên lớn, hai tay che lấy miệng mình.

Dương Tuấn thì như một đứa trẻ mút lấy mút để nụ đào, như muốn rút tinh hoa bên trong quả đào vậy.

Cởi hẳn áo bào lẫn y phục, Dương Tuấn bắt đầu tham quan nơi mật động của Hiển Anh, bên trên mật động vô cùng sạch sẽ, mật động thì đóng mở liên tục, bên trong mật dịch đã tiết ra ướt đẫm hai bên đùi Hiển Anh.

Dương Tuấn đưa miệng hôn nhẹ lên cửa mật động, cái lưỡi như một con rắn nhanh chóng chui vào trong, khám phá từng tác thịt hồng phấn.

- Nha~ Đừng mà~ Nơi đó, um, bản lắm

~Hiển Anh tay nắm chặt tấm da thú, giữa người ra sau rên rĩ từng tiếng khi cái lưỡi giảo hoạt của Dương Tuấn quấy phá bên trong mật đạo của nàng.

Mật dịch như biết có kẻ xâm lấn thì trào ra ngăn cản, nhưng đều bị Dương Tuấn nuốt sạch, mật dịch ngọt ngào lại có chút nắn nắn, lại có mùi thơm của hoa lan nhẹ nhẹ, khiến Dương Tuấn thích thú liếm láp mạnh và nhanh hơn.

- Um, a

~Hiển Anh tay che miệng, cơ thể run rẩy, mật đạo bóp chặt lưỡi Dương Tuấn, Hiển Anh đạt cực khoái khiến một dòng lũ túa ra, phun ướt đẫm mặt Dương Tuấn.

Hiển Anh nằm trên giường mà cơ thể run rẩy, viên mật có chút ướt át, nàng chưa có cảm giác nẫu bao giờ.

- Nào, vẫn còn trò vui kia mà...

Dương Tuấn bế Hiển Anh dậy, cho mặt cả hai đối diện nhau, cực vật chí thiên hùng dũng lắm le trước mặt động, chỉ cần một chút nữa liền sẽ xông thẳng vào mặt động mà khuấy động.

- Nó to quá, có đau không?

Hiển Anh hai tay che mặt hơi hé ra để nhìn cực vật của Dương Tuấn, nó vô cùng to lớn và đầy gân xanh, nhìn vô cùng đáng sợ.

- Hơi đau một chút, nhưng sẽ sướng ngay thôi.

Dương Tuấn thì thắm bên tai Hiến Anh, rần rần nhẹ vành tai của nàng, cự vật cũng từ từ tiến vào trong mật động, được một khoảng thì bị vướng phải cửa ải cuối cùng.

Cảm giác hơi bị thốn ở bụng, Hiến Anh hai tay vòng cổ Dương Tuấn, môi khoá chặt môi Dương Tuấn, hông nhấp mạnh một cái để cự vật vượt ải.

- Hừ, a

~Cảm giác đau thốn tận óc, Hiến Anh rồi bỏ đôi môi của Dương Tuấn, hai dòng nước mắt lăn xuống má, suốt 5000 năm cô đơn, cuối cùng nàng cũng được giải thoát, được yêu một người mà nàng cũng yêu.

- Anh nhi

~~ Á, ư, phu quân~ Đừng thô bạo như vậy mà~ Ừm...

Dương Tuấn hét lớn, hông mạnh mẽ di chuyển, cự vật mài lên mật động bót chặt, đầu cự vật liên tục chạm vào bên ngoài hoa động, mật dịch tiết ra liên tục càng làm cự vật di chuyển nhanh hơn, môi Dương Tuấn khoá lại môi Hiến Anh, lưỡi cả hai quấn chặt vào nhau...

Cự vật mài lên mật đạo nhanh hơn, hoa động hé mở, đầu cự vật lập tức xông thẳng vào, đập ầm ầm lên bên trong hoa động, khiến Hiến Anh miệng há hốc, nước bọt chảy ra ngoài khoe miệng làm nàng trông vô cùng dâm đãng.

Đặt Hiến Anh xuống giường, Dương Tuấn tay nhanh nhẹn nhào nặn hai quả bông đào đang tung nảy lên xuống, tạo ra đủ loại hình thù với nó, bỗng mật đạo trở nên chật chội, bóp chặt lấy cự vật, mật dịch tiết ra ướt đầm tẩm da thú dưới giường.

Cự vật cũng đạt đến giới hạn, đầu mở ra, tinh hoa trắng đ-c bắn xối xả vào trong hoa động, bơm căng tròn hoa động như quả bóng đồ chơi, tinh hoa hoà cùng mật dịch chảy thẳng ra cửa mật động, đọng thành một vũng dưới giường da.

.....

Tiếp tục thêm hai canh giờ, Dương Tuấn hoành hành Hiến Anh đi mọi tư thế, khiến trí tuệ của nàng hoàn toàn bị dâm diệt, chìm đắm trong nhục dục, cả hai đạt đến cực khoái không biết bao nhiêu lần, nhưng Dương Tuấn vẫn không ngừng lại chút nào cả.

Hiến Anh nằm vô lực trên giường, mật động vẫn còn tiết ra không ngừng tinh hoa trắng đ-c, miệng há hốc, mắt tròn lên, ú ớ những từ ngữ vô nghĩa.

Dương Tuấn ngồi một bên thở ra một hơi, cảm giác sau khi vận động thật mệt mỏi, hần vuốt ve làn eo thon của Hiến Anh, sau đó ôm nàng vào lòng cùng say ngủ.

.....

P/S: Sắc hơi ngắn, xin lỗi đọc giả... Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Nữ Nhân Thần Bí

Buổi tối bỗng mất điện, không up chương được, xin lỗi đọc giả.

.....

Đã hai ngày từ lúc Dương Tuấn rời đi, Hồ Diệp ở trong hang động chờ đợi trong lo lắng, nhưng thật ra là vì Dương Tuấn chạy trốn nên đã lạc đường nên đang tìm kiếm đường về, Hồ Diệp cứ ngỡ là hán ghét bỏ nàng nên đã rời đi, nước mắt rơi xuống mặt đất lại là một cánh hồ điệp lại được sinh ra.

Nhân tiện giới thiệu về Hồ Diệp, thật ra nàng chính là một đại năng từ thời Hồng Hoang, bình ngọc ở cuối hang động là nơi lưu giữ bản thể và toàn bộ tu vi của nàng, Hồng Hoang Yển Diệp thật ra là vật nuôi của nàng nên chúng lúc nào cũng ở bên cạnh để bảo vệ nàng, cả hang động này là một không gian đặc biệt, do bình ngọc là Hồng Hoang Bích Bình này tạo ra, vừa là một Tiên Khí không gian, vừa là một kiện Tiên Khí có linh trí đặc biệt vô cùng.

Hồ Diệp kí ức đều ở trong Bích Bình, nhưng nàng vẫn có kí ức khác, chỉ cần gặp nguy hiểm thì đem Bích Bình đập vỡ, mọi điều nguy hiểm sẽ không còn.

- Chủ nhân, người đừng buồn nữa, hán sẽ trở về ngay thôi...

Một đàn yểm điệp hoá thành bóng người mờ ảo, giọng nói nữ nhân êm dịu từ đó phát ra.

- Nhưng mà, ngực ta đau lắm, tại sao ta lại nhớ hấn chứ? Tên lưu manh đó đã làm gì ta?

Hồ Điệp ngậy thơ hỏi người trong đàn yểm điệp.

- Chủ nhân, người đã yêu rồi...

Dương Tuấn cùng Hiến Anh đang cố tìm đường về nhưng đã gần một ngày trời vẫn lang thang trong khu rừng này, Cung Loạn Sâm Lâm.

Cung Loạn Sâm Lâm nằm cách vách Nguyệt Ngọc 100 dặm, nhưng lại là một hiểm địa cực kì đáng sợ, nhìn như một khu rừng bình thường nhưng thật sự là mê cung không lộ ra, Ác Ma Thú thì tu vi khá cao, nhưng pháp lực nơi đây lại cực kì dồi dào, thiên tài địa bảo, mật tàng khắp nơi.

Dương Tuấn cùng Hiến Anh mặc dù đạp thân pháp đi rông rãi cả ngày vẫn chỉ thấy cây cối sung túc, ngoài ra chẳng có một bóng người hay Ác Ma Thú nào cả.

- Học, học, phù

~Dương Tuấn ngồi xuống một tảng đá lớn, thở dốc, pháp lực cũng đã cạn kiệt, Hoạt Lực Đan cũng có giới hạn, không sử dụng liên tục được.

- Phu quân, theo như ta thấy, chúng ta rơi vào mê trận rồi.

Hiến Anh nhìn chung quanh, cảm giác được điều gì đó.

- Mê trận? Có người ám hại chúng ta sao?

Dương Tuấn quay sang hỏi Hiến Anh, vẻ mặt vô cùng nghiêm túc.

- Không, mê trận này vô cùng tự nhiên, không có bàn tay con người sắp đặt.

Keng, kí chủ cần tìm ra trận nhãn, phá hủy nó mới có thể thoát ra.

Ý thức Dương Tuấn chìm vào hệ thống, hỏi về mê trận nơi đây.

Keng, phát hiện trận nhãn mê trận hướng Tây Nam 30 trượng.

Âm thanh hệ thống vang lên thì Dương Tuấn ngay lập tức bế Hiến Anh, chân đạp thân pháp, hướng hướng Tây Nam mà đi.

Một khoảng đất trống khô cằn xuất hiện trước mắt Dương Tuấn, một nơi chẳng có chút nào đặc biệt, một ngọn cỏ cũng không có, hoàn toàn là mặt đất nứt nẻ, khô hạn.

- Mắt trận ở đây sao?

Keng, kí chủ dùng đao vạch chữ Phá (破) xuống đất cách 20 bước phía trước kí chủ, mắt trận sẽ xuất hiện.

- Hiến Anh, nài mau tìm chỗ nấp đi, ta sắp phá trận.

- Ân.

Dương Tuấn xuất ra Thiên Đao, lưỡi đao hùng hực tử hoả, chân Dương Tuấn đạp thân pháp, phi không giữa không trung, tay nhanh như chớp vung đao khắc đao khí xuống đất, nhanh chóng vẽ ra chữ Phá dưới đất.

Rắc... Rắc... Uỳnh...

Mặt đất khô cằn ngay lập tức nứt toác, như có vật gì đó bên trong đang cựa quậy, một vật to lớn trồi lên, một con mắt màu đỏ rực, nhãn cầu hướng Dương Tuấn mà trừng mắt.

Keng, kí chủ nhanh chóng phá hủy trận nhãn, nếu không sẽ phải tìm mắt trận nơi khác.

Dương Tuấn nghe xong thông báo thì vung đao, chém ra một đầu hoả long cự đại, lao đến con mắt đang lơ lửng giữa không trung.

Uỳnh.... Răng rắc....

Hoả long xuyên qua con mắt, nó như thủy tinh bắt đầu rạn nứt, sau đó tan vỡ thành từng mảnh nhỏ tiêu tán trong không trung.

Àm... Âm...

Không gian ngay lập tức chấn động, Dương Tuấn và Hiến Anh ngay lập tức bị một lực lượng kì lạ kéo đi, xuyên qua một thông đạo sáng chói, khi ánh sáng loá mắt tắt đi thì cả hai đã đứng cách Cung Loạn Sâm Lâm 50 dặm, chỉ cần đi tiếp 50 dặm thì sẽ đến vách Nguyệt Ngọc ngay.

Ba canh giờ sau, Dương Tuấn và Hiến Anh cũng đến được vách Nguyệt Ngọc, bước vào trong hang động, từng đàn yểm điệp từ đâu bay đến tới tấp, Hồ Điệp từ một góc động chạy ra, ôm chặt lấy Dương Tuấn, nước mắt lã chã.

- Hức, tên đáng ghét, nguoi có phải chán ghét ta rồi không? Oa, hức...

Dương Tuấn vỗ về bờ vai của Hồ Điệp, vuốt ve mái tóc của nàng, để nàng khóc hết nỗi lòng sẽ tự nhiên vui vẻ.

Một giờ sau, khi Hồ Điệp khóc xong thì trong hang cũng đã lịt nhit yểm điệp, Hồ Điệp lấy tay quệt mắt, nhìn Dương Tuấn hỏi.

- Tại sao ta lại nhớ tên xấu xa như nguoi chứ? Tại sao nguoi không chết ở đâu luôn đi, hức, còn quay về làm gì?

- Người ta đã yêu thương ở đây, làm sao ta có thể bỏ đi được?

Dương Tuấn ôm Hồ Điệp vào lòng, nói.

- Ân, vậy nàng ta là ai?

Hồ Điệp đỏ bừng mặt dựa vào lòng Dương Tuấn, nhưng bất chợt nhận ra sự hiện diện của Hiến Anh.

- A, nàng là Hiến Anh, sau này sẽ là tỷ muội tốt của nàng.

- Cái tên đáng ghét này, Yểm Điệp, cần chết hần.

Hồ Điệp nghe hiểu ẩn ý bên trong câu nói của Dương Tuấn, ngay lập tức nổi giận đùng đùng, ra lệnh Yểm Điệp tấn công hần.

Đàn yểm điệp đông đảo ngay lập tức cuốn lấy Dương Tuấn, chỉ trong nháy mắt Dương Tuấn đã không còn một mảnh xương.

Bụp... Bụp...

Bỗng nhiên đàn yểm điệp nổ tung, bên trong rơi ra một giọt máu tươi, cả đàn nổ tung trở thành một cơn mưa máu, từ những giọt máu đó hoà lại thành một người, Dương Tuấn.

Keng, diệt sát 107 Hồng Hoang Yểm Điệp nhận được 53 vạn sát điểm và pháp lực.

Âm thanh hệ thống vang lên, khiến Dương Tuấn trong lòng đánh một cái mừng rỡ, pháp lực cùng sát điểm nhiều như vậy, sau này thiếu hụt có thể mượn nhờ Hồ Điệp một thoáng.

- Nguoi, nguoi, tại sao không chết đi...

Hồ Điệp tức giận dậm chân xuống đất, sau đó ngay lập tức chạy vào cuối hang động.

- Hiến Anh, ta xin lỗi, chỉ là cho nàng phải làm nhị phu nhân rồi.

Dương Tuấn bước đến cạnh Hiến Anh, vòng tay ôm eo nàng, nói.

- Ân, phu quân, chỉ cần người yêu ta, thì ta không cần gì nữa cả.

Hiến Anh tựa đầu nàng vào ngực Dương Tuấn, nói.

- Vậy, giải quyết chuyện trước mắt đã...

Dương Tuấn bế Hiến Anh lên, phi ngay vào cuối hang, bên trong hơi vang ra tiếng nói giận dữ của Hồ Điệp thì một lúc sau đã tiếng thờ dóc, rên rĩ của hai nữ nhân và một nam nhân không ngừng vang dội trong hang động.

.....

Tuyết Bích Thần Sơn, Hoàng Minh đại lục, Đế Quốc Lan Tư, là một ngọn núi tuyết cực kì to lớn, là một hiểm địa cực kì nguy hiểm đối với bất cứ tu sĩ nào, nhưng trên đỉnh núi cao vút mây xanh đó bây giờ lại xuất hiện một quang trụ xanh lam, bên trong là một toà lâu đài bằng tuyết bích cực lớn, pháp lực toả ra vô cùng đậm đặc, đứng trên đỉnh lâu đài là một cô gái với mái tóc đen mượt, khuôn mặt xinh đẹp, vóc dáng ngạo nhân, mặc một bộ y phục trắng tinh, khiến nàng ta vô cùng thuần khiết, không nhiễm chút bụi trần.

- Lan Điệp, đến lúc khai mở trận chiến của ta và nguoi rồi.

Cô gái nói mấy câu, sau đó biến thành một luồng khói xanh lam, dung nhập vào trong quan tài bằng đang lơ lửng giữa không trung trong đại điện.

.....

P/S: Hôm nay khá rảnh nên sẽ cố up thêm 2c nữa. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Ma Chiến Tam Quốc

Chương liên quan giới Tam Quốc nhưng sẽ được biên chế lại nên sẽ không giống, đừng trách a.

.....

Ngày hôm sau, Dương Tuấn sau khi đột phá tu vi đến Khai Thê tầng 3, Thần Hồn Sư Hoàng cũng đã mọc ra bộ lông vàng óng, nhưng nó vẫn cứ ngủ say mà chẳng thèm đếm xỉa gì đến Dương Tuấn, hẳn cũng hết cách rồi.

Keng, mở ra gói quà Trường Thành lớn nhận được bát phẩm pháp khí Sư Hoàng Chiến Kích.

[Sư Hoàng Chiến Kích]: Thượng Cổ Sư Hoàng sau khi chết đi, chân linh cường đại hoá thành chiến kích, uy lực vô song.

Keng, mở ra gói quà Tăng Cấp nhỏ nhận được Huyền giai lục phẩm Nộ Hống Sư Vương.

.....

- Đồ tốt, cũng đến lúc đổi vũ khí rồi, Thiên Dao độ sắc bén cũng đã hư hao.

Dương Tuấn nâng chiến kích màu vàng rực trên tay, đầu kích là một đầu sư tử vô cùng uy dũng, mũi kích nhọn hoắt sắc bén, có chút nặng nhưng bước vào Khai Thê cảnh cũng cần rèn luyện cơ thể nên cũng không quan trọng cho lắm.

Keng, sát điểm đạt đến 263 vạn, có hay không sử dụng 250 vạn để nâng cấp hệ thống?

Hệ thống âm thanh vang lên, khiến Dương Tuấn trầm tư suy nghĩ.

- Nâng cấp có gì tốt?

Keng, sau khi nâng cấp mở ra các công năng Nghề Nghiệp, Cây EXP và bán ra các loại vật phẩm mới trong cửa hàng hệ thống.

[Nghề Nghiệp]: các loại nghề nghiệp như Kiến Pháp Sư, Đoán Đế Sư, Tạo Tiên Sư, Dung Đan Sư, v.v.

[Cây EXP]: mỗi giờ tự động sản sinh ra một lượng exp nhất định, có thể bạo.

.....

- Được, nâng cấp.

Keng, nâng cấp cần 12 giờ, đã tiêu hao 250 vạn sát điểm, tiến hành nâng cấp, công năng túi đồ vẫn sử dụng được.

- Mười hai giờ sao? Hôm nay cũng không ra ngoài, nên làm gì đây?

Dương Tuấn vuốt cằm suy nghĩ, bỗng sực nhớ ra gì đó.

- Đúng rồi, vẫn còn cái đó.

Dương Tuấn từ túi đồ lấy ra một tờ giấy nhỏ màu tím, bên trên có khắc chữ GAME bằng vàng, vô cùng tinh xảo.

- Tiến vào không gian 101 Trò Chơi...

Dương Tuấn vẽ tờ giấy trên không trung, sau đó từ hư không xuất hiện một lỗ đen, kéo Dương Tuấn vào trong.

Mở mắt ra, nơi đây là một căn phòng, chung quanh là sự mênh mông của hắc ám, từng ô hình vuông với viền sáng xanh xếp gần nhau ở khắp nơi, tạo ra một không gian như đang chơi game VRMMORPG vậy.

- Chào mừng đến với Thế Giới Trò Chơi, trò chơi số 1 là Ma Chiến Tam Quốc, có 4 nhiệm vụ.

Một cô gái xinh xắn với mái tóc bạch kim xuất hiện, vẻ mặt tình nghịch nói với Dương Tuấn.

- Nhiệm vụ số 1: Tình Tay Ba?

- Giúp Lữ Bố giết Đồng Trác, kết duyên giữa Lữ Bố và Điều Thuyền với nhau.

- Đánh bại Lữ Bố, Đồng Trác, cướp lấy Điều Thuyền.

- Giúp Đồng Trác giết Lữ Bố.

- Nhiệm vụ số 2: Luận Anh Hùng.

- Giết Tào Tháo, cứu Lưu Bị để tụ họp lại cùng huynh đệ kết nghĩa vườn bàn đào.

- Giết Lưu Bị, kết oán cùng Quan Vũ và Trương Phi.

- Nhiệm vụ số 3: Đánh bại Ngũ Lương Tướng Ngụy Quốc.

- Đánh bại ngũ lương tướng phò Tào Tháo là Trương Liêu, Từ Hoảng, Lạc Tiến, Vu Cấm và Trương Cáp.

- Nhiệm vụ số 4: Đánh bại Ngũ Hồ Tướng.

- Đánh bại Ngũ Hồ Tướng là Triệu Vân, Quan Vũ, Trương Phi, Mã Siêu, Hoàng Trung.

.....

Quy tắc trò chơi: Pháp lực vô hạn, tu vi không bị áp chế, vẫn có thể tăng cấp, túi đồ và công năng khác có thể sử dụng, huyết mạch không bị áp chế.

Ngoài ra còn có một tồn tại mạnh mẽ khác Ma Chủ.

Truyền tống đến vị trí đầu tiên: Hoàng Cân.

.....

Dương Tuấn mất chói lóa, lần nữa mở mắt thì đang ở trong một cổ thành, nhìn không khác gì một toà thành nào ở Chu Linh đại lục cả, nhưng có điều pháp lực nơi đây có chút nồng đậm mà thôi.

- Mau chạy a, Trương Giác nhập ma rồi..

- Oa, oa....

Bỗng nhiên từ đâu bụi cát cuộn cuộn, từng người dân mặc áo vải thô, tóc rối tung, vẻ mặt sợ hãi chạy tán loạn, có đứa trẻ vấp ngã trên đất, khóc lóc.

Rống....

Một tiếng rống lớn vang lên, mấy căn nhà gỗ bị phá hủy tan tành, một bóng đen khổng lồ bước ra, hai cánh tay đen kịt đầy vẩy xanh, đôi mắt đỏ ngầu, sau lưng là đôi cánh đá khổng lồ, cao đến 5 trượng, vô cùng khủng bố.

Keng....

Nhập Ma: Trương Giác.

Tu vi: Luyện Thể cảnh viên mãn.

Trạng thái: Ma niệm nhập thân, hoá ma.

.....

- Tu vi yếu như vậy?

Dương Tuấn xuất ra Sư Hoàng Chiến Kích, đập lên thân pháp, mũi kích bén nhọn xuyên qua đầu Trương Giác hoá ma.

Rống.....

Trương Giác hoá ma ngựa đầu gào rống, sau đó giống như tờ giấy bị đốt rụi, tan thành tro bụi giữa không trung.

Keng, nhận được 1000 sát điểm và pháp lực.

- Chắc, yếu như vậy sao? Có lẽ nên hỏi đường đi Lạc Dương, Hán Thiếu Đế chắc cũng sắp lên ngôi rồi nhỉ?

Dương Tuấn xoay đầu, tìm một người nào đó nhưng chẳng thấy một bóng người nào cả, hắn đành thờ dài rồi đi.

Từ đồng tro bụi của Trương Giác, bay ra một luồng khói đen, hướng Lạc Dương mà bay đi, Dương Tuấn không hề hay biết.

Lạc Dương, Hán Linh Đế băng hà, hoàng tử lên ngôi, tự Hán Thiếu Đế, Viên Thiệu liên hợp Đổng Trác trừ khử hoạn quan, nhưng Đổng Trác vì muốn không chế triều đình mà lập kẻ lừa Viên Thiệu, phế Hán Thiếu Đế, lập Lưu Hiệp lên ngôi, Viên Thiệu khi chạy trốn nghe tin thì trở về, thảo phạt Đổng Trác, thiên hạ đệ nhất mỹ nhân Điều Thuyền lợi dụng thân tín Đổng Trác là Lữ Bố phản loạn, Lữ Bố do dự nhưng vẫn đồng ý chỉ chưa thực hiện ngay, nhưng Đổng Trác lại mê mẩn sắc đẹp Điều Thuyền, giành lấy nàng ta, khiến cả hai xung đột, Lữ Bố quyết định đứng dậy đánh giết Đổng Trác khi Đổng Trác bị Viên Thiệu và các chư hầu đánh bại, lui về Trường An.

Về sau Điều Thuyền đem lòng yêu thương Lữ Bố thật sự, nên luôn luôn kề cạnh Lữ Bố.

Dương Tuấn cũng nghe tin mà đến Trường An, đập thân pháp tiến vào Trường An thành, đại chiến khắp nơi, xác người như núi, máu chảy thành sông, Dương Tuấn cũng chẳng quan tâm tìm kiếm Đổng Trác và Lữ Bố.

Àm...

Mặt đất bỗng nhiên rung động, mấy căn nhà phía xa sụp đổ, Dương Tuấn ngay lập tức hướng chỗ đó mà đi.

- Đổng Trác lão tặc, nhịn gì cũng Chiến Thần Lữ Bố ta có thể nhịn, chỉ có giành nữ nhân với ta quyết không nhịn.

- Dám phản ta chỉ vì một nữ nhân, đáng chết.

Đến nơi, mặt đất đã rạn nứt kinh khủng, máu vậy khắp nơi, bên dưới đang có một người mặc giáp đỏ, mũ giáp có hai tiên vĩ, trên tay cầm chiến kích cực lớn, đối chiến cùng một người đàn ông khoảng tứ tuần, vác lang nha đao (đao lớn có lưỡi răng cưa như răng sói), vũ khí va chạm liên tục, tia lửa toé ra liên tục.

- Lữ Bố, ta đến giúp chàng...

Từ phương xa chạy đến một nữ nhân, nhan sắc phải nói tuyệt mỹ vô song, mày liễu mắt phượng, trên tay cầm kiếm, chạy đến bên cạnh Lữ Bố.

- Liệt Thiên Phàn Thế....

Lữ Bố hét lớn, Phụng Thiên Hoà Xích trong tay bùng lên lửa đỏ, chân đạp mạnh, lao lên không trung, giáng một kích đầy uy lực xuống Đổng Trác.

- Đào Hành Nghịch Thiên....

Đổng Trác không yếu thế vùng bản đao đỡ một kích của Lữ Bố, thân hình to lớn lung lay một chút, nhưng đỡ được một kích mạnh mẽ của Lữ Bố, ngay lập tức vùng lưỡi đao chém về Lữ Bố, nhưng Điều Thuyền từ lúc nào đã xuất hiện đỡ lấy một đao của hắn.

- Phong Hoa Tuyết Nguyệt....

Điều Thuyền vùng kiếm với tốc độ siêu việt, ánh kiếm chớp loé liên tục, Đổng Trác dùng đao chặn được nhưng bị thương lỗ chỗ, quỵ gối xuống đất.

- Khụ khụ, ta cho các ngươi xem....

Đổng Trác ho ra mấy ngụm máu, sau đó mắt đỏ ngầu, cơ thể bắt đầu bành trướng, cao hơn 6 trượng, cả người đen kịt, trên đầu mọc sừng, móng vuốt đen kịt dài sắc bén.

- Không ngờ ngươi học Ma Thuật từ Tả Từ, nhưng ta không sợ đâu...

Lữ Bố hét lên định lao đến thì bàn tay không lồ của Đổng Trác ma hoá quạt ngang, đánh bay Lữ Bố ra xa.

Àm...

- Lữ Bố

~Điều Thuyền chạy đến đỡ lấy Lữ Bố, bộ giáp đã vỡ một nửa, khoe miệng vương vãi máu tươi, Lữ Bố đã thụ thương.

Keng....

Ma Hoá: Đồng Trác.

Tu vi: Nhập Linh tầng 9.

Trạng thái: Ma thuật bạo phát khí lực, ma hoá.

.....

- Đến lúc rồi...

Dương Tuấn ngồi xếp bằng trên một mái nhà cách đó không xa, đôi mắt nhắm lại mở ra, tay nắm Sur Hoàng Kích, đạp thân pháp tiến lên.

.....

P/S: Chương ngắn, đang nghiên cứu giới Tam quốc cùng các giới khác để viết truyện. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dân Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Ma Hoá - Kết Thúc

Đúng thật là ta chơi game OMG 3Q mới có ý tưởng viết về thế giới game này, có lẽ viết không hay nhưng cũng sẵn PR game luôn. Đồng Trác chết rồi thì thời đại Tam Quốc mới diễn ra tranh đấu, thiết tội nghiệp.

Trường An thành, Thảo Phạt Đồng Trác....

Đồng Trác ma hoá trở nên khổng lồ, trọng thương Lữ Bố, Dương Tuấn cũng chẳng mấy quan tâm, làm nhiệm vụ trước mắt là giết Đồng Trác, còn Điều Thuyền và Lữ Bố có ra sao thì nhiệm vụ vẫn hoàn thành.

Rống...

Ma - Đồng Trác vươn cánh tay khổng lồ định bóp nát Dương Tuấn, nhưng lại bị mũi kích chặn lòng bàn tay lại, không thể nhúc nhích dù chỉ một tấc.

- Dùng ma niệm cường hóa sao? Chiêu này ta thích nhưng ngoại hình thì ta không thích cho lắm, chết đi.

Dương Tuấn định vùng kích chém giết Ma Đồng Trác thì dừng lại, vì Hồn Tâm đang rung động, Sur Hoàng tử muốn thoát ra...

- Con sư tử điên này muốn làm gì? Thả nó ra trước đã.

Gầm...

Tham Thực Sur Hoàng thoát ra thì vui mừng gầm rống, nhưng thấy hình dáng khổng lồ của Ma Đồng Trác thì sợ hãi cụp đuôi, hoá thành con mèo nhỏ núp sau lưng Dương Tuấn.

Bộp....

Dương Tuấn vỗ trán một cái, hoàn toàn không còn lời nào để nói về cái Thần Hồn này, lão thiên, à nhầm, hệ thống người chơi ta sao?

Ầm...

Hai cánh tay khổng lồ của Ma Đồng Trác đập xuống, mặt đất chấn động mãnh liệt, từng ngôi nhà xung quanh sụp đổ, Dương Tuấn đứng trong hố sâu không một vết xước, mũi kích từ lúc nào đã cắt đứt hai bàn tay của Ma Đồng Trác.

Rống...

Xoạt....

Ma Đồng Trác đau đớn ngã đầu gào rống, nhưng mũi kích sắc bén của Sur Hoàng Chiến Kích xuyên thủng đầu hấn từ trên xuống dưới, xé đôi hấn ra, thân thể khổng lồ tan thành tro bụi.

Keng, nhận được 9 vạn sát điểm và pháp lực...

Keng, hoàn thành nhiệm vụ số 1, khai mở nhiệm vụ số 2.

Keng, nhận được lương thưởng nhiệm vụ x1.

- Được, đến nhiệm vụ thứ hai nào....

Gào....

Tham Thực Sư Hoàng gào lên, về mặt hưng phấn chạy đến bên cạnh đồng tro, kéo ra một luồng khói đen, thôn phệ, về mặt thoả mãn xoa xoa bụng, khiến Dương Tuấn có xúc động muốn đến đá nó một cái.

- Người biết thôn phệ ma niệm sao?

Dương Tuấn kéo đuôi Sư Hoàng từ lên không, làm nó vùng vẫy gào lên, bốn cái chân ve vẩy trong không trung. Sư Hoàng con hoá thành luồng khói vàng, chui vào trong Hồn Tâm, để lại Dương Tuấn ở lại cười khò.

- Đến nước Tào Ngụy xa không nhỉ?

Dương Tuấn nhìn xung quanh, mang chiến kích lên lưng, rời đi Trường An, trước sự chứng kiến của Lữ Bố và Điều Thuyền.

- Khụ khụ, tên đó là ai? Kẻ cường đại như vậy tại sao ta chưa nghe qua?

Lữ Bố ho ra mấy ngụm máu, chập vạt đứng dậy, Điều Thuyền ngay lập tức đỡ lấy, nói.

- Chẳng dừng bận tâm nữa, mau, ta đưa chàng đi tìm Hoa Đà chữa trị.

.....

Một thời gian sau, Lưu Bị bị Tào Tháo bắt đi, đưa về phủ Tào Ngụy, từ đó Lưu Bị hằng ngày cuốc đất trồng rau, không khác gì một vị nông phu cả.

Àm...

Cổng lớn phủ Tào bị đá văng, cánh cửa cao 3 trượng bằng gỗ chắc chắn bị một cước đạp nổ nát, Dương Tuấn hiên ngang vác chiến kích đi vào trong, tìm mai viên nơi Tào Tháo và Lưu Bị uống rượu luận anh hùng.

- Đứng lại, người chán sống rồi sao?

Một toán binh lính mặc giáp tiến đến ngăn cản Dương Tuấn, nhưng đều bị hất bay do khí kinh khi Dương Tuấn quét kích.

- Qua thuẫn của ta trước, rồi mới được bước qua...

Lúc này một vị tướng tay phải cầm thuẫn tay trái cầm đại đao ngăn lại Dương Tuấn, hét lên, dùng hết sức đẩy thuẫn về phía trước tấn công Dương Tuấn.

Cạch....

Mũi kích cản lại mặt thuẫn cự đại của vị tướng này, mũi kích xuyên qua mặt thuẫn, đầu nhọn mũi kích dừng lại giữa trán vị tướng, Dương Tuấn rút kích ra, bỏ mặc vị tướng đông cứng tại chỗ.

- Nhạc Tiến đến đây, vị các hạ này xin dừng bước....

Lại thêm một vị tướng vác cự nỏ tiến đến cản đường, Dương Tuấn đạp thân pháp vượt qua, không nhìn lại một chút nào.

- Khoan đã, nếu như vậy sẽ không vui cho lắm, có lẽ nên đợi Xích Bích trận diễn ra thì dọn một lần luôn cho gọn.

Dương Tuấn chợt nghĩ ra điều gì đó, ngay lập tức xông vào mai viên, đánh ngất Tào Tháo cùng Lưu Bị, sau đó đem Lưu Bị rời đi, tìm một chỗ cách xa hai mươi dặm Tào phủ, đặt Lưu Bị ngất xỉu trong một hang động, sau đó đạp thân pháp bỏ đi, tìm một nơi có pháp lực dồi dào bề quan, dọn dẹp một lần luôn sẽ nhanh hơn là tìm mỗi người một nơi.

Keng, nhận được lương thưởng nhiệm vụ nhỏ.

.....

Năm 208, liên minh Tôn - Lưu liên hợp chống lại quân Ngụy, gọi là Đại Chiến Xích Bích, Dương Tuấn tiêu dao khắp Tam Quốc, chỉ cần nơi nào pháp lực đậm đặc đều hấp thu, cảnh giới tuy không tăng nhưng hệ thống đã tạo ra một thứ gọi là Pháp Lực Đan, do pháp lực tinh khiết hoá thành đan dược, có thể tạo ra một lượng pháp lực khổng lồ khi cần đột phá.

Còn cái gọi là Ma Chủ đó thì đaz bị Dương Tuấn tiêu diệt, tu vi mặc dù là Hư Linh cảnh nhưng hoàn toàn bị áp chế, pháp lực và ma niệm chỉ sử dụng

được vài lần mà thôi, Dương Tuấn bắt từ thì giết mãi cũng không chết, pháp lực cạn kiệt, bị một kích toàn diệt.

Dương Tuấn từ đó nhặt ra một quyền công pháp kì lạ, hoàn toàn không có phẩm giai, ma niệm cường đại bị Sư Hoàng con nuốt sạch, đột phá ngũ phẩm.

[Hủy Diệt Ma Tôn], không phẩm giai, là môn công pháp sử dụng ma tâm làm vật dẫn, cường đại chính bản thân, trở thành ma vật có sức hủy diệt khủng bố.

Keng, có hay không sử dụng toàn bộ sát điểm sáng tạo lại công pháp?

Dương Tuấn đang trầm tư suy nghĩ có nên học công pháp này hay không thì âm thanh hệ thống vang lên.

- Có....

Keng, sáng tạo công pháp thành công....

[Ma Tôn Tiên Toạ]: là ma hay là tiên, là tà hay là chính, điều đó không quan trọng, chỉ cần đủ mạnh mẽ thì không cần quan tâm.

- Trở thành Ma: Chiến lực cường đại gấp trăm lần, điều khiển Ma Binh, vô tình, khát máu, chỉ cần có ma tâm, các người đều phải sợ hãi ta.

- Trở thành Tiên: Pháp Lực, công pháp uy lực tăng gấp trăm lần, Thần Binh vô lượng, không quan tâm nhân sinh, vô cảm, vô ưu, không có ma tâm.

Phẩm chất: Thiên giai truyền thuyết phẩm

.....

- Cái này? Kiểm lời rồi....

Dương Tuấn ngay lập tức học tập công pháp, tiến đến địa điểm diễn ra Đại Chiến Xích Bích, hoàn thành tất cả nhiệm vụ một lần.

Keng... Âm... Ahhh....

Đại chiến đã vào cao trào, thân người cao như núi, máu cũng chảy thành biển lớn, máy bắn đá bắn ra từng đợt mưa đá, rơi xuống đầu binh sĩ, mưa tên cắm lên người như nhím, tiếng la hét thảm liên tục vang lên.

Âm....

Bỗng nhiên một bàn tay đen kịt đập xuống, mấy trăm binh sĩ tan thành một đồng huyết nhục, binh sĩ xung quanh sợ hãi tàn đi.

- Khắc khắc, chết hết đi....

Dương Tuấn hoá ma lơ lửng trên không trung, cười một nụ cười đáng sợ, mái tóc đen nhánh trở thành màu trắng tinh, trên đầu mọc ra sừng, cánh tay đen kịt, móng vuốt sắc nhọn, hàm răng nhọn hoắt như răng sói.

Lạch.. cách..

Mặt đất nứt vỡ, từ bên trong lao ra hàng ngàn, hàng vạn bộ xương khô mặc giáp, lao đến cắn xé binh sĩ, tên, đao, kiếm, đều vô hiệu với chúng.

Keng, diệt sát Thường Dân nhận 1 sát điểm và pháp lực...

..... x50 vạn....(80 vạn binh Ngụy + 5 vạn quân liên hợp, không rõ)

Keng, hoàn thành nhiệm vụ số 3 và số 4, nhận được lương thưởng nhiệm vụ nhỏ x2.

Keng, hoàn như toàn bộ nhiệm vụ, nhận được lương thưởng nhiệm vụ lớn.

Keng, chuẩn bị thoát ra không gian trò chơi.

.....

Dương Tuấn bị ánh sáng làm chói mắt, lần nữa mở mắt ra đã ở trong hang động của Hồ Điệp, vẫn là hòn đá lúc cũ hán ngồi.

- Ta đi bao lâu rồi?

Keng, kí chủ chỉ mới đi một canh giờ mà thôi.

- Thì ra là vậy? Tổng hợp được bao nhiêu Pháp Lực đan rồi?

Keng, có tổng cộng 3 ngàn 2 trăm 63 viên, mỗi viên tăng 1 vạn pháp lực, tương đương một tiểu cảnh giới cho một tu sĩ dưới Hư Linh.

Keng, mạnh nhất có thể tăng 2 tiểu cảnh giới chỉ có hơn 300 viên.

- Được, nâng cấp còn cần 10 giờ nữa, trước hết vẫn giải quyết việc riêng đã.

Dương Tuấn nở nụ cười thâm tà, thân pháp quý mị núp trong bóng tối, tập kích Hồ Diệp và Hiến Anh đang loay hoay trong gian bếp mà Dương Tuấn mới tạo ra ngày trước, âm thanh hỗn hỗn vang dội ra ngoài.

.....

P/S: Hôm nay xui quá, lại mất điện.... Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Chuyện Gì? Đây Là Đâu? Ta Là Ai?

Dương Tuấn ở trong hang động cả ngày để luyện hoá Pháp Lực đan, cũng như tìm hiểu công năng nghề nghiệp từ hệ thống.

Mọi nghề nghiệp đều không cần mua sắm, đều sử dụng được, đều là nghề nghiệp tam phẩm nhưng càng sử dụng nhiều sẽ tiến phẩm cho nên cũng không cần quan tâm cho lắm.

Về cây EXP thì cứ mỗi giờ sẽ tạo ra 5000 exp, xem như là tạm ổn...

Keng, luyện hoá Pháp Lực đan, nhận 1 vạn pháp lực.

Keng, luyện hoá Pháp Lực đan, nhận 1 vạn pháp lực.

.....

Keng, tu vi đột phá Khai Thể cảnh viên mãn, chuẩn bị độ kiếp trong 1 ngày nữa.

Phục dụng hơn 100 viên Pháp Lực đan thì cảnh giới đạt đến viên mãn, Dương Tuấn cũng dừng lại việc luyện hoá đan dược, chờ đợi độ kiếp, đẳng cấp cũng đạt đến cấp 5, khai mở công năng mới, Dung Hợp.

[Dung Hợp]: đem ba đạo cụ, vật phẩm dung hợp thành một, tạo ra một vật hoàn toàn khác.

- Xem cửa hàng một thoáng..

Dương Tuấn ý thức chìm vào hệ thống, mở ra cửa hàng, bên trong từ lúc nào đã có thêm hai khung vật phẩm mới là Trang Bị và Công Pháp, khung thứ ba là Linh Tinh, nên thứ gì cũng có chỉ là phẩm giai hơi thấp.

Trang Bị Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Ta Dù Là Ma, Hận Nhất Định Phải Trả

Dương Tuấn cuối cùng cũng đến Linh Giao đại thành, còn nữ nhân kia lúc nào cũng dính chặt lấy hắn như sam, hắn có nói thế nào thì nàng ta vẫn như vậy.

Hệ thống chỉ cho biết tên nàng là Mộc Khuê, 18 tuổi, tu vi Pháp Linh tầng 5, ngoài ra đều chỉ là dấu chấm hỏi cả, hệ thống cũng không nói gì thêm nữa,

nên Dương Tuấn cũng đành chịu.

Linh Giao đại thành....

Trên con phố lớn tấp nập người qua lại, đa số là tu sĩ và thương nhân, ngoài ra có một số công tử tiểu thư không có tu vi cao cũng rất thường thấy.

Dương Tuấn tìm một quán trọ thuê một phòng đôi lớn, có hai gian phòng, sau đó hỏi tên tiểu nhị phòng đầu giá lớn nhất ở Linh Giao đại thành, được biết Hoàng Tử là nơi đầu giá lớn nhất ở Linh Giao đại thành và đang có một đại hội đang diễn ra, nên Dương Tuấn để Mộc Khuê ở lại, một mình đến đó.

- Lão bản, ta muốn đầu giá đồ vật....

Đi vào đại sảnh, Dương Tuấn bước đến chỗ một vị lão giả đang ghi chép ở gần đó.

- Khụ khụ, vị các hạ này, ngươi muốn đầu giá sao?

Vị lão giả tuy tu vi không thấp, nhưng cũng cao hơn Dương Tuấn một chút, thế nhưng Dương Tuấn mặc Mật Bào nên không nhìn rõ tu vi hay dung mạo.

- Đúng, ta muốn bán đan dược...

- Đan dược? Phẩm giai là gì?

- Không phẩm giai, nhưng rất đặc biệt...

- Đưa ta xem...

Vị lão giả này hơi có chút khinh thường khi nghe đan dược không có phẩm giai, đối với Dung Đan Sư thì đó không khác gì phế phẩm, nhưng khi Dương Tuấn đưa Pháp Lực đan cho lão thì lão sợ hãi cực kì.

(Đan dược có 3 loại Nhân Đan, Linh Đan và Tiên Đan, chia làm nhất đến cửu phẩm)

- Đây là? Linh Đan lục, không, thất phẩm, không, ít nhất bát phẩm mới có pháp lực dồi dào thế này. Ngài là Linh Đan Sư bát phẩm sao?

Lão giả mặt biến sắc nhìn Dương Tuấn, giọng run run hỏi.

- Vậy các ngươi có muốn đầu giá nó không?

Dương Tuấn trong bộ áo bào đen gần giọng.

- Vâng, vâng, để tôi đi nói với ông chủ.

Một lúc sau, có một thiếu nữ mặc y trang đến mời Dương Tuấn đến gặp ông chủ, Dương Tuấn cũng bước đi theo, khi đến một gian phòng thì dừng lại, thiếu nữ mở cửa mời Dương Tuấn vào trong, sau đó đóng cửa rồi đi.

- Không biết quý danh của ngài là gì?

Trước mặt Dương Tuấn ngồi ở chính diện là một người phụ nữ, da dẻ trắng hồng, mày liễu mắt phượng, mái tóc đen nhánh xoã trên vai, trang điểm lên khiến nàng càng thêm tuyệt sắc, đôi môi căng mọng đỏ tươi, vận lên bộ áo lụa thướt tha, ẩn sâu bên trong là hai quả đào khá to, có lẽ nàng không mặc nội trang nên hai nụ hoa xuyên thấu ra ngoài.

- Ta họ Hàn, gọi là Hàn Thiên....

Dương Tuấn giả danh, mặc dù thực lực có thể đủ đối kháng một Hư Linh cảnh, có thể Nhất Kích Tắt Sát nhưng cũng chỉ có hai lần, nếu bị vây bắt thì cũng có cách chạy trốn, nhưng có thể liên lụy đến Mộc Khuê đang ngơ ngẩn không rõ danh tính.

- Hàn đan sư không biết đến phòng đầu giá hẻo lánh nơi đây làm gì?

Người phụ nữ mở miệng nói, Linh Đan Sư bát phẩm, cửu phẩm cho dù là Vương Thành hay Đế Quốc đều trọng dụng, tôn kính, huống chi một cái Đại Thổ nhỏ nhoi thế này...

- Không có gì, ta đi chu du khắp nơi, tạo ra đan dược mới, nên đến đây bán đầu giá chúng.

Dương Tuấn nhìn người phụ nữ nói, ngắm nhìn một lượt từ phía trên xuống dưới nàng ta. Triệu Ngọc cảm giác ánh mắt của Dương Tuấn thì mỉm cười khê, đây không phải là lần đầu có nam nhân dùng ánh mắt soi mói nàng.

- Được rồi, chỉ cần ta lấy 8 phần, giá ban đầu của nó là 10 vạn Linh Pháp thạch, mỗi viên có thể tăng 1 tiểu cảnh giới dưới Hư Linh, tổng cộng có 50 bình, mỗi bình 10 viên, ba ngày sau, ta đến lấy tiền.

Dương Tuấn dứt khoát nói một tiếng sau đó quay người rồi đi, để lại Triệu Ngọc khuôn mặt cứng đờ, trong lòng nàng rung động, nàng không xinh đẹp

sao?

- Ta quên mất, đừng nên đùa giỡn với ta, hậu quả khó lường...

Dương Tuấn bước đến cửa, để lại một câu nói mang đầy sát khí, khiến Triệu Ngọc và lão giả kia lạnh toát sống lưng.

- Tô lão, đừng cáo thị, ngay hôm nay chúng ta đấu giá đan dược...

- Vâng...

.....

Chỉ chưa đến nửa canh giờ, cả Linh Giao đại thành xôn xao vì phòng đấu giá Hoàng Tổ đấu giá một loại đan dược mới, chỉ cần phục dụng liền đột phá một tiểu cảnh giới dưới Hư Linh cảnh, khiến vô số gia tộc thêm khát.

Nhưng mỗi tu sĩ chỉ phục dụng được duy nhất 3 viên, nếu sử dụng nhiều hơn thì có thể khiến đan điền, kinh mạch bạo nổ, từ đó bạo thể mà chết.

Ngày đầu tiên đã đấu được 30 bình, thu lợi được 6520 vạn Linh Pháp thạch, một con số khổng lồ, dĩ nhiên Dương Tuấn được 8 phần trong đó, Triệu Ngọc thì cứ ngồi một mình trong phòng chải tóc, sau đó ngắm nghía khuôn mặt, tự hỏi là nàng đã già nên không còn xinh đẹp nữa chăng, tại sao hắn không có nhìn nàng thêm chút nào nữa.

Ngày hôm nay, Dương Tuấn đưa Mộc Khuê đi dạo phố, mua cho nàng ít trang y, ngọc bội, trâm cài, son phấn,..... cho nàng, nhưng có vẻ Mộc Khuê thích tự nhiên hơn.

- Phu quân~ Ta đói rồi...

Mộc Khuê ôm chặt cánh tay của Dương Tuấn, nói với Dương Tuấn.

- Ừm, chúng ta đi....

Keng, phát hiện Thượng Cổ kỳ vật tàn mảnh cách kí chủ hướng Đông 20 trượng...

Bỗng nhiên âm thanh hệ thống vang lên trong đầu Dương Tuấn, khiến bước chân của hắn dừng lại.

- Khuê Khuê, nàng đi một mình đi, ta có việc riêng...- Hừm, phu quân đáng ghét quá~

Mộc Khuê mặt phụng phịu dậm chân, bực bội nói với Dương Tuấn.

- Ngoan nào, tối nay ta sẽ "thương"....

Dương Tuấn kẻ sát tai Mộc Khuê thì thầm, nhất là chữ thương hắn căn nhẹ lên vành tai Mộc Khuê một cái, Mộc Khuê mặt đỏ bừng chạy đi, Dương Tuấn phì cười, sau đó hướng hướng hệ thống chỉ dẫn chạy đi...

Đến nơi, đó lại là một cửa hàng bán đồ cổ, từng kiện từng kiện đồ vật cũ kĩ phai màu được trưng bày trên kệ, gần đó là vị lão giả đang ngồi một mình đánh cờ.

Keng, Thượng Cổ kỳ vật tàn mảnh cách kí chủ 2 thước.

Dương Tuấn tiến vào cửa hàng, nhìn ngó chung quanh, sau đó cầm lên một cái thanh đoản kiếm bị tàn phá, lưỡi kiếm cũ kĩ sẫm màu, gãy vỡ một nửa, nhưng độ sắc bén vẫn còn.

Bỗng nhiên Dương Tuấn bị truyền tống đến một vùng chiến trường, công pháp và pháp quyết đánh xuống như long trời lở đất, nhật tàn nguyệt tận, thương khung đổ vỡ, đến cuối cùng cũng chỉ còn một người đàn ông cầm trên tay đoản kiếm như đúc Dương Tuấn đang cầm, nhìn hướng Dương Tuấn sau đó ném đoản kiếm xuyên qua trán Dương Tuấn, mọi hình ảnh bắt đầu đổ vỡ, Dương Tuấn trở lại cửa hàng đồ cổ.

- Người nhìn thấy gì?

Bỗng vị lão giả kia xuất hiện trước mặt Dương Tuấn, khuôn mặt nhăn nheo hỏi Dương Tuấn.

- Không có gì, lão bản, ta muốn mua thanh đoản kiếm này...

- Không bán...

Lão giả xua tay nói, sau đó lại ngồi xuống đánh cờ một mình.

- Lão bản, mở cửa tiệm lại không bán đồ vật, vậy người đây là làm gì?

- Ta đánh cờ, mất người mù sao?

- Ta,.....

Dương Tuấn á khẩu, vị lão giả này nói một câu đã chặn họng hắn, nói thế nào bây giờ, Dương Tuấn đành lắc đầu rời đi.

- Khoan đã, ta sẽ đưa nó cho ngươi, với một điều kiện....

- Ta nghe....

Dương Tuấn thân ảnh biến mất, ngay lập tức đã ngồi đối diện lão giả.

Keng....

???: Di Tu....

Tu vi: Đại Tiên hậu kì.

.....

Ầm...

Sau khi kiểm tra thông tin của Di Tu, trong lòng Dương Tuấn chấn động mãnh liệt, Đại Tiên hậu kì, đây không phải người có thể xuất hiện ở đây.

- A hèm, chỉ là ta muốn ngươi đập vỡ khối đá này, ta sẽ đưa thanh đoản kiếm kia cho ngươi.

Di Tu ho nhẹ vài tiếng, từ nhẫn trữ vật lấy ra một khối đá to bằng đầu người, đặt dưới đất.

Keng....

Tiên Thạch: Thạch Phong Bích.

Tu vi: Minh Tiên viên mãn.

Mô tả: Tiên Thạch sống trong tiên mạch, tu luyện thành tiên, ẩn chứa đồ vật nghịch thiên bên trong.

.....

- Cái....

Dương Tuấn cảm lạnh, một hòn đá tu vi cũng Minh Tiên viên mãn, vị diện này thật mẹ nó vi diệu.

- Thế nào, nếu không làm được, thì mau đi đi..

- Ta làm..

Dương Tuấn nhặt một hòn đá, sử dụng pháp quyết Viêm Diễm Hoả Diễm, hòn đá bốc cháy, sử dụng công năng Nhất Kích Tất Sát, Dương Tuấn ném viên đá trúng ngay Tiên Thạch.

- Ta nói ngươi cái tên ngố....

Di Tu chưa nói hết câu thì mặt biến sắc, Tiên Thạch bên ngoài hoá thành cát bụi, rũ xuống như thác, bên trong là một quyển sách hơi ố vàng, bên ngoài có dòng chữ lấp lánh, Di Tu nhanh chóng nhặt lấy bỏ vào trong nhẫn trữ vật, tay khác ném đoản kiếm cho Dương Tuấn, trong lòng vừa vui mừng vừa lạnh run. Tiên Thạch này lão cất công tìm được rồi bảo quản suốt 1 vạn năm qua, từ khi lão mới đạt đến Ngự Tiên, tìm vô số cách để mở ra mà không chịu đi đến Tiên Giới, hôm nay gặp phải một tên tu sĩ trẻ tuổi đơn giản một kích liền phá không còn gì, vừa vui mừng vừa sợ hãi, nếu bị cướp đi đồ vật mới có thì thà hắn tự vẫn còn tốt hơn.

Dương Tuấn mặc dù có Nhất Kích Tất Sát nhưng không dám giết Di Tu, công năng này tuy mạnh nhưng cũng có điểm yếu, đó là độ chính xác, trừ khi đánh trúng đối phương, dù là một chút sát thương cũng sẽ bị kích sát, nếu không chạm nổi góc áo thì công năng này vô dụng.

.....

Trở về quán trọ, Mộc Khuê đã ngủ say trên giường, trên bàn còn bày biện hàng tá món ăn, chắc nàng giận dữ nên ăn cho đỡ tức, cuối cùng thoả mãn ngủ say, mà quên lau đi vết dầu mỡ trên miệng, vô cùng buồn cười, Dương Tuấn dùng khăn lau đi vết dầu, sau đó đắp chăn cho Mộc Khuê, sau đó ngồi bên cạnh cửa sổ, suy tư, chăm sóc cho Mộc Khuê khiến Dương Tuấn nhớ lại Quỳnh Hân, đứa em gái thân yêu của Dương Tuấn, nước mắt không kiềm được rơi xuống.

- Ta dù có là Ma, hận này quyết phải trả....

Dương Tuấn cắn chặt răng, bàn tay siết chặt ngực, đôi mắt hiện lên từng đường vân đỏ tươi, hận này phải trả bằng máu....

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Vạn Long Sơn

Hôm nay, Dương Tuấn tìm một khu rừng để độ kiếp đột phá, mặc dù thời hạn độ kiếp là một ngày nhưng Dương Tuấn có thể làm cho nó tới nhanh hoặc chậm tùy ý, chỉ cần tiêu hao một chút tâm điểm mà thôi.

Ầm... Ầm...

Bầu trời trong xanh vẫn vũ mây đen, giống như một hố đen mở ra giữa bầu trời, bên trong chớp giạt từng tia sét màu xanh lam, Lập Thế Kiếp Vân.

- Kiếp Vân sao? Yếu quá....

Dương Tuấn xuất ra Sư Hoàng Chiến Kích, vận dụng Viêm Diêm Hoả Diễm, Sư Hoàng Chiến Kích bùng cháy, Dương Tuấn dùng hết sức lực ném Chiến Kích, mũi kích xuyên qua hư không, xuyên qua kiếp vẫn còn chưa đánh xuống..

Uỳnh.....

Kiếp vẫn sợ hãi tan rã, Dương Tuấn thu lại chiến kích, tu vi đột phá Khai Thế cảnh cũng cần pháp lực và ngoại lực rất nhiều để đột phá, Dương Tuấn cần tìm một hiểm địa để đi lịch luyện.

- Đúng rồi, thanh đoàn kiếm tàn mảnh kia dùng thế nào đây?

Dương Tuấn bỗng nhớ ra, hỏi hệ thống.

Keng, hệ thống chưa thể trả lời...

- Ờy, mua một ít đồ ăn về mới được....

Dương Tuấn thở dài, xoay người rời đi, hướng phía cho trong Linh Giao đại thành, mua thức ăn mang về cho Mộc Khuê, từ lúc nào, hắn đã bắt đầu quan tâm rất nhiều đến Mộc Khuê...

.....

Ngày thứ ba, Dương Tuấn đến Hoàng Tổ lấy Linh Pháp thạch, bên Triệu Ngọc đưa ra 104 triệu Linh Pháp thạch, Dương Tuấn lấy 7500 vạn, còn lại đều để lại cho Triệu Ngọc, sau đó không nói một lời xoay người rời đi.

- Chờ, chờ đã....

Triệu Ngọc áp ứng lên tiếng, Dương Tuấn cũng ngừng lại bước chân, xoay người.

- Có chuyện gì?

- Ân, um, sắp tới Hoàng Tổ sẽ mở quan hiểm địa Chung Long Cấm Địa, chẳng hay Hàn đan sư có hứng thú?

- Hiểm địa? Nơi đó có dị thảo chứ?

- A, vâng, nơi đó kì hoa dị thảo, Ma Thú cường đại rất nhiều, chỉ có Phách Anh cảnh trở xuống tu sĩ liền có thể tiến vào, đây là Hoàng Tổ Bài, người sở hữu nó mới có tư cách tiến vào.

Triệu Ngọc lấy ra một tấm thẻ bài màu hoàng kim, bên trên khắc hai chữ Hoàng Tổ, đưa cho Dương Tuấn, Dương Tuấn cũng không ngại cầm lấy.

- Ta có thể đưa người theo chứ?

- A, vâng, ngài có thể mang theo một vị đồng hành.

- Khi nào bắt đầu?

- Hai ngày nữa sẽ khai quan....

.....

Hai ngày sau, Dương Tuấn không giả dạng Hàn Thiên mà đến Chung Long Cẩm Địa, tất nhiên Mộc Khuê cũng đi theo nhưng không biết từ khi nào nàng mang theo một cây dù hoa trên tay, đáng vẻ nâng niu như vô cùng quan trọng.

Chung Long Cẩm Địa là một vùng không gian cách biệt, được bao phủ bởi một kết giới riêng, chỉ có Hoàng Tổ mới biết cách mở ra, nơi đây có áp chế đặc biệt, chỉ tu sĩ tu vi dưới Hư Linh mới có thể tiến vào, nếu không sẽ bị Yêu Hoả thiêu chết.

Còn một canh giờ nữa sẽ khai quan, nhưng bên ngoài Chung Long Cẩm Địa đã đầy rẫy tu sĩ, hầu như đều là tu sĩ trẻ tuổi, tu vi cao nhất cũng chỉ có Kết Anh tầng 1, hầu hết đều là Phá Linh cảnh tầng 9 trở xuống, ngoài ra còn có mấy vị tu sĩ trung niên tu vi Kết Anh cảnh viên mãn, có lẽ là hộ vệ của vị công tử tiểu thư nào đó.

Rống...

Đúng một canh giờ sau, bầu trời bỗng nhiên nổi bão lớn, từ đâu bay ra vô số hư ảnh kim long, bay lượn trên không trung sau đó đều đồng loạt chui vào trong kết giới, một cánh cửa đồng lớn từ từ trôi lên từ mặt đất, bên trên điêu khắc rất nhiều tượng rồng hoàng kim, cửa đồng khổng lồ nặng nề mở ra, bên trong là một thông đạo sáng chói.

- Khuê nhi, chúng ta đi...

Dương Tuấn từ trong cửa hàng hệ thống mua hai cái mặt nạ thép mỏng, đủ để che đi dung mạo, một đưa cho Mộc Khuê, một đeo lên mặt, sau đó kéo tay Mộc Khuê, tiến vào thông đạo sau khi được long điều trên công vào kiểm chứng.

Vụt...

Dương Tuấn và Mộc Khuê khi tiến vào thông đạo thì lập tức bị truyền tống đi, cả hai biến mất trong thông đạo, ánh sáng chói lòa khiến cả hai không nhìn thấy được gì cả, khi ánh sáng thôi đi, trước mặt họ là những đỉnh núi cao tận mây xanh, rừng rậm mênh mông, Ma Thú phi hành vô số, còn Dương Tuấn và Mộc Khuê đang đứng trên một ngọn núi, xung quanh không có một ai cả.

- Không có người? Truyền tống vị trí khác nhau sao?

Dương Tuấn nhìn xung quanh, quả thật không thấy bóng dáng của bất cứ tu sĩ nào, Tầm Huyết Nhãn cũng không tìm thấy gì cả.

(Tầm Huyết Nhãn, tiền cấp của Thị Huyết Nhãn, có thể tìm thấy máu tươi của người sống trong 100 trượng xung quanh)

- Phu quân, mắt người đồ quá...

Mộc Khuê đưa mặt sát lại gần Dương Tuấn, đôi mắt của nàng nhìn chăm chăm vào mắt Dương Tuấn.

- Khuê Khuê, nàng đừng làm phiền ta, mắt ta không sao cả.

Dương Tuấn thu hồi Tầm Huyết Nhãn, tay véo má Mộc Khuê một cái, xem như răn đe.- A, đau quá phu quân....

Mộc Khuê bị Dương Tuấn véo má thì miệng kêu đau, sau đó phụng phịu ngồi bệt xuống đất, lủ quay lại với Dương Tuấn, có vẻ rất giận dữ.

- Haha, giận ta rồi sao? Hầy....

Dương Tuấn bồng Mộc Khuê lên, sau đó cẩn nhẹ vành tai của nàng một cái, Mộc Khuê mặt đỏ bừng vùng vẫy, khiến nàng càng thêm đáng yêu.

Ừnh....

Bỗng nhiên phía xa xuất hiện một vụ nổ lớn, khói bụi nghi ngút trời xanh, có lẽ là có giao tranh hoặc Ma Thú tấn công mà ra, điều kì lạ là không hề có chút "máu" nào ở khu vực đó trong Tầm Huyết Nhãn của Dương Tuấn.

- Rốt cục có chuyện gì?

Dương Tuấn đặt Mộc Khuê xuống, sau đó cõng nàng lên lưng, đạp thân pháp hướng phía đằng kia mà đi, chỗ đó nhìn rất gần nhưng lại vô cùng xa, thân pháp đạp đến cực hạn, nhưng mãi vẫn không đến.

- Áo trận sao? Tại sao xa như vậy?

Dương Tuấn ngừng thân pháp, nhìn chung quanh, nhưng không có chút khác lạ nào cả, kể cả hệ thống cũng không có thông báo.

- Phu quân, một thụ xung quanh nói chúng ta không nên đến nơi đó và hãy cẩn thận khi ở đây.

Bỗng nhiên Mộc Khuê nói với Dương Tuấn, tiếng lá cây xào xạc do gió từ lúc nào đã trở nên mạnh mẽ hơn.

Xoạt.... Xoạt....

Bỗng nhiên từ trong tán cây và bụi rậm lao ra vô số bóng người màu đen, làn da thâm đen, mắt vô hồn, điều đáng sợ là trong người bọn chúng không hề có chút máu nào.

Keng....

Dị Ma Thú: Vô Huyết Nhân.

Tu vi: Phá Linh cảnh tầng 5/6 → Viên Mãn.

Kỹ năng: Bạo Huyết, dùng máu từ vết thương kẻ địch làm vật dẫn, khiến tất cả máu trong người kẻ địch bạo nổ, dẫn đến bạo thể tử vong.

Số lượng: 14.

.....

- Thì ra là vậy, chẳng trách Tầm Huyết Nhân vô dụng.

Dương Tuấn xuất ra Chiến Kích, pháp quyết gia trì hùng hực hoá diễm, mở ra công năng Nhất Kích Tất Sát, sau đó xoay kích, quật ra một luồng hoá diễm cực lớn, quét qua toàn bộ Vô Huyết Nhân.

Nhất Kích Tất Sát có điểm yếu thì sẽ có điểm mạnh, tuy độ chính xác phải cần là tuyệt đối, nhưng không có nhắc đến giới hạn những kẻ bị kích sát.

Phốc.... Phốc....

Hoả diễm cường đại quét ngang, toàn bộ Vô Huyết Nhân đều bị hoá diễm thiêu đốt, trở thành một đồng tro tàn bị gió mạnh thổi bay.

Keng, nhận được 80 vạn Pháp Lực và sát diễm..

Keng, nhận được công năng Tụ Hồn, giết càng nhiều, thu thập linh hồn càng nhiều, sẽ tạo ra uy lực vô song.

Keng, hệ thống đặc biệt bán ra Không Gian Thần Lực, có thể sáng tạo mọi thứ từ hư không, có giới hạn. (Giá: 100 vạn sát diễm. Còn: 182 vạn).

Keng, hệ thống sẽ tạo ra một không gian giống với mong muốn của kí chủ.

Liên tục âm thanh hệ thống vang lên, Dương Tuấn biết rõ hệ thống đang chào hàng để rút ruột Dương Tuấn, nhưng tạo ra một không gian mong muốn thì khi gặp nguy hiểm thì có thể đưa nữ nhân của mình vào trong, nên Dương Tuấn lập tức mua nó.

Keng, hệ thống xây dựng không gian đầu ngang bằng phòng ngủ của kí chủ (giống hệt) ở kiếp trước, có thể mở rộng nhưng sẽ tiêu hao dâm diễm.

- Không tệ, nếu trong hiểm địa hoặc đang cần nơi giải quyết có thể tiến vào... Khục, nghiêm túc một chút...

Dương Tuấn ho nhẹ, sau đó nhìn chung quanh, tìm kiếm một vị trí đặc biệt nào đó.

.....

- Mộc Khuê, chúng ta đi...

- Ân...

Dương Tuấn bế Mộc Khuê, đạp thân pháp rời khỏi nơi này, tiến đến một ngọn núi kì lạ, nơi mà mỗi hang động đều có điều khắc long điều, Vạn Long Sơn.

.....

Vạn Long Sơn, là nơi chủng tộc Long Nhân sinh sống, cơ thể là nhân loại, nhưng lại có sừng rồng hoặc vảy và đuôi của rồng, họ khác với Long Tộc bên ngoài Chung Long Cẩm Địa, Long Tộc bên ngoài có cơ thể hoàn toàn là nhân loại, nhưng có thể tự do hoá rồng, trở thành một con rồng khổng lồ cường đại, còn Long Nhân tộc chỉ có thể biến một phần cơ thể trở nên giống rồng mà thôi, nhưng điểm chung của họ vẫn là Dâm Huyết.

Bên trong Vạn Long Sơn, tất cả đều là nữ tộc và cứ mỗi 10 năm, khi kết giới mở ra, tu sĩ nhân tộc tiến vào, họ sẽ đến thương lượng để được nhận tinh hoa để tiếp tục nòi giống, nếu thương lượng không được thì họ bắt cóc về luôn, sau đó vỗ béo để hằng ngày lấy "sữa đặc".

Bởi như vậy, tu sĩ nhân tộc thường đem theo hộ vệ có tu vi cao để phòng bị bắt đi, riêng Dương Tuấn không biết nên tự chui đầu vào hang cộp, à nhầm, hang rồng.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Bị Nhắm Vào

Vạn Long Sơn.....

Dương Tuấn cùng Mộc Khuê đi đến chân núi, phía xa đã thấy có một ngôi đền khá lớn dưới chân núi, bên trên mái đền có điêu khắc tượng rồng hùng mãnh, vô cùng mỹ lệ, nhưng cửa đền đóng chặt, không có mở ra, không thể nhìn thấy bên trong có gì cả.

Lộc....cộc...

Một tiếng động nhỏ do đá lăn xuống từ vách đá lọt vào tai Dương Tuấn, Tầm Huyết Nhãn lập tức mở ra, bên trên vách đá có một người sống, điều đặc biệt là kẻ đó có hai vật nhọn trên đầu chứa máu, thứ mà nhân tộc không thể có.

Vụt....

Dương Tuấn biến mất, xuất hiện sau lưng kẻ theo dõi kia, bất ngờ thay kẻ đó là một nữ nhân xinh đẹp, mái tóc bạch kim, trên đầu lại có đôi sừng rồng kì lạ, cô gái cũng giật mình khi thấy có người đứng ở phía sau mình, nhưng rất nhanh khuôn mặt tái nhợt sợ hãi của cô biến thành đỏ ửng như hứng tình, đầu cũng bốc ra khói trắng...

- Tại sao cô theo dõi bọn ta?

Dương Tuấn nghiêm mặt lại nhìn cô gái hỏi.

- Ừm, ừm, thì là do ta lần đầu thấy nam nhân mà thôi, xin lỗi nhưng ta không có ý gì đâu....

Cô gái quỳ xuống đất, đầu cúi thấp xuống đất, tỏ vẻ rất thành kính.

- Mộc Khuê, đến đây đi...

Dương Tuấn gọi Mộc Khuê, nàng cũng xuất hiện trên chỗ đó, không biết từ khi nào từ người nàng bùng bùng sát khí, đến nỗi Dương Tuấn cũng lạnh cả sống lưng.

- Khục, Khuê Khuê, bình tĩnh nào....

Dương Tuấn ho nhẹ một tiếng, Mộc Khuê thu lại sát khí, cô gái kia thì từ lúc nào đã sợ hãi núp sau một tảng đá, khuôn mặt tái xanh nhìn Mộc Khuê đầy sợ hãi.

Keng....

Long Nhân: Long Phương Thúy.

Tu vi: Khai Thê tầng 3.

.....

- Long Nhân?

Dương Tuấn tra thông tin của cô gái, phát hiện cô ta là Long Nhân tộc, chẳng trách cô ta lại có sừng của rồng.

Keng, phát động liên hoàn nhiệm vụ....

.....[Muru Kế Ma Tộc].....

• Nhiệm vụ 1: Ngăn cản gián điệp Ma Tộc mở ra Ma Long Cổ Quan, giải phong ấn của Ma Long Eldoradol.

Ban thưởng: 1000 vạn Pháp Lực.

• Nhiệm vụ 2: Đi tìm thân phận ẩn của 5 Ma Tướng thuộc Ma Tộc, trừ đi hậu họa.

Ban thưởng: 1500 vạn Pháp Lực.

• Nhiệm vụ 3: Đánh bại thủ lĩnh Ma Tộc, ngăn cản Ma Tộc huyết trừ tu tiên giới.

Ban thưởng: 500 vạn sát điểm và dâm điểm

→ Đại ban thường: Rương Quà Siêu Cấp x1.

Thất bại: Tự hủy....

.....

Một bảng điện tử xanh lam xuất hiện trước mặt Dương Tuấn kèm theo giọng nói của hệ thống, khiến Dương Tuấn đứng người, không phải a, ta muốn sống yên bình một chút không được sao, cho ta nhiệm vụ không thấy lỗi về thể này,

Keng, chỉ cần tìm được thủ lĩnh Ma Tộc, có thể có cách để trở về vị diện Thái Dương hệ.

Một thông báo vang lên trong đầu Dương Tuấn, thấp lên ngọn lửa hi vọng sắp vụt tắt bên trong Dương Tuấn, trở về Địa Cầu, phục thù cho Ngọc Lan, Quỳnh Hân và cả cha mẹ của Dương Tuấn.

Rắc....

Nắm tay bóp chặt vào nhau vang lên răng rắc, sát khí bùng bùng còn dữ dội hơn Mộc Khuê lúc nãy khiến Phương Thúy mặt biến sắc, ngất xỉu.

- Phu quân, nàng ta ngất rồi...

Mộc Khuê lay động bờ vai của Dương Tuấn, đánh thức hắn khỏi sự chìm đắm trong hận thù, nhìn lại khuôn mặt lo lắng của Mộc Khuê, Dương Tuấn không khỏi mỉm cười, véo mũi nàng một cái.

Bên này, Phương Thúy đã gần như hồn lìa khỏi xác, trong khi Mộc Khuê và Dương Tuấn còn vui đùa, cứu mạng a....

.....

Chu Linh đại lục, Đại Thổ Minh Ngọc, Hoàng thành Trương gia....

Hôm nay, hoàng thành run sợ khi long mạch bị phát hiện đã khô cạn, long khí tiêu tán sẽ kéo đến thiên tai đại họa, khiến toàn bộ thường dân sợ hãi bỏ đi chỗ sống, khi long mạch khô cạn, toàn hoàng thành cảm giác cả mặt đất chấn động mãnh liệt, như có thứ gì đó cực lớn đi qua, Đại Thổ Minh Ngọc hoàn toàn trở thành Hoang Thổ vì Quỳnh Hân và mục tiêu kế tiếp của nàng là Đại Thổ Dịch Băng, khá gần Đại Thổ Thạch Bàn và Mễ Tư.

Nàng muốn ăn, ăn để giải tỏa sự cô đơn, đáng sợ khi chỉ có một mình, bất chấp hậu quả của nó, Mị Hồng Yêu Quỳnh Hân, Hư Linh tầng 2.

.....

Trước Ngự Tiên gồm có các cảnh giới như Lập Thiên, Luyện Tiên, Đạp Thế, Vô Hoa, Nguyên Chân, Lôi Tiên Kiếp, cũng có 10 tiểu cảnh giới, Lôi Tiên Kiếp là lúc tu sĩ độ Tiên Lôi Kiếp bước vào Tiên Giới.

Con đường tu tiên không hề đơn giản....

.....

Dương Tuấn theo hệ thống chỉ đường công Phương Thúy tiến vào Vạn Long Sơn, Dương Tuấn vô cùng ngạc nhiên khi bên trong Vạn Long Sơn lại là một vùng đất rộng lớn, có cả bầu trời trong xanh cao vút, từng nữ Long Nhân Tộc có cánh rồng bay lượn trên bầu trời. Đúng lúc này có hai người đáp xuống, ngăn lại Dương Tuấn và Mộc Khuê.

- Đứng lại, Vạn Long Sơn không phải muốn vào là vào...

- À, chỉ là cô gái này ngất xỉu, nên ta đưa nàng về thôi...

Dương Tuấn bình tĩnh trả lời, cùng lúc đặt Phương Thúy xuống dựa lưng vào một tảng đá cạnh bên.

- Phương Thúy? Các người đã làm gì?

Trong đó một cô gái cầm kiếm chỉ vào Dương Tuấn, chỉ cần nhúc nhích một chút thì nàng ta sẽ ra tay, một kiếm xuyên hầu.

- Bọn ta không có làm gì a....

Dương Tuấn nắm chặt tay Mộc Khuê, nàng đang toả ra sát khí nồng đậm, khiến hai nữ nhân kia run rẩy lùi về sau mấy bước.

- Hừ, theo bọn ta về gặp Vân Anh chấp sự....

Hai nữ nhân cầm kiếm kề vào cổ Dương Tuấn và Mộc Khuê, sau đó dẫn đường cho họ đi vào trong, bên trong là một thị trấn lớn, khắp nơi đều có từng ngôi nhà gỗ tuy có chút đơn sơ nhưng không kém mấy bên ngoài, điều đặc biệt là nơi đây chỉ toàn nữ nhân, lão thái và tiểu nữ hài mà thôi.

- Nơi này tại sao không có nam nhân?

Dương Tuấn lảo bầm, sau đó bị đưa vào một tửu lâu khá lớn và duy nhất trên phố, có 5 tầng lầu, Dương Tuấn và Mộc Khuê bị đưa lên tầng cao nhất, trong một căn phòng, có một chiếc bàn và hai hàng ghế, ngồi ở bàn là một cô gái tuyệt sắc, nhưng lại mang vẻ lạnh lùng băng lãnh, làn da trắng tinh như tuyết, đôi môi đỏ mọng bên trên làn da đó càng thêm đẹp đẽ, ánh mắt và tay chăm chú phê duyệt văn thư.

- Vân Anh chấp sự, có hai kẻ xâm nhập Vạn Long Sơn và đánh bất tỉnh Phương Thúy, nên xử lý thế nào?

Một cô gái đang đặt kiếm trên cổ Dương Tuấn nói.

- Nếu là nam nhân cứ ném vào Kho Chứa, nữ nhân thả đi...

Cô gái tên Long Vân Anh này nhìn cũng không nhìn một cái, nói ra.

- Từ từ, bọn ta không làm gì sai a?

Dương Tuấn thân ảnh bất ngờ biến mất, ngồi vắt vẻo trên một cái ghế gần đó, từ hư không lấy ra một chén trà nóng, uống một ngụm, tỏ vẻ thư thái, vô cùng thoải mái.

- Ngươi.....

Cô gái đang giữ Dương Tuấn giật mình, hét lên, mũi kiếm chỉ vào giữa trán Dương Tuấn, Long Vân Anh cũng dừng lại công việc, chống cằm nhìn Dương Tuấn, nói.

- Nói đi, ngươi muốn gì?

- (Uống), chẹp, ta muốn tìm nội gián Ma Tộc bên trong Long Nhân tộc các ngươi....

Dương Tuấn vô tư nhấp thêm một ngụm trà, nói.

- Không thể nào....

- Cái gì? Không thể....

Cả hai cô gái cùng Vân Anh hét lên, riêng Vân Anh trong lòng thì rung động mãnh liệt, sát ý đối với Dương Tuấn hé lộ.

- Long Bích, Long Vũ, hai người sắp xếp nơi ở cho bọn họ, ta đi tìm các đại chủ.

Vân Anh xoay người xua tay nói với Long Bích và Long Vũ, sau đó biến mất trong căn phòng.

- Mau đi.....

.....

Trong một chỗ sâu và tối tăm của Vạn Long Sơn...

Vân Anh xuất hiện cạnh một hồ nước nhỏ, nàng ta cúi bỏ y phục, lớp áo lụa tụt khỏi làn da trắng tinh, hai quả đào tiên to lớn đung đưa, Vân Anh bước chân xuống hồ nước, lặn sâu vào đó, từ lúc nào một tấm gương nổi lên, lơ lửng trước mặt Vân Anh.

- Lucifer đại nhân, có kẻ phát hiện nội gián trong Long Nhân tộc rồi ạ...

Vân Anh cung kính nói chuyện với bóng người trong tấm gương đó, bên trong vọng ra giọng nói băng lãnh cực kì của một nữ nhân.

- Không chần chừ, giết đi....

Bóng người trong tấm gương vụt biến mất, tấm gương cũng chìm xuống đáy hồ, Vân Anh cũng bơi lên khỏi mặt nước, nước dầm trên người làm làn da thêm bóng loáng, Vân Anh mặc lại y phục, rời khỏi nơi này.

Dương Tuấn sinh mệnh đã bị nhắm vào.....

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Có Thịt Nhưng Lại Không Có Thịt

Vạn Long Trấn, thị trấn được xây bên trong Vạn Long Sơn, nơi sinh sống, tu luyện của Long Nhân tộc, Dương Tuấn và Mộc Khuê được sắp xếp ở trong một trang viên nhỏ đã hai ngày, nhưng bên đại chủ Long Nhân tộc vẫn chưa có động tĩnh.

- Ài, mấy hôm nay chán quá, đẳng cấp cũng tăng lên 15 rồi...

Dương Tuấn ngồi trên ghế uống trà, Mộc Khuê đứng cạnh bên xoa bóp vai cho Dương Tuấn, ra dáng một nữ phụ đang chăm sóc phu quân của mình. Cách....

Dương Tuấn đặt chén trà lên bàn, tay đan vào nhau, mắt chăm chăm nhìn phía trước, sau đó nhắm nghiền mắt, mở miệng nói.

- Đã đến rồi, tại sao không vào mà còn ần thân?

- Nàng ta đáng sợ quá...

Phương Thúy từ hư không xuất hiện, nắp bên cánh cửa, chỉ có đầu thò ra, nói, một bên Mộc Khuê đã toả ra sát khí đậm đặc.

- Mộc Khuê, đừng có như vậy....

- Ân, phu quân....

Mộc Khuê thu liễm sát khí, vui vẻ mỉm cười xoa bóp vai cho Dương Tuấn, nhưng lực đạo có chút mạnh mẽ.

- A, vào, vào đi, đừng sợ, sợ nàng ấy, ấy...

Dương Tuấn hai vai tê rần, miệng lắp bắp nói với Phương Thúy, cảm thụ cơn đau từ đôi bàn tay của Mộc Khuê.

- Đa tạ người đã mang ta về, nay ta đến muốn nhờ người một việc.

- Việc gì?

- Chỉ là từ lâu trong Vạn Long trấn xảy ra chuyện kì lạ, rất nhiều nữ tộc trong Long Nhân tộc bị sát hại, sừng trên đầu bị lấy đi, trước đó còn bị lấy đi trinh tiết, vô cùng thảm thiết, đến bây giờ đã có hơn 900 Long Nhân tộc bị sát hại, thân là Giám Sát sự, ta phải tìm ra sự thật, có điều....

Phương Thúy nói liên tục không ngừng, nhưng đến đoạn cuối cùng lại ập úng không nói.

- Có điều những người khác và cả người đều sợ nên mới nhờ ta chứ gì?

- A, đúng, đúng vậy.

- Ta có lợi ích gì?

- Ân, chỉ cần người giúp, các đại chủ sẽ thả các người ra....

- Người nghi bọn ta cần bọn họ thả ra sao?

Phương Thúy bỗng giật mình, đúng thật là Dương Tuấn và Mộc Khuê không cần phải thả, dù sao khi kết giới đóng lại bọn họ cũng tự truyền tống ra ngoài.

- Vậy các người muốn gì?

- Chắc người biết Ma Long Cổ Quan chứ?

- Ma Long Cổ Quan? Tại sao người biết nó?

- Không quan trọng, ta muốn đến đó nhìn một thoáng.

- Chuyện này, ta cần bàn lại với các đại chủ, cáo từ...

Phương Thúy sắc mặt nghiêm túc xoay người rời đi, nhưng những nét mặt sợ hãi và lo lắng trên mặt nàng ta đều được Dương Tuấn nhìn thấu.

- Mộc Khuê, chúng ta đi dạo một chút.

- Ân, lão công...

.....

Ma Long Cổ Quan, quan tài tẩm liệm thân xác Ma Long, đã bị phủ bụi lịch sử hơn 50 vạn năm, đi vào quên lãng đối với tu sĩ nhân tộc, phong ấn bên trong Chung Long Cẩm Địa, Vạn Long Sơn, nhưng Ma Tộc luôn không từ bỏ ý đồ phục sinh Ma Long, một bước đầu tiên trong việc phục sinh Ma Thần.

Ma Thần, tồn tại khủng bố vô cùng, từng đồ sát tu tiên giới lẫn Tiên Giới không còn mảnh vụn, với những thuộc hạ cường đại là Ma Long, Xi Vưu, Tà Vương, Quỷ Đế.

Tiên Thánh, tồn tại khủng bố từ Tiên Giới, một mình đứng dậy diệt sát toàn quân Ma Tộc, phong ấn Ma Thần, rút bỏ chân linh Tứ Đại Ma Linh, phong ấn khắp tu tiên giới, sau đó Tiên Thánh vì lấy bốn nguyên cùng tuổi thọ ra mà cường đại chiến lực, nên cũng ngã vong, trở thành Tiên Khí vĩnh hằng ban ra pháp lực dồi dào bao phủ toàn tu tiên giới.

.....

Thủ phạm gây ra sự kinh hãi bên trong Vạn Long trấn là do Long Vân Anh làm ra, muốn phục sinh Ma Long, cần máu của xử nữ lần đầu thất tiết, cần 998 giọt máu xử nữ khác nhau và người thực hiện việc phục sinh Ma Long cũng phải góp vào, long giác trên đầu họ sẽ được đưa vào Ma Long Khẩu, làm chất dẫn cho huyết mạch bên trong thân xác Ma Long bị thiếu hụt, máu xử nữ được tưới lên Ma Long Căn, lấy âm khí thuần khiết tạo ra ma khí cường đại, Ma Long mới có thể phục sinh.

Ma Long Căn là một khối đá khá dài, to nhưng mềm như thật, cho nên các nữ tộc Long Nhân khi chết đi vẫn giữ vẻ mặt thống khoái, khoái lạc, Long Vân Anh sử dụng nó để lấy đi trinh tiết của các nữ tộc, bởi vì ma khí cần ăn âm khí tích lũy trong phòng hộ cuối cùng của xử nữ, đến nay nó đã ăn 997 người và điều đặc biệt là người cuối cùng hay Long Vân Anh phải bị một nam nhân làm cho thất tiết, âm dương hoà hợp, sinh ra sinh khí cho chân linh Ma Long xác nhập vào thân xác.

Long Vân Anh nhắm vào Dương Tuấn, bởi vì nam nhân trong Kho Chứa sinh lực đã gần như cạn kiệt, hơn vạn nữ nhân nhưng chỉ có khoảng 1 ngàn nam nhân, các người có thể hiểu bọn họ "khô sở" thế nào.

.....

Trong căn phòng của Long Vân Anh, cô ta đang suy nghĩ cách để đưa Dương Tuấn vào sự lỗi lầm, cho các đại chủ phán quyết, lúc đó nàng sẽ lợi dụng bắt đi Dương Tuấn và nữ nhân thứ 998 sẽ là Long Phương Thúy, người đang nghi ngờ nàng nhất.

- Lucifer đại nhân, nhiệm vụ của ngài giao cho sắp hoàn thành rồi....

Long Vân Anh viết một lá thư, nhờ người đưa đến Dương Tuấn, sau đó đi tìm Phương Thúy, đánh ngất và bắt Phương Thúy đi, đợi thực hiện kế hoạch tiếp theo, nội dung bức thư là hẹn gặp Dương Tuấn một mình vì có việc quan trọng về nội gián trong Long Nhân tộc, tất nhiên Dương Tuấn tin tưởng ngay, để Mộc Khuê trở về, mặc Áo Liếm Mật Bào đi đến địa điểm Vân Anh hẹn gặp.

Buổi tối hôm nay là nguyệt toàn, tức trăng tròn rất mỹ lệ, ánh sáng lam nhạt chiếu rọi khắp Vạn Long sơn.....

Địa điểm gặp mặt là một lầu bên ngoài Vạn Long trấn, một lầu phòng khá lớn tách biệt, với một bàn thịt rượu đầy ắp, Vân Anh tự bao giờ đã ngồi đó nhâm tửu thưởng nguyệt, khuôn mặt đã trở nên hồng hào.

- Chẳng hay Long chấp sự có thông tin gì cho ta?

Dương Tuấn thu hồi Mật Bào, ngồi đối diện với Vân Anh, mở miệng nói.

- Hức...Chỉ là ta đang nghi ngờ Long Phương Thúy, từ rất lâu nàng ta đã có hành động bất thường, hôm nay lại biến mất không tung tích, khiến ta càng thêm nghi ngờ... Hức..

Vân Anh nhấp chén rượu trong tay, vừa nói vừa nấc lên do say rượu.

- Phương Thúy? Ta thấy nàng ta không giống cho lắm.

Dương Tuấn đưa tay cầm chén rượu lên uống một hơi, rượu chảy qua thanh quần cay nóng thư khoái, mùi hương thơm khó tả vương vấn trong miệng, đúng thật là rượu ngon.

- Haha, tin hay không thì tùy người, nhưng ván cờ này, có lẽ ta thắng rồi.

- Thắng? Người đã cho ta uống cái gì?

Một cảm giác nóng bức mãnh liệt dâng trào trong người Dương Tuấn, cự vật ngủ say nay hùng dũng chống trời, khuôn mặt Dương Tuấn bắt đầu trở nên đỏ bừng, miệng thở ra hơi nóng, mồ hôi như thác chảy xuống má.

- Ta không có bỏ gì vào rượu, chỉ là rượu này dùng đậm thủy của xử nữ và sữa của những nữ tộc mới sinh con, sau đó bỏ vào một ít thảo dược, chưng cất lâu năm, gọi là Dâm Long Tửu, một loại dâm tửu mạnh mẽ hơn dâm dược gấp bội.

- Người làm việc này có lợi ích gì?

Dương Tuấn ôm chặt ngực trái, trái tim đang đập dữ dội, máu huyết lưu thông quá nhanh, dồn về cự vật, khiến tinh binh mất nhà đang dồn lên não, lý trí của Dương Tuấn sắp mất đi kiểm soát.

- Nội gián chính là ta, Ma Vân Anh...

Vân Anh nở nụ cười thâm độc như ác ma, từ từ cởi bỏ y phục, mặc dù bên trong lòng là địa ngục độc ác, nhưng thân thể của Vân Anh vô cùng quyến rũ, hai quả đào tiên to lớn không lồ, nụ hoa lại bé tí lặn sâu vào trong, làn da trắng ngà cùng ánh trắng càng thêm tuyệt đẹp, mái tóc đen mượt thả dài xuống hông, đôi chân thon thả nhẹ nhàng tiến gần đến Dương Tuấn.

- Gư, hà, hà....

Dương Tuấn cố kìm nén dục vọng bên trong, nhưng lại càng không thể khi tinh binh đã chen ép thành công lý trí, Dương Tuấn như mãnh hổ xé toang quần áo, cự vật giải thoát khỏi áp bức càng trở nên to lớn, khiến Vân Anh sợ hãi khi mà Ma Long Căn cũng không bằng hàng của Dương Tuấn.

- Gà, xoạc, chch, *ện, phì*..... (Gì gì đó)

Dương Tuấn gầm gừ lao đến đè Vân Anh xuống sàn phòng, không chút dạo đầu mà cự vật cứ thế xông thẳng vào mật đạo, phá tan phòng hộ mà tiến vào trong cùng, Vân Anh đau đớn rơi nước mắt, nhưng Dương Tuấn chẳng quan tâm mà tiếp tục đẩy hông mạnh vào, đầu cự vật dụi lên bên ngoài hoa động non nóng, mỗi cú va đập là Vân Anh bị thốn đến cả miệng, tuy đau đớn nhưng Vân Anh cảm giác được một sự sướng khoái bên trong.

- A, mạnh nữa đi, á, đúng, mạnh, mạnh nữa đi, á~

Không hề ngừng nghỉ suốt ba canh giờ, mặt trăng thối lui nhường quyền cho thái dương, Vân Anh suốt đêm bị Dương Tuấn hành hạ, lên đỉnh Vu Sơn không biết bao nhiêu lần, mật động bên ngoài sưng tấy ửng đỏ, Dương Tuấn thì bom tinh hoa đầy ắp bên trong hoa động, cả căn phòng cũng vương vãi dấu tích chiến đấu của họ, Dương Tuấn sau khi xuất tinh lần đầu đã tỉnh lại, nhưng vì tức giận lẫn hệ thống bắt buộc phải thịt Vân Anh thêm hai canh giờ nữa để hoàn thành nhiệm vụ, nên Dương Tuấn cứ tiếp tục không ngừng.

.....

Rầm....

Cửa phòng mở ra, một nhóm nữ tộc mang pháp khí tiến vào, bao vây Dương Tuấn lại, dùng áo bào che lại thân thể không mảnh vải của Vân Anh.

- Bắt hẩn đi....

Dương Tuấn trong cơn ngủ say bị bắt đi, trước đó còn phong ấn tu vi của hẩn lại, Dương Tuấn cũng không lo lắng, cứ tiếp tục giả vờ ngủ để xem chuyện gì sẽ xảy ra tiếp theo.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Gian Thương Hệ Thống

Chỉnh sửa lại bảng tu vi và cách thưởng điểm khi diệt sát:

Tu sĩ tu tiên được chia cảnh giới là: Thường Dân, Luyện Thể, Nhập Linh, Khai Thể, Phá Linh, Kết Anh, Phách Anh, Hư Linh, Hợp Nguyên, Độ Kiếp, Đại Thừa, Lập Thiên, Luyện Tiên, Đạp Thế, Vô Hoa, Nguyên Chân, Lô Tiên Kiếp, mỗi đại cảnh giới có 10 tiểu cảnh giới.....Nguy Tiên, Nhân Tiên, Thiên Tiên, Đại Tiên, Minh Tiên, Đại La Minh Tiên, Kim Ất Đại Tiên, Ngũ Hành Hoàng Tiên, Càn Khôn Đại Tiên, Nguyên Thần Thiên Tiên, Tiên Hoàng, Tiên Vương, Tiên Đế, Tiên Tôn, Tiên Thánh, Lục Đạo Tiên Tổ, Tam Vị Tiên Tôn, Thập Nguyên Tiên Thánh, Vĩnh Khởi Chân Tiên.....

• Điểm thưởng tăng 1:

- Thường Dân +1.

- Luyện Thể + 10.

- Nhập Linh + 100.

- Khai Thể + 1000.

- Phá Linh + 1 vạn.

- Kết Anh + 10 vạn.
- Phách Anh + 100 vạn.
- Hư Linh + 500 vạn.
- Hợp Nguyên + 1000 vạn.
- Độ Kiếp + 5000 vạn.
- Đại Thừa + 100 triệu.
- Lập Thiên + 300 triệu.
- Luyện Tiên + 600 triệu.
- Đạp Thế + 1 tỷ.
- Nguyên Chân + 3 tỷ.

→ Vượt cấp mỗi hai đại cảnh giới nhân đôi, ba đại cảnh giới nhân ba, mười đại cảnh giới nhân bốn...

.....

Pháp Lực hiện tại: Khai Thê tầng 6.

»»» [580 vạn/650 vạn] «««

Khi lên một tiểu cảnh giới pháp lực cần để tăng cấp tăng gấp đôi.

.....

Dương Tuấn sau khi bị bắt đi thì bị nhốt trong Long Ngục, ngục tù để nhốt rồng, nên nó vô cùng kiên cố, khó có thể phá hủy, Dương Tuấn thì cứ dương dương như không có chuyện gì xảy ra, bình thản như đang ở nhà mình vậy.

- Phu quân? Chẳng có thể cho ta ra ngoài không?

Từ trong đầu Dương Tuấn vang lên giọng nói của Mộc Khuê, từ đầu Dương Tuấn đã để nàng trong Không Gian Ảo Hoá trước khi đến gặp Vân Anh, cho nên nàng vẫn ở đó đến tận bây giờ.

- Hiện giờ nàng không nên ra ngoài, đợi đúng thời điểm ta sẽ đưa nàng ra.

- Ân....

Cạch... Cộc cộc...

Bỗng nhiên có tiếng cửa sắt mở ra, tiếng chân nện lên sàn nhà vang lên cộc cộc, âm thanh từ từ hướng đến l-ng giam của Dương Tuấn, một bóng người chấp tay sau lưng, đứng trước mặt Dương Tuấn nở nụ cười quỷ quyệt, Long Vân Anh.

- Haha, kế hoạch của ta xem như hoàn thành, chỉ cần đem người huyết tể cho Ma Long, ngài ấy sẽ phục sinh.

- Ma Long? Một trong Tứ Đại Ma Linh?

- Xem ra nhân tộc như ngươi cũng có chút hiểu biết, Ma Long sắp phục sinh rồi, ngươi nên vui mừng khi góp phần vào việc phục sinh ngài ấy.

Long Vân Anh nhìn Dương Tuấn cười quỷ quyệt, bên trong có chút khinh thường, sau đó xoay người rời đi, trước khi đi còn để lại câu nói.

- Cho ngươi thêm một ngày, ngày mai là huyết nhật, thời điểm âm khí mạnh mẽ, Ma Long đại nhân sẽ phục sinh dễ dàng hơn.

Huyết nhật, sáu mươi năm mới có một lần, khi ngân nguyệt tạo ra ngân khí, phản lại kim khí của thái dương, sinh ra huyết khí bao trùm tu tiên giới, thái dương từ bỏ kim khí, nhập huyết khí để luyện hoá, sinh ra ngày huyết nhật trên tu tiên giới.

- Một ngày này cũng chán, vào vui cùng Mộc Khuê vậy.

Dương Tuấn không chút lo lắng, điềm tĩnh tiến vào Không Gian Ảo Hoá, đại chiến ba trăm hiệp cùng với Mộc Khuê.

.....

Ngày kết giới đóng lại còn 5 ngày.....

Hôm nay là ngày huyết nhật, bầu không khí âm lãnh dị thường, hơi lạnh thấu xương, âm thịnh dương suy, khiến tất cả nữ tộc đều ở trong nhà, không dám ra ngoài, sợ bị nhiễm âm khí, hại đến tu vi.

Long Vân Anh bí mật đem Dương Tuấn đến Ma Long Cổ Quan, nơi đây là một hang động tiền mặt trong núi đá, cửa vào thì chỉ là một khe hở vừa vặn một người đi qua, hơn nữa nơi này có huyền trận che đi linh giác, khiến không có ai thèm chú ý đến.

Bên trong núi đá là một hang động cực lớn, thạch bích cùng trần đá nối nhau cao hơn 500 trượng, có chút bụi bặm bám lên, nhìn chung có vẻ đã rất cũ kỹ, ở giữa hang động là một quan tài bằng đá khổng lồ, ít nhất phải dài đến hai trăm trượng, cao 50 trượng, vô cùng hùng vĩ, xung quanh còn có xương cốt và vũ khí mục nát, rỉ sét chất thành núi, có lẽ người đến tiêu diệt Ma Long nhưng thất bại.

Dương Tuấn bị phong ấn tu vi trói chặt một bên, Long Vân Anh thì từ nhẫn trữ vật lấy ra một đồng lịch kích lộ nhỏ, mở nắp lọ, nâng ta đổ lên xung quanh quan tài đá, một bên khác lấy ra một rương lớn thẳm dẫm máu tươi, nhảy lên quan tài đá, tại phần đầu quan tài có một lỗ đen sâu hút, đổ rương vào trong, bên trong là vô số long giác đủ màu.

Dương Tuấn vẫn thản nhiên đứng một bên quan sát, bởi vì dù có thể nào thì cơ thể này cũng bất tử, hệ thống sẽ tự động phục sinh, hơn nữa không phải Dương Tuấn không có cách giải bỏ phong ấn tu vi, cách đơn giản nhất là chỉ cần chết đi, khi phục sinh thì sẽ không bị phong ấn nữa.

Lạch..... Cạch..... Uỳnh....

Quan tài đá rung động kịch liệt, quan tài đá khổng lồ nứt vỡ rơi xuống như mưa, Dương Tuấn hơi dùng sức, cắn lưỡi, tử vong vô cùng đơn giản.

Chưa đến hai giây sau, Dương Tuấn ngã trên mặt đất đứng dậy, phong ấn giải khai khiến cả cơ thể thoải mái, Khai Thể cảnh tầng 6.

Keng, Tụ Hồn giá trị đạt đến 99 vạn, thỉnh kí chủ sử dụng.

Bỗng nhiên âm thanh hệ thống vang lên trong đầu Dương Tuấn, trong khi hắn đang suy nghĩ cách ngăn cản Ma Long hồi sinh.

- Tụ Hồn? Từ khi nào nó đạt đến giá trị như vậy? Sử dụng thì nó có tác dụng gì?

Keng, Tụ Hồn khi thu thập linh hồn sẽ ngẫu nhiên đạt đến giá trị nhất định, là do linh hồn bên trong Vạn Long Sơn, Chung Long Cẩm Địa và Ma Long Cổ Quan quá nhiều, hệ thống tự động hấp thu, Tụ Hồn khi đạt cực hạn sẽ cho ra ngẫu nhiên một loại sức mạnh kinh thiên, Vĩnh Phong, Toàn Diệt, Hoá Thần, Hủy Tắc, v.v.

- Ghê gớm như vậy?

Dương Tuấn sợ hết hồn, nếu đã vậy không thể không sử dụng nha, nhiệm vụ vẫn còn đang chờ đây.

- Bạo Hồn....

Dương Tuấn lâm bẫm, Tụ Hồn xung quanh Dương Tuấn bạo phát, hoá thành một loại lực lượng thần bí, dung nhập vào trong cơ thể Dương Tuấn.

Keng, Tụ Hồn phát ra sức mạnh Hoá Thần....

[Hoá Thần]: trong một khoảng thời gian trở thành một tồn tại khủng bố, Tiên Ma có là gì? Pháp Tắc Thiên Đạo không thèm nhìn, nhẹ nhàng liền bóp nát tất cả.

→ Thời gian: 1 phút...

- Cái này, có khác gì Nhất Kích Tất Sát? Bá hơn nữa ấy chứ.

Dương Tuấn trong lòng chấn động, nhưng lúc này không gian xung quanh cũng chấn động dữ dội, nắp cổ quan nỏ tung, hoá thành bụi bặm phiêu đảng, từ trong quan tài nhô ra hai cánh tay đen kịt, móng vuốt sắc bén vịn lên thành quan tài, từ từ là từng cái đầu rồng với cổ dài nhô ra, đôi mắt đỏ ngầu hung ác.

Uỳnh.....

Quan tài đá bạo nổ, bụi bặm tán ra che khuất mọi thứ, bên trong con bẫy bụi đó là một bóng đen khổng lồ, cao đến 4, 5 trăm trượng, nhưng có vẻ là còn đang biến lớn.

Ầm....

Cuối cùng bóng đen biến hoá, hang động chật hẹp bị phá vỡ, Dương Tuấn đạp thân pháp kéo theo Vân Anh rời khỏi chỗ này, Ma Long phục sinh, cơ thể cao ngàn trượng che trời, một cái đầu rồng to khủng bố, trên lưng lại có vô số đầu rồng nhỏ đứng đưa, hai cánh lớn như đại đao sắc bén chém đứt thương khung, đứng bằng bốn chân to như núi lớn, khí tức cường đại toả ra, nghiền ép âm khí đang thịnh vượng.

Keng....

Ma Linh: Ma Long Thượng Cổ.

Tu vi: Nguyên Chân viên mãn. (Tiên Hoàng tầng 9).

Mô tả: Là Đệ Tứ Ma Linh của Ma Thần, tu vi suy yếu do chân linh không thể tu luyện, dùng tu vi bảo toàn thân xác.

.....

Ma Long sừng sững đứng giữa đất trời, trên người toả ra uy áp đáng sợ, Dương Tuấn đưa Văn Anh vào trong Không Gian ảo hoá, trước đó không chế tu vi nâng bằng một loại phù lục từ hệ thống, khi đẳng cấp đạt đến 15, cửa hàng bắt đầu bán ra gian Phù Lục, gọi Khốn Vi Phù.

- Đáng tiếc cho ngươi, vừa phục sinh liền ngủ say không tỉnh. Hắc.

Dương Tuấn đứng trên không trung, mở ra Tụ Hồn, trong một phút biến thành Thần, tồn tại vô thượng, cả người Dương Tuấn phát ra ánh sáng màu vàng thần bí, thiên đạo quy tắc lần lượt không vận vẹo, một bàn tay khẽ nâng lên, Ma Long khó hiểu bị một lực lượng nâng lên không trung, Dương Tuấn bóp nhẹ lòng bàn tay, không gian xung quanh Ma Long xóc nảy, thân thể không lồ nứt vỡ, tan thành mưa máu cực đại tưới lên toàn bộ Vạn Long sơn.

Keng, diệt sát Nguyên Chân viên mãn, nhận được 3 tỷ Pháp Lực và Sát Điểm.

Keng, lần đầu diệt sát vượt nhiều cấp nhân bốn, nhận 12 tỷ điểm.

Keng, nhận được gói quà Siêu Cấp Vô Địch Sát Nhân x2.

Keng, tu vi liên tục đột phá đến Khai Thể viên mãn. Độ kiếp: 3 ngày.

»»»[12 tỷ/3 tỷ] «««

Keng, hệ thống có thể thăng cấp đến phiên bản 1.5, tiêu hao 500 triệu sát điểm?

- Hừm, không tệ, nâng cấp hệ thống luôn vậy.

Dương Tuấn sau khi Hoá Thần thì kim quang trên người biến mất, pháp tắc, hư không an tĩnh, Dương Tuấn cũng hạ xuống ngồi trên một tảng đá, trong đầu mặc niệm thăng cấp hệ thống.

Keng, tiêu hao 10 tỷ 500 triệu sát điểm, hệ thống thăng cấp đến phiên bản 2.5 cần 24 giờ.

- Hà? Không phải chỉ có 500 triệu thôi sao? Tại sao đến hơn 10 tỷ? Hệ thống, mau trả điểm cho ta....

Dương Tuấn nước mắt lưng tròng, ruột đau như cắt, hệ thống ngươi mau giải thích cho ta.

Keng, 500 triệu là nâng cấp lên 1.2, phiên bản 1.3 cần 1 tỷ, phiên bản 1.4 cần 3 tỷ 500 triệu, phiên bản 1.5 cần 6 tỷ 500 triệu. Tổng cộng 10 tỷ 500 triệu thừa kí chủ.

Phốc....

Dương Tuấn một ngụm máu phun ra ngoài, sát điểm vừa tìm được chưa gì đã bốc hơi gần hết, hệ thống ngươi là ác thương, hắc, quá hắc.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Thập Nhị Hoàng Đạo Vị Diện

Đa tạ đạo hữu Lục Tàn Dương đã ủng hộ 200 TLT cho truyện..

.....

Tuấn và hệ thống cãi vã suốt một canh giờ, cuối cùng Dương Tuấn chịu thua hệ thống, ai bảo nó là chủ đây.

Keng, Không Gian ảo hoá của kí chủ đã có thể tăng cấp, cứ mỗi 1m² sẽ tiêu hao 100 dâm điểm, tạo thêm một kiến trúc tùy theo kích cỡ sẽ tốn 1 vạn đến 100 vạn.

Keng, đảm điểm hiện có: 567.682,5.

- Hừ, đã vậy tạo ra một ngôi nhà đúng như nhà ta, nhưng kích thước tăng gấp 5 lần.

Keng, đo lường kiến trúc trong kí ức của kí chủ, nhà một tầng, chiều cao 5m, chiều dài 12m, chiều rộng 15m, diện tích là 600m², gấp 5 lần bằng 3000m², chiều cao tăng lên 10m, tạo thêm lầu hai, tiêu hao 35 vạn đảm điểm.

Một ngôi nhà khang trang và đẹp mắt xuất hiện trong đầu Dương Tuấn, có một khu vườn rộng, hai tầng, ngói đỏ tường vàng, vô cùng rực rỡ.

Bên trong Không Gian ảo hoá, Mộc Khuê và Vân Anh cũng cảm thấy không gian bành trướng, rồi mọi thứ xung quanh thay đổi, cả hai xuất hiện trong một căn phòng khác.

.....

- Ít ra cũng như thế....

Dương Tuấn gật gù, ít ra hệ thống vẫn có chút việc làm vừa lòng hần.

Keng, hoàn thành nhiệm vụ số 1, nhận được 1000 vạn Pháp Lực.

Keng, Pháp Lực hiện tại....11 tỷ 560 triệu/30 triệu...

Yêu cầu độ kiếp: 3 ngày sau.

.....

- Nói đến tăng cấp mới nhớ đến cái kia Thần Hồn Sư Hoàng, không biết sau khi tiến cấp hình dạng như thế nào?

Dương Tuấn từ Hồn Tâm gọi ra Thần Hồn Sư Hoàng, bây giờ nó đã trưởng thành, mỗi Thần Hồn đạt đến ngũ phẩm đều sẽ trưởng thành tối đa, bộ lông vàng kim óng ánh như vàng ròng, đôi mắt và răng nanh sắc bén như dao, có điều là nó vẫn chưa mọc ra bờm sư tử.

- Vẫn chưa có bờm sao? Đúng lý là nó đã trưởng thành rồi kia mà, hay có điều gì khác thường?

Dương Tuấn vuốt cằm suy nghĩ, bỗng nhiên nhớ ra một chương trình mà kiếp trước hần từng xem, ở Châu Phi, sư tử là loài vật chúa tể trên đồng cỏ và điều khiến Dương Tuấn muốn quý xuống đập đầu với hệ thống là, sư tử trưởng thành không có bờm, là giống cái.

- CMN, hệ thống, người đây là chơi ta phải không? Cho ta một cái Thần Hồn giống cái, vậy chẳng khác nào ta là một tên * sao?

Dương Tuấn trong lòng hùng hực lửa giận, khí nổi xung thiên, đáng giận, lửa ta sát điểm cũng thôi, bây giờ lại thêm lửa gạt giới tính Thần Hồn của ta bao lâu nay, nếu là các người, có thể nhìn không?

Keng, là do kí chủ cách sống, ăn ở ra sao nên phải lãnh quả báo....

Phốc....

Dương Tuấn bị hệ thống một lời chán thổ huyết, ta làm gì sai à? Hệ thống, người đi ra, ta thề không dè người xuống.... đánh không chết không thôi.

- Hừ, xem như mày giỏi....

Dương Tuấn nén hết lửa giận, không tiếp tục nói chuyện với hệ thống, tiến vào không gian ảo hoá, xem nhà cũng như cùng các nàng.....

.....

Sau hai canh giờ vẫn vũ với Mộc Khuê và Vân Anh, mặc dù Vân Anh ban đầu có chút kháng cự, nhưng dưới đảm uy của Dương Tuấn thì cuối cùng nàng cũng bị khuất phục, gồng mình rót tinh hoa vào trong người các nàng, Dương Tuấn ngồi một bên suy tư, bỗng nhiên Dương Tuấn suy nghĩ ra một vấn đề, nếu nói Ma Tộc muốn phục sinh Ma Thần, mà cái kia thủ lĩnh đến từ Thần Giới, sau đó mới thành Ma, nói vậy thì ngoài Tiên Giới còn có Thần Giới, Ma Giới...?

Keng, phát động nhiệm vụ bắt buộc....

[Hoàn thành một trò chơi trong 101 Trò Chơi]

Ban thưởng: 200 vạn Pháp Lực, + nghề nghiệp ngẫu nhiên.

Thất bại: Hệ thống xoá bỏ tu vi....

.....

Cắt bỏ dòng suy nghĩ của Dương Tuấn, thông báo hệ thống vang lên trong đầu Dương Tuấn.

- Hừ, làm thì làm...

Dương Tuấn hừ lạnh một tiếng, sau đó mặc niệm tiến vào không gian của 101 Trò Chơi.

Keng, kí chủ tiến vào thế giới Hoàng Đạo...

Mô tả: Thế giới Hoàng Đạo, trong một đại lục tên Thập Nhị Hoàng Đạo, mỗi một thế hệ trăm năm sẽ có 12 người được mỗi cung Hoàng Đạo chọn lựa, ban cho sức mạnh đặc biệt và khi họ trưởng thành đến 16 tuổi, họ sẽ tham gia đại chiến, chọn ra Hoàng Đạo chi Vương, người đứng đầu Thế Giới Hoàng Đạo, chủng không mọi thứ, giống như Vương, người đứng đầu Thế Giới Hoàng Đạo, chủng không mọi thứ, giống như một vị Thần.

- Nhiệm vụ số 1: Có được thân phận tên Thiên Nhật Long, một thiếu niên mồ côi, sinh ra không có đạo tinh chiếu vào (Đạo Tinh chia làm Thanh Đạo, Ngân Đạo và Hoàng Đạo), nhưng có chút sức mạnh nên trở thành đại ca, thích đánh nhau, biệt danh Sát Long.

Ban thưởng: 2 rương thưởng nhiệm vụ, Hoàng Thiên Đạo Dâm Long, cửu tinh xếp rồng, sức mạnh khó tưởng tượng.

- Nhiệm vụ số 2: Đến trường Thiên Tinh, tìm kiếm Hoàng Đạo Bạch Dương, thách đấu, chiến thắng và thu phục.

Ban thưởng: 2 rương thưởng nhiệm vụ.

- Nhiệm vụ số 3: Đến trường Ly Ngọc, tìm kiếm Hoàng Đạo Kim Ngưu và Nhân Mã.

Ban thưởng: 2 rương thưởng nhiệm vụ.

- Nhiệm vụ số 3: Đến tinh Tỳ Lộc, tìm kiếm Hoàng Đạo Song Ngư và Bảo Bình.

Ban thưởng: 2 rương thưởng nhiệm vụ.

- Nhiệm vụ số 4: Đến Bình Long Sơn tìm Hoàng Đạo Thiên Bình.

.....

- Nhiệm vụ số 5: Đến rừng Phi Sa tìm Hoàng Đạo Bò Cạp (Thiên Yết) và Ma Kết.

.....

- Nhiệm vụ số 5: Đến trường tư thực Minh Bảo tìm kiếm Hoàng Đạo Xử Nữ và Sư Tử.

.....

- Nhiệm vụ số 6: Đến hải đảo Vy Long Đảo, tìm kiếm Hoàng Đạo Song Tử và Cự Giải.

.....

- Nhiệm vụ số 7: Trở thành Hoàng Đạo chi Vương...

.....

→ Tổng ban thưởng: 5 rương nhiệm vụ lớn, 1 vạn dân điểm.

.....

Quy tắc: Không thể sử dụng tu vi, nhưng vẫn có sức mạnh từ thể chất và một phần trăm pháp lực (200), túi đồ và cửa hàng hệ thống.

Kí chủ sắp tiến hành dung nhập vào thế giới Hoàng Đạo.....

Trước mắt Dương Tuấn loé sáng, sau đó cảm giác có sức mạnh lôi kéo cơ thể, chưa đến hai ba hơi thở thì nó biến mất, Dương Tuấn mở mắt phát hiện mình đang đứng trong khu vườn của một ngôi nhà, đứng gần một cái hồ nước nhỏ, bên trong có từng con cá Koi bơi lội.

Hình chiếu của Dương Tuấn hiện lên trong hồ, mặc dù mái tóc ngắn đi, nhưng dung mạo vẫn như cũ, cảm giác pháp lực trong cơ thể lưu chuyển yếu ớt, hơi có chút khó chịu, nhưng Dương Tuấn cũng mặc kệ.

Keng, quên nói với kí chủ, khi ban bố nhiệm vụ có chút sai sót....

- Hả? Sai sót? Chỗ nào?

Keng, nhiệm vụ số 7 là Hoàng Đạo chi Hậu, nhưng kí chủ dung nhập nên nhiệm vụ thay đổi, hệ thống giải thích đề kí chủ thông nảo, sau này sẽ bớt hỏi

ngu.

- Hự? Chẳng lẽ thế giới này, Thập Nhị Hoàng Đạo đều là nữ?

Dương Tuấn toát mồ hôi, vậy cái khoảng "thần phục" nghĩa là.....? Ta X.....

Keng, hoàn thành nhiệm vụ số 1, nhận được Hoàng Thiên Đạo - Dâm Long.

[Dâm Long]: Hoàng Thiên Đạo do chín ngôi sao xếp thành hình rồng, vô cùng uy vũ.

- Sức mạnh:

- Long Thể: Sức mạnh của rồng, tốc độ, lực lượng, phòng ngự, tinh thần nhạy bén, trí tuệ siêu việt.
- Dâm Trảo: Đôi tay long hoá, tạo ra vẩy rồng, tăng cường gấp bội tốc độ, mang lực lượng kích thích cực kì ghê gớm.
- Dâm Nhãn: Ánh mắt dâm tà nhưng lại như có như không, đem lại cảm giác kì lạ khiến người bị nhìn trở nên bị kích thích.

.....

- Haha, cái này ta thích...

Dương Tuấn giơ lên ngón tay cái, like một cái thật đậm cho hệ thống, cái này rất thích hợp.

Keng, phát động nhiệm vụ số 2, đến trường Thiên Tinh, tìm nữ sinh tên Mẫn Ý, Hoàng Đạo Bạch Dương, biệt danh Bạch Dương Vương Nữ.

- Được, đi nào....

Từ cửa hàng Dương Tuấn hay tạm gọi là Nhật Long, lấy ra một cái cặp, vác lên vai, mái tóc màu đen và áo sơ mi học sinh theo gió tung bay, vô cùng tiêu sái.

.....

P/S: Công việc tạm giảm đi, mỗi ngày có thể có 1c/1k5 chữ.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Đồ Ta Đi.....

Tinh Vũ Loan, trường cao trung Thiên Tinh, được ngự trị bởi Hoàng Đạo Bạch Dương hay Bạch Dương Vương Nữ đứng đầu, mọi hoạt động ả đả đều bị cấm nhưng vẫn có thể thách đấu nhau trên Hoàng Đạo đài, nơi đây hầu hết là nữ sinh, chiếm 85% tổng học sinh, đều là Ngân Đạo và nam sinh hầu như toàn bộ đều là Thanh Đạo, có một số sở hữu Ngân Đạo.

Dương Tuấn đi đến trường Thiên Tinh, một ngôi trường khang trang và đẹp đẽ xuất hiện, tường sơn màu trắng tinh khiết, xây theo lối cân đối trái phải, ở giữa là tháp đồng hồ với mặt đồng hồ to tổ bố, bên trên còn có tháp chuông bằng đồng mạ vàng.

Một chữ Giàu....

- Thể chất Khai Thể cảnh viên mãn đã đủ mạnh rồi, vậy thêm cái Long Hoá kia thì sẽ thế nào?

Dương Tuấn suy nghĩ, sau đó ngay lập tức mở Long Hoá, hai cánh tay phủ đầy bởi vẩy rồng màu đỏ, móng vuốt nhọn hoắt, có thể cắt đứt cả không khí.

- Hắc, không tệ, nhưng nếu cứ xài lực lượng thế này sao đủ trang bức?

Dương Tuấn cười hắc hắc, mở ra cửa hàng hệ thống.

Keng, hệ thống chỉ bán ra tạm thời kĩ năng phù hợp quy tắc vị diện này....

- 100 sát điểm

- Phong Nhận: lưỡi đao gió sắc bén, có thể cắt được thép đặc 5cm.

- Hoả Cầu: quả cầu dung hợp nhiều hoá nguyên tố, tạo ra sát thương đốt cháy hoàn kẻ địch, 100°C.
- Băng Lao: ngưng tụ lao nhọn bằng băng, tấn công đối thủ.
- Pháo Quyền: dùng hết lực lượng đâm một quyền cực mạnh vào không khí, nén nó lại như một viên pháo, oanh tạc vị trí cách kí chủ 3m.

.....

- 1000 sát điểm

- Thạch Hoá Nhân: đôi mắt chứa đầy sự khiếp sợ, đánh vào sự sợ hãi trong nội tâm, hoá đá kẻ thù, chỉ khi thoát khỏi nỗi sợ hãi hoặc được người dùng thuật giải thuật thì mới có thể thoát ra.
- Lưu Tinh Hạ Thế: chỉ sử dụng được 1 lần 1 ngày, triệu hồi hư ảnh thiên thạch rơi xuống vị trí hình tròn bán kính 5m, tạo ra vụ nổ lớn, tàn phá vô hạn.
- Siêu Cấp Võ Thuật Henjitsu: gồm 12 thức, mỗi thức là một sức mạnh của một loại động vật được võ hoá, trở nên vô cùng mạnh mẽ khi gia trì thêm pháp lực.

.....

- Hừm, mua cái Siêu Cấp Võ Thuật này cũng được....

Keng, tiêu hao 1000 sát điểm...

Một luồng thông tin dung nhập vào não bộ Dương Tuấn, từng hình ảnh xuất hiện bên trong, hồ trào, tượng chi, oa ngư (sên), thỏ, báo, điều cầm, v.v. với động tác kì lạ, một bóng người thực hiện những động tác ấy, Dương Tuấn nhớ như in nó vào đầu.

- Được, mặc dù vẫn sử dụng lực lượng nhưng ít ra vẫn có chút đẹp đẽ, đánh vào nào.... Thạch Tượng Đà Cước...

Pháp lực gia trì lên chân phải, nếu nhìn kĩ thì nó trở nên bóng loáng, lực lượng bên trong vô cùng cường đại, Dương Tuấn một cước định đạp một lỗ lên tường trường Thiên Tinh thì một giọng nói vang lên....

- Nè, cổng trường không khoá đâu.

Một bóng người từ trong bức tường chui ra, là một người đàn ông trung niên, mặc đồng phục bảo vệ màu xanh lam, nở nụ cười nhìn Dương Tuấn.

- Hự, chỉ là quen tay, à, quen chân....

Dương Tuấn rút chân lại, hết cả hồn, cứ tưởng là gặp quỷ rồi ấy chứ.

- Xin chào, ta là Lam Tường Vu, bảo vệ khu 3, Ngân Đạo Thiên Bích.

[Thiên Bích]: 12 ngôi sao xếp thành bức tường, khả năng điều khiển đá và dung nhập cơ thể vào tường hoặc kiến trúc có đá, còn có thể Thạch Hoá cơ thể, lực lượng tăng lên.

Vị bảo vệ tên Tường Vu vui vẻ nói chuyện với Dương Tuấn, lần đầu hẳn mới thấy có học sinh trường khác đến đây để phá tường vào trường học.

- À, ta tên Dương Tuấn, Thanh Đạo Xích Long.
- Ồ, rất vui được gặp cậu, cậu đến thách đấu Bạch Dương Vương Nữ sao?
- Ừm, cũng gần đúng...
- Tôi khuyên cậu nên suy nghĩ lại, nàng ta đáng sợ lắm.
- Không sao, có trò vui, phải chơi vui đã chứ...

Àm...

Vừa nói xong, Dương Tuấn một cước đạp bay một mảng tường bên cạnh Tường Vu, mảng tường nứt ra bay ra một đoạn gần 10m, kéo một đường rãnh dài trên sân trường. Tường Vu ngơ ngác, Dương Tuấn sử dụng pháp lực đạp lên thân pháp, tuy tốc độ kém xa nhưng cũng đã ngang bằng tốc độ âm thanh rồi.

- Cừu trắng a cừu trắng, đến đây cho ta "chấn" này.... Hắc hắc...

Dương Tuấn xuất hiện trong sân trường, cổ họng hét lớn, sóng âm vang vọng khắp trường Thiên Tinh.

- Hừ, kẻ nào dám nhạo báng Nữ Vương?

- Ngao mạn.....

Một nhóm nữ sinh mang theo cài tóc sừng cừu xoắn trên đầu chạy tới, trong trường Thiên Tinh ai cũng biết đây là Bạch Dương Vệ Đoàn hay nói đúng hơn là một lũ fan cuồng ảo tưởng mà thôi, nhưng bất cứ ai trong đó đều sở hữu Ngân Đạo vô cùng mạnh.

- Đến hay lắm, sử dụng Dâm Trảo xem sao?

Dương Tuấn sử dụng Dâm Trảo, hai cánh tay đầy vẫy rồng phát sáng ánh đỏ, bỗng nhiên không gian như chậm lại, nhóm nữ sinh kia cũng di chuyển chậm chạp, như đang quay slow motion vậy.

- Cái gì thế này?

Keng, Dâm Trảo do Vô Thượng Dâm Long tạo ra, vượt qua qui tắc thời - không, có thể tùy ý sờ, nắn, chạm, chọc các kiểu trong một khoảng thời gian, tối đa 5 phút.

- Ta X, kĩ năng bá đạo như vậy? Liệu có ngừng luôn thời gian được không?

Keng, có thể, gia trị pháp lực từ 100 điểm trở lên có thể ngừng thời gian trong 1 phút.

- Hừm, không tệ....

Dương Tuấn sờ sờ cằm, cười dâm tà, chân bước ra một bước, lập tức xuất hiện bên trong giữa nhóm nữ sinh, tựa như thuận di vậy, nhưng là do tác dụng của Dâm Trảo, một vườn trái cây cam, bưởi, quýt, nho rồi đến những vòng ba vênh lên đang đung đưa chậm chạp.

- Khắc khắc....

Dương Tuấn cười dâm tà, bàn tay chộp đến một quả đào tiên to tổ chẳng trước mặt, nữ sinh này có mái tóc vàng óng xoã dài, đôi mắt xanh lam sợ hãi xoay chuyển, đầu chậm chậm nhìn về hướng Dương Tuấn, còn Dương Tuấn đã đặt hai tay lên nhào nặn đủ kiểu, nữ sinh mở miệng chậm chậm hét lên, trên mặt có nét hồng hào từ từ xuất hiện.

- A~ a~ a~ á~~~

Tiếng hét đáng yêu của nữ sinh vang lên chậm chạp, Dương Tuấn đổi ngay mục tiêu, bóp lấy bờ mông nảy nở của nữ sinh khác, rồi lại đổi vị trí khác với nữ sinh khác nữa, tiếp tục hết 5 phút, cả nhóm nữ sinh mười mấy người đều ngồi bệt dưới đất, tay che ngực tay che mông, khuôn mặt đều đỏ bừng, đầu đều có thể thấy khói trắng bốc lên.

- Chắc chắc, đủ màu từ trắng đến đen, viền ren dụ dỗ, hình thú ngây thơ, còn có thả rông, ai lái kị...

Trong vòng 5 phút, tất cả nữ sinh đều bị Dương Tuấn sờ qua cả ngực và mông, còn hít lấy một hơi tấm tắc khen ngợi, giơ lên ngón tay cái, sau đó nghênh ngang bước qua các nàng, bước vào trong khu lớp học, Mẫn Ý Bạch Dương Vương Nữ đang ngủ ở lớp 3/2, tầng 3, là công việc hằng ngày khi đến lớp của nàng.

Nói về Mẫn Ý, nàng tuy có chút nóng nảy, ngao mạn nhưng nàng rất nhiệt tình khi giúp đỡ người khác, nhất là ở ngoài trường học, cho nên có rất nhiều người yêu mến nàng, ngoài ra mái tóc bạch kim và dung mạo tuyệt sắc, vóc dáng quyến rũ của nàng cũng thu hút rất nhiều nam sinh.

- Hơ~ Oáp...

Mẫn Ý ngủ gục trên bàn học ngồi dậy, tay che miệng ngáp, tay vờn vai khiến hai quả đào nảy lên làm biết bao nam sinh sẽ thổ huyết từ mũi khi nhìn thấy cảnh này, đôi mắt xanh lam ngân nước ướt át làm nàng trông vô cùng đáng yêu.

- Nữ Vương, có một nam sinh đến đây gọi ngài là cừu trắng, thuộc hạ đã cho Vệ Đoàn đi xử lí rồi ạ.

Một nữ sinh mặc quần áo hầu gái, mắt đeo kính, cúi người 90° nói với Mẫn Ý, vô cùng cung kính.

- Hừm, hừn từ trường nào đến? Là Thanh hay Ngân Đạo?

Mẫn Ý xoắn lộn tóc trong tay, khẽ nói, giọng nói êm ái vô cùng dễ nghe.

- Đồng phục có lẽ là trường Ishiyama, không rõ Đạo Tinh của hừn có cấp bậc là gì?

- Vô dụng...

Uỳnh....

Mẫn Ý vừa nói xong, cánh cửa bị khoá chặt cửa phòng học bị đá bay, cánh cửa đập lên bàn giáo viên, ép nó xuyên qua bức tường phòng học, dính hơn phân nửa vào tường.

- Cái gì thế? Vệ Đoàn đâu rồi?

- Nhóm nữ sinh kia á? Chắc đang xấu hổ chạy trốn hết rồi.

Dương Tuấn cười dâm tà, tay xoa xoa vào nhau, mở ra Dâm Nhân nhìn nữ sinh mặc đồ hầu gái này.

- A? Đừng mà.... Đừng là chỗ đó~ Nha~

Nữ sinh kia cảm giác thân thể bị sờ mó, sau đó tại chỗ rên rỉ như đang tự làm, ngắt đi vì đã tiết thủy ướt cả bộ váy hầu gái.

- Uy lực mạnh thật....

Dương Tuấn cười mỉm, Dâm Nhân này không khác gì dâm dược từ xa, uy lực có khi còn mạnh hơn gấp bội ấy chứ.

- Ngươi đến tìm ta?

Mẫn Ý mỉm cười nói, bên trong mang theo sự kiêu ngạo và quyến rũ cực kì.

- Bạch Dương Vương Nữ?

Dương Tuấn nhìn nàng một lượt từ trên xuống dưới, mở miệng nói.

- Đúng vậy, rốt cuộc ngươi tìm ta có chuyện gì?

- Ta rất thật thà, "đỏ" ta nhé?

Dương Tuấn nghe rồi cười, đưa lên ngón tay cái và ngón trỏ, động tác bắn tim với Mẫn Ý.

- Ờ???????

Mẫn Ý đầu đầy dấu chấm hỏi, tự nhủ tên này bị điên hay CDSHT mất rồi?

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Hoàng Đạo Sư Tử Xuất Hiện

Trong lớp học, bây giờ nó đang bị bao trùm bởi sự im lặng, tĩnh mịch đến nỗi cây kim rơi xuống cũng có thể nghe được nó rơi xuống đất như thế nào.

- Hử? Sai sao? Ta nhớ là như vậy mà.

Dương Tuấn vuốt vuốt cằm, mắt xoay chuyển, suy nghĩ.

- Phốc, haha, lần đầu ta thấy có người đến gặp ta rồi tỏ tình như vậy, ngươi là người đầu tiên đấy, hihi.

Cuối cùng Mẫn Ý nhìn không được cười lớn, đôi mắt cong lại hình trăng khuyết cùng nụ cười như hoa nở trên môi, nhìn nàng giống một nữ sinh dễ thương hơn là một nữ vương Hoàng Đạo.

- Làm sao? Ở đây cảm của gái sao?

- Không cảm, nhưng đánh bại ta hãy nói.

Àm...

Mẫn Ý đứng dậy, tay vỗ bàn một cái, cái bàn như bị vật gì tông phải bay đi, lao đến trước mặt Dương Tuấn, bỗng nhiên nổ tung, bụi bặm mù mịt.

- Tung hoả mù? Chạy rồi?

Dương Tuấn nhìn xung quanh, phát hiện sự hiện diện của Mẫn Ý đã biến mất trong phòng học.

Mẫn Ý chạy đến sân trường, nơi mà sức mạnh của nàng đạt cực hạn là những nơi rộng rãi và bằng phẳng, nên mới đánh lạc hướng Dương Tuấn mà chạy đến đây.

- Đây rồi....

Uỳnh....

Dương Tuấn đạp cửa sổ nhảy xuống đất, thân hình đập xuống đất, mặt đất chấn động, khí kinh càn quét tứ phương, bụi bặm ngút trời, từng vết rạn nứt xuất hiện chi chít.

- Ngươi là khi đột sao? Nhảy xuống cao như vậy?

Mẫn Ý nghiêng đầu nhìn Dương Tuấn hỏi.

- Hự, tâm ta tổn thương...

Dương Tuấn ôm ngực, mặt bắt đầu đỏ ửng cười đắng chát.

- Bạch Dương, Bảo Hộ Đạo Tinh...

Mẫn Ý hét lên, trên đầu xuất hiện một đồng đốm sáng kì lạ, sau đó ghép lại thành một chòm sao, Bạch Dương, quần áo nữ sinh thay đổi, trở thành áo hai dây và váy ngắn bằng lông cừu màu trắng, trên đầu mọc ra sừng cừu màu nâu xoắn tròn lại, vô cùng dễ thương.

- Dâm Nhân...

Dương Tuấn sử dụng Dâm Nhân, đối với người bị nhìn vào sẽ bị kích thích thì người sử dụng có thể soi xuyên quần áo, phòng hộ của người khác.

- Ôi chà, chắc, chắc...

Dương Tuấn đứng tại chỗ tầm tắc, không để ý một cước của Mẫn Ý đang đến.

Bình.... Vèo..... Âm....

Cú đá ngay vào bụng Dương Tuấn, hần như một quả bóng bị đá bay ra xa, ghim chặt vào bức tường đằng sau lưng hắn.

Dâm Nhân vô dụng? Sự thật là Dâm Nhân chỉ khơi dậy vọng của một người lên mức cực đại mà thôi, còn Bạch Dương Hoàng Đạo là màu trắng tinh khiết, thanh thuần, vô dục.

- Khục, Dâm Nhân vô dụng ư?

Dương Tuấn ho vài cái, đứng dậy vô cùng chật vật, hắn không muốn sử dụng pháp lực bảo vệ bản thân, đây là một cách rèn luyện cơ thể cho thời điểm độ kiếp sắp tới.

- Dâm Trảo....

Dương Tuấn hét lên, đôi tay lần nữa phủ đầy vảy rồng màu đỏ, thời gian ngưng đọng, Mẫn Ý như tượng đá đứng im tại chỗ, động tác là đang lấy đà để đá Dương Tuấn lần nữa.

Keng, Dâm Trảo đã sử dụng tới đa 3 lần/ngày, cần 12h để hoàn lại.

Âm thanh hệ thống vang lên, Dương Tuấn cũng chẳng mấy quan tâm, sử dụng thân pháp tiến đến gần Mẫn Ý, hai tay đặt lên hai quả đào tiên của nàng nhào nặn mấy cái, cuối cùng cướp lấy tiểu khố bằng lông cừu bên dưới.

Boong.....

Thời gian tiếp tục chảy, Dương Tuấn đứng đối diện Mẫn Ý, trên tay còn cầm cái tiểu khố khả ái kia đang đưa, Mẫn Ý giật mình cảm giác bên dưới có chút lạnh, mặt đỏ bừng, chân quỵ xuống đất, khóc thét...

- Hu oaa, ngươì, ngươì, ngươì, oa...

Dương Tuấn mặc mơ hồ, mới lúc này hùng hùng hổ hổ, lấy đi tiểu khố liền trở thành một bé gái khóc nhe, không thể tin được.

- Đừng, đừng khóc, ta trả lại đây...

- Hu hu oa~

Dương Tuấn mồ hôi như hạt đậu lăn xuống má, hắn càng nấn nỉ, Mẫn Ý càng khóc lóc nhiều hơn.

- Hức, mẹ ta nói, nam nhân nhìn thấy tiểu bảo của ngươì thì phải gả cho hắn, ta không muốn đâu, oa~

Mẫn Ý nhắm nghiền mắt khóc lóc, bỗng cảm giác phía dưới không còn lạnh nữa, mở mắt ra thì Dương Tuấn đã biến mất, trên mặt đất còn có dòng chữ:

- Tại hạ bị mù, cáo từ....

Mẫn Ý nín khóc, miệng mím chặt, lần nữa rung rung nước mắt...

Oa~~~~

(.....)

Dương Tuấn chạy từ trường Thiên Tinh về nhà, quên cả việc đạp thân pháp, cứ thế chạy bộ hết 3, 4km, về đến nhà đã thở hổn hển như đang xxx.

- Học, học, con gái khi khóc, thật đáng sợ.

Dương Tuấn dùng tay áo quạt mồ hôi trên mặt, thì thầm, sau đó cởi bỏ giày, đi vào trong nhà, vừa đến căn phòng khách đã ngã đùng ra ngủ say.

Ọp... Ọp....

Tiếng sàn gỗ cũ kĩ chịu sức nặng của từng bước chân vang lên, một cô gái mặc kimono, tóc đen xoã dài đến lưng, bước đến bên cạnh Dương Tuấn đang say ngủ, vuốt ve mái tóc hắn.

.....

Mẫn Ý sau khi khóc lóc muốn gây lũ suốt hai giờ thì hậm hực về nhà, trên đường tiện một đá liên đá thùng một lỗ trên tường, sát khí hừng hực khiến bất cứ ai cũng cảm thấy được, tránh xa nàng mây trắng.

- Hừ, lưu manh, thói tha, dâm tà,....

Mẫn Ý mặt đỏ như gấc vừa đi vừa mắng Dương Tuấn, bỗng nhiên một người xuất hiện trước mặt nàng ta, làm nàng giật mình đá đến một cước.

Pặc....

Một cây quạt giấy mỏng manh giờ lên cản lại cú đá của Mẫn Ý, là một cô gái mặc áo len, tóc màu vàng óng ánh, đôi mắt sắc bén, lạnh lùng, phía dưới là hai quả đào tiên căng mọng, eo thon thả, chân dài vận quần jean càng thêm thướt tha.

- Cô là ai?

Mẫn Ý cánh giác rút chân, lùi về sau hỏi cô gái kia.

- Tiêu Bích Ngọc, 16 tuổi, học sinh trường tư thục Minh Bảo, Hoàng Đạo Sư Tử.

Cô gái kia vui vẻ mở miệng trả lời Mẫn Ý.

- Còn cô, Mẫn Ý, Hoàng Đạo Bạch Dương, học sinh trường Thiên Tinh. Tôi nói đúng chứ?

Bích Ngọc nói tiếp, nhìn Mẫn Ý mỉm cười hoà ái, nhưng Mẫn Ý lại cảm thấy như đang bị thứ gì đó đáng sợ nhìn vào.

- Cô, cô, sao cô biết tôi?

- Không quan trọng, tôi có việc quan trọng cần cô giúp....

- Việc gì?

- Chả qua là,.....

- Là sao?

Mẫn Ý thấy Bích Ngọc ấp a ấp úng thì bực mình, gằn giọng hỏi.

- Ừm, thì là, thì là tôi bị lạc đường, cô chỉ đường tôi đến chỗ tàu điện ngầm được không?

- Ừm, hướng đó đi... Hề????

Mẫn Ý mặt mơ hồ, hôm nay đã có hai người hỏi nàng một câu mà khiến nàng sắp rối trí, hôm nay ta xuống giường sai hướng sao?

- Làm sao, đi đường nào?

Đôi mắt Bích Ngọc phát sáng, nhìn Mẫn Ý đầy chờ mong.

Ốt~ Ốt~

Bỗng nhiên một âm thanh xấu hổ vang lên từ bụng Bích Ngọc, nàng ta xấu hổ quay mặt đi, tay ôm lấy bụng, ngồi xổm xuống.

- Haiz, về nhà ta đi, ta làm vài món cho người...

- Um, đa tạ người.... Ta sáng nay đi lạc khỏi đoàn du lịch, đã thế còn đánh rơi ví tiền, híc...

Mẫn Ý thờ dài, nói với Bích Ngọc, còn Bích Ngọc thì thút thít kể khổ này nọ.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Gặp Mèo Thần Máu Dâm?

Hơ oáp~

Dương Tuấn ngủ một giấc thì tỉnh giấc, vươn vai một cái, bỗng tay chạm phải thứ gì đó vô cùng mềm mại, đàn hồi như lò xo.

- Gì vậy?

Dương Tuấn đưa tay bóp vào vật đó một cái thật mạnh, cảm giác co giãn đàn hồi truyền đến, hai quả đào tiên to đùng treo trước mặt Dương Tuấn, tay hắn không ngừng nhào nặn chúng.

- Ừm, nha, um...

Một tiếng kêu rên nhỏ nhẹ như con mèo nhỏ vang lên, Dương Tuấn đập thân pháp biến mất, xuất hiện ở góc tường gần đó, một cô gái mặc kimono đang ngồi ở đó, hai tay ôm má, mặt đỏ bừng ra vẻ rất hường thụ, điều đặc biệt là cô ta có tai và đuôi của mèo.

- Cô là ai?

- Nyan, ta là Mèo Thần của căn nhà này, có muốn tiếp tục không?

Cô gái tự xưng là Thần Mèo này cởi bỏ kimono, để trệ ngang ngực, hai quả đào khủng lấp ló, ở giữa là khe hở sâu hun hút.

- Hệ thống? Công năng dò xét vẫn sử dụng được chứ?

Keng, vẫn sử dụng được, bắt đầu dò thông tin....

Keng....

Nữ Yêu: Nekogami - Thần Mèo.

..... Hắc Mị Miêu....

Tuổi: 156. Xứ nữ.

Tu vi: Uớc đoán thấp nhất → Phá Linh tầng 6

Mô tả: Là một loại yêu quái mang đến may mắn và sự bình an cho mỗi ngôi nhà.

.....

- Thực sự là Mèo Thần?

Dương Tuấn ngồi xuống sàn nhà, điềm tính hỏi cô gái Thần Mèo kia.

- Hề? Không thích nữa sao? Ờ, đúng vậy, ta là Mèo Thần.

Mị Miêu kéo chiếc áo kimono lên, nhìn Dương Tuấn thờ dài nói.

- Ta nhớ là Mèo Thần chỉ là bức tượng thôi mà, làm sao lại có thể có nhân dạng và đi lại thế này?

- Không đâu, bọn ta cũng như con người thôi, tự do tự tại, muốn làm gì làm.

Mị Miêu tay nâng nâng hai quả đào tiên, miệng nhỏ mở ra, nói.

- Ôm, vậy tôi đi tắm đây....

Dương Tuấn lảng tránh Mị Miêu, mở tủ đồ lấy quần áo mới, bước vào nhà tắm, đóng sầm cửa lại.

- Phù, cô ta đúng là đáng sợ.

Dương Tuấn thở phào, cởi bỏ quần áo, bơm nước ấm vào bồn tắm, hơi nóng tản ra sương mù bao trùm căn phòng, ngâm mình vào trong, một cảm giác thoải mái cực kì dâng lên, phiền muộn mệt mỏi đều tan biến.

Cạch.....

Bỗng cửa phòng mở ra, Mị Miêu quần một cái khăn tắm, tóc dài búi cao, bước vào trong phòng tắm, cởi bỏ khăn tắm, thân hình quyến rũ lấp ló bởi khói trắng càng thêm dụ hoặc.

- Àch, cô vào đây làm gì?

- Tất nhiên là đi tắm rồi..

Mị Miêu bước vào trong bồn tắm, ngồi đối diện với Dương Tuấn, hai gò bồng đảo lấp ló dưới làn nước ấm, bên trên ửng hồng bóng loáng.

- Cô không thể đợi tôi tắm xong hay sao?

- Loài mèo chúng ta rất ghét nước, nhưng nếu có con người cùng tắm sẽ không sợ nữa.

Mị Miêu điềm tĩnh nói, nhưng ẩn ẩn trên môi có nụ cười dâm đãng.

- Cô muốn làm gì thì làm...

Dương Tuấn nhắm mắt hưởng thụ làn nước ấm áp, từng lỗ chân lông dần nở hấp thu nhiệt độ, cự vật bên dưới cũng thấy thoải mái nên trở nên cứng rắn, bỗng cự vật bị thứ gì đó kẹp chặt, ma sát trên dưới, ngay cả phần đầu cũng không tha.

- Khặc, cô làm gì đấy?

- Chẳng phải anh nói tôi muốn làm gì thì làm sao?

Mị Miêu trả lời, đôi chân dài như con rắn quấn lấy cự vật, ma sát không tha một tác thịt nào, cự vật ngâm nước nóng đã thoải mái giờ còn được mát xa thì càng thêm cương cứng, đến nỗi bàn chân của Mị Miêu cũng không thể ôm hết nó được.

- Ân, to quá đi..

Mị Miêu mỉm cười liếm liếm môi, vẻ mặt vô cùng dụ hoặc, bắt đầu tiến đến ép ngực vào tay Dương Tuấn, tay đưa xuống dưới tiếp tục công việc đang dở.

- Haiz, lão thiên, à nhầm, hệ thống, nguoi đây là ép ta.

Dương Tuấn trong lòng thầm mắng hệ thống, vị diện này do hệ thống tạo ra, vậy người ở đây cũng là do hệ thống sáng tạo.

Keng, vị diện này là thật tồn tại, hệ thống không có tạo ra, kí chủ đây là đang vu khống người tốt.

- Hà? Nguoi không tạo ra? Vậy mọi thứ ở đây đều là thật?

Keng, đúng vậy, chỉ có thân phận của kí chủ là do hệ thống bật hack thiên đạo để tạo ra, chứ kí chủ không hề có sự tồn tại ở đây.

-Ặc, nếu vậy ta đây là xuyên không?

Keng, có thể nói như vậy, nhưng đúng hơn là linh hồn kí chủ đi du lịch xuyên qua thời gian- không gian thôi.

- Vậy ta có thể mang người từ vị diện này về tu tiên giới không?

Keng, có thể, nhưng chỉ khi độ Hảo Cảm của họ đạt trên 90 điểm và họ đồng ý.

- Tốt lắm...

Trong lúc Dương Tuấn đang nói chuyện với hệ thống, Mị Miêu đã cúi xuống nước, ngâm lấy cự vật mà mút như đang mút kem vậy, cái lưỡi điêu luyện

quần lấy cự vật, chốc chốc lại dùng đầu lưỡi nhọn mà chọc vào miệng nho nhỏ của cự vật.

- U, từ khi nào mà, ta xuất đây~

Dương Tuấn bất ngờ nhận ra hành động của Mị Miêu, cảm giác thư khoái dâng lên, không kìm được ôm lấy đầu Mị Miêu, cự vật bên dưới bùng nổ, tinh hoa như thác bắn thẳng vào trong vòm họng Mị Miêu.

- Um, um, ực, ực~

Mị Miêu rên rí không thành tiếng, cổ họng linh hoạt lên xuống, nuốt lấy từng ngụm tinh hoa đậm đặc của Dương Tuấn, không để chảy ra ngoài dù chỉ một giọt.

- Ân, ta tắm xong rồi, ta ra ngoài trước đây....

Mị Miêu đứng dậy, nói, vừa định bước ra khỏi bồn tắm đã bị Dương Tuấn kéo lại, lưng nàng dựa vào ngực hắn, hai tay nghịch hai nụ hoa của Mị Miêu.

- Nha~ Đừng có chỗ đó, a~

Mị Miêu rên rí, thân thể không chịu nổi yên di chuyển, cho mật động cọ sát lên cự vật, nụ hoa bên trên dần căng cứng, mật động co bóp, mở ra, tiết ra mật dịch ấm nóng.

Bỗng Dương Tuấn bỗng Mị Miêu lên, bước ra khỏi bồn tắm, đặt nàng xuống cái ghế nhỏ, lấy xà phòng đổ lên người và tóc Mị Miêu, dùng vòi sen tưới nhẹ lên, gội đầu và chà rửa khắp cơ thể Mị Miêu.

- Ân, ha, hí....

Dương Tuấn chà rửa khắp nơi trên người Mị Miêu, lúc đi qua hai quả đào tiền thì ngừng lại, nhào nặn nó thành đủ loại hình dạng, một lát lại nắm lấy nụ hoa, day nhẹ nhẹ, bên dưới cự vật nóng hổi cứ chọc vào lưng Mị Miêu, làm nàng rên rí liên tục.

Chuyển dần xuống mật động, ngón tay Dương Tuấn chui tọt vào trong, cọ lên từng tác thịt mềm mại, ấm nóng bên trong, hơi ướt át vì Mị Miêu đã xuất ra một lần.

- Um, chỗ đó, đó sướng quá~

Mị Miêu mím môi, cảm thụ từng cơn sướng khoái đang dâng trào, hai tay tự xoa bóp ngực mình, để mặc Dương Tuấn đã cho ngón tay thứ hai vào bên trong.

- Nha~

Cuối cùng Mị Miêu cong người lên, mật đạo bóp chặt hai ngón tay của Dương Tuấn, một dòng nước ấm nóng tiết ra, ướt nhẹp bên ngoài mật đạo, Dương Tuấn đưa hai ngón tay lên mút một cái, vị ngọt ngào như mật ong, càng mút càng thấy ngon, Dương Tuấn đi đến trước mặt Mị Miêu còn đang ngây ngất, đẩy nàng ngồi xuống sàn nhà, mở rộng mật động, đưa cái lưỡi linh hoạt như rắn vào trong, liếm sạch từng giọt mật dịch còn sót và đang tiết ra.

- Ân, đừng mà~ Bẩn lắm...

Mị Miêu cố đẩy đầu Dương Tuấn ra, nhưng lại không có chút sức lực nào, cuối cùng ôm chặt đầu Dương Tuấn vào mật động, xuất ra lần thứ ba, mật dịch ngọt như mật ong đều bị Dương Tuấn nuốt chửng.

- Hắc hắc, lau khô người nào....

Dương Tuấn ngừng lại, dùng vòi sen gạt rửa xà phòng trên người cả hai, sau đó dùng khăn tắm lau đi lớp nước bóng loáng trên da thịt Mị Miêu, hai bàn tay cũng chẳng có chút nghiễm túc nào mà tiếp tục đưa gờn bộ vị nhạy cảm của nàng.

Dương Tuấn lau xong thì bế Mị Miêu vào phòng ngủ, đặt nàng lên giường, sau đó bắt nàng hôn lên môi Mị Miêu một nụ hôn vô cùng nồng cháy.

- Um, um, ha~

Mị Miêu ú ớ, đưa lưỡi mềm của mình cho lưỡi Dương Tuấn quần lấy, nước dãi chảy ra ngoài khoe miệng cả hai, hai người trao nhau một ánh nhìn đầy yêu thương...

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Thiên Bình - Tử Hình

Dương Tuấn bế Mị Miêu lên chiếc giường ở góc phòng, trao nàng một nụ hôn nồng cháy, sau đó mon trón làn da trắng nõn mềm mại như nhung của nàng, cuối cùng bàn tay ma quái kia chạm đến mật động, hai ngón tay linh hoạt chui tọt vào trong chộc ngoáy, bàn tay còn lại không chịu ngồi im mà hướng lên trên nhào nắn quả đào tiên, sau đó cúi người ngậm lấy nụ hoa mút chùn chụt.

- Ân, chỗ đó, sướng quá~

Mị Miêu tay cũng tỉnh quái lần mò xuống dưới, đột ngột nắm chặt cự vật, tập kích bất ngờ khiến cự vật càng thêm bành trướng, co giật, nhưng không có xuất ra, Mị Miêu nhè nhẹ mon trón cự vật, thỉnh thoảng ắn nhẹ lên miệng cự vật, nắn bóp hai quả tròn bên dưới.

Phụt...

Mật động bị quấy phá thì bóp lại, bên trong tuôn ra ào ạt mật dịch, hai ngón tay Dương Tuấn ướt đầm, thấy thời điểm đã đến, Dương Tuấn xoay chiều, đặt Mị Miêu nằm xuống giường, cự vật hùng dũng chỉ thiên, kẻ sát mật động đang hé mở.

- Ta cho vào đây, nếu đau thì nói với ta nhé.

- Um...

Dương Tuấn và Mị Miêu thì thầm, đầu cự vật nhè nhẹ chui vào mật động bé nhỏ đáng yêu, cự vật khá lớn nên chui vào khá khó khăn mặc dù đã có mật dịch bôi trơn.

- A, to quá ~

- Thêm chút nữa nào....

Cự vật nhè nhẹ chui vào trong mật đạo, từng tắc thịt mềm mại ấm nóng bóp chặt cự vật, giống như không muốn nó thoát ly, ở trong mật đạo mãi mãi, nhưng cự vật vẫn tiếp tục tiến lên, chạm vào bức màn mỏng manh thì dừng lại, Dương Tuấn đưa tay vuốt đi những sợi tóc rối loạn trên khuôn mặt tuyệt mỹ của Mị Miêu, đôi mắt màu xanh lam ướt át, khiến ai nhìn vào cũng không muốn làm đau nàng.

- Ừm, chàng cứ tiếp tục đi, ta không sao đâu....

Mị Miêu quay mặt sang một bên, đỏ bừng mặt, vô cùng đáng yêu.

- Vậy ta tới nhé....

Dương Tuấn đẩy hông, cự vật không chút thương tiếc xuyên qua phòng hộ, trượt trên mật đạo ẩm ướt, chạm đến bên ngoài hoa động trinh nguyên, máu tươi ri rả chảy ra ngoài, thấm đẫm từng chút lên cự vật còn bên ngoài, mật động Mị Miêu không chứa hết được cự vật kia.

- Hiiii, nó đau...

Mị Miêu mím chặt môi, hai dòng nước mắt rơi xuống, mái tóc màu đen của nàng thay đổi, ả ả có một màu trắng tinh khôi đang thay thế cho màu đen, nhưng nó vô cùng chậm rãi, Dương Tuấn cũng không phát hiện, mà cúi người hôn lên đôi môi của Mị Miêu, hông di chuyển nhè nhẹ, cự vật mải lên mật đạo, mật dịch vô tận tiết ra không ngừng, con đau xử nữ dần dần giảm bớt.

- Chàng làm mạnh hơn đi, ta, ta không còn đau nữa...

Sau khoảng năm phút, Mị Miêu ôm cổ Dương Tuấn nói, hai bên má đỏ ửng hồng, miệng thở ra từng làn hơi nóng ấm, Dương Tuấn nhận được tín hiệu thì hông ngưng lại, sau đó bất ngờ thúc mạnh, cự vật đập lên hoa động, Mị Miêu bị thốn đến há hốc miệng.

- Hắc, này thì dụ dỗ ta này, nhận lấy.

Dương Tuấn cười dâm tà, hông mạnh mẽ di chuyển, cự vật ra vào mật động nhanh như chớp, hoa động hứng chịu từng đợt va đập thì đầu hàng, cửa động hé mở, cự vật liền hùng dũng xông vào.

- Nya, sướng, sướng quá, là ta từ lâu đã thích chàng rồi, a, á, ư, với lại hôm nay là kì động cực mạnh nhất của loài mèo mà, ư, ừm....

Mị Miêu bị Dương Tuấn đẩy mạnh đến miệng há hốc, không ngừng rên rỉ và giải thích, nhưng chưa hết câu đã bị miệng Dương Tuấn chặn lại, ừ ừ.

- Vậy nàng phải sinh cho ta một đám mèo con đấy....

- Ân....

Dương Tuấn thả môi Mị Miêu, cự vật rời khỏi mật động, Dương Tuấn bế Mị Miêu lên, cự vật từ phía dưới đâm lên, hai tay Dương Tuấn thò xuống dưới, nhào nắn hai quả đào tiên to đùng đầy dụ hoặc của Mị Miêu.

- Hắc hắc, mặc dù là mèo nhưng lại chỉ có hai nụ hoa thôi, không phải là sáu...

Dương Tuấn vừa đẩy hông vừa véo hai nụ hoa màu hồng phấn trên đào tiên, vừa cười trêu chọc Mị Miêu.

- Méo, ta cũng là con người mà, hya....

Mị Miêu hai tay vòng dưới chân ngực, miệng há hốc, mặt động bóp chặt cự vật, hoa động phun ra ào ạt mật dịch, đầu cự vật hé mở, bơm đầy tinh hoa đặc sánh vào trong hoa động, mật dịch cùng tinh hoa hoà trộn chảy ra bên ngoài, ướt đầm ga giường.

- Hìhì, cuối cùng ta cũng ăn được chàng rồi...

Mị Miêu nằm trong lòng Dương Tuấn, miệng nhỏ vừa cười vừa nói, dụi đầu vào gần hơn trong lòng Dương Tuấn.

- Đúng là Miêu Tinh dụ dỗ nam nhân, xem ta xử lý nàng....

- Nya, chàng lại cứng nữa rồi sao?

- Hắc, ta lúc nào cũng sẵn sàng....

Dương Tuấn vùng người dậy, đặt Mị Miêu vĩnh mông lên, cự vật ngay lập tức chui tọt vào trong, hông và mông va đập vào nhau bành bạch, trong căn phòng vang ra không ngừng tiếng thờ hồn hên và âm thanh rên rỉ dâm dục của một đôi nam nữ.

(.....)

Trời nhanh chóng sụp tối, Dương Tuấn cuối cùng cũng dừng lại, nhìn Mị Miêu nằm ngủ say trên giường, mỉm cười vuốt ve mái tóc của nàng, đôi tai trên đầu động đậy, có vẻ rất thích thú khi được xoa đầu, Dương Tuấn mặc quần áo, ra ngoài, tiến đến cửa hàng tiện lợi 24h, mua thực phẩm ăn liền cùng nhiều thực phẩm tươi.

Trên đường quay trở về, con hẻm nhỏ bỗng chìm trong bóng tối, từng cơn gió lạnh thổi qua, trông như một cảnh trong phim kinh dị vậy, nhưng Dương Tuấn chẳng quan tâm, cứ tiếp tục bước đi.

Xoạt.... Pấp....

Bỗng nhiên trong bóng tối sâu thẳm lao ra một cánh tay trắng trẻo, chắc chắn là của một nữ nhân, nhắm đến cổ Dương Tuấn, nhưng lại bị Dương Tuấn chụp lấy, kéo một cái, nhưng cánh tay đó lại tan biến thành những đốm sáng nhỏ như đom đóm vậy.

- Là ai? Xuất hiện đi...

Dương Tuấn cảnh giác nhìn xung quanh, nhưng bất ngờ khi từ trong bóng tối bước ra vô số cô gái, giống nhau như đúc từ khuôn mặt xinh đẹp, mái tóc màu xanh lam, đôi mắt đen nhánh, đến quần áo nữ sinh, cùng một động tác bước đi như người máy, sau đó ngừng lại không di chuyển nữa, nhưng gần như là bao vây lại Dương Tuấn bên trong.

- Tại sao có nhiều người như vậy? Lại còn giống như đúc? Chị em sinh chung với Mẹ Âu Cơ?

Dương Tuấn đầu đầy dấu chấm hỏi, não bộ đều giống như đồng tợ, rối tinh rối mù.

- Nhà ngươi, sự xuất hiện của ngươi là vi phạm Thiên Đạo công bằng, Hoàng Đạo Thiên Bình phán quyết tử hình...

Bỗng nhiên cả trăm cô gái đồng thanh nói, chỉ tay về phía Dương Tuấn, bầu trời bỗng chiếu sáng cả một vùng trên đầu Dương Tuấn, một cái cân cổ với hai đầu treo màu hoàng kim khổng lồ từ trên trời rơi xuống, Dương Tuấn cảm giác sức ép dữ dội, nhưng không thể di chuyển, cuối cùng bị cán cân khổng lồ đè xuống, thịt nát xương tan, con hẻm nhỏ bị tàn phá, gần đó lại là khu đất trống, nên không có một ai, một lỗ thủng đường kính 5, 6m xuất hiện, bên trong là một đồng màu thịt nhầy nhụa.

Sau đó cả trăm cô gái hoá thành đốm sáng li ti, biến mất giữa hư không, Hoàng Đạo Thiên Bình, nắm giữ sự công bằng cả thế gian, chỉ cần nơi nào có dù chỉ một chút tín ngưỡng công bình, cô ta sẽ xuất hiện, sức mạnh cô ta là sự phán xét tử vong và Thiên Bình phân thân.

Ừng ục....

Đồng huyết nhục dung nhập vào nhau, kiến tạo lại một thiếu niên khoảng 15, 16 tuổi, ngoài Dương Tuấn có thể là ai, lúc này hẳn thờ phào nhẹ nhõm, lúc này thật đáng sợ, một kích tất sát lại không thể né tránh, nếu Dương Tuấn không là Bất Tử Nhân thì đã tan tành hi vọng quay trở về phục thù.

- Phù, quay trở về thôi, thức ăn đều tan nát hết rồi... Haiz....

Dương Tuấn nhìn đồng thực phẩm vừa mua đã tan tành thì thở dài, bước khỏi cái hố mà trở về nhà, đúng là số đen mà, Thiên Bình nàng ta hãy đợi đấy, ta sẽ không ăn năn đến tận không còn thì ta không xứng là người sở hữu Dâm Hiệp hệ thống.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 23: Dung Nhập Kí Ưc Đi Cua Gái

Ngày thứ ba Dương Tuấn ở trong vị diện Thập Nhị Hoàng Đạo, bên ngoài chỉ mới trôi qua ba giờ mà thôi, tỉ lệ thời gian là 1:24, một ngày bên trong chỉ bằng một giờ bên ngoài, nên dù Dương Tuấn ở đây cả tháng thì bên ngoài cũng chỉ hơn một ngày mà thôi.

Dương Tuấn ngồi ở hiên nhà hướng ra vườn suy nghĩ, khi tìm hiểu nhiệm vụ hệ thống giao cho cũng như độ Hảo Cảm hệ thống nói lúc trước thì Dương Tuấn mới phát hiện, nhiệm vụ số 1 lại có thêm dòng Tiến Độ: 50%, hệ thống giải thích là Dương Tuấn đã tìm được Bạch Dương và "đánh bại" nàng ta nên hoàn thành được một nửa, tiếp theo phải "thần phục" thì phải làm độ Hảo Cảm với Mẫn Ý đạt ≥ 80 điểm, sau đó ăn nàng ta nữa là hoàn thành.

Độ Hảo Cảm phân chia làm:

- 0→5: Vô cùng ghét bỏ, không thể ở cùng một chỗ.
- 6→10: Ghét bỏ, không thích đối diện với đối phương.
- 11→15: Có chút hảo cảm, nhưng không thích giao tiếp.
- 16→20: Hảo cảm tốt, giao tiếp thân thiện.
- 21→30: Yêu thích nhưng không quá nhiều.
- 31→40: Yêu thích, ngưỡng mộ, sùng bái.
- 41→50: Có chút tình cảm yêu thương.
- 51→60: Thề non hẹn biển.
- 61→70: Yêu nhau sâu đậm.
- 71→80: Tình yêu không thể chia cách.
- 81→90: Hệ thống ban giấy đăng kí hôn nhân (:v nói chung giống như là khế ước tình yêu ấy).
- 91→100: Xác định tình yêu không bao giờ đổi thay.

.....

- Hừm, hệ thống, có cách nào khiến ta mau chóng tăng Hảo Cảm với người khác hay không?

Dương Tuấn suy nghĩ, chuyện tán nữ nhân tăng Hảo Cảm thì hẳn xin quỳ, tuyệt không thể làm được, chỉ biết trông chờ vào hệ thống.

Keng, kí chủ có thể mua bản Siêu Cấp Cua Gái Đại Chương được viết nguyên tác bởi Hoa Tâm Đại Dâm Thần hoặc mua kí ức của những bậc thánh nhân của gái.

- Thật là vãi chương, còn có cách này sao? Mau cho ta xem.

Dương Tuấn mừng rỡ, nhưng bỗng chốc khuôn mặt vui vẻ thay bằng sự im lặng vô tận, sắc mặt dần biến thành màu đen...

[Siêu Cấp Cua Gái Đại Chương]: quyển đại chương viết ra 999 cách cua gái cũng như từng bước thực hiện chi tiết đến nỗi đứa trẻ 8 tuổi cũng có thể cua đổ đại nữ thần xinh đẹp lạnh lùng, do Hoa Tâm Đại Dâm Thần sáng tác, mang theo đại đạo và quy tắc Cua Gái bên trong từng văn tự.

Giá: 6 tỷ sát điểm...

Lưu ý: Chỉ có thể sử dụng trong vị diện 101 Trò Chơi.

.....

Kí Ưc Thánh Nhân Cua Gái:

[Kí Ưc của Thánh Ngã]: Lấy từ vị diện Anime To Love - ru, Rito, khi dung nhập vào thì mọi hành động đều được tính toán sao cho vị trí khuôn mặt đập vào hay bàn tay đều chạm vào những vị trí "thú vị".

Tác dụng: Mỗi lần ngã chuẩn tăng 10 điểm Hoà Cầm, có thể bạo x2.

Giá: 3 tỷ 5000 vạn sát điểm....

[Thánh Cưa Gái]: Lấy từ vị diện Anime, một thiếu niên dùng cả thanh xuân để phá đảo toàn bộ game Cưa Gái 2D, trở thành vị thánh đã cưa là phải đồ....

Tác dụng: Mỗi từ ngữ ẩn chứa nghệ thuật kì diệu, Hào Cầm +2 mỗi câu, có thể bạo kích.

Giá: 2 tỷ 8000 vạn sát điểm....

[Thánh Hất Hơi]: Lấy từ vị diện Anime, hất hơi sẽ thổi bay y phục của các nữ nhân trong hình tròn đường kính 8m.

Tác dụng: Hào Cầm +5 mỗi khi có người bị thổi bay y phục.

Giá: 4 tỷ 2000 vạn sát điểm....

.....V.V.....

Sát điểm hiện tại: 12 tỷ 1500 vạn.

- Hắc, quá hắc, một tỷ đã vài tỷ sát điểm, thật đáng sợ....

Keng, kí chủ xin hãy lấy nào ra xem có hay không còn nếp nhăn? Kí ức và Đại Chương vô cùng trân quý, có thể nói là vô giá, hệ thống chịu bán ra đã là phước đức ba đời của kí chủ rồi mà còn mắng hệ thống ta hắc thương, có tin ta tăng giá hay không?

Hệ thống mắng lại Dương Tuấn, âm thanh tuy băng lãnh máy móc nhưng lại ả ả có chút tức giận bên trong.

- Ai da, hệ thống đại gia bớt giận, ta sai, là ta sai rồi....

Dương Tuấn lập tức lật mặt, trở nên ngoan ngoãn lạ thường.Keng, bây giờ có mua hay không?

- Ta mua, ta mua kí ức của Thánh Ngã Rito....

Keng, tiêu hao 3 tỷ 5000 vạn sát điểm, mua và dung hợp kí ức....

Dung hợp.....1%....5%.....

Trong lúc hệ thống dung hợp kí ức, Dương Tuấn ý niệm đi vào cửa hàng trang bị, vào mục Đế Khí.

- Vẫn là nên xài kiếm....

[Đế Khí - Kiếm].....

• Thái Bạch Tinh Kiếm, Đế Khí ngũ phẩm, có Đế Linh tứ phẩm Tinh Kiếm, tăng cao uy lực kiếm pháp gấp bội.

Giá: 3000 vạn sát điểm.

(Đế Linh, là linh trí của Đế Khí, hiện thân dạng linh hồn như Thần Hồn).

• Từ Trúc Thanh Kiếm, Đế Khí lục phẩm, Đế Linh ngũ phẩm Từ Trúc, mang trên tay tinh thần thanh tĩnh, ý chí không thể lung lay.

Giá: 3200 vạn sát điểm.

• Tụ Kiếm Phi Kiếm, Đế Khí bát phẩm, Đế Linh bát phẩm, muốn là kiếm tức là kiếm, muốn là đao tức là đao, chuyển đổi vô hình, uy lực vô song.

Giá: 5800 vạn sát điểm.

• Minh Lôi Kiếm, Đế Khí cửu phẩm, Đế Linh cửu phẩm, thanh kiếm do Lôi Kiếp tẩy phạt, kiến tạo mà ra, uy lực như Lôi Kiếp.

Giá: 6200 vạn sát điểm.

.....

- Uầy, vẫn là chọn vũ khí khác, hay là tìm một cái gậy lớn, đập một cái mang theo Nhất Kích Tắt Sát thì sao nhỉ? Ý hay, chọn thử Đế Khí xem...

[Bổng Khí].....

- Bình Thiên Bồng, Đế Khí tứ phẩm, một bồng che trời, đánh nát thương khung, Đế Linh tứ phẩm

Kỹ năng +: Bình Thiên Đại Bồng, một bồng biến lớn đường kính 50 trượng, dài 200 trượng, đập xuống đại lực khủng bố.

Giá: 2 tỷ 3000 vạn sát điểm

- Kim Cô Bồng, Đế Khí ngũ phẩm, là pháp bảo bản mệnh của Tề Thiên Đại Thánh, Đế Linh ngũ phẩm nhưng được hệ thống cường hóa thêm, chiến ý vô song, có thể phát ra Bồng Uy, chấn nhiếp toàn phần.

Giá: 3 tỷ 4000 vạn sát điểm

- Tinh Không Hư Bồng, Đế Khí thất phẩm, được Hư Không quy tắc tự nhiên tạo thành, uy lực kinh khủng.

Kỹ năng +: Hư Không Đà Bồng, một bồng vô tận như hư không, pháp lực gia trì càng nhiều sẽ càng biến lớn, uy lực vô biên.

Giá: 5 tỷ 2000 vạn.

- Tuyệt Sát Bồng, Đế Khí cửu phẩm, Đế Linh cửu phẩm, chứa đầy Hủy Diệt quy tắc, một bồng xuất ra căn bản không còn.

Kỹ năng Bồng Pháp: Hủy Diệt Lục Bồng 6 thức....

Giá: 8 tỷ sát điểm

.....

- Chà chà, cái này ta thích rồi đây....

Dương Tuấn nhìn hàng chục Đế Khí hệ Bồng này thì thêm nhỏ dãi, nhưng nếu mua chúng thì cũng cần Bồng Pháp thích hợp mới phát huy được uy lực cực hạn, trong túi vẫn còn hơn 8 tỷ sát điểm, tốt nhất vẫn là mua Tuyệt Sát Bồng, có cộng theo Bồng Pháp thì tốt hơn.

Keng, tiêu hao 8 tỷ sát điểm mua Tuyệt Sát Bồng, còn lại 6000 vạn sát điểm

Tuyệt Sát Bồng là một đại bồng dài khoảng 2m, tròn 30cm, điêu khắc hình rồng màu đen quấn quanh mỗi một nửa bồng, hai đầu bồng có mũi nhọn nhỏ, nhưng rất sắc bén, cả thanh bồng toát ra khí tức Hủy Diệt kinh thiên.

Trong đầu Dương Tuấn xuất hiện một bộ công pháp kì lạ, có bóng đen diễn tập từng động tác, in sâu vào trong đầu Dương Tuấn, bây giờ hẳn có thể sử dụng hai thức đầu của Hủy Diệt Lục Bồng.

Đúng lúc này thì kí ức cũng dung hợp thành công, đôi mắt nhắm lại của Dương Tuấn mở ra, thiên địa chung quanh bỗng có những đường liên kết mỏng như sợi tơ, vô cùng vô tận, nhưng Dương Tuấn lại nhìn thấu và nắm rõ chúng như đã quen thuộc từ lâu.

Đây là sức mạnh của thánh ngã khi được hệ thống cường hoá, tính toán ở cấp độ kinh khủng, vô cùng chuẩn xác với mỗi động tác, cử chỉ của mình.

Hành trình của Thập Nhị Hoàng Đạo của Dương Tuấn chính thức bắt đầu....

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Sọc Xanh Huyền Thoại

Tác: Tính cách main có hơi lập dị, có lúc nghiêm túc chuẩn ngẫu, có lúc tà tà biến thái, điên điên khùng khùng, nói chung là không bình thường max lv.

.....

Ngày thứ tư, Dương Tuấn cả buổi sáng không ngừng nghỉ cày cuốc với Mị Miêu, buổi trưa lần nữa đến trường Thiên Tinh, tìm Mẫn Ý làm nhiệm vụ, bắt ngờ thay nàng ta đã đến trường Ly Ngọc, tham gia sự kiện thường niên tên Hoàng Chiến, mỗi trường lập ra một đội khoảng 10 người, tham gia 3 vòng đấu với nội dung khác nhau, trường chiến thắng sẽ có phần thưởng lớn.

- Cũng thật tiện lợi, nhất tiễn song điêu....

Dương Tuấn đạp lên thân pháp, hướng trường Ly Ngọc chạy đi, trường Ly Ngọc cách trường Thiên Tinh 50km, nên phải đi bằng phương tiện giao thông, còn Dương Tuấn đạp thân pháp chạy đi thì cứ như The Flash vậy, khoảng 1 phút đã tới nơi.

Trường Ly Ngọc cực lớn, hôm nay lại trang trí vô cùng lộng lẫy, học sinh ra vào tấp nập, cười nói vui vẻ, nhưng khi Dương Tuấn xuất hiện thì sự im lặng bao trùm, bởi vì trên người hắn toả ra một loại "ý" kì lạ, làm người khác lạnh gáy.

(Chiến ý, dâm ý, từa lưa ý hợp lại).....

- Ô, mì cay? Cho ta một suất cấp độ cao nhất....

Dương Tuấn lang thang trong con đường quán ăn của trường Ly Ngọc xây dựng lên để phục vụ nhu cầu ăn uống của các học sinh, ngồi xuống và hô to.

- A, à, có, có ngay..... Cấp độ 20 một suất lớn....

Người bán hàng giật mình lắp bắp nói, gọi người chuẩn bị cho Dương Tuấn, còn những học sinh khác thì tránh xa, vì đang có một đám nam sinh tóc nhuộm mũi khuyên xăm trổ các kiểu, chuẩn đầu gấu học đường vênh vào bước đến sau lưng Dương Tuấn đang xì xụp ăn mì, chốc chốc mũi lại phì ra khói trắng.

- Mày là thằng nào dám vào địa bàn bọn tao?

Một tên nam sinh tóc đỏ bước đến đặt bàn tay thô to của hắn lên vai Dương Tuấn, giọng hách dịch nói.

Xoạt..... Ực.....

Sợi mì cuối cùng trôi xuống cổ họng, thở một hơi thoải mái, Dương Tuấn ngay lập tức thay đổi sắc mặt, từ bình thường nghiêm túc trở thành lạnh băng, sát ý cuộn cuộn.

- Lão, không trả lời bố à? Xem đám...

Tên nam sinh hét lên, nắm tay nắm chặt, đám một quyền đến mặt Dương Tuấn, tuy nó có chút lực lượng do Thanh Đạo của tên này gia trì lên thì có lực lượng kinh khủng, nhưng đối với người thường mà thôi, còn Dương Tuấn không phải người bình thường và không bình thường ở nhiều nghĩa.

Bình.....

Bỗng nhiên một cây bông điều khác tuyệt đẹp từ hư không xuất hiện, quất nhẹ ngang vai tên nam sinh này, lực lượng khủng bố bộc phát, tên kia như viên đạn ra khỏi nòng, bay ra xa xa, đập lên mấy gian hàng liên tiếp mới dừng lại, không chết cũng trọng thương thập tử nhất sinh.

- Aaaaa.....

- Đánh nhau rồi....

Đám đồng học sinh hét lớn, sau đó tản ra càng thêm xa, chỉ biết núp ló quan sát.

- Đánh nó.....

Cả đám nam sinh còn lại sau khi thất thần một lúc thì giật mình tỉnh lại mà hét lên, xông lên vùng quyền vùng cước đánh Dương Tuấn.

Còn Dương Tuấn vừa nãy dùng thức thứ nhất của Tuyệt Sát Bổng, Tuyệt Bổng, một bông không thấy tung tích, Dương Tuấn thu lại Tuyệt Sát Bổng, dùng tay không nghiền chiến, à không, phải nói là nghiền ép....

Ầm... Ầm....

Tùng tiếng động lớn như công trình xây dựng vang lên, bụi cát, gió lớn thổi bay mấy gian hàng xung quanh, những học sinh phía xa cũng tò mò chuyện gì đang xảy ra.

Bụi bặm tán đi, một cảnh tượng khó tin vào mắt xuất hiện, mười mấy tên nam sinh đầu ghim chặt dưới mặt đất, chân hướng lên trời thẳng tắp như cột trụ, Dương Tuấn một tay vẫn còn cầm suất mì kia mà chén sạch nước súp còn lại.

- Rác rưởi, giết các nguoi chỉ làm bẩn tay của ta.

Dương Tuấn phun một câu xanh rờn, sau đó xoay người rời đi, để lại cả sân trường im lặng như tờ và không để ý từ một cửa sổ phòng học trên tầng 4 có một đôi mắt sắc bén như một xạ thủ nhìn vào hắn, là một nữ sinh với mái tóc ngắn màu nâu, mắt tròn xoe xinh xắn, làn da trắng tuyết, phía dưới là hai quả đào tiên hơi lớn, vận lên đồng phục nữ sinh bó sát càng làm nó thêm căng tròn.

Trong một phòng cầu lạc bộ, một nữ sinh với mái tóc dài màu hoàng kim, đôi mắt đen nhánh tràn ngập chiến ý, mặc trên người đồng phục thể thao khiến hai quả đào khủng căng tròn lên, mông vênh lên như mời mọc người khác chạm vào chúng, trên môi lại treo một nụ cười đầy ắp vui vẻ khi một nữ sinh khác thì thào vào tai nàng.

- Haha, vui rồi đây.....

.....

Dương Tuấn đi loanh quanh trường Ly Ngọc, bất ngờ từ đâu một mũi tên xé gió lao tới, rất may phản ứng của Dương Tuấn rất nhanh, nếu không mũi tên kia đã nhất kích tất sát cự vật yêu quý.

- Là ai? Ai dám ám sát đệ đệ ta?

Dương Tuấn cảnh giác hét lớn, đệ đệ quá sợ hãi nên co lại thành tiểu đệ đệ rồi đây này, không làm ra lý lẽ là không được.

- Tốt, có thể né được mũi tên của ta, người rất giỏi. Từ một gốc cây bước ra một thiếu nữ nhỏ nhắn đáng yêu, mái tóc ngắn màu nâu, đôi mắt tròn xoe long lanh, nhưng lại vô cùng sắc bén như đại bàng, trên tay cầm cung gỗ và giỏ tên đeo sau lưng, nói với Dương Tuấn.

- Tiểu muội muội, tuổi nhỏ không nên chơi cung, mà khoan, ngực có chút không đúng.

Dương Tuấn nhìn thiếu nữ chỉ cao 1m5 này nói, sau đó phát hiện bên dưới là hai quả đào tiên căng mọng không bình thường thì thốt lên.

- Ai là tiểu muội muội, ta đây là thiếu nữ 16 tuổi rồi đây.... Hừ...

Thiếu nữ 1m5 tức giận dậm chân nói với Dương Tuấn, về mặt đồ bưng vì tức giận của nàng cộng thêm vẻ ngoài trẻ con thì làm Dương Tuấn nhin cười không được, trong lòng ẩn ẩn có xúc động đến xoa đầu nàng một cái.

- Hắc, tiểu muội muội, nói với ca, tại sao nhắm đến tiểu huynh đệ của ca?

- Aaaa, tên khốn kiếp, ta không phải con nít.... Chết đi...

Thiếu nữ bực tức giương cung, một mũi tên sắc bén xé gió lao đến giữa trán Dương Tuấn, hấn cũng nhắm mắt giả vờ trang bức, hai ngón tay dùng thế kiếm hiệp định kẹp lại mũi tên thì hấn đã làm.

Bên trong mũi tên có chứa Hoàng Đạo lục.

Thiếu nữ này là Hoàng Đạo Nhân Mã, Hạ Tiểu Vi, là đội trưởng của câu lạc bộ bắn cung trường Ly Ngọc, biệt danh Cung Thủ loli.

Phập.....

- Hự..... Ta X,.....

Mũi tên bằng tinh thiết đặc chế, nhẹ, sắc bén, xuyên thủng cao, nhưng không gây hại cho người khác vì ai cũng biết sử dụng Đạo Tinh phòng thủ, nhưng Dương Tuấn thì khác, đã ngu còn trang bức, mũi tên xuyên qua giữa trán, xuyên thẳng qua đầu, nhất kích tất sát.

Phịch.....

Dương Tuấn từ thi ngã xuống đất, Tiểu Vi bực tức bỗng nhận ra điều này, mặt biến sắc, quỳ xuống bên cạnh Dương Tuấn từ thi trợn mắt há mồm, run run rút ra mũi tên của mình, máu tươi bắn lên không trung như vòi phun nước.

- Huhu, ta giết người rồi sao?

Tiểu Vi che mặt, nước mắt lăn xuống má, không còn giọt máu trên mặt, vô cùng sợ hãi.

- To nhĩ? Mềm nữa chứ, ừm, rất đàn hồi...

Bỗng nhiên giọng nói trầm ấm mang chút dâm tà vang lên, Tiểu Vi giật mình, sau đó cảm giác hai quả đào tiên của mình bị hai bàn tay thô bạo nắn bóp, Tiểu Vi ngay lập tức vùng dậy, ngã ngồi về sau.

Người vừa sàm sỡ vừa phê bình vừa này không ai khác là Dương Tuấn, tên này phục sinh liền tay chân ngứa ngáy, làm chuyện quen tay, nhưng chưa hết, khi Tiểu Vi ngã về sau, Dương Tuấn trong đầu bắt đầu tính toán, khả năng cao nhất là giả vờ tay Tiểu Vi kéo phải cà vạt của hấn, sau đó hấn ngã về trước giống như là bị kéo đi, tay chân nhanh nhẹn để cà vạt vào tay Tiểu Vi, hai tay chống hai bên mặt nàng, mặt đối mặt, mắt nhìn mắt, rất chi là ngôn tình lãng mạn.

Keng, Hào Cảm bạo kích + 10, Hào Cảm hiện tại 32.

- U, ừm, người chưa chết sao?

Tiểu Vi mặt đỏ bừng, tim nàng đang đập mạnh, hai tay run rẩy, quên đi hành động lúc ý của Dương Tuấn.

- Mỹ nữ trước mặt ta chưa ăn..... Khặc, ta chưa làm quen thì sao chết được.

Dương Tuấn dùng nét mặt chân thật nói, nhưng thực chất là do kị ức của Thánh Ngã mà ra, chứ thực sự là trong lòng Dương Tuấn đang hỗn loạn cực kì, tim đều sắp nhảy ra ngoài, Thánh Ngã không chỉ biết ngã thôi đâu, mà còn biết dùng khuôn mặt chân thành, lời nói mật ngọt mới có thể có hậu cung được chứ.

- Ta, ta, ta thực sự là mỹ nữ sao?

Keng, Hào Cảm +2.

- Đúng vậy, nếu nàng không là mỹ nữ thì ta chắc chắn rằng trên đời này không ai là tuyệt sắc giai nhân.

Keng, Hào Cảm +3.

- Ừm, cảm ơn người....

Mặt Tiểu Vi đỏ không thể đỏ hơn, chân chà sát vào nhau, vô cùng ngượng ngùng.

- Đội trưởng à, chị đâu rồi?

Bỗng nhiên có tiếng gọi vang lên, Tiểu Vi giật mình, định đẩy Dương Tuấn ra nhưng hắn đã biến mất, trong lúc còn ngẩn ngơ thì một vài nữ sinh chạy đến nói chuyện với nàng, trong khi Dương Tuấn ẩn trong tán cây, đứng trên một cành cây xoa cằm, nói.

- Thật không ngờ, là sọc xanh huyền thoại....

.....

P/S: Cầu Thích ♥....

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Trường Ly Ngọc Tan Tàn

Dương Tuấn lần nữa đi tìm Mẫn Ý, nếu không hoàn thành hết nhiệm vụ sẽ không thể thoát ra, nên cần nhanh chóng ăn nàng, không, của nàng trước đã.

- Nàng ta đi đâu rồi? Nè, trường Thiên Tinh thành viên đang ở đâu?

Dương Tuấn đi xung quanh tìm kiếm vẫn không thấy, cuối cùng túm áo một tên nam sinh đang nằm rũ rượi ở góc hành lang như đang phê cần lên hỏi, mặt hắn trắng bệch không còn một giọt máu, giống như lâm vào tuyệt vọng trầm trọng.

- Họ ở trong phòng này, xong, xong cả rồi, aaa...

Tên nam sinh lảo bẫm, sau đó tự ôm đầu gào lên, giống như kẻ bị điên vậy.

- À khoan, thiếu một thứ....

Dương Tuấn định mở cửa phòng thì chợt nhớ ra điều gì đó, từ cửa hàng hệ thống mua một đoạn vải đỏ, quần ngang đôi mắt, giống như cosplay thành thầy tu mù vậy.

- Tốt.....

[Vải đỏ Thầy Tu Mù]: dùng để che mắt, tạo nét cool.

Hiệu ứng: + 1 hấp dẫn (Gia tăng 1 Hào Cảm với người khác).

.....

Dương Tuấn mang lên vải đỏ, sau đó dùng pháp lực cảm ứng chung quanh, giống như dùng pháp lực để nhìn vào đan điền, kinh mạch hay Hồn Tâm vậy, nhìn được những thứ mắt thường không thể thấy, mở cửa phòng bước vào, Dương Tuấn phát hiện Mẫn Ý đang ngồi cách đó không xa, nhưng trên khuôn mặt xinh đẹp đó lại là sự lo lắng và tuyệt vọng chồng chất.

Nhưng điều đáng chú ý hơn, rất nhiều học sinh khác cũng ngồi ở đó, nhưng xương cốt, nội tạng bị gãy nát, tổn thương trầm trọng, giống như bị vật gì đó vừa lớn vừa nặng đập lên, mới có tình trạng này.

- Thật tàn nhẫn, các cậu có sao không?

Mẫn Ý lo lắng nhìn chung quanh, đến hỏi từng người một, sau đó lại tuyệt vọng ngồi phịch xuống ghế lúc nãy, tất cả không ai chú ý đến Dương Tuấn.

- Nè, nè, các người bị cái gì vậy?

Dương Tuấn hỏi lớn, sự chú ý nhanh chóng đưa đến, nhưng chỉ trong chớp mắt lại quay về sự tuyệt vọng, chỉ có Mẫn Ý là còn chú ý đến. Dương Tuấn.

- Người đến một làm gì? Đi đi, ta không muốn nói chuyện với người.

- Ai go, ta đến tìm người nha, đừng vô tình như vậy chứ.

- Người không thấy tình trạng của chúng ta hay sao? Ta không rảnh rồi nói chuyện với người.

- Ta thấy họ bị thương nặng như vậy, rốt cuộc chuyện gì xảy ra? Nói đi, ta có thể giúp bọn họ.

- Thật sự? Người có thể giúp bọn họ sao?

- Thật....

Mẫn Ý có chút tin tưởng Dương Tuấn, sau đó bắt đầu kể, các học sinh này cùng Mẫn Ý đến tham gia sự kiện lần này, nhưng sự kiện năm nay có chút khác, năm nhất Tịch Khải Như, Hoàng Đạo Kim Ngu, chỉ thích đánh nhau nên đến thách đấu Mẫn Ý, nhưng các học sinh này đến muốn giảng hoà, nhưng bị nàng ta thắng tay đánh trọng thương, chỉ còn Mẫn Ý và một vài người là không bị thương nặng.

Và khi sự kiện kết thúc, trường thua cuộc sẽ bị mất đi một nửa quyền lợi trợ cấp như tiền lương giáo viên, thuốc, vật dụng, đạo cụ liên quan đến các môn học, có thể sẽ gây một trường học phá sản, đóng cửa.

- Thuốc này cho bọn họ uống đi...

Dương Tuấn từ cửa hàng hệ thống mua mười mấy viên Phục Thương Đan, chỉ tốn không đến hai ngàn sát điểm, vì đây là loại đan dược không có mấy tác dụng với tu tiên giả, nhưng với phạm nhân những người này thì chính là Tiên Đan.

- Người sẽ không đầu độc bọn họ chứ?

- Hừ, ta muốn giết bọn họ thì bây giờ liền giết ngay, cần gì đầu độc họ.

Keng, Hào Cảm bạo kích +4 với Mẫn Ý, đạt 32 điểm.

- Được, ta tin người....

Mẫn Ý lựa chọn tin tưởng Dương Tuấn, sau đó cho từng người uống đan dược, xương cốt nối liền nhau vang lên tiếng lạch cách giòn giã, có người bị thương nội tạng thì phun ra một ngụm máu đen, nội tạng nếu mất thường có thể nhìn thấy được thì sẽ thấy chúng đã phục hồi nguyên vẹn, giống như chưa có bị thương bao giờ vậy.

- Khục khục, ta khoẻ rồi...

- Khắc, cảm giác như vừa được tân sinh vậy...

Các học sinh bị thương từng người đứng dậy ho nhẹ, sau đó cảm thán, Mẫn Ý lúc đầu còn lo lắng thì bây giờ dùng ánh mắt đầy sự cảm kích nhìn Dương Tuấn.

Keng, Hào Cảm bạo kích +8. Đạt 40 điểm.

- Các người vẫn còn chưa khoẻ, hãy nghỉ ngơi, mọi việc còn lại để ta lo.

Dương Tuấn mỉm cười, sau đó xoay người rời đi, một đợt Hào Cảm liên tục tăng lên, Mẫn Ý cũng ngay lập tức chạy theo Dương Tuấn, trong lòng nàng bỗng nhiên có chút cảm tình với Dương Tuấn, làm nàng vô cùng khó hiểu.

(.....)

[Câu lạc bộ thể dục]

Dương Tuấn theo sự chỉ dẫn của Mẫn Ý đến đây, vì Tịch Khải Như là đội trưởng của câu lạc bộ thể dục này.

Àm....

Cửa phòng bằng tinh thiết bị một cước đá bay, mốp mốp đập lên bức tường đối diện, trong phòng câu lạc bộ cực lớn này chỉ có 3 người, là Tịch Khải Như với mái tóc dài màu vàng óng, còn lại là một nữ sinh và nam sinh, thân hình rắn chắc, lực lượng dồi dào.

- Haha, đến phục thù sao?

Khải Như gác cảm lên đầu gối, mỉm cười nhìn Mẫn Ý và tên dị hợm Dương Tuấn, mặc đồng phục học sinh lại cos Thầy Tu Mù, bị điên sao?- Trâu vàng nhĩ? Lâu lắm chưa ăn thịt trâu xiên nướng.

Dương Tuấn cười ha hả, nói một câu làm nữ sinh và nam sinh kia nắm tay nắm chặt, nam sinh kia nóng nảy dậm chân, lao đến đấm một quyền vào mặt Dương Tuấn.

- Hắc,..... à chó.....

Dương Tuấn nở nụ cười, sau đó bỗng nhiên cả người biến mất, xuất hiện bên hông tên nam sinh, dùng võ thuật đá một cước vào vai tên nam sinh, lực lượng bùng nổ, tên nam sinh như viên pháo bay vụt đi, đập vỡ một mảng tường rồi tiếp tục lao đi, xuyên qua sân bóng rổ và lớp hội họa đang được sử dụng mới dừng lại.

Dương Tuấn đứng tại chỗ thu chân lại, trên đó còn bốc lên khói trắng, miệng treo một nụ cười thoả mãn...

(Combo tốc biến:v).

- Ahaha, sức mạnh không tệ, mua vui cho ta đi....

Khải Như nở nụ cười, chân nhẹ nhàng đạp xuống sàn nhà, nhưng lực lượng lại bộc phát dữ dội, sàn nhà nứt ra như mạng nhện, sóng xung kích thổi mạnh một cái, mọi thứ đều bị hất bay như có bão trong nhà vậy.

Ồ.....hổng.....

Đạo Tinh lơ lửng trên đầu Khải Như, hư ảnh một con trâu lớn màu vàng xuất hiện, trên đầu Khải Như dài ra cặp ngưu giác màu vàng nhọn hoắt, tuy thân thể vẫn nhỏ nhắn, thon thả nhưng bên trong là lực lượng khủng bố vô cùng.

- Lật bàn đây.....

Hai bàn tay trắng nõn của Khải Như đâm xuống sàn nhà, lực lượng khủng bố tách ra đại địa, cả phòng câu lạc bộ và một mảng lớn đất bị xé ra, giống như xuất hiện động đất 7, 8 độ Richter vậy.

.....

Cách xa đó, trong một căn phòng, một người đàn ông trung niên nhìn qua cửa sổ, nhìn tình cảnh chấn động đằng kia thì lắc đầu, cười khổ.

- Con bé đó, lại đi phá hoại trường học nữa rồi.

Sau đó ông ta lấy ra một cái xì mát phen, nhấn gọi một cái, bên kia có giọng nói của một cô gái êm ái ngọt ngào.

- Ngài Tịch tổng cần nhờ tôi làm điều gì chăng?

- Quách Hiểu Vân, tôi cần cô đến ngăn cản Khải Như, dùng Hoàng Đạo lực Xử Nữ của cô tạm phong ấn con bé lại một thời gian đi.

- Vâng, Tịch tổng, tiền lương là 3 tỷ đấy.

- 3 tỷ? Tôi cho cô 5 tỷ cũng được, nhanh lên.

- A, tôi mới thay thẻ mới, để tôi nhớ mã thẻ đã rồi gửi cho ngài ngay.

5 phút sau.....

Hiểu Vân: - Xin lỗi, tôi vẫn chưa nhớ ra nó.

Tịch Thiên Minh: "....."

15 phút sau.....

Hiểu Vân: - Tôi vẫn chưa nhớ ra, để tôi đi tìm tấm thẻ vậy.

Tịch Thiên Minh: - Haiz, không cần nữa, chắc có lẽ tôi nên gọi đội xây dựng đến dọn đồng đồ nát kia thì hơn.

Hiểu Vân: "....."

.....

Bên này, Dương Tuấn và Khải Như đối chiến thì không hề biết cuộc đối thoại của hai con người kia, mà lúc này, 1/3 trường Ly Ngọc đã gần như bị phá hủy, nkhoản800m² đã thành đồng đồ nát.

Ầm....

Dương Tuấn bị một quyền của Khải Như đập bay, cày lên mặt đất thành một đường rãnh dài, nhưng lại không có chút bị thương, lấm bẩn một tý mà thôi.

- Hà học, học học...

Nhưng Khải Như lại vô cùng mệt mỏi, dùng toàn lực để đánh Dương Tuấn nhưng chỉ tàn phá kiến trúc mà thôi, còn hấn một chút thương tổn cũng không có, khiến nàng càng tức giận đánh càng hăng.

- Vui rồi chứ?

Dương Tuấn xuất hiện trước mặt Khải Như, mỉm cười hỏi một câu, nhưng lại làm nàng ta càng thêm tức giận.

Bíng.....

Một ngón tay nhanh như chớp đặt lên trán Khải Như, một búng nhẹ nhàng gõ lên đó, nhưng lực lượng cường đại lại bộc phát, khí kinh lan rộng ra phía sau, bụi bặm ngút trời bị thổi bay, kiến trúc tàn dư hoá thành cát bụi, Khải Như ngơ ngác đứng tại đó, tóc dài tung bay, nét mặt không thể tin, ngồi bệt xuống đất.

Vừa nãy tuy nàng không bị thương nhưng não bộ lại được trải nghiệm một loại lực lượng cường đại đến ghê tởm mà nàng chưa thể đạt tới, hay đúng hơn là nàng không thể chạm đến xoẹt qua, làm nàng như vừa đi một vòng qua Quỷ Môn quan vậy, trái tim nhỏ giống như ngừng đập.

- Mẫn Ý à, chúng ta chạy thôi....

Dương Tuấn hét lớn lên, sau đó giống như ảo thuật biến mất tại chỗ, Mẫn Ý phía xa mặt mơ hồ, ngẩn ngơ trong gió, tại sao chạy à? Mà khoan, ngừng lại thì nơi này.....

..... Chạy à.....

Mẫn Ý giống như bị ma đuổi chạy đi phương xa, để lại một đám khói bụi nghi ngút, nữ sinh đang giao đấu với nàng cũng mơ hồ, nhận ra trường học đã bị tàn phá trầm trọng thì cũng ngồi bệt xuống, thì thào.

- Xong, trường học lại xây lại lần 5. Huhu....

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: chiến Thập Nhị Hoàng Đạo

Dương Tuấn chạy khỏi trường Ly Ngọc, cũng quên để ý đến Mẫn Ý và các thành viên khác, chạy một mạch về nhà, về đến nhà thì đập vào mắt hắn là hình ảnh phê phởn của Mị Miêu nằm trong phòng khách, cầm trong tay quả cầu bằng len mà đùa giỡn như mèo vậy.

- Meo, anh về rồi....

Mị Miêu quỳ gối, người đưa về phía trước, tay phải co lại để sát má, giống như một con mèo mừng chủ nhân về.

- Phù, thật là mệt mỏi mà....

Dương Tuấn ngã xuống sàn nhà, mệt mỏi kinh khủng, pháp lực tiêu hao quá nhiều, cần thời gian khá lâu để khôi phục lại, vì vậy bây giờ Dương Tuấn không khác thường dân là mấy.

- Nyan, chàng sao vậy? Làm như vừa mới đi lãng nhăng với ai về vậy đó.

Mị Miêu xoa xoa đầu Dương Tuấn, trên đó thấm đẫm mồ hôi, chứng tỏ hắn bây giờ rất mệt mỏi.

- Mị Miêu à, ta mệt rồi, đừng làm phiền ta...

Dương Tuấn úp mặt xuống sàn nhà xua xua tay, sau đó bắt lấy cái đuôi của Mị Miêu kéo một cái, làm nàng cả người run lên bần bật, mặt đỏ bừng.

- Meo, thế ta đi tắm một mình vậy.

- Ta hết mệt rồi....

Dương Tuấn đứng phắt dậy, tay bế Mị Miêu, thân thể giống như đập thân pháp lao nhanh vào phòng tắm, ngay lập tức có tiếng nước chảy tí tách, sau đó là âm thanh thờ gấp và rên rĩ của hai con người.

.....

Keng, hai ngày sau Hoàng Đạo Đại Chiến sẽ diễn ra....

Sau khi "vật lộn" với Mị Miêu hai canh giờ, Dương Tuấn để Mị Miêu ngủ say trên giường thì âm thanh hệ thống vang lên trong đầu hắn.

- Ta X, nhanh như vậy đã đến rồi sao?

Keng, hệ thống thông báo, kí chủ có thể cùng lúc hoàn thành tất cả nhiệm vụ tại không gian diễn ra Thập Nhị Hoàng Đạo đại chiến, sau đó chỉ cần kí chủ thân phục được cự Hoàng Đạo chi Hậu thì sẽ trở thành Hoàng Đạo chi Vương.

- Hự, ta tưởng chỉ cần ăn hết cả 12 người thì xong chứ? Phải ăn cả cự nữ hoàng đạo? Mà khoan đã, 100 năm mới có 1 Hoàng Hậu, vậy chẳng nhẽ cự Hoàng Hậu là một vị lão thái thái bà hay sao?

Keng, đến lúc đó kí chủ sẽ hiểu, nhân phẩm của hệ thống thể nào kí chủ không biết sao?

Dương Tuấn ngay lập tức mặt đều là màu đen, nhân phẩm của nguoi, tốt, rất tốt à, ta tin nguoi tà.

Dương Tuấn ý niệm chui vào cửa hàng, tìm một ít đồ vật có ích cho Hoàng Đạo đại chiến, bỗng nhiên đôi mắt của hắn sáng lên khi nhìn thấy một thứ, trên môi bất giác treo một nụ cười nham hiểm đậm tà.

.....

Hai ngày sau.....

Dương Tuấn tìm đến Mẫn Ý, vì hắn không thể tự mình đi vào không gian Thập Nhị Hoàng Đạo, nên phải nhờ Mẫn Ý đưa vào, tranh qua cãi lại cuối cùng Mẫn Ý cũng đồng ý đưa Dương Tuấn vào, Hảo Cảm đối với Mẫn Ý từ lúc nào đạt đến hơn 50 điểm.

Có thể không ai biết là, 12 nữ sinh được Thập Nhị Hoàng Đạo lựa chọn không có cha mẹ, chỉ được các Hoàng Đạo sinh ra, nên các nàng gọi bọn họ là mẹ.

Từ bao giờ, bên trong không gian đó đã có 6 thiếu nữ, ngoài Nhân Mã Hạ Tiểu Vi thì năm người kia Dương Tuấn không hề biết, nhưng điểm chung là người nào cũng xinh đẹp và quyến rũ, mỗi người một vẻ.

Dùng công năng dò xét từ hệ thống, Dương Tuấn biết được thông tin của họ.

Nữ sinh với mái tóc màu xanh lam, vóc người quyến rũ kia là Chu Đình Đình, là Song Từ.

Người bên trái nàng có mái tóc màu đỏ, vóc dáng thon thả, khuôn mặt xinh đẹp, tên là Trương Tĩnh Thu, là Cự Giải.

Người đối diện với Chúc Ân là một cô gái với vẻ đẹp ma mị, đôi mắt như câu hồn đoạt phách nam nhân nào nhìn vào, tên nàng là Mỹ Dung, là Ma Kết.

Người ở gần Dương Tuấn nhất là một cô gái với mái tóc dài màu vàng óng, đôi mắt băng lãnh, lúc đầu Dương Tuấn còn tưởng là Tịch Khai Như, nhưng đó lại là Tiêu Bích Ngọc, Sư Tử, nàng ta chạy đến vui vẻ ôm lấy Mẫn Ý, bốn quả đào ép vào nhau tạo thành một cảnh tượng tuyệt đẹp.

Còn lại một người là Hạ Nguyệt, trên người nàng toả ra một loại khí chất bá đạo, khiến cho người khác không dám ở gần nàng, là Thiên Yết (Bò Cạp).

Đúng lúc này cũng có vài người chạy đến, trong đó có Tịch Khai Như và ba người khác, một là thiếu nữ với mái tóc đen nhánh, khuôn mặt có chút vô cảm, tên Quách Hiểu Vân, là Xử Nữ, một người nữa là một cô gái với khuôn mặt xinh đẹp, mái tóc màu hồng nhạt dài đến lưng, tên Vi Tuyết Ân, là Song Ngư và người cuối cùng là Thi Tuyết, Thiên Bình.

12 người đã tập hợp, chỉ có lần trong đó là một tên nam sinh cosplay Thầy Tu Mù kì lạ, nhưng những người khác cũng chẳng ai quan tâm.

Chỉ có Thi Tuyết nhận ra Dương Tuấn thì giật mình, trong quyển Tử Quyết của nàng thì tên của hắn đã biến mất, tại sao hắn lại xuất hiện ở đây, chẳng lẽ hắn không chết....

Hàng ngàn hàng vạn suy nghĩ dâng lên trong đầu Thi Tuyết, cuối cùng, nàng quyết định người kia không phải là tên nàng đã phán quyết, nhưng lại càng nghi ngờ hơn khi sự tồn tại của người kia là không có.

Dương Tuấn không hề biết Thi Tuyết chú ý đến hắn, bởi vì tinh thần của hắn đang chìm vào trong túi đồ hệ thống, bên trong đang có một cái bình ngọc tinh xảo trắng tinh.

[Mê Dâm Bình]: toả ra Mê Dâm Hương, khiến trong một khu vực nữ giới đều bị hứng tình mạnh, cần dùng xxx để giải.

- Hắc hắc.....

Dương Tuấn cười thâm tà, sau đó tìm một chỗ nấp, đợi cơ hội xả chiêu, à, xả dâm hương.

.....

Rầm.... Âm.... Âm...

Trận chiến diễn ra khốc liệt, Mẫn Ý và Tiểu Vi từ lâu đã bị đánh bại, đứng ở một bên quan sát, trận chiến cuối cùng gần như kết thúc thì một luồng hương thơm màu hồng nhạt toả ra, một mùi hương mà đã hít vào thì không thể không hít thêm một ngụm nữa, nhưng khi vào trong thì luồng khí đó lại toả ra nhiệt khí, khiến cơ thể các nàng nóng rứt, bên dưới mật động ngứa ngáy, mật dịch r rỉ chảy ra.

- Hya, ta làm sao vậy?

- Aaa, nóng quá~

- Nha, ngứa quá~ Ta muốn, ta muốn....

Các thiếu nữ bị kích thích thì vô lực ngã xuống, hai tay ôm lấy ngực, miệng thở ra từng làn hơi nóng, hai má hồng hào, tròng mắt ướt át, mật động ướt đầm mật dịch ấm nóng.

- Hi hi, xin lỗi a, đây là ta bị ép buộc....

Dương Tuấn từ trong bóng tối bước ra, trên môi treo một nụ cười tà dâm, quý quyết, cự vật bên dưới đã chống thiên, hùng dũng xông phá mọi trận địa.

- Aaa, người là ai?

- Á, biến thái, râm tặc...

Từng tiếng hét đáng yêu vang lên, nhưng ngay lập tức thay bằng sự im lặng, sau đó là tiếng thở dốc và âm thanh rên rỉ của rất nhiều nữ nhân khác nhau.

Cự vật như một con quái vật không chút thương tiếc xông pha vào từng cái mật động ẩm ướt, chật hẹp, khai phá, cày cuốc bên trong cả canh giờ thì cự vật phun ra ào ạt tinh hoa, lấp đầy bên trong từng người.

Keng, Keng, Keng...

Từng âm thanh thông báo của hệ thống vang lên trong đầu Dương Tuấn, đến lần thứ 6 thì dừng lại, bây giờ mới chính thức là nhiệm vụ khó khăn nhất, ăn cự Hoàng Đạo chi Hậu, có thể sẽ là một lão thái bà cũng không chừng.

Ầm... Ầm...

Giữa không gian bao la, bỗng nhiên vang lên từng âm thanh như sấm rền, mặt đất chấn động mãnh liệt, giữa bầu trời xuất hiện vết nứt, càng ngày càng mở rộng ra, bên trong đó, một cái ngai vàng, trên đó ngồi một người phụ nữ trẻ, vẻ ngoài xinh đẹp quyền rũ, trên người toát ra một loại khí chất khiến người khác không với tới nổi.

Keng.....

Hoàng Đạo Chi Hậu: Nghi Đình.

Tuổi: 115. (Về ngoài: 21).

Mô tả: Là Hoàng Đạo chi Hậu của thế hệ trước, tuổi trẻ không phai.

.....

-Ồ hồng hồng, không phải lão thái bà, ta thích.

Dương Tuấn cự vật lần nữa chống thiên, Mê Dâm Hương tán ra, Nghi Đình vừa xuất hiện đã bị trúng dâm hương, toàn thân nóng bức, mật động ngứa ngáy, người ngã khỏi bảo tọa, bị Dương Tuấn đón lấy.

Thân hình của Nghi Đình vô cùng đẹp, nhất là hai quả đào tiên phía trước, to khủng bố, bàn tay của Dương Tuấn đặt lên là như lún sâu vào cát lún, càng sờ càng thích, nhào nặn nó ra đủ kiểu.

- Hyah, người, người, á.....

Nghi Đình phát hiện Dương Tuấn đang trêu đùa bộ vị nhạy cảm của mình thì hét lên, nhưng chưa nói hết đã bị hấn kéo mạnh hai nụ hoa một cái thật mạnh, làm nàng rên một tiếng lớn, 100 năm qua, chưa có một ai có một chút ý xem thường nàng, nhưng bây giờ lại có một tên đang làm nhục nàng, nhưng nàng lại không có phản kháng lại mà còn có chút thư sướng bởi từng động tác của hắn, khiến trong lòng nàng rất uất ức.

- A, không, không, đừng là chỗ đó....

Cảm giác được bàn tay ma quái của Dương Tuấn đang tách chiếc quần lụa của nàng ra, chui vào trong tiểu khố mà cọ nhẹ lên mật động, mật động ngay lập tức tiết ra mật dịch, ướt đầm hai ngón tay của Dương Tuấn.

- Chắc chắn, chưa gì đã xuất ra rồi sao? Trình độ của ta đạt đến mức độ nào rồi?

Dương Tuấn chắc lưỡi, nhè nhẹ cởi bỏ y phục của Nghi Đình, hai quả gò bồng đảo cực lớn căng tròn, một bàn tay không nắm hết nó được, nụ hoa bên trên to khoảng ngón tay út, màu hồng phấn, bên dưới nụ hoa là một quảng tròn màu hồng nhạt, khiến ai cũng muốn ngậm nó vào miệng mà mút.

Mật động nho nhỏ lộ ra, bên trên sạch sẽ không một ngọn cỏ, mật dịch tuôn ra ngoài như thác, thời điểm đã đến, nòng đã bôi trơn, đạn phải vào nòng.

Dương Tuấn đưa cự vật để phía trước mật động, cọ xát nhè nhẹ lên đó, Nghi Đình vô lực phản kháng, chỉ biết che miệng chờ đợi Dương Tuấn, trông mặt ửng ửng.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Nghề Nghiệp Bá Đạo

Giải thích: Chu Linh đại lục là đại lục nhỏ yếu nhất, nên pháp lực trong linh khí không nhiều, nên không có một ai đạt đến Độ Kiếp kì cả, Hư Linh viên mãn cũng rất xa vời, Hư Linh tầng 7, tầng 8 đã xem là đại năng ở đây, trong khi Quỳnh Hân hay Mị Hồng chỉ xuyên qua một hai tháng đã đạt đến Hư Linh tầng 4, nhưng là nàng tu luyện theo cách hủy diệt, không quan tâm đến Thiên Phật sao này, nếu cứ tiếp tục, đến khi đạt Độ Kiếp kì, Tâm Ma trong mỗi tầng lôi kiếp sẽ chiếm đoạt nàng, dẫn đến hoá ma, bị Thiên Đạo hủy diệt

.....

Đầu cự vật nóng hổi đặt phía trước mật động nho nhỏ đang đóng vào mở ra, thấm lên một chút mật dịch, cự vật len lỏi vào trong mật động, nong rộng mật động bóp chặt cự vật, chạm đến giao điểm của xử nữ và nữ phụ.

- Hư a, đau quá, đừng mà~

Nghi Đình cố dùng sức đẩy Dương Tuấn ra, nhưng lại không có chút sức lực nào, mà còn làm mật động bóp chặt cự vật hơn nữa, mật dịch ào ạt xuất ra, bôi trơn mật động.

- Một lát sẽ không đau nữa, đừng sợ...

Dương Tuấn cúi người hôn Nghi Đình một cái, làm nàng ta ngẩn ngơ, sau đó dùng sức đẩy một cái, cự vật xuyên qua xử nữ phòng hộ, lấp đầy mật động chật hẹp, cự vật chui hết vào trong mật động, ấn mạnh lên cửa hoa động.

- Ừ, đau quá, đau quá đi....

Hai dòng nước mắt lăn xuống từ khoé mắt Nghi Đình, cái trân quý nhất suốt cả trăm năm qua nàng gìn giữ lại bị cướp đi, nhưng bất chợt trong lòng nàng trở nên âm áp khi thấy kẻ đó không thúc hông thô bạo như trong những trang ảnh 18+ nàng từng xem, mà quệt nước mắt nàng đi, nắn bóp hai quả đào tiên của nàng để làm giảm cơn đau đi.

Keng, Hào Cảm + 20 với Nghi Đình.... Hiện tại: 58.

- Ô dù, tại sao Hào Cảm lên nhiều như vậy?

Trong lòng Dương Tuấn thốt lên, nhưng hệ thống nói là do Nghi Đình đã có tình cảm với hắn nên mới tăng nhiều như vậy.

Sau 5 phút, cự vật nóng hổi ở bên trong mật đạo ẩm ướt đó không ngừng lớn hơn, càng làm mật đạo siết chặt, mật dịch thì cứ tuôn ra không ngừng, ướt đầm vùng ngoài mật động, chảy xuống cả hai bên đùi Nghi Đình.

- Ừm, người có thể, thể đi, di chuyển được rồi....

Nghi Đình khuôn mặt đỏ bừng ập a ập ứng nói, sau đó ngượng ngùng xoay mặt đi.

- Ừm, vậy ta tới đây....

Dương Tuấn dùng sức đẩy hông mình, cự vật vừa thoát ly khỏi mật động bây giờ lại tiến vào, da thịt cứng mại lên thịt mềm, đầu cự vật đập mạnh lên hoa

động bé tí, như đang thúc giục hoa động mở ra, để cự vật tiến vào.

Bạch.... Bạch....

Dương Tuấn chống tay hai bên mặt Nghi Đình, người cúi xuống, hông thì như cổ máy lấy sức đẩy mạnh, cự vật mạnh mẽ đâm vào mật đạo, hoa động cuối cùng thua cuộc, hé mở để cự vật chui vào trong, đập lên thành hoa động âm ỉ, Nghi Đình thư sướng lên đỉnh không biết bao nhiêu lần, mật dịch như mưa phun ra từ mật động, ướt đầm mặt đất không gian này.

Lại được một lúc thì Dương Tuấn gồng mình, cự vật bành trướng mạnh, đầu mở ra, tinh hoa ồ ạt bắn thẳng vào trong hoa động, cơ thể Nghi Đình run rẩy, mật đạo bóp chặt cự vật, mật dịch trắng đục bắn như thác ra ngoài, tinh hoa trộn lẫn mật dịch chảy rì rì ra ngoài.

Keng, hoàn thành nhiệm vụ số 7, hoàn thành trò chơi số 2.

Âm thanh hệ thống vang lên trong đầu Dương Tuấn, lúc này Dương Tuấn trầm tư, bây giờ Hào Cảm của tất cả cao nhất cũng chỉ có 60 điểm mà thôi, với lại lẽ như các nàng không đồng ý thì sao, chẳng lẽ phải ở trong vị diện này cả đời sao?

Keng, kí chủ có thể cưỡng chế dịch chuyển, nhưng sẽ tiêu hao lượng lớn Dâm Điểm.

- Có thể sao? Nếu tất cả thì tiêu hao bao nhiêu?

Keng, tất cả tiêu hao 250 vạn dâm điểm. Kí chủ hiện có 360 vạn.

- Hừm, tốt rồi, cứ chuyển họ vào Không Gian ảo hoá đi...

Keng, hệ thống đã chuyển xong, bọn họ sẽ tạm thời bị đóng băng.

Dương Tuấn ngồi xuống đất, nhìn xung quanh không gian này, tự hỏi, rốt cục khi trở thành Đế Vương hay Đế Hậu ở vị diện này rốt cuộc có thật là Thần không? Vậy nơi này có liên kết với cái Thần Giới hay Ma Giới gì đó không? Dòng suy nghĩ càng ngày càng nhiều, rốt cuộc Dương Tuấn nghĩ đến một điều.

Ở kiếp trước, có một câu nói, không có gì là may mắn hay xui xẻo, mà là luôn có một bàn tay "sắp đặt" mọi thứ.

Vậy..... Là ai? Hay thứ gì sắp đặt vận mệnh của hắn?

Bỏ qua suy nghĩ này, Dương Tuấn chú ý đến cái nghề nghiệp mà hệ thống ban thưởng khi hoàn thành nhiệm vụ hơn, nước đến đất ngăn, trừ khi bị hút cát sạt lở các kiểu thì đến đâu tính đến đó vậy.

Keng, có hay không Kiến Tạo Chức Nghiệp?

- Kiến Tạo? Không phải người bốc hàng qua luôn sao?

Keng, hệ thống không phải làm công khuôn vác mà đưa thẳng hàng hoá cho kí chủ, đây là kí chủ tự tạo ra chức nghiệp của riêng mình.

- Có giới hạn hay không?

Keng, không có, nhưng hệ thống sẽ cân nhắc.

Bỗng nhiên một cái máy PC xuất hiện trước mặt Dương Tuấn, bên trên là một cửa sổ chương trình giống như thiết kế vậy, nhưng nó lại trống không, chỉ đợi Dương Tuấn tạo ra mọi thứ.

- Được, lên nóc nhà luôn....

Cạch.... Cạch..... Cộc...

Âm thanh gõ phím như súng máy liên thanh vang lên liên tục, suốt một giờ ngẫm nghĩ cuối cùng Dương Tuấn cùng hoàn thành nó

[Bá Đạo Dâm Hiệp]: nghề nghiệp bá đạo, thích hành hiệp dâm tà, phóng thích dâm tính, kích động dục vọng, vô cùng bá đạo. Mỗi lần ăn một nữ nhân sẽ tăng 1 Dục Vọng, xử nữ nhân 5, khi cộng dồn đạt 1000 điểm sẽ bộc phát, hoá thành Dâm Thần cường đại. Dâm Kiếm, Dâm Y, Dâm Giả Diện, ba trang bị đặc biệt của Dâm Hiệp.- Dâm Kiếm, độ sắc bén là không, nhưng có thể phóng thích dâm quang, phóng đại dâm tính trong từng người.

- Dâm Y, trang y màu đen có thể ẩn thân trong bóng tối, không gì có thể phát hiện, có thể thay đổi vóc dáng, ngoại hình.

- Dâm Giả Diện, mặt nạ đặc biệt của Dâm Hiệp, có thể thay đổi tùy ý, đặc biệt đôi mắt của mặt nạ có thể soi hàng người khác.

Combo trọn bộ: Tạo ra khí tức dâm tà mạnh mẽ. Đẳng cấp Nghề Nghiệp: Chia làm Dâm Hiệp, Dâm Vương, Dâm Đế, Dâm Quân, Đại Dâm Quân, Dâm Thần.- Dâm Hiệp: đẳng cấp yếu nhất, cần ăn qua 20 xử nữ để tiến cấp Dâm Vương.

- Dâm Vương: đẳng cấp khá mạnh, có khí tức đế vương, Long Uy, cần ăn qua 50 xử nữ để tiến cấp Dâm Đế.

- Dâm Đế: đẳng cấp mạnh mẽ, trên người mang khí tức cường đại, có thể sử dụng Dâm Thủ một lần một ngày, cần ăn qua 200 xử nữ để tiến cấp Dâm Quân.

- Dâm Quân: là tồn tại kinh khủng, có thể sử dụng 10 lần Dâm Thủ, mang theo kỹ năng Quang Chấn, Dâm Vực, cần ăn qua 500 xử nữ để tiến cấp Đại Dâm Quân.

- Đại Dâm Quân: rút lấy dục vọng cường hoá chiến lực, lâm vào Cuồng Dâm Thái, chỉ biết "ăn" xử nữ nhân, cần ăn qua 2000 xử nữ để tiến cấp Dâm Thần.

- Dâm Thần: là tồn tại tối thượng, Dâm Thủ trở thành Dâm Thần Thủ, nắm giữ Dâm Tâm đại đạo, có thần thông Dâm Thần không tưởng tượng nổi, cần ăn qua 1 vạn xử nữ hoặc 10 Đại Thần nắm giữ đại đạo để tiến vào Đại Dâm Thần.

[Dâm Thủ]: giống với Dâm Trảo, nhưng là ngưng đọng không gian, trong một khoảng thời gian có thể tự do đi lại trong không gian giống như thuận di, có thể cách xa vạn dặm vẫn chạm vào vật thể được.

[Quang Chấn]: tụ hội quang nguyên, trở thành quang trụ đập xuống, chấn động mãnh liệt.

[Dâm Vực]: Tạo ra một vùng không gian tách biệt, bên trong dâm khí vô biên, người sử dụng muốn làm gì trong đó cũng có thể.

[Dâm Thần Thủ]: bạo phát dục vọng dù nhỏ nhất lên gấp ngàn vạn lần, ngưng đọng thời gian, không gian, pháp tắc, đại đạo, hư không, mọi thứ đều có thể điều khiển, nhưng sẽ lâm vào Cuồng Ma.

.....

- Lậu mía, bá đạo thật....

Dương Tuấn đỏ mặt từ trán lẫn xuống má, tính từ trước đến nay hắn ăn qua có 18 xử nữ, vẫn chưa đạt đến cấp Dâm Vương.

- Ài, vẫn còn cần cố gắng....

Dương Tuấn thoát ra khỏi vị diện này, trở về khu rừng bên trong Vạn Long Sơn, bây giờ trời đã gần tối mịt, Dương Tuấn tiến vào không gian ảo hoá, bây giờ bên trong là tiếng khóc thút thít, sát khí nặng nề và ánh mắt sáng chói như lưỡi đao sắc nhọn của Mộc Khuê.

- Phu quân, lại có thêm muội muội cho ta à....

- À haha, Mộc Khuê à, bớt, bớt giận nào....

- Phu quân, người tốt... Thiên Hoa Tán Vũ....

Cái ô đầy hoa của Mộc Khuê xoè ra, bên trong hình vẽ hoa động đậy biến thành hoa thật, nhưng lại sắc bén như phi tiêu, hàng ngàn hàng vạn lao về phía Dương Tuấn

- À.... Dừng mà....

Dương Tuấn hét lên sợ hãi, nhưng đã muộn....

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Thất Đại Quỷ Nhân

hèm, lần trước ta tính nhầm, phải là 19 xử nữ mới đúng, cho nên chỉ cần ăn thêm một xử nữ nữa là tiến cấp Dâm Vương nhé.

.....

Dương Tuấn sau khi bị Mộc Khuê bắt đồ sát ăn hành đủ kiểu thì kéo được Vân Anh ra ngoài, hỏi nàng ta vị trí của Long Phương Thủy, đối với nữ tộc này, Dương Tuấn rất có hảo cảm với nàng, một cô gái ngây thơ và hiền lành.

- Vân Anh, nàng nhốt Phương Thủy ở đâu rồi?

- Ân, thiếp để nàng ta ở trong một mật phòng ở chỗ ở của thiếp, để ta dẫn chàng đi.

Vân Anh từ lúc nào trở thành một nữ nhân thanh thuần ngoan ngoãn, thực ra là Dương Tuấn đã thay đổi ký ức của nàng, giúp nàng quên đi việc mình

quên đi mình là người Ma Tộc, tất cả những việc tàn nhẫn mình đã làm, không phải Dương Tuấn không muốn nài chịu sự trừng trị nhưng dù có thế nào thì cũng không thay đổi được gì, để nài quên đi mà trở thành một con người mới.

Trở lại Vạn Long trấn, Dương Tuấn cùng Vân Anh tiến đến một trang viên khá lớn, bên trong vô cùng tĩnh mịch, yên tĩnh vô cùng, Vân Anh dẫn Dương Tuấn đến gần một hòn giả sơn, truyền vào một đạo pháp lực, giả sơn di chuyển, lộ ra một cửa hang nhỏ, có cầu thang dẫn xuống phía dưới.

Bên trong đó là một căn phòng nhỏ, đồ vật đầy đủ, Long Phương Thúy ngủ say trên giường, trên người không có một chút pháp lực nào, quả nhiên là bị phong ấn tu vi.

Dương Tuấn đưa Phương Thúy và Vân Anh vào trong không gian ảo hoá, lúc này hắn mở ra túi đồ hệ thống, nhấn vào 8 cái rung thường nhiệm vụ vừa nhận được.

Keng, nhận được 10 vạn dâm điểm...

Keng, nhận được 10 viên Pháp Lực đan....

Keng, nhận được 10 vạn sát điểm (x4).....

Keng, nhận được bản tiến cấp Hậu Cung Vô Tận...

Keng, nhận được công năng Thuần Dưỡng Pet....

[Hậu Cung Vô Tận]: bản tiến cấp của Không Gian Ảo Hoá, là một lục địa vô tận, tùy ý kiến tạo mọi thứ, pháp lực vô cùng đầy đủ.

[Thuần Dưỡng Pet]: Hệ thống bán ra trứng thú nuôi cho kí chủ, hoặc có thể thuần phục Ma Thú, Linh Thú, v.v. để chúng kí khế ước với kí chủ, để kí chủ thu vào hệ thống nuôi dưỡng.

- Tầng Cấp: Dùng tinh huyết của các loại Ma Thú, Linh Thú, v.v. để trưởng thành thú nuôi, tăng lên chỉ số, phụ trợ cho kí chủ. Giới hạn: Gấp đôi đẳng cấp của kí chủ.

- Tiến Cấp: Dùng số lượng lớn pháp lực để tiến cấp, biến hoá và cường hoá thú nuôi gấp bội.

- Tấn Thần, thú nuôi dùng kỉ bảo dị vật tương ứng để tấn thần cho thú nuôi, chia làm Thường, Nhân, Giác, Tinh, Thần.

.....

- Haha, tốt lắm, không cần tiêu hao dâm điểm để nâng cấp không gian ảo hoá. Sử dụng Hậu Cung Vô Tận.

Dương Tuấn sau khi tiến vào không gian ảo hoá, kéo các nài lên không trung, chứng kiến nơi này thay đổi, mặt đất tan vỡ, mọi thứ biến mất, sau đó đất nài núi thành, đồng bằng hình thành, chạy dài đằng đằng là một dãy núi lớn, mây trắng lượn lờ, giống như chốn bồng lai tiên cảnh.

Sau đó là từng toà nhà theo phong cách cổ xưa hiện lên, trở thành một toà thành trì cực lớn, vô cùng xinh đẹp, Dương Tuấn hướng đến toà cung điện vừa được xây nên, vô cùng nguy nga, để Vân Anh, Phương Thúy và những nữ nhân Hoàng Đạo xuống đó, để lại cho họ cách tu tiên và một viên Phật Thể đan, giúp họ thay đổi thân thể Thường Dân của họ, còn về riêng Nghi Đình lại khác, mặc dù được tôn kính là Thần nhưng không khác Thường Dân ở đây bao nhiêu, chút pháp lực hay lực lượng bí ẩn gì đó cũng không có.

Sau khi cảm thụ "chút" ánh mắt căm hận và thù ghét thì Dương Tuấn thở dài mang theo Mộc Khuê, sau đó thoát ra khỏi không gian Hậu Cung, trở về Vạn Long trấn, mở ra kết giới, trở ra ngoài Linh Giao đại thành.

Keng, nhận được nhiệm vụ liên hoàn...

Nhiệm vụ 1: Giải cứu Mị Hồng Yêu đang ở Vương Thành Hắc Hồng Hoa.

Ban thưởng: 1 gói quà Vô Cực.

Thất bại: Hạ cấp Huyết Mạch.

.....

- Như thế nào? Tại sao ta lại phải cứu người đó?

Dương Tuấn thắc mắc, đây là lần đầu hắn nhận được nhiệm vụ kì lạ như thế này, nhưng cũng không hỏi nhiều, dẫn theo Mộc Khuê hướng cái Vương Thành kia chạy đi, trong kí ức của thân thể này, Hắc Hồng Hoa Vương Thành cách Linh Giao đại thành này 2000 dặm, cần đi qua Hoàng Thúy Hà, Thiên Giác sơn mạch mới tới nơi.

Hoàng Thúy Hà là một dòng sông lớn, nhưng nước ở đây vô cùng đặc biệt, khi vớt lên thì chúng lại là những viên đá màu hoàng kim, không chút giá trị nhưng vô cùng có lợi cho Ma Thú và Linh Thú sống ở đây, mỗi ngày ăn vào một viên nhỏ có thể tiến một bước nhỏ trong tu vi, nếu xuất hiện một viên lớn có thể sinh ra tranh giành cực lớn, nơi đây cũng có một ít Thuần Thú Sư đến tìm những viên đá này.

Dương Tuấn cùng Mộc Khuê cười phi hành pháp khí chạy hết một ngày mới đến Hoàng Thúy Hà này, Mộc Khuê mệt mỏi ngủ say trong lòng Dương Tuấn, Dương Tuấn cũng khá mệt mỏi, nên đáp xuống một vùng đất rộng gần bờ Hoàng Thúy Hà, mua lều vải từ hệ thống dựng lên, dùng chân trái xuống đất, đặt Mộc Khuê nằm lên, còn Dương Tuấn ngồi một bên cạnh gác, Hoàng Thúy Hà không phải nơi an toàn gì, đạo tặc sơn tặc các loại đều có, vì nơi này là con đường đi thông Vương Thành, thương nhân hay các công tử tiểu thư giàu có bị cướp hoặc bị bắt làm con tin để kiếm "chút" tiền chuộc.

.....

Sau nửa đêm, là thời gian của động vật về đêm trời dậy và cũng là lòng tham, ác tâm của con người vùng lên....

Loạt xoạt....

Khu rừng nhỏ phía sau túp lều của Dương Tuấn có vài bóng đen di chuyển, đây là nhóm do thám của một nhóm sơn tặc tên Ảnh Đạo, từ buổi chiều khi Dương Tuấn hạ xuống, bọn chúng đã theo dõi và cho rằng Dương Tuấn là một đệ tử nội môn của môn phái nào đó, nên mới có pháp khí cao cấp như vậy, nên đã báo về với tặc chủ và tiếp tục quan sát hai người Dương Tuấn.

- Hồ Nhã Lý, ngài nghĩ bây giờ chúng ta tấn công hay không?

Trong nhóm 4 người mặc áo đen đó có một tên nam tặc quay sang nói với người ngồi ở phía sau, là một nữ tử đội nón đen, đeo một tấm vải đen che mắt phải, trên lưng mang một thanh kiếm, toả ra huyết khí nặng nề, có lẽ là một thuộc hạ đắc lực của tặc chủ Ảnh Đạo.- Khoan đã, đội quân tiếp viện của chúng ta đến đây đủ đã.

Nhã Lý mở miệng nói.

- Hừ, chỉ có một nam một nữ, cứ lên đi, với năng lực của ta và người thì sợ gì.

Một tên nam tặc thân hình cao lớn lực lưỡng nói, cánh tay bóp chặt lại nổi đầy gân xanh.

- Mạch Lực, người mặc dù trời sinh sức mạnh kinh khủng, ta có Tử Nhân thần thông, nhưng vẫn chưa chắc tu vi tên kia là gì?

Nhã Lý gất giọng nói, nhưng bỗng nàng cảm giác sống lưng lạnh lẽo.

Chợt -----

Àm...

Một vật đen dài đập xuống, đánh bạo thể hai tên nam tặc đang trước, huyết nhục văng tung tóe lên người Mạch Lực và Nhã Lý đứng tranh cãi đằng sau.

- Cái, cái gì?

Mạch Lực mặt cứng ngắt lắp bắp nói, bỗng nhiên hắn đánh ra một quyền vào bóng tối, vừa lúc đó một cự bóng đập tới, bỗng chạm quyền, lực lượng mạnh mẽ từ cự bóng tràn ra, nắm đấm của Mạch Lực tan vỡ thành huyết nhục, cánh tay phả toái không còn một mảnh xương, thân thể Mạch Lực bay ra xa xa, đụng gãy mấy gốc cổ thụ bật gốc, mới chịu dừng lại mà nằm đó không biết sống chết.

- Mạch Lực? Là ai? Mau, mau ra đây....

Nhã Lý rút kiếm trên lưng ra, ánh sáng chói mắt từ thanh kiếm phát ra, khác với ánh sáng đó là huyết tức nồng nặc toả ra từ thanh kiếm, nếu nhìn kỹ thì còn có một chút âm khí băng lãnh quấn quanh thanh kiếm, sau đó nàng mở vải che mắt, ánh sáng tím ma mị phát ra từ con mắt đó, con mắt chỉ có một màu tím.

- Hi hi, chỉ là ta là một đạo tặc nhỏ nhoi, đừng quan tâm đến ta.

Dương Tuấn từ trong bóng tối bước ra, trên mặt đeo Dâm Giả Diện, thay đổi thành khuôn mặt tà đạo dâm đẳng kì dị, cười hi hi bước ra.

- Người là ai? Tại sao từ đầu ta chưa từng thấy qua người?

- Tử Nhân sao? Ta chưa từng thấy nó nha? Hệ thống, có thể lấy đi thần thông Tử Nhân của nàng ta hay không?

Keng, kí chủ chỉ cần bỏ ra 50 vạn đấm điểm liền có thể lấy đi thần thông này.

- Ó kè, hót về thử xem.

Keng, đang bắt đầu rút lấy thần thông Tử Nhân..1%....

- A, ngứa, ngứa quá....

Nhã Lý cảm giác mắt mình ngứa ngáy vô cùng, giống như có hàng ngàn con kiến bò trong đó, khiến nàng vô cùng khó chịu, một dòng máu đỏ chảy xuống từ con mắt đó.

Keng, rút lấy Từ Nhân thành công...

Keng, phát hiện Huyết Mạch và Từ Nhân tương hợp, bắt đầu dung hợp...

Hai thanh âm liên tục vang lên trong đầu Dương Tuấn, sau đó Dương Tuấn cảm thấy hai mắt tối sầm, ngứa ngáy, đau nhức vô cùng, còn Nhã Lý con mắt bị rút đi thì ngồi dậy, chỗ con mắt bị lấy đi không phải là một lỗ trống đầy máu mà là một con mắt bình thường, nó long lanh, tròn xoe như mắt của trẻ con vậy.

- Là thế nào? Tại sao ta không còn nhìn thấy màu tím nữa?

Nhã Lý dùng tay quơ qua quơ lại trước mắt phải của mình, bởi vì Từ Nhân mà mọi thứ nàng nhìn thấy đều là mọi thứ màu tím đậm, bây giờ thì nó đều có màu sắc riêng của mình, khiến trong lòng nàng mừng rỡ.

Keng, dung hợp thành công, khai sinh ra loại Nhân Đồng mới, Quý Nhân.

[Quý Nhân]: Đôi mắt ác quỷ, có 7 loại đồng tử mang sức mạnh khác nhau, do Quý Giới Vương tạo ra nhưng không thành công, cuối cùng để hệ thống hoàn thiện.

- Quý Nhân Băng Phong: Đồng Tử màu xanh lam, chỉ cần nhìn vào thứ gì, thì thứ đó sẽ tự nhiên hấp thụ thủy và băng nguyên tố xung quanh, khiến nó bị đóng băng.
- Quý Nhân Hoả Diễm: Đồng Tử màu đỏ đậm, phóng ra hoả xạ từ Quý Giới, mỗi hoả xạ uy lực ngang bằng một kích toàn lực tu vi của kí chủ nhân đôi.
- Quý Nhân Thạch Hoá: Đồng Tử màu trắng xám, chỉ cần đối phương bị thạch quang vô hình chiếu vào mắt, tự nhiên sẽ bị hoá đá, trở thành vật vô tri trong một khoảng thời gian.
- Quý Nhân Hắc Ám: Đồng Tử màu đen, nhìn thấy nỗi sợ hãi của đối phương, tạo ra không gian hắc ám bao trùm đối phương, khiến đối phương chìm trong nỗi sợ hãi tột cùng.
- Quý Nhân Tê Liệt: Đồng Tử màu hoàng kim, làm cho đối phương bị lôi điện nhập thân, gây tê liệt thân thể.
- Địa Ngục Nhân: Đồng Tử màu đen đỏ, mở ra Địa Ngục Chi Quan, uy lực kinh thiên.
- Quang Thiên Nhân: Đồng Tử màu trắng tinh khiết, vô ưu vô niệm, giúp hồi thương, phát ra Thiên Quang hủy diệt bóng tối.

Keng, hệ thống sẽ xoá bỏ công pháp Ma Tôn Tiên Toạ bởi vì nếu dung nhập Quý Nhân sẽ bị phản phệ, cho nên phải loại bỏ một trong hai.

Đôi mắt chảy huyết lệ của Dương Tuấn thay đổi, xung quanh đồng tử màu đen nhánh bình thường là bảy hình tròn nhỏ, nhưng ngay lập tức biến mất, giống như không có vậy.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Tên quái Vật Độ Kiếp

Đôi mắt của Dương Tuấn nhắm lại, sau đó mở ra, đồng tử màu hoàng kim xuất hiện, Quý Nhân Tê Liệt nhìn vào Nhã Lý đang vui vẻ nhìn mọi thứ.

Xoẹt -----

Từng tia chớp vô hình dung nhập vào cơ thể Nhã Lý, khiến máu huyết ngưng đọng, thân thể và khuôn mặt của Nhã Lý cứng đờ, đôi mắt sợ hãi nhìn Dương Tuấn, bởi vì đôi mắt màu hoàng kim của hắn vô cùng đáng sợ.

Keng...

Xử nữ: Hồ Nhã Lý.

Tuổi: 25.

Tu vi: Phá Linh tầng 8.

.....

- Vẫn có thể tê liệt những người có tu vi cao hơn mình sao? Mà khoan, cô ta là xử nữ?

Dương Tuấn mặt mờ hồ, rõ ràng là một nữ tử ở trong một sơn trại toàn nam nhân nhưng vẫn là xử nữ? Hừ cầu vãi lone.

- Check hàng một chút....

Dương Tuấn cười dâm tà, bước từng bước một đến Nhã Lý, trên người toả ra dâm tức nồng nặc, khiến Nhã Lý không rét mà run, mồ hôi lạnh chảy ướt đầm cả lưng.

Dương Tuấn cởi bỏ y phục của Nhã Lý ra, làn da trắng ngà do chịu nhiều sương nắng, hai quả đào tiên khá lớn đung đưa, nắm vào rất vừa tay, vừa mềm vừa đàn hồi, nụ hoa màu cam nhạt nhẹ nhàng căng lên, Dương Tuấn véo nhẹ một cái, sau đó day nhẹ nhẹ.

- Hừ, hừ hừ, thả, thả ta ra, nó đau quá~

Nhã Lý cơ thể tuy bị tê liệt nhưng vẫn run lên bần bật, miệng khẽ rên nhẹ từng tiếng nhỏ.

- Thử vị nào...

Ngâm-----

Dương Tuấn dùng lưỡi quấn quanh nụ hoa cứng ngắt, một vị mằn mặn và mùi hoa thơm dịu nhẹ, mặc dù là sơn tặc nhưng Nhã Lý lại rất biết chăm sóc thân thể mình.

Chụt chụt-----

Âm thanh mút chùn chụt vang lên, nụ hoa bên trái của Nhã Lý ướt đầm nước bọt của Dương Tuấn, mút xong thì hất ta lại chuyển qua bên phải, lại tiếp tục công việc.

- Hừ~ hừ, ừm, đừng mà, tha cho ta~~

Nhã Lý bị Dương Tuấn kích thích thì chìm đắm vào trong dục vọng nhưng miệng vẫn cứ cố gắng cầu xin Dương Tuấn, nhưng đúng lúc này hất đưa miệng chặn lại miệng nàng, lưỡi hất linh hoạt quấn lấy lưỡi nàng, nước bọt chảy ra ngoài khoe miệng, mặt Nhã Lý đỏ ửng, đôi mắt mông lung dâm đãng, Dương Tuấn đưa tay lên xuống nơi mật động đang ướt đầm mật dịch của Nhã Lý, định cho ngón tay mình vào quấy phá thì....

Chọt-----

Ầm.....

Một vụ nổ lớn xuất hiện, khói bụi nghi ngút, một mảng rừng lớn bị thổi bay, giống như có vật gì đó rất lớn rơi xuống, sau đó là từng tia sáng xoẹt qua, dừng lại trên không trung, đó là những tu tiên giả.

- Nghiệt vật, còn không mau lăn ra đây.

Một tên trung niên nam nhân cười phất khí phi hành đứng trên không trung hét lớn, xung quanh ông ta còn có 5 người khác, ba nam hai nữ, trên người toả ra khí tức cường đại.

Đúng lúc này lại có thêm gần 100 tia sáng xoẹt qua, lại thêm rất nhiều tu sĩ đến đây, nhưng tu vi yếu hơn 6 người đứng trước nhiều.

- Khục, khục, hừ, các ngươi ý đồ hiệp ít, đừng có lên mặt.

Từ trong lớp bụi mờ mịt kia là giọng nói trong trẻo của một nữ nhân, nhưng lại có chút mềm mại như trẻ con.

- Tư Lạp Chân, đừng đùa giỡn nữa, mau giết nó đi, sau đó tìm công pháp nó sử dụng.

Từ trong đầu tên trung niên nam nhân đứng phía trước tên Tư Lạp Chân này vang lên giọng nói của một nữ nhân, đây là cách không truyền âm chỉ có Hư Linh cảnh mới có.

- Từ Thúy, ngươi đừng vội, chỉ cần lấy được công pháp của thứ nghiệt vật này thì tu vi của chúng ta có thể tiến vào một bước mới rồi, nhưng trước tiên vẫn còn những người này đây.

Tư Lạp Chân truyền âm lại cho người phụ nữ trẻ phía sau, bà ta độ khoảng 30 tuổi mà thôi, mái tóc đen nhánh xoã dài, trên người vận lam y xanh nhạt.

Sáu người bọn họ đều là Thái Thượng Trưởng Lão của các đại môn phái đức cao vọng trọng, gồm Tư Lạp Chân là thái thượng trưởng lão của Chân Kiếm Môn, Từ Thúy thuộc Từ Hà Trang, ba nam nhân kia là Lưu Tôn, Càn Từ Sinh, Hồ Phách Khanh, đến cùng một môn phái tên Linh Lưu Môn, còn nữ nhân còn lại là Hoàng Ngọc Diễm đến từ Thú Sư Trang.

Tất cả bọn họ đều mang theo rất nhiều ngoại môn và nội môn đệ tử trong môn phái đến đây, mục đích diệt trừ Mị Hồng Yêu vì giải thưởng từ Lục Tổng Chu Linh, người quản lý cả Chu Linh đại lục và tìm công pháp làm sao mà một gốc hoa hồng nhỏ chỉ trong một khoảng thời gian đã trở thành một cường

già Hư Linh cảnh thế này.

.....

Keng, thỉnh kí chủ mau cứu lấy Mị Hồng Yêu đang gặp nguy hiểm, nếu không kí chủ sẽ hối hận không kịp.

Dương Tuấn còn đang ngỡ ngàng thì âm thanh hệ thống vang lên, đánh thức hắn, Dương Tuấn đưa Nhã Lý còn đang bị tê cứng vào một chỗ xa trong Hậu Cung vô tận, kéo Mộc Khuê phát hiện lại bật đồ sát nữa thì một.

Àm....

Từng gốc từng gốc hoa hồng màu xanh lam đầy gai nhọn từ mặt đất trồi lên, nhọn hoắt như muốn đâm thủng cả thương khung, đâm xuyên qua thân thể từng tên đệ tử xấu số không kịp chạy.

- Nghiệt vật, xem chiêu....

Từ Lạp Chân rút kiếm, Đế Khí bát phẩm toả ra ánh vàng óng ánh, từ trong thanh kiếm toả ra một hư ảnh của một con rồng màu vàng óng ánh, là Đế Linh tạo ra Đế Khí này.

- Kiếm Phá Thập Phương....

Từ thanh kiếm xuất hiện thêm 9 hư ảnh kiếm màu hoàng kim, Từ Lạp Chân dùng pháp lực tụ ra một chưởng, cả 10 thanh kiếm xé gió bay đi, từng gốc hoa hồng đen không cần nổi kiếm khí xung quanh 9 thanh kiếm áo kia, đều bị cắt thành từng mảnh vụn, còn thanh kiếm thật cường đại hơn vẫn ở phía sau 9 thanh kiếm kia, là đòn sát thủ khi 9 thanh kiếm kia bị phá hủy.

- Chết đi, chết hết đi....

Từ trong khu rừng bị bao trùm bởi dây gai của hoa hồng vang ra giọng nói giận dữ của một cô bé, chính xác là một thiếu nữ chưa trưởng thành.

Uỳnh.....

Một cành hoa hồng cực lớn trồi lên, nhưng nhị hoa lại là một cái miệng lớn đầy răng nhọn, phun ra chất dịch màu xanh lam, là hoa độc.

Xi xì.... Oanh....

Độc hoa nung chảy cả không khí, va chạm với ba thanh kiếm do Từ Lạp Chân xuất ra cản lại hoa độc kia, kết quả cả ba đều bị nung chảy, luồng hoa độc kia cũng bị cắt đứt, Từ Lạp Chân xuất ra hai thanh kiếm cắt đứt gốc hoa hồng cực đại kia.

- Gừ, đáng chết....

.....

Dương Tuấn bên này vẫn còn đang chạy đến phía kia, tuy nhìn gần nhưng rất xa, chỉ ít cũng 3, 4 trăm dặm, trong lòng Dương Tuấn đang thắc mắc vô cùng, tại sao lại phải cứu người kia, lại còn không cứu sẽ hối hận không kịp, rốt cuộc là như thế nào?

Keng, nếu kí chủ thành tâm muốn biết, thì hệ thống sẵn lòng trả lời.

Keng, vì ước nguyện của kí chủ bấy lâu, vì hi vọng kí chủ áp ừ vẫn chờ.

Keng, xin trân trọng giải thích, Mị Hồng Yêu chính là Trần Quỳnh Hân....

---- Trần --- Quỳnh --- Hân ----

Cái tên vang vọng trong đầu Dương Tuấn, đây là cái tên của người em gái hắn yêu thương nhất, nhưng nàng vì quá xúc động mà dẫn đến chết não, không ngờ linh hồn nàng cũng như hắn xuyên không đến đây, em gái hắn, còn sống.

Như vậy, chẳng lẽ Ngọc Lan cũng?

- Muội muội, ca đến cứu muội....

Dương Tuấn hét lên, tốc độ đẩy lên tối đa, mỗi giây đã đi hơn 2 dặm, giống như thuận di mà chạy đến nơi Quỳnh Hân đang chật vật giao chiến.

Trận chiến bên này gần như đến hồi kết, khu rừng bằng dây gai của Quỳnh Hân đã bị cắt đứt gần hết, Từ Lạp Chân nhìn như rất dùng sức nhưng thực chất vẫn còn nhiều lá bài tẩy, bởi vì còn rất nhiều kẻ muốn làm ngư ông đắc lợi ở đây.

- Huhu, ca ca, cứu muội, muội không muốn, không muốn tiếp tục sống trong bóng tối cô đơn nữa.

Quỳnh Hân co người lại, hai tay ôm chân phía trước, đầu gục lên đùi khóc thút thít, tình cảnh vô cùng đáng thương, nàng đã sống, cô đơn, lạc lõng và bị

truy sát đến bây giờ.

- Dừng lại, muội muội, đừng sợ, có ca đây.

.....Ta muốn độ kiếp....

Àm...

Không biết Dương Tuấn từ đâu mà xuất hiện trong hư không, hét lớn, âm thanh vang vào tai Quỳnh Hân nhưng nàng lại nghĩ là ảo giác, đến khi nghe được âm thanh lời kiếp đánh xuống, luồng lời kiếp mạnh mẽ chấn lui Tư Lạp Chân, phá hủy cả pháp quyết hắc đang sử dụng, thanh Đế Khí quay về tay hắn.

Trong từng luồng lời kiếp cuộn cuộn, đứng đó một thiếu niên cầm cự bỗng, tóc dài bay phát phới, khuôn mặt ngược nhìn Lôi Vân, vô cùng anh dũng tiêu sái.

- Tuyệt Thiên Bồng....

Dương Tuấn vùng bỗng, cả thanh bồng cuộn cuộn cương khí trắng tinh, bên trong là lực lượng kinh khủng, một bồng biển lớn, như muốn che trời đập xuống Lôi Vân vẫn còn đánh xuống Lôi Kiếp.

Oanh.....

Lôi điện bắn ra tứ phương, sáng rực cả thương khung, Lôi Vân sợ hãi tiêu tán, nhưng chưa kịp chạy đi thì lại bị kéo lại.

- Ta lại muốn độ kiếp....

Keng, tiêu hao 860 triệu Pháp Lực đạt Phá Linh viên mãn....

Dương Tuấn tiếp tục tăng cấp, độ Lôi Kiếp, khiến cho cả Lôi Vân và những người quan sát xung quanh khuôn mặt đầy sợ hãi và khó tin.

Thế nào? Lúc này vừa độ kiếp xong lại tiếp tục độ?

Quái vật à?

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Công Địa Ngục - Giết Sạch

Oanh.....

Lôi kiếp thứ ba bị đập vỡ tan thành từng mảnh, Lôi Vân cuối cùng sợ hãi bỏ chạy, không dám một chút nào ở lại chỗ này, có một tên quái vật độ kiếp như ăn kẹo, vừa độ xong lại tiếp tục độ

Keng, tiêu hao tổng cộng 8 tỷ 190 triệu Pháp Lực.

Keng, tu vi hiện tại, Hư Linh tầng 1. [2 tỷ/500 triệu].

Keng, hệ thống nâng cấp thành công, sửa lại cách thức tăng cấp và cửa hàng hệ thống sẽ bị bảo trì trong 3 canh giờ.

[Thăng Cấp]: đổi pháp lực trở thành điểm thăng cấp, cứ mỗi kẻ địch bằng cảnh giới của kí chủ sẽ tăng 1 điểm thăng cấp, nếu thấp hơn tu vi hiện tại sẽ chỉ nhận được sát điểm, nếu cao hơn một đại cảnh giới sẽ nhận hai điểm, hai đại cảnh giới nhận gấp đôi...

Số liệu hiện tại: [20/5] (↑)

Keng, nhận được gói quà Trưởng Thành nhỏ x4.

Keng, nhận được +1 lần Nhất Kích Tất Sát mỗi ngày.

.....

Dương Tuấn sau khi độ kiếp thì rơi vào trạng thái cảm ngộ, cảm giác thân thể phá toái, linh hồn vỡ nát, Phá Linh, rồi lại tụ hợp trở thành những viên châu lấp lánh, Kết Anh, tiếp theo lại cảm thấy chúng bị bỏ ra, pháp lực dồi dào toả ra, Phách Anh, sau đó cảm thấy linh hồn mình hư hư ảo ảo, như dung

nhập vào thiên địa đại đạo, Hư Linh.

Keng, chúc mừng kí chủ bước vào Hư Linh cảnh, hệ thống tặng kí chủ một kĩ năng.

[Thiên Địa Song Sát]: Bay trên trời, đi dưới đất, trốn chân trời, ẩn lòng đất, cũng không thể chạy thoát uy lực của ta.

→ Tập trung pháp lực niệm pháp chú: Thương khung rung động, thiên minh sát. Đại địa chấn động, địa oanh sát. Sẽ phát ra gấp bội lần uy lực từ pháp lực kí chủ tụ tập.

.....

- Rốt cục tên này là thứ gì? Tại sao có thể độ kiếp liên tục như vậy?

Tư Lạp Chân khó hiểu, nhưng trong lòng dâng lên sự tham lam nồng đậm, kể cả tất cả người ở đây cũng vậy.

Dương Tuấn lúc này nhìn qua, chỉ có sáu người trung niên này là tu vi cao hơn hắn, đều là Hư Linh tầng 5 trở lên, cao nhất là tầng 8 là người thiếu phụ tên Hoàng Ngọc Diễm kia.

- Tiểu tử, dám bao che cho nghiệt vật, mau thúc thủ chịu trói.

Hồ Phách Khanh gầm lên, bàn tay lực lưỡng thô cứng chộp tới Dương Tuấn, bên ngoài giả vờ đánh Dương Tuấn nhưng thật ra là muốn bắt Dương Tuấn về Linh Lưu Môn nghiên cứu.

- Tuyệt Sát Bổng...

Dương Tuấn đồng tử biến thành màu đen đỏ kì lạ, giống như dung nham cuộn cuộn, Đoạ Ngục Nhân, sau đó mở Nhất Kích Tất Sát, vung ra một bổng ngành kháng cự quyền của Hồ Phách Khanh.

- Hừ, vô tri, mau chịu chết.

Hồ Phách Khanh khinh thường, vì cảm thấy lực lượng bên trong một bổng này không có chút tác dụng nào với hắn, tiếp tục vung quyền đánh lên cự bổng

Oanh....

Nhưng bất ngờ thay, một bổng kia lại đập bay Hồ Phách Khanh, thân thể hắn giữa không trung nổ thành mưa máu, linh hồn bị Đoạ Ngục Nhân nuốt chửng, giam cầm trong Địa Ngục tối tăm.

Keng, nhận được 1 điểm thăng cấp, 1 nhẫn trữ vật cấp 20, 800 vạn sát điểm.

Cả chiến trường lâm vào trầm tĩnh, sợ hãi ngập tràn, không thể tin huyết nhục của Hồ Phách Khanh trường lão rơi xuống đất.

- Không....

- Thái Thượng Trưởng Lão....

Đám đệ tử của Linh Lưu Môn và hai tên trưởng lão còn lại hét lên, nắm tay nắm chặt, mắt đỏ ngầu nhìn về phía Dương Tuấn đang lăm bằm niệm gì đó.

- Thương khung rung động --- Thiên minh Sát...

- Đại địa chấn động ---- Địa oanh Sát....

Uỳnh.... Oanh....

Chung quanh người Dương Tuấn phát ra từng tia sét màu đen kì lạ, hư không vặn vẹo, pháp lực ngưng đọng lại thành thực chất, trở thành màn sương trắng lượn lờ xung quanh Dương Tuấn, Đoạ Ngục Nhân mở ra, khai mở Địa Ngục Chi Quan....

Vì Thiên Địa Song Sát cần rất lâu để đánh ra....

Kẹt.... Kétttt....

Trên bầu trời bỗng nhiên xuất hiện một cái cổng đá cực lớn, che khuất bầu trời 100 dặm xung quanh, bên trên là xương trắng dính vào cổng, mặt cổng là hình mặt quỷ đáng sợ, âm khí lạnh băng tỏa ra, oán hận, u linh kêu thét chói tai, sau đó cổng đá nặng nề mở ra, âm thanh rét run cả lòng người.

- Địa Ngục, mở ra.... Đón chào, linh hồn sa đoạ của các người....

Bên trong cổng đá vọng ra âm thanh trầm nặng, băng lãnh, vô tình của một người nào đó, sau đó mặt đất bên dưới xuất hiện một vòng tròn lớn chứa đầy phù văn kì lạ, bọn người phía trên cũng không chú ý, chỉ tập trung vào cánh cổng đá đáng sợ kia mà thôi.

- Khắc khắc, đến đây, trao cho ta linh hồn của các ngươi....

Một cánh tay cực lớn chui ra từ cánh cổng kia, nó một màu đen kịt, cơ bắp cuộn cuộn, trên đó còn có từng đường vân màu xanh lục, móng vuốt sắc bén, chộp đến bọn người phía dưới, nhưng bọn họ bây giờ mới nhận ra thân thể mình không thể di chuyển, trong lòng sợ hãi cực độ, giống như bóng tối trong người bị người khác lấy ra vậy, cánh tay khổng lồ kia cũng đình chỉ trong không trung, nhưng trong tai những người ở đây vẫn còn giọng cười khằng khặc đáng sợ.

- Minh Oanh Sát, Thiên Địa Song Sát....

Đúng lúc này Dương Tuấn cuối cùng cũng tụ tập xong pháp lực đầy đủ, hai cánh tay tràn ngập tia điện màu đen, ánh mắt cũng phát ra tia điện đỏ, sau đó hấn vung tay, bầu trời xuất hiện một đám mây màu đen như Lôi Vân, tiếp theo một luồng lôi điện màu đen đập xuống, ngay vị trí đám đệ tử gần trăm người kia.

Uỳnh.....

Luồng lôi điện bao trùm đám đệ tử, bọn chúng không thể di chuyển, chỉ có khuôn mặt vặn vẹo vì sợ hãi, thân thể phá toái, huyết nhục bị lôi điện mạnh mẽ nung đến một chút bụi cũng không còn.

Keng, diệt sát 36 Kết Anh cảnh tu sĩ, nhận được 620 vạn sát điểm.

Keng, diệt sát 71 Phách Anh cảnh tu sĩ, nhận được 3080 vạn sát điểm.

- Khắc khắc, ngon miệng, thật ngon miệng....

Giọng cười nói tà ác kia lại vang lên, nhưng Dương Tuấn không hề nghe hay thấy bất cứ thứ gì, linh hồn tiếp tục bị Địa Ngục Nhân nuốt chửng.

- Đáng chết, ngươi là ác ma....

- Tiểu tử chịu chết đi....

- Chết.....

Lưu Tôn, Càn Từ Sinh và cả Tư Lạp Chân mắt đỏ rực, dùng hết pháp lực thi triển pháp quyết đánh về phía Dương Tuấn, nhưng hắn lại mỉm cười đón lấy nó.

- Ca ca?

Quỳnh Hân từ trong đồng dây leo đầy gai kia nhìn ra, thấy được bóng lưng đang che chắn trước mặt nàng, nó giống lắm, giống lắm bóng lưng ca ca hay che chở cho nàng.

Nhưng.....

Oanh -----

Pháp quyết che trời đánh đến, Dương Tuấn bị bao trùm bởi ánh sáng chói mắt, thân thể tiêu tán giữa hư không.

- Không.... Ca ca....

Quỳnh Hân rơi lệ, hét lên, còn ba người kia thì mỉm cười nhưng có chút tiếc nuối, lẽ như đánh nát nhẫn trữ vật của hắn thì làm sao đây.

- Khục, ca chưa có chết, đừng khóc như có tang gia thế.

Dương Tuấn từ đâu lại lần nữa xuất hiện, lần này hắn đã nhờ hệ thống làm hắn trở về hình dáng và khuôn mặt như ở kiếp trước, đứng trước mặt Quỳnh Hân xoa đầu nàng, ho nhẹ nói.

- Ca ca? Thật là ca ca sao? Muội vui quá...

Quỳnh Hân chui ra khỏi bụi gai, trên người là từng dây gai hoa hồng quấn quanh người như một bộ y phục, nhào vào lòng Dương Tuấn mà ôm chặt.

- A, á, đau, đau, gai đâm, gai đâm vào, thùng, thùng hàng mắt...

Dương Tuấn bị từng mũi gai nhọn đâm vào cơ thể, nhất là cự vật phải co rút lại sợ hãi vì sợ bị đâm trúng, đáng sợ, đáng sợ quá.

- Hi hi, ca ca, ta nhớ ca quá....

Quỳnh Hân cười toe toét, mắt cong lại hình trăng lưỡi liềm, vô cùng đáng yêu khả ái.

- Muội muội ngoan, để ca xử lý bọn hắc xong, ta dẫn muội đi gặp các tỷ tỷ.

- Tỷ tỷ? Chẳng lẽ ca có phu nhân rồi sao?

- A hèm, đúng vậy, bây giờ ta đưa muội vào nơi ở của ta trước....

Dương Tuấn không nói hai lời đưa Quỳnh Hân vào Hậu Cung Vô Tận, ở cách xa nơi ở của chúng nữ, kéo lại có rắc rối lớn.

.....

- Chưa chết? Tốt, rất tốt...

- Haha....

Ba tên Tôn, Càn, Tư kia cười lớn, nhìn Dương Tuấn khinh thường.

- Để xem đã..... Hắc Ám, khai. Hoả Diễm, khai. Băng Phong, khai. Tê Liệt, khai.....

Dương Tuấn mỉm cười, mở tất cả Quỷ Nhân, chỉ trừ Quang Thiên Nhân không mở ra, đôi mắt màu đỏ đen xung quanh có 5 vòng tròn nhỏ gồm đỏ đậm, xanh lam, hoàng kim, trắng xám, hắc ám.

Lục Đại Quỷ Nhân, đồng khai.

- Ta nhìn thấy hắc ám trong các ngươi, sợ hãi đi, hãy sợ hãi đi....

Đồng tử màu đỏ và đen thay đổi thành duy nhất một màu đen, ba người kia cảm thấy trong lòng lạnh lẽo, nỗi sợ hãi giấu kín bỗng nhiên bộc phát, khuôn mặt bắt đầu tái nhợt, đôi mắt tràn ngập sợ hãi, nhưng ngay lập tức cảm giác thân thể cứng đờ, sau đó cái lạnh giá thấu xương lan tỏa khắp cơ thể, cả ba đang trong sợ hãi bị tê liệt, sau đó hoá thành tượng băng.

- Hoả Xạ....

Đồng tử màu đỏ đậm phát ra hai tia lửa cực nhỏ, lao đến xuyên qua tượng băng của Lưu Tôn và Càn Từ Sinh, đục một lỗ nhỏ giữa trán bọn hắc, sau đó cả băng điều bốc lên sương trắng, thể xác của hai tên đó hoá thành khói trắng tán vào hư không, linh hồn bị Đoạ Ngọc Nhân thu tóm.

- Ác ma, dùng tay....

Từ Thúy hét lên, định ra tay cứu Từ Lạp Chân thì Dương Tuấn xuất hiện trước mặt ả, Đồng Tử trắng xám nhìn thẳng vào mắt ả, ngay lập tức thân thể ả cứng ngắc, nét mặt không thể tin được hoá thành thạch điêu đứng tại đó.

Từ đầu đến cuối Hoàng Ngọc Diễm không có chút hành động hay chút thù hận nào đối với Dương Tuấn, những đệ tử bị giết kia không hề có một ai là đệ tử Thú Sư Trang cả và nàng cũng chỉ vô tình đến đây mà thôi.

Keng, nhận được 2 điểm thăng cấp và 8400 vạn sát điểm.

Đôi mắt Dương Tuấn trở lại bình thường, tay cầm Tuyệt Sát Bổng, mở Nhất Kích Tất Sát, vung một bổng cực mạnh đập vỡ thạch điêu Từ Thúy thành từng mảnh vụn.

Keng, nhận được 1 điểm thăng cấp và 3700 vạn sát điểm.

- Còn ngươi, vì chưa có sát ý với muội muội ta, nên ta tha mạng cho ngươi.

Dương Tuấn để lại một câu nói sau đó biến mất, tiến vào hậu cung vô tận gặp Quỳnh Hân.

Ngọc Diễm bên ngoài nhìn Dương Tuấn biến mất trầm tư, sau đó nói.

- Một tuyệt thế thiên tài lại xuất hiện chẳng?

Nói xong nàng ta cũng biến mất giữa hư không, để lại một vùng phế tích lớn gần Hoàng Thúy Hà, lúc này mới có một đám người chạy đến quan sát, chấn động trong lòng.

Nơi đây, đã xảy ra đại chiến...

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Thủy Tiên Vương Thành

Bên trong Hậu Cung Vô Tận...

Dương Tuấn trở lại gặp Quỳnh Hân, cô bé mặc dù có lớn hơn một chút nhưng Dương Tuấn vẫn nhận ra được đó vẫn là người muối muối mà hắn vô cùng yêu thương, mái tóc đã thay bằng rễ gai của hoa hồng, đôi mắt cũng có màu xanh nhạt, nhưng bên dưới vẫn chẳng có gì thay đổi, màn hình phẳng...

- Ca ca, tại sao ca lại ở đây? Tại sao ca không tìm muối? Muối ở một mình cô đơn lắm.

Quỳnh Hân lay lay cánh tay của Dương Tuấn, khuôn mặt nhỏ nhắn lo lắng hỏi.

- Để ca kể cho muối nghe, thực ra là ca và muối đều đã chết ở Địa Cầu, linh hồn xuyên qua vị diện này, trở thành những con người khác và chúng ta phải trả thù cho cha mẹ nữa.

Dương Tuấn kể lại mà trong lòng hận thù sôi sục, nắm tay siết chặt vang lên ken két.

- Ca ca, thực ra, ta khi xuyên qua bỗng nhớ lại một đoạn kí ức kì lạ.

Quỳnh Hân nhìn Dương Tuấn nói, hai bàn tay nhỏ nhắn nắm lấy cánh tay của Dương Tuấn.

- Kí ức? Kí ức thế nào? Nói cho ca ca xem...

- Thực ra, hai người chúng ta nghĩ là cha mẹ kia lại không phải là cha mẹ của chúng ta.

- Cái gì? Không thể nào.

Dương Tuấn khuôn mặt tràn ngập hoang mang, sợ hãi hét lên.

- Đúng vậy, hai người họ chỉ là thể thân cho cha mẹ thật của chúng ta, nói đúng hơn là họ chỉ là những con rối, cha mẹ thật đã gửi gắm chúng ta cho hai người kia, sau đó thay đổi kí ức của chúng ta, để chúng ta lầm tưởng hai người kia là cha mẹ của chúng ta, vì trong đoạn kí ức đó có hai bóng người nói chuyện với hai thể thân kia, sau đó thì đoạn kí ức kia cũng hết.

Quỳnh Hân kể một lượt, còn Dương Tuấn thì ngẩn ngơ chưa tiếp thu được những thông tin này.

Keng, phát động nhiệm vụ đặc biệt cấp cao....

.....[Thân Thế Thật Sự].....

Mô tả: Tìm ra thân thế thật sự của mình, mỗi khi gặp được một cột mốc, sẽ mở ra một đoạn kí ức.

Ban thưởng:??????

.....

Âm thanh hệ thống vang lên trong đầu, sau đó hắn cảm thấy đầu mình đau đớn vô cùng, ôm đầu gào thét, Quỳnh Hân sợ hãi dùng pháp lực bao phủ hắn, giúp hắn làm giảm cơn đau.

Một đoạn kí ức xa lạ nhưng lại quen thuộc xuất hiện trong đầu Dương Tuấn, hắn thấy mình và em gái Quỳnh Hân trong hình dạng một tuổi được hai bóng người đưa đi dạo chơi ở một chốn như bông lai tiên cảnh, rong bay phượng múa, mây trắng lượn lờ trên từng ngọn núi lơ lửng giữa không trung, sau đó cảnh tượng đó biến mất, Dương Tuấn thấy mình đang đứng trước hai người mà hắn nghĩ là cha mẹ ở Địa Cầu, một đoạn nói chuyện vang lên, là giọng trầm của một người đàn ông.

- Các ngươi phải chăm sóc chúng thật kĩ lưỡng, nếu phát hiện có điều gì không bình thường phải tránh xa, đừng cho chúng tiếp xúc quá nhiều người, những kẻ đó vẫn còn thêm khát sức mạnh của bọn ta bên trong chúng.

- Vâng, chủ nhân...

Hai người kia cúi người nói một tiếng, sau đó Dương Tuấn cảm thấy đầu mình ướt đầm, từng giọt nước mắt rơi xuống từ bóng người phụ nữ kia, sau đó người đó cúi xuống, ôm hắn và Quỳnh Hân vào lòng, đến đây thì đoạn kí ức đó cũng hết.

Dương Tuấn bình tĩnh lại, bắt gặp nước mắt chảy ra từ khoé mắt, một giọt rồi lại nhiều hơn, Quỳnh Hân cũng lo lắng vô cùng, cuối cùng đành để Dương Tuấn khóc hết đi cho nỗi lòng tiêu tán.

.....

Sau một lúc, Dương Tuấn cũng ngừng khóc, hận thù tiêu tán bớt đi, khẽ xoa đầu Quỳnh Hân đang lo lắng, Dương Tuấn đưa nàng trở về chỗ Mộc Khuê và chúng nữ, chỗ này không còn nỗi u ám, khóc lóc nữa mà là sự vui vẻ của những nữ nhân, oanh oanh yến yến, vô cùng tươi vui. Dương Tuấn sau khi

giải thích với Mộc Khuê, để Quỳnh Hân ở lại, Dương Tuấn lặng lẽ rời đi, tìm Nhã Lý, hắn muốn trở thành Dâm Vương.

Nhã Lý ngẩn ngơ trong không gian này, vì sợ bị lạc nên vẫn ngồi im một chỗ, đâm đá vào một gốc cây để trút giận vì bị Dương Tuấn đùa giỡn cơ thể, chưa từng có một nam nhân nào dám làm vậy với nàng, kể cả tặc chủ cũng không dám làm những điều như vậy, nhưng cái tên đó lại làm như vậy, thật đáng ghét.

Àm...

Một cú đâm đánh bay cả gốc cây, đánh bay luôn một mảng đất lớn phía trước, mặt đất chấn động mãnh liệt, Dương Tuấn đúng lúc này cũng chạy đến, giật mình một cái, đáp xuống trước mặt Nhã Lý.

- Là người? Đáng ghét.....

Nhã Lý đánh tới một quyền, nhưng Dương Tuấn tránh sang một bên, bàn tay chặt xuống đầu Nhã Lý một cái.

Cốc....

Một đòn không có chút sát thương, nhưng lại đánh Nhã Lý ngồi bệt xuống đất, khóc lóc.

- Oa, người là cái đồ đáng ghét, lưu manh, bại hoại....

- Đừng khóc nữa, ta muốn người làm nữ nhân của ta, người chấp nhận chứ?

- Hề?

Nhã Lý nhìn Dương Tuấn kì lạ thốt lên, sau đó chợt suy nghĩ ra điều gì đó.

- Được, nhưng với một điều kiện....

- Điều kiện gì? Ta đều có thể giải quyết.

- Ta cần người giết đi Lâm Hạo Tôn, là gia chủ Lâm gia ở Đế Quốc Kim Long, hắn là người ta hận nhất.

- Quá dễ dàng....

Dương Tuấn đưa Nhã Lý ra ngoài, đập lên phi hành pháp khí, hướng Kim Long đế quốc bay đi, Kim Long đế quốc ở phía Tây nơi này 5000 dặm, đi qua 2 Vương Thành là Thủy Tiên và Bạch Dạ.

.....

Hồ Tam Nguyệt....

Ngọc Lan bước vào Hư Linh đã có thể hoá hình, trở thành một vị mỹ nữ tuyệt sắc, khiến biết bao nam nhân thềm nhỏ dãi, nhưng khi tức Hư Linh cảnh làm bọn chúng phải né xa vạn trượng, Ngọc Lan vận lam y, lấy khoáng thạch trong hồ đổi lấy Linh Pháp thạch, sau đó nghe nói ở Thủy Tiên vương thành có dấu giả một viên Thủy Tâm Đan, mặc dù đối với nhiều tu sĩ khác không có nhiều tác dụng nhưng đối với nàng vô cùng quan trọng, nó giúp thanh tẩy Tâm Ma, giúp tâm thanh tịnh.

Hải Hoa có đường thủy thông với đại dương và nhiều Đại Thổ hoặc Vương Thành có cảng, nhất là Thủy Tiên vương thành, một Vương Thành ở giữa một hồ cực lớn, nên Ngọc Lan trở lại hình dáng nhân ngư theo những dòng sông đi đến Thủy Tiên vương thành.

.....

Thủy Tiên vương thành....

Một vương thành kì lạ ở một hòn đảo giữa hồ, nối liền với nhiều dòng sông, tụ lại thành một cái hồ cực lớn, rộng 840 dặm, do Thương Hồ Môn quản lý, một đại môn phái hưng thịnh, thiên tài địa bảo vô số, người người đều muốn trở thành đệ tử trong môn phái này, nên những kẻ ở trong môn phái luôn hống hách hiếp đáp kẻ khác.

Dương Tuấn và Nhã Lý vừa chạy đến đây thì trời cũng đã tốiมืด, Dương Tuấn tìm một phòng trọ, thuê một phòng lớn, cùng Nhã Lý "ngủ" chung một giường.

Tất nhiên chả có gì xảy ra cả.....

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Gây Ra Thù Hận

Đế quốc Kim Long...

Linh Lưu Môn, Chân Kiếm Môn, Từ Hà Trang thái thượng trưởng lão bị giết sạch, khiến cho tất cả vô cùng tức giận, nhưng không một ai biết Hoàng Ngọc Diễm của Thủ Sư Trang cũng có mặt ở đó, nên tất cả đều cho rằng do cái kia nghiệt vật Mị Hồng Yêu làm ra, lập tức cho các đệ tử nội môn đến Vương Thành gần nơi các trưởng lão bị giết, Thủy Tiên vương thành.

Ngoài ra còn có một vị môn chủ đích thân ra tay....

.....

Ánh sáng ban mai chiếu rọi tu tiên giới, Dương Tuấn ngồi bên cửa sổ uống trà, ngắm nhìn thế giới này, không biết như thế nào hắn lại cảm giác tu tiên giới này giống như quê hương của hắn, nhưng cảm giác đó lại như có như không, thật khó hiểu.

- Hơ~ Oáp.....

Nhã Lý tỉnh giấc thì vươn vai ngáp một tiếng, quần áo xốc xếch lên do lúc ngủ cựa quậy khỏi vòng tay của Dương Tuấn, lúc này một bên quần áo trệ xuống, nàng không mặc yếm nên hai nụ hoa cương thẳng nhọn hoắt, Dương Tuấn cũng không muốn nhìn nàng, kéo tiểu đệ thôi thúc.

- Mặc đồ vào đi....

Dương Tuấn đưa quần áo mới cho nàng, sau đó xoay người đi ra ngoài, gọi một bàn thức ăn sau đó tự mình uống rượu, đợi Nhã Lý xuống.

Nhà trọ này xây chung với một tú lầu nổi tiếng ở Thủy Tiên vương thành, tên Túy Si Lâu, là nơi có nhiều tên công tử ca hay đệ tử của Thương Hồ Môn đến tìm nữ nhân xinh đẹp bán kỹ hay bán thân.

Đợi một lúc thì Nhã Lý cũng tiến xuống, nàng thay đổi y phục lần chỉnh chu lại mái tóc khiến nàng vô cùng lộng lẫy, dầu sao nàng cũng đã rất xinh đẹp, khi vận y phục lên thì giống như yêu diệu thực nữ, dịu dàng hiền lành, nhưng chỉ có duy nhất Dương Tuấn biết nàng như thế nào.

- Đến, ăn đi....

Dương Tuấn vẫy tay gọi Nhã Lý, khi nàng bước đến thì nhiều nam nhân nhìn nàng thêm khát, một nữ nhân quốc sắc thiên hương lại mang trên người khí tức mạnh mẽ, trong ngách làm bất cứ nam nhân nào cũng muốn khuất phục nàng, cho nên rất nhiều người chú ý đến nàng.

- Người đối với nữ nhân nói chuyện dễ nghe một chút được không?

Nhã Lý bực tức ngồi xuống, giọng gắt lại Dương Tuấn.

- Xin lỗi, ta chỉ tốt với nữ nhân hay người thân của ta mà thôi, còn cô, chưa đến cửa....

Dương Tuấn gấp một đũa thịt cho vào miệng, lại nốc thêm một chén rượu, vẻ mặt thoả mãn mỉm cười.

- Hừ.....

Nhã Lý hừ một tiếng, sau đó cầm đũa lên ăn cho hả giận, chằm chằm nhìn Dương Tuấn một cái.

Đúng lúc này có vài tên thiếu niên đi ngang qua chỗ Dương Tuấn, trên người vận bạch y, trước ngực có thêu một đầu hồ ly màu xanh lam, nằm trong một vòng tròn có hai cái đuôi màu xanh lam quấn quanh, là đệ tử ngoại môn nhị phẩm của Thương Hồ Môn.

- Hắc, vị cô nương này, cô nương không ngại uống với bọn ta chén rượu không?

Một tên nam tử xoay người lại bắt chuyện với Nhã Lý, hắn cứ tưởng nàng là kỹ nữ mới ở đây, nên mới nói như vậy.

- Ai da, Lâm Hàn Thạch huynh thật là, cô nương này xinh đẹp như vậy, hắn là phải viêm cả túi mật, haha....

Một tên nam tử phía sau cười lên ha hả, mắt dâm dăng nhìn Nhã Lý.

- Vị huynh đài này, có thể cho ta ngồi xuống được chứ....

Hàn Thạch nói, tay vừa định đặt lên vai của Dương Tuấn thì -----

Crắc....

Dương Tuấn dùng đũa hất tay Hàn Thạch ra, nhưng lực lượng hơi lớn nên đánh quật cả tay hắn, xương vai nứt gãy, hắn quỳ xuống ôm cánh tay đau đớn

la hết....

- Aaaaa..... Ngươi, ngươi, ngươi nhớ đấy....

Hàn Thạch ôm cánh tay quặt què chạy ra khỏi chỗ này, hai tên nam tử còn lại cũng khó hiểu chạy theo, trước khi đi còn để lại ánh mắt thù hằn với Dương Tuấn, sở dĩ Dương Tuấn đánh tên kia là vì tên kia dùng pháp lực để tăng lực đạo, hòng bóp gãy vai Dương Tuấn để lên mặt với mỹ nhân, tuy đó chỉ là chút lực lượng như muối đốt nhưng dù là thần tiên cũng thấy ngứa mắt.

- Một đám ruồi muỗi....

Dương Tuấn nhấp một chén rượu, lại là khuôn mặt thoả mãn phun ra một luồng hơi trắng, kiếp trước hẳn chưa từng uống qua rượu, nhưng kiếp này hẳn lại thích từu sắc, cũng thật là khó hiểu, Nhã Lý yên lặng không nói, tiếp tục ăn.

.....

Hồ Thương Môn, trong nội viện Hồ Thương Môn, có một đình viện không lớn cũng không nhỏ, nhưng vô cùng lộng lẫy, ở trong đình nghỉ mát ở cạnh hồ, có một nữ tử tuyệt sắc, độ khoảng 18, 19 tuổi, mái tóc đen nhánh xoã dài xuống lưng, ngồi xếp bằng nhắm mắt tu luyện, bỗng nhiên có một nữ hầu chạy đến, thì thầm vào tai nàng.

- Hà, Hàn Thạch tiểu tử này không biết bao giờ mới trưởng thành, đại ca thể nào cũng ra mặt gây chuyện lớn cho mà xem.

Quả nhiên tại một đình viện lớn hơn đình viện của nữ tử kia, có một nam tử 23, 24 tuổi nắm tay nắm chặt, nhìn thiếu niên quỳ dưới đất trên mặt, tay kia bị quần chặt bởi vài bông, rõ ràng là cánh tay bị gãy, tuy có tu vi nhưng cũng cần thời gian để phục hồi và hẳn không ai khác chính là Lâm Hàn Thạch, còn người ngồi trước mặt hẳn là đại ca hắn, Lâm Sinh Long, đệ tử nội môn lục phẩm, chỉ có ba người như thế trong Thương Hồ Môn, là hắn, nhị muội và một tên vô cùng thần bí khác.

- Đệ đệ, đây là do ngươi không chịu chăm chỉ tu luyện, bây giờ lại nhờ ta giúp ngươi, thật là mất mặt.

Sinh Long nhìn Hàn Thạch quỳ dưới đất, thờ dài nói.

- Đại ca, ngươi phải giúp ta đánh chết hắn, nếu không là ta quỳ ở đây đến chết mới thôi.

- Hài, thôi được, ta giúp ngươi lần cuối cùng thôi đấy....

- Đa tạ đại ca....

.....

Hương Thương Phố....

Một con phố lớn bán đủ mọi thứ, kể cả chợ đen cũng có, Dương Tuấn muốn đến tìm một ít trang sức đồ vật cho chúng nữ sử dụng, nhắc mới nhớ, đầu sao Mẫn Ý, Tiểu Vi các nàng đều đến từ vị diện hiện đại, trở về thế giới thể này không phải rất chán sao, có lẽ nên bố trí một chút công cụ hiện đại cho các nàng.

- Hệ thống, trong cửa hàng có hay không bán các loại đạo cụ hiện đại?

Keng, sau khi bảo trì cửa hàng, hệ thống đã có chức năng Tạo Vật Như Ý, chỉ cần kí chủ nghĩ đều có thể bán ra.

- Ồ, còn có chức năng này sao? Thử một chút....

Ý niệm Dương Tuấn chìm vào trong hệ thống, suy nghĩ cấu tạo một món Tiên Khí...

[Phong Thần Chi Kiếm]: Tiên Khí cửu phẩm, Tiên Linh cửu phẩm Hasagi.

Mô tả: Kiếm ý vô song, dùng thần thiết tạo ra, kết hợp huyết mạch Phong Thần.

Kỹ năng: Bảo Kiếm, mỗi nhát kiếm chứa phong ý kiếm ý sắc bén, bỏ qua phòng hộ, hất bay và xé nát kẻ địch yếu hơn tu vi kí chủ, trọng thương kẻ địch có tu vi cao hơn kí chủ một đại cảnh giới.

Tiên Linh Hasagi: Triệu hồi "ai cũng biết là ai" hỗ trợ uy lực của Bảo Kiếm.

Giá: 10 tỷ sát điểm

.....

- Đúng là muốn gì có nấy, nhưng thật là quá đắt mà...

Dương Tuấn lắc đầu, tiếp tục dẫn Nhã Lý đang ngẩn ngơ dạo từng cửa hàng tiếp tục đi mua sắm đồ vật.

Nhưng không ngờ lại có một ánh mắt sắc lạnh nhìn chằm chằm vào hắn, sau đó vụt biến mất như chưa từng có vậy.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dân Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Thêm Sức Là Phải Thêm Tiền

Hương Thương Phố đoạn cuối có một cái hồ lớn vô cùng đẹp, thủy sinh dồi dào, còn có Vọng Nguyệt Lâu xây trên mặt hồ là nơi uống rượu ngắm trăng của nhiều kẻ làm tiền và có sức mạnh trong tay, Dương Tuấn cũng đến đây, muốn thử nhìn gần mặt trăng ở đây thế nào.

Thuê một con thuyền đi giữa hồ, ánh sáng của trăng chiếu xuống màn nước trong xanh, lấp lánh ánh bạc, từng đàn cá bơi lội đùa giỡn trong những bụi rong dưới hồ, khung cảnh vô cùng lãng mạn, Nhã Lý vươn tay định sờ vào một con cá chép đang ngoi lên thì bị nó vẩy mạnh đuôi, nước bắn lên người nàng ướt đầm, bộ dạng rất đáng yêu, Dương Tuấn nhìn không được cũng mỉm cười.

Cuối cùng cũng đến Vọng Nguyệt Lâu, nhưng ở đó có một người nam tử anh tuấn, mái tóc trắng tinh bay phấp phới, trong tay cầm đại đao đâm xuống đất, ngồi ở đó mà nhìn về phía Dương Tuấn, bên cạnh còn có tên Lâm Hàn Thạch mà Dương Tuấn đánh gãy cánh tay lúc sáng.

Keng.....

Nam tử: Lâm Sinh Long. Tuổi: 24.

Tu vi: Phách Anh tầng 7.

Mô tả: Là đệ tử nội môn lục phẩm đứng thứ hai trong duy nhất ba đệ tử mạnh nhất, tính tình cường trực, thẳng thắn, có chút hơi ngốc, yêu thương muội muội và đệ đệ nên hay giúp Hàn Thạch giải quyết rắc rối, nhưng hầu hết đều do Hàn Thạch con hàng này làm ra rắc rối.... (Hệ thống said).

.....

Cộc.....

Mũi thuyền chạm vào bờ, Dương Tuấn cầm tay Nhã Lý nhẹ nhàng bước lên trên, đúng lúc này Hàn Thạch vênh mặt bước đến nói.

- Hừ, ngươi còn không mau quỳ xuống dập đầu xin lỗi ta, nếu không đại ca ta đập ngươi ra bã.

Bạch.....

Nhưng sự vênh vào đó chẳng được bao lâu, Dương Tuấn dùng pháp lực đánh gãy luôn đôi chân Hàn Thạch, dĩ nhiên là hắn vô lực quỳ xuống, tay bị gãy nên cứ thế ngã về trước, vừa quỳ vừa dập đầu với Dương Tuấn.

- Tiểu đệ, ngươi, ngươi lúc trước đã thương đệ đệ ta chưa đủ hay sao? Hôm nay ta chỉ muốn đến nói đạo lý mà thôi.

Sinh Long gầm lên, lúc trước Hàn Thạch cũng nói là Dương Tuấn vô duyên vô cớ đánh hắn, nên Sinh Long mới đến đây nói chuyện với Dương Tuấn, có lẽ tên này thực lực đi ngược lại với trí tuệ chẳng.

- Nói đạo lý? Trước giờ đạo lý là thứ vô nghĩa với ta.

Dương Tuấn lãnh đạm đáp lời.

- Ngươi, được, đấu với ta, nếu ngươi thua thì phải tạ lỗi đệ đệ ta.....

- Vậy nếu ngươi thua.....

- Nếu ta thua, ngươi muốn làm ta gì cũng được.....

Phốc -----

Dương Tuấn sắp phun ra một ngụm huyết, ta thiên, ca à, câu đó có chút không thích hợp.

- Được, chỉ cần ngươi làm bị thương dù chỉ một chút đến ta, ta cũng tự nhận thua.

Dương Tuấn lấy ra Sur Hoàng Chiến Kích đã lâu không sử dụng đến, nhưng nếu muốn sống lâu thì đừng có đại lấy Đế Khí ra sử dụng, Dương Tuấn mặc dù không sợ ai, nhưng nếu cường giả Hư Linh viên mãn hoặc cao hơn nữa mà quá đông thì Dương Tuấn đánh cũng không lại, chỉ biết chạy trốn, với lại

hắn cũng không muốn có rắc rối.

Sinh Long cũng rút cự kiếm lên, là một thanh long kiếm cực lớn, bên trên toả ra long tức nhẹ nhẹ, ít nhất cũng đã là pháp khí cửu phẩm, cao nhất cũng đã là Đế Khí nhị phẩm, đúng là đệ tử nội môn của môn phái lớn.

- Cửu Bàn Chân Long....

Sinh Long hét lên, lực lượng cùng pháp lực bộc phát, dung nhập vào long kiếm, làm nó bùng bùng long khí nồng nặc, từ đó huyền hoá ra một con rồng hùng dũng, lượn lờ trên không trung, rồng lớn một tiếng, khiến tửu khách trong Vọng Nguyệt Lâu phải nhìn xuống chỗ Sinh Long và Dương Tuấn.

- Thế nào? Tại sao đệ tử Thương Hồ Môn Lâm Sinh Long lại ở đây giao thủ?

- Có lẽ ngươi không biết rồi, đây chính là do tên Lâm Hàn Thạch kia gây rắc rối, sau đó bị đánh nên về khóc cha thét mẹ với đại ca mình.

- Hừ, đúng là thứ vô dụng...

- Ha ha, nếu ta có chỗ dựa lớn như vậy thì ta cũng sẽ như hắn.....

Một vài tửu khách chú ý đến bọn người Sinh Long và Hàn Thạch thì bàn tán, lúc này Dương Tuấn cũng chẳng quan tâm, cường giả Hư Linh ta cũng từng giết qua, người ở chỗ này mù quáng hồ báo thật nực cười, nghĩ xong Dương Tuấn ngồi chồm xuống, mặt thờ ơ, đưa tay ngoáy mũi, tay kia xoa Nhĩ Lý bảo nàng tránh ra xa.

- Ta X, là tên nào như thế bản bựa? Còn có thể bình tĩnh ở đây ngoáy mũi?

- Ta nghĩ hắn rất mạnh nên mới như thế.

Đám tửu khách bên trên lại xì xào xì xầm, Sinh Long đập lên thân pháp, tốc độ xoẹt đi như tia chớp biến mất, xuất hiện sau lưng Dương Tuấn đang tập trung hết tinh thần lực để gây mũi, lại còn xoe thành viên, búng một cái, vừa lúc một đao cực mạnh vung xuống.

Ầm.....

Một đao mạnh mẽ bổ xuống, huyền ảnh chân long phóng lên trời, bụi bay mù mịt, mặt hồ chấn động mãnh liệt, từng gợn sóng lớn hất văng từng chiếc thuyền xầu số, những tường Dương Tuấn bị một đao bổ thành đồng huyết nhục, nhưng khi bụi mờ tán đi, một thanh cự đao rung động vì bị chặn lại bởi cây kích, nhưng người cầm kích kia lại không có chút gì là vất vả.

Hàn Thạch đứng phía xa cười gằn bỗng biến sắc, mặt không thể tin nhìn đại ca mình, nếu hắn có chân lành lặn thì bây giờ hắn đã lập tức ngã quỵ.

- Hehe, một chút lực cũng không có, ngươi chưa ăn cơm hay sao? Mạnh lên xem nào.

Dương Tuấn cười tiện tiện, Sinh Long ngay lập tức lùi ra, trên môi cũng mỉm cười.

- Haha, được, thêm sức là phải thêm tiền đây..... Chân Long Hồn....

Sinh Long hét lên, sau lưng xuất hiện làn khói màu vàng lượn lờ, từ bên trong vọng ra tiếng long ngâm uy vũ, sau đó một đầu độc giác long vảy hoàng kim lao ra, thân mình quần quanh Sinh Long, thờ ra từng luồng hỏa diễm nóng rực.

Sinh Long, cái tên không phải tự nhiên mà có, Sinh Long từ khi sinh ra đã có Thần Hồn hệ Rồng, hơn nữa là lục phẩm, sau đó bắt đầu tu luyện Thần Hồn trở nên mạnh mẽ hơn, bây giờ Thần Hồn kia đã là Giác Chân Long bát phẩm.

- Ách, thật sự nghi ngờ tên này * lắm đấy.

Dương Tuấn mặt biến sắc, tên này thật sự là "thiên tài", không có gốc.

.....

Trong khi đó, bên trên Vọng Nguyệt Lâu, có một nữ nhân độ 23, 24 tuổi, vẻ ngoài xinh đẹp phong tao, quyến rũ thành thực, đôi mắt đẹp long lanh nhìn xuống chỗ Dương Tuấn, sau đó trong lòng chấn động, chén rượu trên tay rơi xuống.

Loảng xoảng -----

- Hắc Tâm, đến đây, mau gọi cho Nhi Tâm đến đây, kế hoạch của chúng ta có thay đổi....

Nàng nói xong, trong bóng tối tĩnh lặng bước ra một bóng người, lập tức hắn ta như bóng ma tan vào bóng tối, biến mất.

Nữ nhân này là bà chủ của Vọng Nguyệt Lâu, hơn nữa, nàng còn là bà chủ của Huyết Thủ Đoàn...

Huyết Thủ Đoàn.....

Huyết Thủ Đàn, một tổ chức sát thủ thuê, chỉ cần vừa giá thì bất cứ ai cũng có thể giết, ở đây cấp bậc chia làm Bạch Ngân, Hoàng Kim, Bạch Kim, Kim Cương, Hắc Cương, ám sát từ tu vi Kết Anh đến Đại Thừa cảnh, mỗi cấp bậc phí giết cách nhau ít nhất 20 lần, nên không phải ai cũng có thể đến đây thuê người.

Huyết Thủ Đàn đang có một âm mưu liên quan đến Lâm Sinh Long? Hay là nhắm đến địa vị của Thương Hồ Môn ở Thủy Tiên vương thành, chuyện này đến cả ta cũng chưa nghĩ ra. (Tác giả said).

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Đại Ca Tội Nghiệp

Ầm.....

Vọng Nguyệt Lâu rung động mãnh liệt, mặt hồ chấn động quẫy lên từng làn sóng lớn, Sinh Long mặc dù sử dụng Thần Hồn, lực lượng kinh khủng, nhưng không có một chút gì là gây khó khăn với Dương Tuấn.

Dương Tuấn một bên đỡ kiếm, vừa đạp thân pháp lùi về sau, bộ dạng đùa giỡn Sinh Long, một chút sức cũng không tốn, trong khi pháp lực của Sinh Long đang cạn kiệt, Giác Chân Long cũng dần dần trở thành mờ mờ ảo ảo như không có.

- Hà học, học học....

Sinh Long thở hồng hộc, mồ hôi như thác chảy xuống từ trán, mặc dù có lực lượng và Thần Hồn kinh khủng, nhưng cuối cùng vẫn là một tên cục súc tứ chi phát triển, tốc độ thân pháp của hắn không bằng Dương Tuấn di chuyển bình thường.

- Ha, mệt rồi nhỉ? Thật đúng là quá "yếu" mà....

Dương Tuấn cười ha hả, nhìn Sinh Long dùng kiếm cắm trên đất để đứng vững nói.

- Hà hà, ta dùng hết sức, chỉ vì ngươi mạnh hơn ta mà thôi....

Sinh Long thu kiếm, nhưng từ đâu lấy ra một cây cung vàng óng, sau lưng bất ngờ xuất hiện một luồng khói màu cam, bên trong vang ra tiếng gầm kì lạ, từ luồng khói huyền hóa ra một con kì lân, lại có một sừng trên trán, trên người bùng bùng hoa diễm, uy áp chèn ép lan ra xung quanh.

- Độc Giác Lân Hồn, hơn nữa là Song Hồn Tâm?

Dương Tuấn giật mình, lần đầu thấy có một người có đến hai Hồn Tâm, hơn nữa đều là Độc Giác Thú, cấp bậc Thần Hồn hệ Thú gồm Thương, Giác, Độc Giác, Thánh và Thần, trong khi hệ Cây lại là Mộc, Linh, Vô Diệp, Độc Thiên, Khôi Lục, còn hệ Vật thì lại là Hắc Thiết, Bạch Ngân, Hoàng Kim, Tiên Thiết và Thần Thiết, đây là những cấp bậc được chia khi Thần Hồn cùng phẩm giai.

- Liệt Hoả Giác Lân, là Thần Hồn thứ hai ta vô tình thức tỉnh, nó cho ta pháp lực dồi dào và cung thuật vô song.

Sinh Long mỉm cười, từ trước đến nay hắn luôn giấu kín mình có hai Thần Hồn, đến hôm nay gặp một người ngay cả chưa sử dụng Thần Hồn mình đánh cũng không lại, khiến hắn máu dồn lên não, trở thành tên nào phẳng chơi hết vốn mình có.

- Được, ta cũng chơi lửa với ngươi, Viêm Diễm Hoả Diễm.

Dương Tuấn mỉm cười, mở công pháp khiến Chiến Kích bùng cháy lên hoả diễm đỏ rực, tay xoay tròn kích, đạp thân pháp lao đến Sinh Long.

- Liệt Hoả Lân Tiến.... (Phiu dờ sần).

Sinh Long lùi về sau, dây cung căng ra, một mũi tên bằng lửa màu vàng xuất hiện, ngón tay buông thả, mũi tên tan vào hư không, vô thanh vô tức biến mất.

Dương Tuấn phóng pháp lực dò tìm mũi tên, nhưng không có phát hiện được nó, bỗng sau lưng cảm thấy lạnh toát, một cỗ nhiệt lực tràn xuống từ trên đỉnh đầu, một mũi tên dài hai trượng nhắm ngay đỉnh đầu Dương Tuấn lao xuống, đáng sợ là tinh thần lực của Sinh Long đang định thân Dương Tuấn, khiến hắn có chạy cũng không thoát, đây là một kích toàn lực của Sinh Long.

- Hừ, vật vãnh....

Dương Tuấn xoay chiến kích, nhắm hướng mũi tên kia ném đi, mũi kích bốc cháy xé gió bay lên, mũi kích và mũi tên chạm vào nhau, nhưng bất ngờ thay mũi tên kia dễ dàng bị chế đôi, mũi kích xuyên qua hết mũi tên thì mũi tên bị chia đôi kia lại biến hoá thành vô vàn mũi tên nhỏ, giống như mưa tên rơi xuống chỗ Dương Tuấn.

- Chắc, còn có chiêu này....

Dương Tuấn chắc lưỡi, bắt đắc dĩ gọi ra Thần Hồn, Tham Thực Sư Hoàng - Hậu ra trận, vừa thấy mưa tên kia thì đôi mắt sáng ngời, nó thích nhất là ăn pháp lực, mưa tên này chính là pháp lực từ Độc Giác Lân.

- Ngoe~

Tham Thực Sư Hoàng - Hậu há lớn miệng, những mũi tên xiêu xiêu vẹo vẹo bị hút thẳng vào miệng nó, cảnh tượng khó tin trong mắt những ở đây, Thần Hồn còn biết ăn pháp quyết người khác, còn ghê gớm hơn cả Song Sinh Hồn Tâm của Sinh Long.

- Ồ~

Sư Hoàng - Hậu xoa bụng ợ một tiếng lớn, vẻ mặt thoả mãn quấy đuôi với Dương Tuấn, trước khi chui vào Hồn Tâm còn biết nháy mắt một cái khiến Dương Tuấn rùng mình, rất có xúc động muốn ăn thịt sư tử nướng.

- Học học, không tin được, ta, ta thua rồi..

Sinh Long quy gối, thu cung lại, Độc Giác Lân một mối cũng trở về Hồn Tâm, mở miệng nhận thua.

- Hắc, ta nói ngươi thua thì ta muốn gì cũng được đúng không?

Dương Tuấn nở nụ cười tiện tiện, nếu có ta ở đó chắc sẽ đóng lên lên mặt hắc hai chữ dám tặc, hơn nữa còn là dám tặc không bình thường.

- Đúng, ta thua tâm phục khẩu phục, ngươi muốn gì?

Sinh Long mặt chân thành nói.

- A hèm, chả qua là ta nghe nói ngươi còn có một cái muối muối, chẳng hay nàng có phải rất xinh đẹp.

Dương Tuấn mặt dâm tà hỏi Sinh Long.

- Đúng, muối muối ta nếu xưng mỹ nhân thứ hai vương thành này thì không ai dám xưng thứ nhất.

Sinh Long thật thà nói ra, không biết hắc là ngọc thật hay đang khoe khoang bởi vì người bình thường khi bị hỏi như vậy sẽ ngay lập tức phản bác lại, còn tên này lại ngay lập tức thành thật khoe khoang, khó hiểu thật.

- Khục khục.....

Nhã Lý một bên cười không nhìn được ho nhẹ, nàng thật chưa từng thấy trên đời một tên gian manh háo sắc đến hỏi muối muối của một tên ngọc có đẹp hay không, sau đó tên ngọc kia còn nói muối muối hắc đứng thứ nhì thì không ai dám đứng nhất, nếu là các ngươi, có thể tin nổi không?

- Được, vậy gả muối muối ngươi cho ta đi, anh vợ...

Dương Tuấn cười tiện tiện vỗ vỗ vai Sinh Long, còn Sinh Long mặt mơ hồ nhìn Dương Tuấn, cuối cùng gật đầu đồng ý, để lại một tấm lệnh bài gia truyền gì gì đó cho Dương Tuấn, vác Hàn Thạch đang lật lĩa như xác chết về Thương Hồ Môn.

.....

Dương Tuấn cũng mất hứng bé Nhã Lý lên, đập thân pháp trở về khách lâu, một đôi mắt sắc bén đi theo phía sau Dương Tuấn, là một thiếu nữ mặc hắc y, đeo mạng che mặt màu đen, mái tóc đen nhánh xoã dài, cả thân người nàng lẫn vào trong bóng tối, giống như không có tồn tại.

Nàng là sát thủ từ Huyết Thủ Đoàn, cấp Hoàng Kim, tu vi Phách Anh viên mãn, một nữ xinh đẹp quyến rũ nhưng lại vô cùng nguy hiểm, ra tay vô tình, máu tươi chảy thành sông dưới tay nàng và nàng được giao nhiệm vụ theo dõi và ám sát Dương Tuấn, một biến số có thể thay đổi đại kế hoạch của cả Huyết Thủ Đoàn.

À quên, nàng tên Vũ Nhi Tâm, nữ sát thủ huyết tinh tuổi 19.....

.....

Nội viện Thương Hồ Môn, trong đình viện của Sinh Long....

Hàn Thạch uống đan dược hồi phục, nhưng vẫn bị bó lại như xác ướp, trên bàn trà đang có hai người đang uống trà với nhau, một là Sinh Long và người còn lại là nữ tử lúc trước, nàng chính là muối muối của Sinh Long, Lâm Tuyệt Y, một thân trắng tinh áo lụa, khuôn mặt điểm đậm bằng sương, toát lên khí chất cao ngạo không với tới.

- Đại ca, phải chăng ngươi muốn ăn đòn? Tại sao lại giao lệnh bài gia truyền Lâm gia cho tên vô danh nào đó kia chứ?

Tuyết Y giận dữ cầm chén trà uống một ngụm rồi nói.

- Muội muội à, là ta đánh thua hần, nên phải thua một điều kiện với hần, sau đó hần bảo ta gả muội cho hần, nên ta mới đưa lệnh bài gia truyền Lâm gia cho hần, thì ta sai chỗ nào?

Sinh Long gãi gãi đầu, nói với Tuyết Y.

- Vậy sao ca không nói ta một thân dung mạo xấu xí, hần liền từ bỏ thôi, tại sao ngươi lại khoe khoang bà là đệ nhất mỹ nhân ở Thủy Tiên vương thành hả?

Tuyết Y bùng nổ, tay nắm vạt cổ áo Sinh Long giật tới giật lui, Sinh Long ở một chỗ ngu ngơ không hiểu mình sai chỗ nào.

Từ khi nào tiếng âm i đó vang ra khắp nội viện..

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Đánh Vào Thương Hồ Môn

Thương Hồ Môn, một bang phái cực lớn ở Thủy Tiên vương thành, ở đây nổi tiếng tam đại nội môn đệ tử không bởi vì ở đây không có đệ tử chân truyền mạnh mẽ mà là bọn họ hầu như đều là bé quan đột phá hoặc vẫn đang tu luyện cả rồi, nên Sinh Long, muội muội hần là Tuyết Y và một tên thần bí khác mới có biệt danh Tam Đại Đệ Tử.

Nhân tiện nói về Thương Hồ Môn, một bang hội độc nhất bởi vì nó được xây trên một ngọn núi lớn duy nhất ở Thủy Tiên vương thành, cao 2 vạn trượng, rộng đến 2, 300 dặm, đủ loại hiểm địa cho đệ tử lịch luyện.

Dương Tuấn lúc này đứng trước cổng lớn Thương Hồ Môn, đúng lúc Linh Pháp thạch đang sắp hết, có nên đánh vào rồi cướp sạch không nhỉ?

Kẹt kẹt -----

Cánh cổng lớn mở ra thức tỉnh Dương Tuấn khỏi dòng suy nghĩ, dẫu sao cũng là một môn phái lớn, lỡ như có tu sĩ Đại Thừa hoặc cao hơn nữa thì Dương Tuấn chỉ biết chạy mà thôi, mặc dù chả ai giết chết được hần.

- Nhã Lý, nàng trước tiên ở trong đây....

Dương Tuấn đưa Nhã Lý vào trong Hậu Cung vô tận, ý niệm xây lên một toà cung điện, để Nhã Lý ở trong, sau đó rời khỏi, đứng trước cổng lớn Thương Hồ Môn.

- Ngươi là ai? Định gia nhập Thương Hồ Môn sao? Vẫn chưa đến đợt tuyển chọn đâu.

Một tên đệ tử gác cổng nhìn thấy Dương Tuấn tiến đến thì chặn lại hét lên.

- Gia nhập? Buồn cười, ta đến tìm cái kia Lâm Sinh Long.

Dương Tuấn xem thường nói.

- Sinh Long huynh? Ta nhỏ vào, ngươi là cái thá gì mà dám gọi huynh ấy thẳng đích danh như vậy

Tên đệ tử phì nhỏ, nhìn Dương Tuấn như kẻ điên quát lớn.

- Được, ta nói cho ngươi biết ta là ai? Là người giết ngươi.

Dương Tuấn đôi mắt băng lãnh đâm ra một quyền, quyền kinh chấn động cả hư không, tên đệ tử chưa kịp thét lên đã bị một quyền đánh bay, hoá thành sương máu tán vào hư không, tên đệ tử còn lại sợ hãi gõ kim chung, hét lớn.

- Kẻ địch tấn công, kẻ địch tấn công....

Tiếng va chạm của chuông vàng và tiếng la hét vang vọng khắp Thương Hồ Môn, sau đó từng bóng người vọt lên, đập thân pháp hoặc phi hành pháp khi chạy đến cổng lớn, về mặt lo lắng nhưng khi chỉ nhìn thấy một người Dương Tuấn thì cười lớn.

- Ha hả, cái gì địch, rõ ràng chỉ là một tên tiểu tử vất mũi chưa sạch.

- Haha....

Bay đến là một đám người trung niên nam nhân, khoảng mười hai mươi ba người, tu vi đều là Phách Anh viên mãn, trên ngực đều có chữ Trần, có lẽ là Trần Môn đoàn của Thương Hồ Môn mà Dương Tuấn từng nghe qua, là một đoàn người chuyên bảo vệ sơn môn.

- Các, các vị tiền bối, hẳn không phải kẻ tầm thường....

Tên đệ tử còn sống kia run rẩy thân mình lắp bắp nói, nhưng trả lời hắn là giọng nói lạnh băng của tên trung niên nam nhân dẫn đầu.

- Thứ phế vật....

Àm....

Một chương vỡ ra, tên đệ tử kia hoá thành sương máu, tưới lên đại địa bên dưới, tên nam nhân kia nhìn cũng thèm nhìn một cái.

- Tiểu tử, chết đi....

Uỳnh -----

Lại một chương vỡ ra, mặt đất chấn động mãnh liệt, trên đại địa in một dấu bàn tay cực lớn, nhưng lại không có một giọt máu nào vương vãi trên đó.

- Một đám phiền phức....

Dương Tuấn từ đâu xuất hiện trước mặt tên nam nhân kia, tay cầm Tuyệt Sát Bổng vung một cái, hư không xé rách, tốc độ quá nhanh khiến tên kia không kịp đỡ, thân thể bị đập văng vào sơn môn, đụng lên vài toà kiến trúc, kéo một rãnh dài trên đại địa mới dừng lại, thân thể nứt toác, thổ huyết không ngừng, sinh cơ đoạn tuyệt.

- Cái, cái gì?

Cả đám Trần Môn đoàn còn lại chấn kinh, chưa kịp định thần đều đã bị ăn một bổng của Dương Tuấn, kẻ bay vào sơn môn giống như tên lúc đầu, kẻ tại chỗ bạo đầu, bạo thể, hoá thành sương máu toả ra mùi tanh của máu tràn ngập trong gió quanh Thương Hồ Môn.

.....

Trong một mặt đạo trong sơn môn Thương Hồ Môn....

Có một nam tử trẻ trung ngồi xếp bằng trên không trung, mái tóc màu đen phiêu đảng giữa hư không, trên người toả ra khí tức mạnh mẽ, làm hư không đều muốn bị cắt ra, hơn nữa khuôn mặt lại anh tuấn, thêm vào y phục màu tím càng toát lên vẻ ma mị của hắn.

Lúc này hư không bỗng xuất hiện một vài gợn sóng nhẹ như mặt nước, người thanh niên kia khẽ mờ mắt, chăm chú nhìn vào hư không, môi khẽ mỉm cười, sau đó thân thể như tan vào hư không, biến mất tại chỗ.

.....

Bên ngoài sơn môn, Dương Tuấn đã đánh vào quảng trường lớn ở sơn môn, khắp nơi vương vãi vết máu, ngay cả đường chủ và trưởng lão cũng đã ra mặt, nhưng đều chết hoặc trọng thương không sức chiến đấu.

- Ngươi, ngươi là người phương nào?

Một tên trưởng lão quý xuống dùng sức hết lớn, nhìn người thiếu niên cầm cự bổng vung vẩy trước mặt hắn hỏi.

- Haiz, ta nói rồi, ta đến tìm ngươi, là các ngươi cản ta, cho nên ta mới tiện tay đánh các ngươi...

Dương Tuấn nở nụ cười tà ác, cự bổng trong tay xoay chuyển, đập xuống người tên trưởng lão kia, tại chỗ bạo thể mà chết.

Keng, diệt sát Hư Linh tầng 1 nhận 5000 vạn sát điểm.

Lại một âm thanh thông báo vang lên, từ nãy đến giờ đã có hơn trăm thông báo, Dương Tuấn kiếm được một lượng lớn sát điểm, có điều vẫn chưa có điểm thăng cấp nào vì Dương Tuấn đã là Hư Linh tầng 2.

- Tên Sinh Long kia đi đâu? Tại sao vẫn chưa xuất hiện?

Dương Tuấn nhìn xung quanh, bỗng phát hiện từ phía xa chạy đến thân ảnh màu tím, là một nam tử mặc y phục màu tím, mái tóc dài phiêu đảng trong gió, trên người toả ra khí tức cường đại, đối với người khác mà thôi.

- Là ai vậy? Dĩ nhiên là nam nhân lại mặc đồ tím.

Dương Tuấn chẳng chút quan tâm đến người kia, nhưng một nhát kiếm khí cắt qua hư không lao đến chỗ Dương Tuấn, một cỗ cảm giác nguy hiểm ập tới, khiến hắn không khỏi vung bổng lên đỡ lấy, lực lượng khủng bố đẩy lui Dương Tuấn ra một đoạn, hai tay run lên nhẹ nhẹ, vì hưng phấn.

Từ trước đến nay đây là lần đầu Dương Tuấn cảm thấy hưng phấn nhất.

Đúng lúc này tên nam tử áo tím kia cũng đến trước mặt Dương Tuấn, nở nụ cười phẫn khích nhìn Dương Tuấn.

Keng.....

Nam tử: Doãn Minh. Tuổi: 21.

Tu vi: Hư Linh tầng 9.

Mô tả: Là phó môn chủ Thương Hồ Môn, thiên tài tuyệt thế, nghe đồn là nhận được truyền thừa cổ đại nên trở nên cường đại.

.....

- Giết nhiều người trong bản môn như vậy, phải chết...

Doãn Minh đưa thanh kiếm chỉ về Dương Tuấn, thanh kiếm toả ra khí tức cổ xưa, cán bằng ngọc điêu khắc tuyệt mỹ, lưỡi kiếm làm bằng chất liệu kì lạ toả ra khí lạnh thấu xương, bên trên ầm ầm có những đường vân kì lạ, là Đế Khí, lại còn là bát phẩm.

Ta lại nói, Pháp Khí, Đế Khí hay Tiên Khí mặc dù có cường phẩm nhưng vẫn có cái mạnh cái yếu, có đặc điểm mạnh mẽ hơn, nên cùng phẩm vẫn còn chia ra thêm ngũ tinh, mỗi cách một ngôi sao lại là sức mạnh khác nhau mặc dù cùng phẩm giai.

Đế Khí kia của Doãn Minh là bát phẩm tứ tinh, Tuyệt Sát Bổng là Đế Khí cường phẩm nhưng chỉ có nhất tinh, nên mới rẻ như vậy.

- Haha, ai dám cản ta, đều giết.....

Dương Tuấn nở nụ cười tàn nhẫn, cự bổng chống xuống đất, khí kinh lan ra quét cả quảng trường một cái, y phục cả hai tung bay.

- Haiz, môn chủ đang bế quan, ta là người quản lý lại có chuyện xảy ra, kiểu này lại sẽ bị trách phạt, a, a, đừng đánh ta món chủ, a, a, đánh ta nữa đi....

Doãn Minh tại chỗ nhắm mắt tự biên tự diễn, trong suy nghĩ tự rên rỉ từng tiếng nổi cả da gà, Dương Tuấn đứng một bên mà lạnh cả sống lưng.

- Trời ơi, ở vị diện này cũng có người thích bị ngược, thật đáng sợ....

Dương Tuấn chân bắt giắc lùi về sau mấy bước, hận không thể ngay lập tức chạy ra xa tên này ngay lập tức, trong tay Tuyệt Sát Bổng toả ra Hủy Diệt khí tức nồng đậm, Dương Tuấn mở ra Nhất Kích Tất Sát.

- Đánh, đánh ta nữa đi, môn chủ~

Doãn Minh vẫn ở trong mộng tưởng bị ngược, miệng tuôn ra tràng âm thanh rộn rã, hắn không biết một bổng đang ở trên đầu hắn, chỉ cần một chút nữa liền đập hắn qua thể giới thứ tư....

- Chết đi~

- Á há ~ Đánh ta nữa đi....

Uỳnh -----

Một tiếng nổ vang, bụi bay mịt mờ, mặt đất chấn động, sâu trong Thương Hồ Môn có một nữ nhân ngồi xếp bằng trong hang động, đôi mắt nhắm nghiền, pháp lực xung quanh cuộn cuộn, là nàng đang đột phá, nhưng tiếng nổ kia làm nàng dừng lại đột phá, đôi mắt xinh đẹp mở ra, bất thành hình khuôn mặt xinh đẹp ấy biến sắc, ngay lập tức nàng biến mất trong hư không.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: Vô Tình Trang Bức

Ầm -----

Sơn môn Thương Hồ Môn chấn động, bụi bay mịt trời, cự bổng rõ ràng đập trúng đồ vật, nhưng lại không có thông báo từ hệ thống, dĩ nhiên là tên Doãn Minh kia né được, còn cự bổng đập xuống đất tạo thành địa chấn mãnh liệt.

- Như vậy cũng có thể né?

Dương Tuấn mặt khó hiểu tự hỏi, rõ ràng khi bóng chưa chạm vào Doãn Minh, hẳn ta giống như không tồn tại biến mất, thế là một lần nhất kích tất sát đã đi theo mây gió.

- Ta chỉ muốn môn chủ đánh ta, còn người đi chết đi...

Bỗng nhiên từ đâu xuất hiện ba cái Doãn Minh, chém ra ba luồng kiếm khí màu vàng, cắt qua hư không, lao đến phía Dương Tuấn.

- Lại là chiêu này sao?

Dương Tuấn xoay cự bóng, sau khi sử dụng thuần thục Tuyệt Sát Bóng thì thức thứ ba cũng đã mở ra, Luân Xa Ảnh Bóng, xoay bóng cực nhanh, tạo ra vô vàn bóng ảnh, đánh tan mọi pháp quyết trước mặt.

Ầm ----- Bang Bang....

Ảnh bóng chạm kiếm khí, vang ra tiếng nổ lớn đình tai nhức óc, khí kinh quét qua một cái, Dương Tuấn lập tức mở ra Hoả Diễm Quỷ Nhãn, phóng xuất hoả xạ nhưng Doãn Minh tên biến thái kia lần nữa biến mất, vô ảnh vô tung.

- Đi ra đây, lén lén lút lút.....

Dương Tuấn xoay bóng quanh một vòng, hư không bị xé ra từng mảng, nhưng ngay lập tức khôi phục như cũ, khí kinh quét qua một cái, lại là vô số kiếm khí lao đến phía Dương Tuấn.

- Đừng chọc giận ta.....

Giải khai Thất Đại Quỷ Nhãn, Dương Tuấn không có mục tiêu bắn ra hoả xạ, băng phong, khắp nơi đều bị thiêu cháy đen từng mảng, kiến trúc bị hoá thành băng điều, rất may toàn bộ đệ tử đều đã trốn trong mật thất, nếu không lại sẽ có một đợt sát điểm vào tay.

- Gừ, Tuyệt Thiên Bóng....

Dương Tuấn đạp không đứng trên không trung, Tuyệt Sát Bóng biến lớn, như muốn che cả bầu trời, trên đó còn có lửa cháy hùng hực, tràn ngập Hủy Diệt quy tắc, một bóng này còn gia trì nhất kích tất sát, chỉ cần đập xuống, sơn môn Thương Hồ Môn này chỉ ít bị hủy đi một nửa.

- Phá.....

Dương Tuấn gầm lên, bắp tay nổi đầy gân xanh như rắn, cự bóng rơi xuống, sơn môn Thương Hồ Môn bị che bởi một cái bóng đen cực dài và lớn...

- Dừng lại....

Oanh -----

Một giọng nói êm ái và ngọt ngào như mật vang lên từ trong hư không, hư ảnh một bàn tay màu trắng tinh khiết vươn ra đỡ lấy cự bóng kia, hai bên ở thế giằng co, người đến ta cũng đến, không ai di động dù chỉ một chút.

- Môn chủ....

Doãn Minh từ trong hư không xuất hiện, đôi mắt tràn đầy vẻ si mê nhìn bóng người trong hư không, là một nữ nhân xinh đẹp tựa hoa sen vừa nở, thánh khiết không nhiễm bụi trần, làn da trắng tuyết bóng loáng, mái tóc đen mượt xoã dài phiêu đảng trong gió, trên người vận lam y hơi nhạt, làm nàng càng toả ra khí tức tiên nữ không ai với tới được.

- Vị đạo hữu này, chẳng hay đến môn hạ chúng ta làm gì? Tại sao giết nhiều người trong môn hạ như vậy? Vì sao lại còn muốn hủy cả sơn môn chúng ta?

Vị nữ môn chủ kia mở miệng nhỏ hỏi liên tục, hai làn môi đỏ hồng đẹp tựa hoa hồng, mỗi lời nói ra êm tai dễ nghe, khiến lòng người cuồng loạn cũng bình tĩnh lại.

Keng....

Nữ tử: Liên Uyên Ngọc. Tuổi: 26.

Tu vi: Độ Kiếp tầng 7.

Mô tả: Là người đến từ đại lục khác, là môn chủ hiện tại của Thương Hồ Chí, có máu trị (S).

.....

- Hây da, đúng là ngư tử ngư tử, mã tử mã tử, hai con người này thật không thể thiếu nhau được....

Dương Tuấn lẩm bẩm, sống lưng có dòng khí lạnh chạy dọc lên não, tê tái.

- Haiz, ta đến tìm người a, là các người nói ta là địch nhân, tấn công ta thì ta biết làm thế nào?

Dương Tuấn bày ra vẻ mặt vô tội nói, về mặt đó làm Uyên Ngọc có xúc động muốn lên dùng chân chà đạp mặt hắn.

- Không biết đạo hữu tìm ai trong môn phái chúng ta?

Từ nãy đến giờ Uyên Ngọc luôn nói chuyện hoà nhã, thực ra là nàng không muốn kích động tên điên này, vừa nãy một bỗng kia đã làm nàng vô cùng chật vật, nhưng tên này lại không có chút gì tổn sức, thật đáng sợ.

- Ta tìm tên nội môn đệ tử tên Lâm Sinh Long, còn có muội muội hắn.

- Lâm Sinh Long và Lâm Tuyết Y? Bọn họ bình minh đã rời đi tiến vào hiểm địa Thủy Long Đàm lịch luyện, nên không có ở sơn môn.

- Thủy Long Đàm? Ở đâu à?

- Hướng Đông 20 dặm, sẽ thấy một đầm lớn, xung quanh là rừng rậm, đó là hiểm địa Thủy Long Đàm.

- Được, ta đi trước, chuyện các người cần ta làm tốn hao thời gian quý báu của ta, sau này ta sẽ quay lại lấy bồi thường.....

Dương Tuấn biến mất, để lại một câu khiến Uyên Ngọc muốn thổ huyết, cuối cùng rút ra một cây trúc dài mỏng màu tím, vẻ mặt đáng sợ nhìn Doãn Minh, chuyện xảy ra tiếp theo chắc hẳn ai cũng biết là chuyện gì rồi.

.....

Thủy Long Đàm.....

Sở dĩ gọi là Thủy Long Đàm bởi vì đầm này vô cùng sâu, đầm lại có hình dạng đầu của một con rồng, nên gọi là Thủy Long Đàm, hơn nữa rừng rậm xung quanh lại có hình dạng của thân một con rồng, càng làm nơi này giống với một con thủy long nằm xuống.

Sinh Long bị muội muội Tuyết Y của hắn kéo đi, giống như dắt mũi trâu vậy, tiến sâu vào trong rừng rậm chung quanh Thủy Long Đàm.

Hiểm địa cũng có phân chia, để bảo đảm an toàn cho các tu sĩ tiến vào, sẽ có một nhóm người trước hết tiến vào, do thám sau đó báo cáo với môn phái, phân loại cấp độ, yếu nhất là Hiểm Vực, đến Hiểm Địa, Cấm Địa, Tà Địa, Hung Địa, Ma Cấm Địa, Tảng Thần Địa, Thượng Cổ Hung Địa.

Thủy Long Đàm xếp vào cấp Hiểm Địa, Ma Thú và nguy hiểm bên trong dưới Hư Linh sẽ không có gì xảy ra nguy hiểm đến tính mạng.

- Ai da, muội muội, đừng kéo nữa, đau a....

Sinh Long bị Tuyết Y kéo đi thì la hét, nhưng Tuyết Y vẫn chẳng hề quan tâm, kéo hắn đi.

- Ca đừng la hét nữa, chúng ta đi Lâm gia mộ tổ....

Tuyết Y không nóng không lạnh trả lời, đưa Sinh Long đi theo một đoạn đường kì lạ, lúc sang trái, lúc sang phải, đến đoạn giữa rừng rậm thì dừng lại, nhìn xung quanh một cái, lần mò tìm một gốc cây lớn, gõ nhẹ lên đó 3 cái.

Koong.... Koong... Koong....

Thay vì tiếng cộc cộc thì lại là tiếng kim loại gõ lên coong coong, mặt đất xung quanh thân cây đó rung động, một cửa hang mở ra, một bậc thang dài cũ kĩ đầy bụi bặm xuất hiện, bên trong là một đạo tối om, dùng pháp lực triệu hồi hoá nguyên soi sáng mặt đạo, Tuyết Y kéo Sinh Long xuống dưới.

- Muội muội, muội đưa chúng ta đến mộ tổ làm gì?

Sinh Long ngu ngơ hỏi Tuyết Y.

- Hừ, không phải là do việc tốt ca làm ra hay sao? Đến đây để hỏi tổ tiên làm sao lấy lại lệnh bài gia truyền rồi?

Tuyết Y giận dữ lườm Sinh Long một cái, sau đó tiếp tục đi xuống.

Một gian phòng cũ kĩ xuất hiện, nhưng lại không có chút bụi bặm hay mạng nhện nào cả, vô cùng sạch sẽ, bên trong đó là những chiếc quan tài chôn sâu vào tường, ở giữa gian phòng có một thạch điêu một con rồng, bên dưới là một cái hồ nhỏ, không phải nước mà là từng dòng dịch màu hoàng kim, là long mạch.

Lâm gia chính là Bán Long Nhân gia tộc, không phải Long Nhân tộc thuần chủng, nên chỉ có huyết mạch yếu nhược và pháp lực tinh khiết, không thể Long Hoá.

- Tổ tiên, huyền tôn Lâm Tuyết Y, hôm nay trước đến bái viếng các tổ tiên, sau có điều muốn hỏi.

Tuyết Y quỳ xuống, đầu chạm đến đất, giọng thành kính nói, Sinh Long một bên cũng quỳ xuống dập đầu.

Úc.... Ùng.... Ục.....

Hồ long mạch sôi trào, long khí từ đó bay ra, dung nhập lên thạch điều bên trên, thạch điều phát ra ánh sáng chói lóa, từ bên trong xuất hiện một người đàn ông trung niên, trên đầu có long giác, khuôn mặt anh tuấn già dặn, toà ra khí tức cổ lão.

- Huyền tôn bá kiến tổ tiên...

Sinh Long và Tuyết Y đồng thanh nói.

- Đứng dậy đi, nói đi, các ngươi muốn hỏi điều gì?

Người đàn ông kia mở miệng nói, âm thanh trầm trầm rung động như chuông vang trong đầu Sinh Long và Tuyết Y.

- Tổ tiên, chỉ là ca ca ngốc của ta đưa lệnh bài gia truyền cho người lạ, nói gả ta cho người đó, xin tổ tiên chỉ bảo cách lấy lại lệnh bài, huyền tôn vẫn chưa muốn có phu nhân.

Tuyết Y chấp hai tay nói.

- Hừm, nếu đã vậy thì ta có một cách...

- Xin hỏi tổ tiên là cách gì?

- Cứ lấy hấn là xong....

Nói xong người đàn ông kia biến mất, cả gian phòng rơi vào sự tĩnh mịch kinh khủng, Tuyết Y mặc cứng ngắc gương cười, đa tạ tổ tiên sau đó giống như thây ma bước đi xiêu xiêu vẹo vẹo ra khỏi mộ tổ.

Ầm -----

Cửa vào mộ tổ đóng lại, Tuyết Y thở dài, định bước về tông môn, nhưng một bóng đen như che trời che trước mặt nàng và Sinh Long, là một con rồng lam lân dài ba trăm trượng, trên đầu có một cái sừng nhọn cực lớn, miệng thở ra từng luồng hơi lạnh thấu xương, rùng rậm phía dưới đóng băng từng mảng lớn.

- Cái, cái gì vậy?

- Là Cự Giác Hàn Long, tu vi ít nhất đã vào Hư Linh viên mãn rồi....

Tuyết Y và Sinh Long biến sắc lùi về sau, nhưng một cảnh tượng đáng sợ gấp bội xảy ra trước mắt bọn họ, một thanh bồng che trời đập xuống Cự Giác Hàn Long, hơn nữa còn vang lên tiếng cười nói của một nam tử.

- Ha ha, định thu ngươi làm thú nuôi, nhưng đã không thích thì chết đi...

Oanh -----

Một bóng đập xuống Cự Giác Hàn Long, không ngờ Cự Giác Hàn Long không hề di chuyển né tránh, chỉ có tròng mắt sợ hãi đầy vẻ không thể tin, tại chỗ nổ tung thành mưa máu, tưới khắp hiểm địa Thủy Long Đàm.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37: Tình Yêu Chợt Mỏng Manh

Tác: Tiết lộ bí mật kinh thiên, huyết mạch Hấp Huyết Ma Nhân của Dương Tuấn chỉ là huyết mạch sơ khai, sau khi hút đủ máu ở Huyết Trì thì trở thành Bất Tử Nhân, nhưng vẫn chưa phải huyết mạch cuối cùng, còn Quỳnh Hân, cô nàng lại có huyết mạch hoàn toàn khác.

.....

Thủy Tiên vương thành, Ngọc Lan xuất hiện lúc Dương Tuấn đi đến Thương Hồ Môn, nàng đến phòng đấu giá mua Thủy Tâm Đan, sau đó cũng không có dự định rời khỏi nên thuê một phòng ở đứng khách lâu mà Dương Tuấn đang ở.

Ngọc Lan một thân hồng y hơi nhạt, tóc đen mượt xoã dài xuống lưng, khuôn mặt xinh đẹp, mày liễu mắt phượng, cánh môi anh đào, trên người toả ra lan hương nhẹ nhẹ, thu hút vô số ánh mắt nam nhân nhìn chăm chăm vào nàng.

- Tuấn Huy, chàng bây giờ nơi đâu?

Ngồi cạnh cửa sổ, nhìn từng cơn mây trắng xoá bay lượn lơ, Ngọc Lan suy nghĩ trong lòng, sau đó khuôn mặt trở thành nỗi buồn u ám

.....

Thủy Long Đàm...

Rống -----

Một tiếng rống lớn vang dội đất trời, nhưng bỗng oanh minh một tiếng còn vang dội hơn lúc nãy, cả Thủy Long Đàm rơi vào yên lặng vô tận, một cơn mưa máu từ đâu tưới hết Thủy Long Đàm một lượt.

Sinh Long cùng Tuyết Y đứng xem đến choáng váng, đáng sợ hơn là tên này dùng bỗng khuấy động Thủy Long Đàm như nấu canh, tiếng rống lúc nãy là do một cơn thủy giao có cánh rống lên, haiz, giao long gia kia vừa bay lên chưa kịp thể hiện đã bị một bỗng khổng lồ đập xuống, tán thành sương máu, tên trước mặt này chính là quái vật, không, nói như vậy thì cũng không đúng, phải nói hắn là một tên quái vật nghịch thiên.

- Là, là hắn.....

Sinh Long môi sợ hãi lắp bắp khi nhìn rõ khuôn mặt của người kia.

- Là tên cầm lệnh bài gia truyền sao?

Tuyết Y cũng sợ hãi không kém, hoang mang quay sang hỏi Sinh Long.

- Đúng, đúng vậy....

- Không thể nào.....

.....

Keng, diệt sát Hư Linh viên mãn nhận được 3 điểm thăng cấp và 9500 vạn sát điểm

Âm thanh thông báo vang lên trong đầu Dương Tuấn, thu lại Tuyệt Sát Bổng vào túi đồ, bỗng âm thanh hệ thống lại leng keng vang lên.

Keng, huyết mạch Bất Tử Nhân bước vào tiến cấp, mở ra con đường tiến hoá huyết mạch và huyết mạch hoàn thành tiến cấp trong 6 canh giờ nữa.

Một bảng xanh lam điện tử xuất hiện trước mắt Dương Tuấn, ở trên là một cái cây nối bởi những đường thẳng màu đỏ chi chít, đặc biệt là phần gốc cây lại có dòng:

.....???????? ↑? ← Thánh Nhân →? ↑ Thiên Linh Nhân ↑↑↑ Bất Tử Nhân ↑↑↑

↑↑↑↑

Hấp Huyết Ma Nhân

.....

- Con đường huyết mạch? Thiên Linh Nhân?

Dương Tuấn mặc khó hiểu hỏi hệ thống.

Keng, huyết mạch Hấp Huyết Ma Nhân chỉ là sơ khai, từ từ tiến cấp để trở thành huyết mạch cuối cùng của kí chủ, mỗi lần tiến cấp vẫn có thể giữ lại đặc tính của huyết mạch trước.

[Thiên Linh Nhân]: Linh hồn vô cùng cường đại, hấp thu linh hồn khác cường hoá tự thân, khiến tinh thần lực mạnh mẽ hơn, kháng lại công kích tinh thần, miễn dịch ảo trận và huyền trận, linh hồn bất diệt, tinh thần lực có thể trở thành pháp lực.

Keng, mở ra chỉ số Tinh Thần, chỉ số hiện tại 45.

- Khá lâu chưa xem lại bảng thông tin, mở ra bảng thông tin.

Dương Tuấn mặc niệm, bảng điện tử xanh lam có từng dòng chữ số bên trên xuất hiện.

.....

Kí chủ: Lê Dương Tuấn. Tuổi: 17.

Đăng cấp: 30 (↑)... [500/4 vạn]....

Tu vi: Hư Linh tầng 3...[33/10].(↑).

Nghề nghiệp: Dâm Hiệp thập giai.

Mị Lực: 40.

Tinh Thần: 45.

YY: 19cm - 3cm

Danh tính: Kẻ Thất Lạc Danh Tính.

Danh hiệu: Một Bước Dâm Vương.

Thân Thể: Không

Huyết Mạch: Bất Tử Nhân.

Kỹ Năng (Thần Thông): Thất Đại Quỷ Nhân.

Sát điểm: 3 tỷ 2 trăm triệu.

Dâm điểm: 9180 vạn.

.....

- Có chút thay đổi, đúng rồi, lúc trước còn hai gói quà Siêu Cấp Vô Địch Sát Nhân cùng 4 gói quà Trường Thành, có lẽ nên thử vận may.

Dương Tuấn sau khi xem bảng thông tin xong thì nhớ lại trong túi đồ hệ thống có mấy gói quà đây.

- Mở ra.....

Keng, nhận được Thần Thông Thân Thể Quy Tắc.

Keng, nhận được công năng Siêu Cấp Vòng Quay.

Keng, nhận được 50 vạn EXP.

Keng, nhận được 2000 vạn sát điểm

Keng, nhận được 20 vạn dâm điểm

Keng, nhận được công năng Phân Thân.

.....

[Thân Thể Quy Tắc]: Mọi bộ phận cơ thể có thể dung hợp một loại quy tắc, không giới hạn số lượng sợi quy tắc, mỗi ngày tự động ngưng tụ mỗi loại một sợi.

[Phân Thân]: Tinh thần phân ra, nhất tâm bách dụng miễn tinh thần lực đủ chống chịu.

.....

- Khả khả, cái công năng này thật tốt, Thiên Linh Nhân đã có tinh thần lực mạnh mẽ rồi..

Dương Tuấn cười khả khả, vẻ mặt gian ác, khiến người khác nhìn vào muốn tiến lên đánh hấn một trận.

Keng, huyết mạch tiến cấp, đạt được một phần kí ức, phải chăng dung hợp?

- Dung hợp....

Một luồng kí ức mờ ảo xoay chuyển bên trong đầu Dương Tuấn, một cơn đau khó tả dần xuất hiện, Dương Tuấn ôm đầu gào lên, hình ảnh bên trong đầu từ từ hiện ra.

Hắn nhớ lại mình là một đứa trẻ 4 tuổi, đứng trên rìa vực của một ngọn núi bay lơ lửng trên trời, mây trắng lượn lờ, chốc lát lại có tiếng long ngâm hoặc phượng hót, tay hắn bị bao trùm bởi những luồng khí màu đỏ, sau đó Dương Tuấn vung ra một chưởng, một cự chưởng màu đỏ lao ra, đánh nát ngọn núi lớn bay lơ lửng phía trước, một đòn này ngang bằng một kích toàn lực của Hư Linh cảnh, trong khi hắn mới 4 tuổi.

Chợt -----

- Oa, oa~

Một tiếng khóc của trẻ mới sinh vang dội khắp nơi, một toà đình viện sâu bên trong phát ra ánh sáng chói lóa, hư ảnh một con phượng hoàng lộng lẫy bay lên bầu trời, một bóng đen chạy đến bên cạnh Dương Tuấn thì thầm, cô chủ nhỏ đã được sinh ra, hơn nữa nàng bẩm sinh là Thiên Khuynh Tước Vũ huyết mạch, truyền thừa thuần khiết từ mẫu thân hắn.

- Muội muội, ca đến với muội đây.

Dương Tuấn trong ký ức mừng rỡ la hét, thân hình tan vào hư không, giống như thuận đi vậy, chốc lát đã xuất hiện trước đình viện kia, vừa mở cửa căn phòng của mẫu thân và muội muội thì trước mặt tối sầm, đoạn kí ức kia đã hết.

- Chẳng lẽ phụ thân và mẫu thân là tu tiên giả cường đại, hơn nữa lúc trước nơi ta sống chẳng lẽ là Tiên Giới? Kí ức đứt đoạn thế này thật khó giải thích.

Dương Tuấn rơi xuống đất sau đó ngồi một chỗ trầm tư suy nghĩ, cuối cùng vứt suy nghĩ sang một bên, đi tìm Sinh Long, nhưng phát hiện có hai người đang cứng đờ thất thần nhìn hắn, chính là Sinh Long và Tuyết Y.

- Ồ, đúng là may mắn mà, không ngờ không cần tìm cũng gặp được.

Dương Tuấn cười gian tà, từ nhẫn trữ vật trên tay lấy ra Lâm gia lệnh bài, vung vẩy trong không khí.

Tuyết Y trong lòng tức giận, nếu là lúc trước nàng sẽ ngay lập tức xông lên, đánh Dương Tuấn một trận sau đó cướp lấy lệnh bài, nhưng bây giờ nàng chỉ có thể tức giận mà không thể làm gì khác, khuôn mặt bất chợt hơi đỏ lên vì tức giận.

- Đây là muội muội của ngươi sao? Hắc hắc, đến diện kiến phu quân nào.

Dương Tuấn cười tiện tiện, ngoắc ngón tay về phía Tuyết Y, bày một bộ dâm tà đáng đáp.

- Hít hà, Tuyết, Tuyết Y diện, diện kiến phu ----- quân....

Tuyết Y tức giận hít vào một hơi, sau đó nghiêng răng nghiêng lợi gần từng chữ một, nàng lo lắng nếu không gọi hắn như vậy thì không biết tên điên này có làm hại đến ca ca nàng và gia tộc hay không?

- Haha, tốt tốt tốt, hai ngày nữa ta lại đến Thương Hồ Môn, rước nương tử.... Ta có chuyện đi trước.

Dương Tuấn nói xong thì biến mất như chưa từng xuất hiện, để lại Tuyết Y rung mình một đợt còn Sinh Long vẫn ngẩn ngơ như cũ, Dương Tuấn vô cùng nghiêm túc trở về khách lâu, bởi vì vừa nãy hắn cảm giác được khí tức của Ngọc Lan, tuy chỉ chợt qua nhưng Dương Tuấn cảm thấy rất rõ ràng.

Bất chợt một suy nghĩ trong đầu Dương Tuấn khiến hắn phải dừng lại, phiếu phù giữa không trung...

Nếu gặp lại Ngọc Lan, sau đó nàng biết hắn có cả một hậu cung, liệu nàng có tiếp tục yêu hắn nữa không? Nữ nhân luôn ích kỉ khi đó là nam nhân của nàng ta, muốn hắn chỉ là của nàng.

Nhưng lần nữa khiến Dương Tuấn trái tim thất lại, hắn cảm thấy, tình yêu của hắn đối với Ngọc Lan hiện tại có chút -----

.....

.....Mỏng manh.....

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38

Thùy Tiên vương thành....

Dương Tuấn thơ thẩn đi dạo trong một con phố lớn, hắn đang chìm đắm trong suy nghĩ, không phát hiện Nhi Tâm đang bám theo, không phải là nàng

muốn ám sát hắn, mà là đơn giản là theo dõi mà thôi, sau khi chứng kiến một người đánh cả Thương Hồ Môn kia thì nàng một chút sát ý cũng không có, nhiệm vụ của nàng là theo dõi hắn, đợi sát thủ cấp cao hơn đến giết Dương Tuấn.

- Chẳng lẽ là ta quá hoa tâm, khiến trái tim này phải chia năm xẻ bảy, ta tự hỏi, ta có còn yêu Ngọc Lan nhiều như trước không?

Dương Tuấn vừa bước đi vừa tự hỏi trong lòng, cuối cùng thở dài bước vào một tửu lâu.

- Khà, tửu bất túy nhân nhân tự túy, ái bất si nhân nhân tự si.

Dương Tuấn vừa uống một ngụm rượu từ vò lớn vừa ngâm câu thơ ở tiền kiếp, nghĩa của nó là rượu không làm người say, chỉ có người tự say, cũng như tình yêu, nó không làm si mê con người mà chính người đắm chìm trong si mê, đề rồi vẫn vương, tư tưởng hay đang rối bời như Dương Tuấn bây giờ.

- Nè, người nghe nói gì chưa, Khương gia mở kén rể cho Khương tiểu thư rồi đó.

- Ô, Khương Lệ Từ Khương tiểu thư sao?

- Đúng đúng, ta nghe nói mấy hôm trước Thương Hồ Môn bị đánh vào, tổn thương hơn nửa, Khương gia nhân cơ hội liên kết với thế lực lớn, lật đổ Thương Hồ Môn, chiếm quyền quản lý cả vương thành này.

- Ai gu, dã tâm thật lớn à.

.....

Dương Tuấn dừng lại việc uống rượu điên cuồng, ngồi một bên lắng nghe, bất giác hệ thống thông báo vang lên.

Keng, phát hiện danh tính Ma Tướng...

- Ma Tướng? Là cái kia tiểu thư sao?

Keng, hệ thống không rảnh giải thích, kí chủ tự tìm hiểu.

- Hừ, ta tự đi....

Dương Tuấn buồn bực, sau đó hướng Khương gia mà đi, nơi đó cũng không xa, chỉ đi một lát là đến, nơi đó có một hàng dài người đang đứng, hầu như đều là thiếu niên anh tuấn, còn lại là một ít trung niên nam tử.

Phía trước có một cái bàn, treo bảng hiệu một dòng Khương Gia Kén Rể thật lớn, ngồi ở đó là một tên gia nhân mặt mày hèn mọn, cầm bút viết nghệch ngoạc mấy dòng chữ.

- Hừ, ta chẳng cần xếp hàng ở đây làm gì, trực tiếp xông vào là được.

Dương Tuấn trong lòng bực bội nên càng thêm cuồng nộ, có xúc động muốn trực tiếp đánh vào, lôi ra cái kia Ma Tướng, ngay lập tức làm thịt nàng.

Keng, phát động nhiệm vụ mới.

[Đường Hoàng Nam Nhân]

Mô tả: Làm nam nhân nên có chút đường hoàng, không thể cứ xúc động một cái là đánh vào nhà người ta.

Yêu cầu: Tham gia kén rể Khương gia, chiến thắng ẵm về "giải thưởng".

Thành công: Hậu Cung thêm người mới.

Thất bại: Bản hệ thống xin kí chủ người cái tiểu căn.

.....

Dương Tuấn xúc động bị hệ thống dội một gáo nước lạnh thì tắt ngay, vẻ mặt điềm đạm sửa lại y phục, lặng lẽ xếp hàng như bao người khác, trong lòng thì có xúc động muốn đảo mộ tổ hệ thống lên, nếu có.

- Ô ô, là Khương tiểu thư....

- Ai da, thật đúng là một trong tứ đại mỹ nhân của vương thành chúng ta.

Một bóng người xinh đẹp lặng lẽ bước ra, trên khuôn mặt tuyệt mỹ là nỗi buồn thu hút người khác, mái tóc xoã dài, đôi mắt long lanh như có nước, đôi môi như cánh hoa anh đào khẽ mở, vận bạch y trên người làm nàng toả ra khí chất băng thanh ngọc khiết, khiến người ta khó lòng mà chà đạp nàng được.

- Hãy dè, nhanh lên à, ta không có nhiều thời gian đâu....

Dương Tuấn đẩy người thanh niên phía trước, không ngờ người thiếu niên này bị lực lượng từ Dương Tuấn xô tới, ngã lên người phía trước, sau đó lại tiếp tục như đang chơi domino vậy, bởi vì tất cả không có phòng bị mà chỉ tập trung phía trước, nên mới có tình cảnh như vậy.

- Aaa, là tên điên nào xô ta? Là nguoi, chết.

Tên thiếu niên lúc này giận dữ quay lại quát lớn, nhìn Dương Tuấn đứng phía sau mình mà mắt toé ra lửa, đâm ra một quyền, tốc độ nhanh vô cùng nhưng lại vô cùng chậm chạp với Dương Tuấn.

- Hừ.....

Dương Tuấn hừ lạnh, nhẹ nhàng thu chân lại, vung một cước vào hông hắn, cả người tên kia cong lại hình chữ C, theo lực lượng bay ra xa xa, ghim chặt vào mặt đất phía xa, không chết cũng còn nửa cái mạng.

- Nhanh lên à, ta muốn đăng kí đây....

Dương Tuấn hét lớn, đâm người xếp hàng phía trước sợ hãi né ra hai bên, bọn họ tu vi không bằng một chút tên thiếu niên kia, hắn là thiếu gia của Võ gia, tên Võ Công Cái Thế, không ngờ bị người khác một cước nhẹ nhàng đá bay, thật là đáng sợ.

- Người kia thật hung hãn, chúng ta đi theo tiểu thư....

Nữ tỷ bên cạnh Lệ Từ khẽ nói, Lệ Từ cũng lắc đầu rồi đi, nhưng bất chợt nàng quay lại nhìn Dương Tuấn một cái, trong mắt có sự hoang mang và nghi hoặc kì lạ.

.....

Dương Tuấn sau khi đăng ký xong thì vênh vào rồi đi, để lại ánh mắt căm tức nhìn về phía hắn, bất ngờ âm thanh của hệ thống vang lên trong đầu hắn.

Keng, kí chủ nhân phẩm.... rất tốt a....

- Lại phải nói sao? Haha.....

Dương Tuấn giữa phở cười lớn, giống như tên điên vừa đi vừa ngửa mặt cuồng khiêu, bắt gác lại về trước khách lâu.

- Cái, ta về khách lâu rồi....

Dương Tuấn mồ hôi chảy ào ạt sau lưng, lần đầu trong kiếp này hắn biết sợ, cảm giác trước mặt khách lâu này là Quý Môn Quan, hơn nữa còn có một vị Diêm Hậu đang mài sẵn đao làm thịt hắn ở bên trong, càng nghĩ càng thấy sợ.

- Ừc, trước hết đi vào tìm nàng đã, nếu muốn nàng có thể chém giết tùy ý, ta quyết không sợ.

Dương Tuấn nuốt một ngụm nước bọt, về mặt kiên định bước vào khách lâu, bất ngờ kí ức khi hắn còn sống ở kiếp trước hiện lại trong đầu hắn, lúc đó là khi hắn và Ngọc Lan học cùng lớp.

..... Đang tải video.....

Cảnh báo:

Kí ức này có kẻ nhớ người quên, nên đừng vội phán xét.

.....

Ở đây thay Dương Tuấn thành Tuấn Huy vì là kiếp trước nhé.

Lớp 2A - 3.....

- Huy, sao cậu cứ thích ngủ trong lớp như vậy?

Một nữ sinh cầm trên tay quyển sách vở mạnh xuống đầu một nam sinh nằm ngủ trên bàn, khoé miệng có chút dãi chảy xuống, đó chính là Tuấn Huy hay Dương Tuấn bây giờ.

- A, Ngọc Lan, là mình hôm qua đi làm thêm thôi mà.

Tuấn Huy ôm đầu ngồi bật dậy, khuôn mặt đau khổ nhìn nữ sinh trước mặt, không ai khác là Ngọc Lan.

- Làm thêm? Ngày nào cũng làm thêm đến tối hay sao? Công việc "tốn sức" ấy đó hả?

Ngọc Lan không chút thương xót đập thêm một đập nữa lên đầu Tuấn Huy, sau đó hai tay khoanh trước ngực, vẻ mặt bức bối

- Híc, không có à, là do trong nhà chỉ có hai anh em mình, nên tớ phải làm thêm để lo cho em gái thôi mà.

Tuấn Huy dùng vẻ mặt chân thành nhìn Ngọc Lan, tay xoa xoa đầu mấy cái, trong lòng thầm nghĩ liệu có bị lồm vào không?

- Được, vậy ngày hôm nay tớ sẽ đi làm thêm cùng cậu.

- Hà? Cậu định làm chung với tớ sao?

- Ý kiến gì không?

Ngọc Lan vẻ mặt đáng sợ nâng lên quyển sách trong tay, Tuấn Huy ngay lập tức lắc đầu như cối xay, nhưng trong lòng rất muốn gật đầu một cái.

Từ đó, hấn và Ngọc Lan luôn ở cạnh nhau, đi học, làm thêm rồi đến ngủ gật trong lớp, đứng phạt chung, dần dần hấn phát hiện tình cảm của hấn đối với Ngọc Lan còn hơn cả tình bạn, rồi cái ngày định mệnh đó cũng tới.

- Huy, làm bạn trai mình nhé?

Trong công viên, Ngọc Lan nắm tay Tuấn Huy, thốt lên một câu ngượng ngùng, còn Tuấn Huy thì cứng đờ như tượng đá, không biết làm thế nào.

- Không được sao?

Ngọc Lan vẻ mặt khẩn thiết nhìn hấn, nhưng thực chất lực đạo nơi bàn tay đang siết chặt bàn tay của Tuấn Huy, hấn đành gật đầu như gà mổ thóc, không thể khác à.

- Hi, cảm ơn anh....

Ngọc Lan tươi cười nói, nụ cười như chiếu sáng cả không gian đang sập tối, sau đó nàng nhón chân hôn lên má Tuấn Huy một cái, vui vẻ kéo tay hấn đi.

.....

Tối hôm đó, khi cả hai đi dạo trên phố vắng, một đám thanh niên khoảng 5, 6 người chặn trước mặt Tuấn Huy và Ngọc Lan, vẻ mặt tà dâm nhìn Ngọc Lan cười man rợ.

- Hé hé, mỹ nữ, đi chơi với bọn ca được không?

- Đứng đứng, đi với bọn ca nhé.

- Tránh ra, nếu chưa muốn chết....

Ngọc Lan hất đi bàn tay dơ bẩn của tên kia, kéo tay Tuấn Huy rồi đi.

- Moá, bắt tội nó lại cho tao....

Tên to con nhất hét lên, Tuấn Huy bị bắt lại, sau đó là cảnh tượng hấn không muốn thấy lần thứ hai.

.....

Máu -----

Ngọc Lan một mình cầm team, thân hình uyển chuyển né tránh bọn thanh niên đánh nàng, nắm đấm như sắt thép đâm vào mặt bọn chúng khiến cả khuôn mặt bị lồm vào, răng khể bay, máu nhè nhẹ chảy xuống, cả bọn gục xuống.

Tên thanh niên còn lại đang giữ Tuấn Huy cũng sợ hãi bỏ chạy khi Ngọc Lan xoay người lại nhìn hấn, giống như Quỷ Dạ Xoa nhìn vào, hấn ngã người về sau mà lùi dần từng chút.

Bất ngờ hấn đụng phải chân một người, không, là một nhóm người, trên người đủ loại hình xăm, vẻ mặt bặm trợn, trên tay đều có hàng móng.

- Dám đùa giỡn cô chủ, chết mịa mày đi....

Một người cầm báng súng đập vào đầu tên kia một cái, hấn ngay lập tức ngất xỉu, sau khi Tuấn Huy và Ngọc Lan cùng nhóm người kia rời đi, có mấy chiếc xe cứu thương chạy đến, hốt bọn kia đến bệnh viện.

Sau khi được giải thích, Tuấn Huy mặt trắng bệch khi biết Ngọc Lan có một người cha là Gangster khét tiếng ở nước ngoài, nàng được hơn 100 thuộc hạ của ông ấy luôn luôn bảo vệ, dĩ nhiên khi là con gái của một ông trùm, Ngọc Lan sẽ không bình thường rồi, nàng lúc 8 tuổi đã học hết tinh hoa võ thuật trong nước, 10 tuổi đã đi khắp thế giới tìm hiểu từng môn võ một, cuối cùng tạo ra môn võ của riêng nàng, được biết đến danh hiệu Thiết Cơ Thân Thuật, vô cùng đáng sợ.

..... Hết video.....

Dương Tuấn trở về với thực tại, không khỏi rung mình một cái, quả thật đáng sợ mà, nhưng từ lúc đó Dương Tuấn trong lòng có một ý nghĩ, hẳn phải mạnh lên để có thể bảo vệ Ngọc Lan, nhưng cuối cùng vẫn không thể, hẳn nào biết người nữ nhân kia là một tu tiên giả cường đại, giết đi 100 thường dân có là gì? Ngọc Lan lúc ấy chắc cũng bị phong bế nên mới bị tra tấn mà chết, đáng hận.

Sự thù hận trong lòng bất chợt trỗi dậy, Dương Tuấn bước vào phòng mình, lấy lúc trước gọi sẵn những vò rượu ra uống, để say, để thù hận này ở trong lòng tạm thời ngủ say.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Kí Ức (2)

Ngày hôm sau, ánh bình minh lặn nửa chiếu rọi khắp tu tiên giới...

Dương Tuấn từ trong đông vò rượu lờ mờ cồm cồm dậy, vươn vai một cái, lấy ra y phục mới, Dương Tuấn đến hồ nước trong khách lâu để tẩy rửa, nơi đây là nơi khách trọ dùng để tắm rửa.

Phía sau khách lâu là một núi lớn, dưới chân nó có một rừng trúc xanh tươi, bên trong là một cái hồ khá lớn, hơn nữa còn là nước nóng, nên Dương Tuấn mới đến nơi đây, vừa đến rừng trúc gần hồ nước, Dương Tuấn nghe thấy tiếng quấy nước kì lạ.

Phía xa trong hồ nước, một bóng người nữ uyển chuyển bơi qua bơi lại trong hồ, tại sao biết đó là nữ nhân? Tất nhiên là do tên này tiền thị ngực rồi, nhưng đặc biệt là nàng ta nửa người dưới không phải đôi chân dài thướt tha của một mỹ nữ, mà là một cái đuôi dài quấy lên từng gợn sóng dưới hồ.

- Này trời ơi, là mỹ nhân ngư à?

Dương Tuấn than trời một tiếng, lặng lẽ tiến đến gần hồ nước, bởi vì hồ nước nóng nên luôn có làn khói mờ ảo bên trên, khiến Dương Tuấn không nhìn rõ được, Tầm Huyết Nhân cho dù có thể nhìn xuyên qua mọi thứ nhưng chỉ có thể thấy máu, không đẹp đâu.

- Ức, không phải tại ta à Ngọc Lan, thế giới này quá câu dẫn người rồi....

Dương Tuấn nuốt nước bọt, cảm giác cổ họng khô khốc, bước chân nhẹ nhàng từng bước đến lại gần hồ nước.

- Phu quân, chàng có thể đưa ta ra ngoài không?

- Hì.....

Bỗng nhiên giọng nói của Mộc Khuê vang lên trong đầu Dương Tuấn, khiến hắn giật mình hí lên một tiếng, tất nhiên người mỹ nữ dưới hồ sẽ nghe thấy rồi.

- Thủy Y Ngư Giác.....

Nước dưới hồ cuộn cuộn, hoá thành từng mảng giáp trên người vị mỹ nhân ngư, trên đầu dài ra một cái sừng nhọn, khí tức Hư Linh lan ra khắp nơi, trên tay nàng còn xuất hiện một cái quyền trượng hoàng kim.

- Không xong, bị phát hiện....

Dương Tuấn mồ hôi như hạt đậu rơi xuống từ trán, trong lòng thầm nói Mộc Khuê thật không đúng lúc, cuối cùng câu thông với nàng bảo một thời gian sẽ đưa nàng ra.

Ừng ục..... Uyển.....

Nước dưới hồ sôi lên ừng ục, sau đó như có lực lượng thần bí kéo lên, rơi xuống xung quanh rừng trúc, nước nóng lại bốc lên sương lam, ngay lập tức hoá thành băng phong, phong toả cả rừng trúc, nội bất xuất ngoại bất nhập.

- Là kẻ nào? Dám nhìn lên ta.

Vị mỹ nữ kia bước lên bờ, rõ ràng cái đuôi kia đã hoá thành đôi chân dài thướt tha, làn da trắng nõn bóng láng, rất là mê người, từng ngón chân như trân châu ngọc ngà xếp ngay thẳng, khiến người ta muốn nâng niu, nguyện dùng thân mình cho nàng bước lên để đôi bàn chân ấy không bị vấy bẩn.

Keng.....

Linh Nhân: Mỹ Lan. Tuổi: 17.

Tu vi: Hư Linh tầng 4.

Mô tả: Là mỹ nhân ngư cường đại trong hồ Tam Nguyệt, Ngọc Lan chuyển kiếp.

.....

Dương Tuấn dò xét thông tin của vị mỹ nữ kia thì hai tay run rẩy, vừa vui mừng vừa sợ hãi, lão thiên, ngơ ngác đặt từ số của ta sao đến sớm như vậy chứ, ta chưa muốn à.....

- Là ngơ ngác, Thủy Xuyên.....

Ngọc Lan bất ngờ phát hiện Dương Tuấn đang lén lút rời đi, lập tức thi triển pháp quyết, nước trong hồ hoá thành vô số mũi lao sắc bén, dùng tốc độ sét đánh không kịp bưng tai lao về phía Dương Tuấn.

- Khoan đã, Ngọc Lan, là ta Tuấn Huy đây....

Dương Tuấn dùng Tuyệt Sát Bổng đập vỡ những mũi lao này, miệng vừa hét lớn lên, Ngọc Lan nghe thấy được cũng dừng tay lại, chăm chú nhìn về người nam nhân kia, khuôn mặt giống như đúc Tuấn Huy của nàng kiếp trước.

- Nếu ngơ ngác thật sự là chàng, vậy hãy nói xem từ lúc chúng ta học chung thì ta đã đánh chàng bao nhiêu lần?

Ngọc Lan chăm chú nhìn Dương Tuấn hỏi.

- 3 ngàn 2 trăm lẻ 6 lần....

Dương Tuấn trầm miệng một lời nói ra, hẳn nhớ rất rõ mỗi lần Ngọc Lan đánh hắn thì hắn luôn đánh một dấu vào số tay, cuối cùng hơn 3 năm, đã có nhiều đó lần đánh.

- A, chuyện đó ta không có nhớ rõ, để ta hỏi câu khác.

Ngọc Lan ngẫm nghĩ một chút sau đó nói ra, về mặt lần nữa trầm tư như nhớ lại điều gì đó, Dương Tuấn thì một mặt mơ hồ, rõ ràng không nhớ còn hỏi ta làm gì.

- Đúng rồi, lần đầu chúng ta hẹn hò, có chuyện gì xảy ra?

Ngọc Lan phân vân hồi lâu cuối cùng quay sang hỏi Dương Tuấn.

Rùng mình -----

Dương Tuấn nhớ lại đoạn ký ức đó không khỏi lạnh sống lưng một cái, cuối cùng thành thật kể lại tất cả, Ngọc Lan trên khuôn mặt xinh đẹp nét vui mừng càng ngày càng nồng đậm, cuối cùng chạy đến nhào vào lòng Dương Tuấn, nước mắt như mưa rơi xuống.

Dương Tuấn không khỏi xoa đầu Ngọc Lan an ủi nàng một cái, nếu nói nỗi sợ hãi lớn nhất của một nam nhân là tử vong và "lương diệt" thì Dương Tuấn lại là sợ nước mắt của nữ nhân hắn.

- Ài, Ngọc Lan à, đừng khóc nữa, chuyện cũng đã qua rồi, đừng thương tiếc nữa.

Dương Tuấn đành thở dài vỗ vỗ bờ vai của Ngọc Lan, bờ vai nhỏ run lên nhẹ nhàng vì nức, nàng quệt đi nước mắt trên mi, đầu tựa vào lòng ngực Dương Tuấn, cảm thụ làn hơi ấm và tiếng tim đập của hắn, nó hùng hăng, khiến nàng muốn bắt nó vào tay, muốn giữ nó làm của riêng.

- Haiz, Ngọc Lan, ta có chuyện muốn nói với nàng, nhưng nàng phải hiểu cho ta.

Rốt cuộc Dương Tuấn lấy hết can đảm, ôm lấy Ngọc Lan, nói.

- Ân, chàng có việc gì muốn nói sao?

Ngọc Lan bị Dương Tuấn ôm vào thì thẹn thùng, mặt đỏ tới mang tai yếu đuối nói ra.

- Ừm, chả qua là trước khi gặp nàng, ta, ta.....

Dương Tuấn bắt đầu đáp ứng, trong lòng muốn hét lên là ta có cả hậu cung đây này.

- Chàng làm sao?

- Ta, ta, ta có rất nhiều nữ nhân khác....

Dương Tuấn ôm chặt lấy Ngọc Lan, thốt ra hết cả nỗi lòng, còn Ngọc Lan trái tim như thất lại, trong lòng có chút xót đau, nàng nắm chặt vòng tay của Dương Tuấn, tách ra, một phiến phiến lên mặt Dương Tuấn.

Chát -----

Một tiếng vang chan chát của da thịt lên da thịt vang lên, trên khuôn mặt Dương Tuấn có một vết đỏ hình dạng bàn tay, nhưng trước sự ngỡ ngàng, làn môi hoa đào của Ngọc Lan đặt lên môi Dương Tuấn, cả hai ôm nhau trao hết tình yêu vào nụ hôn nồng cháy.

- Hức, cho dù là vậy, ta vẫn yêu chàng, chỉ cần chàng quan tâm đến ta, yêu thương ta dù chỉ một chút, ta cũng mãn nguyện.

Ngọc Lan thoát ra nụ hôn kia, trên khoé mắt là từng giọt lệ rơi xuống, rơi trên lòng ngực Dương Tuấn, nó vô hại, nhưng khiến trái tim Dương Tuấn quặn đau.

- Cho dù trái tim này của ta có bị chia năm xẻ bảy, thì luôn có hình bóng của nàng ở trong đó.

Dương Tuấn vươn tay ôm Ngọc Lan vào lòng, cả hai lại trao nhau nụ hôn nồng cháy, nhưng lần này là yêu thương nồng nàn bên trong, bàn tay Dương Tuấn không chịu ngồi yên đặt lên kiều đồn nảy nở của Ngọc Lan, cảm thụ sự đàn hồi và co giãn của nó, cự vật nóng hổi chỉ thiên, cọ lên lớp thủy y bên ngoài mặt động.

- A, um, uh.....

Cảm giác được thứ không lồ nóng hổi đang cọ vào nơi đó, lưỡi Ngọc Lan bị Dương Tuấn quấn lấy mút lấy mút dề, khiến nàng chỉ biết ứ ớ những từ ngữ dâm dục, thủy y trên người nàng từ từ giải khai, lộ ra cơ thể nóng bỏng, nhũ phong tròn lũng ngạo nhân, làn da trắng nõn bóng loáng, làn eo thon, đôi chân mê người và cái kia mặt động sạch sẽ không một ngọn cỏ đang âm ỉ mặt dịch ra ngoài.

Bàn tay Dương Tuấn tình quái bắt lấy cặp nhũ phong kia, lưng Ngọc Lan tựa vào ngực hắn, cự vật chen vào giữa đôi chân mê người ấy, Ngọc Lan dùng bàn tay ngọc ngà của nàng vuốt ve nó, làm nó run lên nhẹ nhẹ, không những vậy mà nó còn trở nên bành trướng hơn.

- Cái thứ này còn to hơn kiếp trước à.

Ngọc Lan tình nghịch búng ngón tay lên đầu cự vật một cái, cự vật run bắn bật, bàn tay thô to của Dương Tuấn véo lên nhũ hoa của Ngọc Lan một cái, cắn nhẹ lên dải tai nàng cảnh báo đừng nghịch nữa.

- Hi hi, bên dưới ta vẫn chưa có ướt, chàng giúp ta được không?

Ngọc Lan xoay đầu lại, miệng thở ra làn hương, khiến Dương Tuấn phải ngay lập tức nghe theo, ngón tay lần mò xuống mặt động, hai cánh môi hơi ướt bị Dương Tuấn vạch ra, hai ngón tay ma quái chui vào trong, chọc phá từng thớ thịt mềm mại bên trong.

- Ừm, ah, chỗ đó, đúng rồi, ah, ah....

Ngọc Lan hai tay tự xoa ngực, cảm thụ ngón tay của Dương Tuấn đang ở trong mặt đạo quây phá, khuôn mặt đã đỏ gò thêm đỏ, bất ngờ mặt đạo co bóp, thân thể Ngọc Lan run lên bắn bật, mặt dịch từ bên trong tuôn ra ào ạt.

Không để lãng phí, Dương Tuấn đưa miệng đến gần mặt động, từng ngậm từng ngậm nuốt lấy mặt dịch thơm ngọt của Ngọc Lan, hơn nữa còn dùng lưỡi quét qua một vòng bên trong.

- Đến món chính thôi....

Dương Tuấn bế Ngọc Lan xuống hồ, đôi chân ngọc biến thành đuôi cá với vảy trắng tinh khiết, nhưng Dương Tuấn tên này rất ăn tạp, không hề quan tâm tiêu tiết này, bởi vì ngay vị trí dưới rốn Ngọc Lan ba tác vẫn có mặt động, nhưng có một lớp vảy mờ che lên, Ngọc Lan gỡ bỏ nó ra, hai cánh môi hồng nhò mấp mô, bên trong rỉ rả chút mặt dịch ướt át, Dương Tuấn đặt cự vật lên đó, còn Ngọc Lan tựa vào bờ hồ, đuôi thả lỏng, còn Dương Tuấn dùng pháp lực để không bị chìm xuống, cự vật nhẹ nhàng chui vào trong, chạm đến biên giới của nữ phụ và nữ tử, thì dùng sức xông phá, chạm đến nơi tận cùng mặt đạo, nồng rộng mặt đạo chật hẹp của Ngọc Lan.

- A, uh, đau, đau quá.....

Ngọc Lan bị Dương Tuấn bế lên, đầu gục lên vai hắn, hai dòng lệ châu lăn xuống má, bên dưới mặt đạo tí tách máu tươi, rơi xuống nhuộm lên mặt nước bên dưới.

- Nếu đau quá ta có thể dừng lại mà....

- Không, thiếp không còn đau nữa, chàng di chuyển được rồi.

- Được, vậy ta đến đây...

Dương Tuấn hông di chuyển, cự vật bắt động lại di chuyển, mải lên mặt đạo ngà ngọc, chạm đến cửa hoa động đóng chặt, tiếng ộp ộp do mặt dịch ướt át trên mặt đạo bóp chặt lấy cự vật đang di chuyển, khoái cảm dâng trào trong cả hai, cự vật bành trướng bên trong mặt đạo, tinh hoa cùng mặt dịch

đồng loạt xuất ra.

- Ah~

Ngọc Lan chìm đắm trong khoái lạc, cái đuôi biến thành đôi chân dài miên man, Dương Tuấn không ngừng lại mà tiếp tục đẩy hông, cự vật dù đã xuất ra nhưng vẫn cứng rắn, tiếp tục đâm vào mật đạo điên cuồng, hoa động hé mở thì cự vật ngay lập tức xông vào, hung hăng đung lên thành tử cung.

- Ah, ah, uh, sao chàng còn cứng như vậy? Ah~

Ngọc Lan bị Dương Tuấn nhắc lên, cự vật xông từ dưới lên, cảm giác càng đâm sâu hơn nữa, Ngọc Lan chỉ biết xoa bóp hai nhũ phong đầy đặn của mình, nằng bị Dương Tuấn làm cho xuất ra lần nữa.

- Hehe, ta phải phục thù nàng lúc trước đánh ta, nhận lấy này....

Dương Tuấn cười thâm tà, hông nhấp mạnh một cái, cự vật đầu bên trong hoa động bành trướng, tinh hoa đặc sệt phun thẳng vào trong, bom đầy áp hoa động tròn lỉnh.

- Ah~ Sướng quá~

Ngọc Lan dựa đầu nằng vào lồng ngực Dương Tuấn, khuôn mặt đỏ hồng đầy thỏa mãn, bất ngờ Dương Tuấn hôn lên môi nằng một cái, cự vật mềm nhũn lại lập tức cương cứng, lại điên cuồng khuấy động bên trong.

Keng, nghề nghiệp tiến cấp Dâm Vương, phát ra Vương Khí, sở hữu Long Uy.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40: Âm Mưu Trong Đại Âm Mưu?

Khurong gia.....

Ngày hôm sau, Dương Tuấn sức cùng lực kiệt uể oải đi đến Khurong gia, hôm nay là ngày bắt đầu vòng loại những kẻ vô dụng đầu tiên, nghe nói có hơn ngàn người tham gia, nhưng nhìn quanh có vẻ khoảng 4, 5 trăm người mà thôi.

Trong quảng sân rộng của Khurong gia đầy áp người, nam tử anh tuấn trong tay kiếm, quạt, tiêu, cười cười nói nói, trung niên nhân hiền ngang, đứng mảnh thì vỗ vai nhau vang lên chan chất, duy chỉ có Dương Tuấn ngồi một góc bĩ ối gầy mõi.

- Tiến cấp Dâm Vương rồi thì cũng không khác mấy, ngoài khí tức vương giả cùng Long Uy ra thì không còn gì khác.

Dương Tuấn lẩm bẩm, cái nghề nghiệp này bị hệ thống cắt xén bớt đi không giống lúc Dương Tuấn tự làm nhưng cũng tạm chấp nhận được, còn về Long Uy, đơn giản chỉ là công kích tinh thần, chỉ cần kẻ địch tinh thần yếu hơn thì nhẹ thổ huyết ngất xỉu, nặng thì bạo đầu bạo thể tử vong, rất chi là giản đơn.

Nói về tinh thần lực thì ở Chu Linh đại lục này không một ai có thể bằng Dương Tuấn cả, huyết mạch Thiên Linh Nhân ban đầu đã có tinh thần lực cao hơn cả Dung Đan Sư cử phẩm, huống chi chỉ cần thôn phệ tinh thần lực từ linh hồn kẻ bị giết có thể gia tăng tinh thần lực, thì còn ai dám so với hắn.

Nhân tiện lại nói, sau khi tiến cấp Dâm Vương, ba trang bị lúc trước là Dâm Kiếm, Dâm Y và Dâm Giả Diện đã trở thành Dâm Vương Nhẫn, Dâm Vương Hắc Y, Dâm Vương Áo Diện.

Mà những thứ ấy cũng không thay đổi công năng bên trong, cho nên cũng chẳng quan trọng, Dương Tuấn đành cho qua.

.....

Cong..... Cong.....

Bỗng nhiên tiếp kim loại va đập vào nhau vang lên, thu hút sự chú ý của tất cả những người ở đây, nhìn về phía trước là một đài cao, bên trên có một vị trung niên nhân mặc dù có tuổi nhưng nét anh tuấn phong độ trên khuôn mặt vẫn còn, ông ta trầm giọng, âm thanh thông qua tinh thần lực vang vọng trong đầu từng người.

- Vòng thi thứ nhất chính là thu nạp Tâm Đan của Ma Thú để tính điểm, vòng này chỉ có 50 người được vào trong, việc phân chia điểm như sau.

Trong đầu Dương Tuấn và những người ở đây xuất hiện, trên đó có từng dòng chữ là:

• Tâm Đan:

Nhất phẩm: 1 điểm. Nhị phẩm: 10 điểm.

Tam phẩm: 50 điểm. Tứ phẩm: 100 điểm.

Ngũ phẩm: 1000 điểm. Lục phẩm: 5000 điểm.

Thất phẩm: 1 vạn điểm. Bát phẩm: 2 vạn điểm.

Cửu phẩm: 5 vạn điểm. Thập phẩm: 10 vạn điểm.

• Linh Điện:

Nhất phẩm: 1000 điểm. Nhị phẩm: 1 vạn điểm.

Tam phẩm: 5 vạn điểm. Tứ phẩm: 10 vạn điểm.

Ngũ phẩm: 20 vạn điểm. Lục phẩm: 50 vạn điểm.

Thất phẩm: 100 vạn điểm. Bát phẩm: 500 vạn.

Cửu phẩm: 1500 vạn điểm. Thập phẩm: 5000 vạn điểm.

.....

Sau khi đọc xong thì tờ giấy kia cũng biến mất, Dương Tuấn trong lòng thầm khen ngợi Khương gia đúng là có dã tâm lớn, mượn việc kén rể để không công có ngay một Liên Thủ Đoàn không màng sống chết đem về Tâm Đan và Linh Điện cho gia tộc chúng, vừa có thể tìm một ít cường giả sau này có thể liên hợp hoặc phòng trừ.

- Bây giờ ta sẽ đưa mọi người vào không gian hiểm địa của Khương gia, tất cả mau nhắm mắt lại.

Giọng nói của người đàn ông kia lần nữa vang vọng, Dương Tuấn cảm giác đầu hơi choáng một chút, ngoài ra không có gì khác, sau đó bất ngờ khi thấy một phong cảnh rừng rậm núi non hùng vĩ san sát, hân đang đứng trên một ngọn đồi nhỏ, có thể thấy phía xa có vài bóng người.

Nhưng ghé góc hơn là, Ma Thú như thủy triều đang chạy đến từ tứ phương, đen nghìn nghịt, hơn nữa còn có phi cầm Ma Thú cũng bay đen nghịt thương khung, vô cùng đáng sợ, nhưng không có chút uy hiếp nào với Dương Tuấn cả, đôi mắt hắn vô hình có ánh sáng tham lam phát ra, về mặt thềm khát nhìn thú triều kia.

- Nhanh mau chạy đi....

- Khương gia muốn hại người sao?

- Aaaaaa.....

Đám người kia khi thấy thú triều thì sợ hãi la hét bỏ trốn, khóc cha thét mẹ, cuối cùng bị thú triều dẫm đạp, trở thành đồng huyết nhục vương vãi trên mặt đất, vô cùng thảm hại.

- Một lũ ô hợp....

Dương Tuấn hừ một tiếng, lấy ra Tuyệt Sát Bổng, hai cánh tay lực lưỡng xuất hiện hai vòng xích nhỏ, là quy tắc dây chuyền, hơn nữa là màu đỏ của Lực Lượng pháp tắc, bật hết hỏa lực, Tuyệt Sát Bổng bốc lên hỏa diễm, dùng máu tươi Huyết Tế, chiến lực và lực lượng lần nữa tăng vọt, cảm giác một môi ập đến, nhưng nhờ tinh thần lực cường đại mà chống chọi lại được, cự bổng bành trướng, che cả bầu trời, lại thêm một tầng khí tức như có như không bên trên, là Nhất Kích Tất Sát công năng.

- Đây là Hư Linh tầng 1, 2, từ đâu có nhiều như vậy Ma Thú? Mà ta cũng chẳng quan tâm đến. Chết.

Dương Tuấn tự mình nắm bắt, cuối cùng hai cánh tay bành trướng, cơ bắp cuộn cuộn, Lực Lượng pháp tắc gia trì lên, khiến cự bổng đập xuống nhanh và mạnh hơn rất nhiều, thú triều bên dưới cảm nhận uy áp thì sợ hãi, nhưng quá chậm, cự bổng kia đã đập xuống.

Ầm ---- Uỳnh ----

Hai tiếng nổ oanh minh, cát bụi bắn lên tận trời, thú triều cả hàng ngàn con lúc này bây giờ chỉ là huyết triều ủa ra ngoài, huyết nhục trộn lẫn, khu rừng bên dưới trở thành rừng máu, một vài phi cầm Ma Thú cũng bị đánh trúng, hoá thành sương máu dày đặc.

Keng... Keng... Keng... Keng...

Liên tục nhiều âm thanh thông báo vang lên trong đầu Dương Tuấn, khiến hắn đau cả đầu, cuối cùng phải tắt đi, sau khi kiểm tra thì thu đến hơn 15 tỷ sát

điểm cùng 1075 viên Tâm Đan, xem như là tạm đủ, tất nhiên Dương Tuấn hấn sẽ nghiêm túc nộp cho Khương gia, tới đến hấn sẽ thó lại sau.

Dương Tuấn rời đi, tìm chỗ nướng thịt lúc trước Hàn Long bị hấn đập chết ở Thủy Long Đàm, thoả mãn cần nuốt từng miếng lớn, vò rượu lớn bên cạnh bị hấn nốc hết một hơi, từ cửa hàng hệ thống lại mua thêm mười vò, thoải mái uống sạch.

Hấn không biết trên bầu trời kia đang có một đôi mắt vô hình nhìn vào hấn, trong đó có nét kinh sợ vạn phần, đôi mắt đó rất giống của Khương Lệ Từ...

.....

Trong một mật thất ở Khương gia....

Trước khi Dương Tuấn một kích phá tan thú triều....

Người đàn ông lúc này đứng trên đài cao đang ngồi nhìn viên đá pha lê được mài phẳng khá lớn trước mặt, bên trong là hình ảnh đang di chuyển, phong cảnh chính là trong không gian kia, thấy được cả thú triều đông đảo từ xa chạy đến.

- Haha, đúng là một lũ ngu ngốc, làm con tốt thí cũng không biết, nơi đó không phải nơi tốt lành gì đâu, đó là Hung Địa đấy, chỉ cần các ngươi thảo phạt xong bọn Ma Thú ở đó, cái kia kho báu sẽ thuộc về Khương gia chúng ta.... Haha....

Người đàn ông cười lớn, vẻ mặt hèn hạ bi ối, không giống phong thái hiên ngang lúc trước, hấn là Khương Kỳ Khôi, gia chủ Khương gia, lúc này có một bóng người uyển chuyển bước đến, là một nữ phụ trung niên, nhưng vẻ ngoài vẫn còn rất xinh đẹp, vóc người quyến rũ, bước đến ôm đầu Kỳ Khôi vào ngực mình.

- Hìhì, phu quân, chàng đừng có cười như vậy, thật là dâm tà.

Người nữ phụ này chính là phu nhân của Kỳ Khôi, tên Á Diễm, bà chính là thân mẫu của Lệ Từ và chỉ bà biết một bí mật vô cùng lớn, Lệ Từ không phải con ruột của Kỳ Khôi, bà ta bắt đầu nhớ lại ngày đó.

.....

A hèm, đoạn câu chuyện sau có chút NTR, không khuyến nghị đọc nó khi không thích.

.....

Lúc đó Á Diễm và Kỳ Khôi còn trẻ, chỉ vừa yêu nhau, định sau khi lịch luyện sẽ kết duyên. lúc đó cả hai tiến vào không gian kia, vì là một Hung Địa nên rất ít người đến đây lịch luyện, hai người Á Diễm và Kỳ Khôi đến đây vì muốn lịch luyện cũng như tìm chút khoái cảm dã ngoại rồi.

Bất ngờ thay, bọn họ gặp phải một tên Ma Tộc, toàn thân đen sì, cao đến 3 trượng, không nhìn rõ khuôn mặt, tu vi thì vô cùng cao, Á Diễm và Kỳ Khôi vận dụng hết pháp quyết và pháp khí kể cả vật phòng hộ cuối cùng cũng không làm gì được tên Ma Tộc kia.

Ầm ----

Kỳ Khôi bị một kích đánh bay, trên người thương tích có thể nhìn thấy được, cuối cùng ngất đi vì kiệt sức, duy chỉ có Á Diễm còn tỉnh táo, bà bị tên Ma Tộc kia một tay xé nát y phục, cơ thể tươi trẻ xinh đẹp lộ ra, bà khóc thét chói tai, nhưng tên Ma Tộc kia không thương hoa tiếc ngọc dùng khối thịt to như cánh tay người lớn kia đâm vào trong mật đạo, xuyên vào trong hoa động, bụng Á Diễm phình to lên.

Sau một hồi quằn quại đau đớn, Á Diễm chìm đắm trong dục nhục, khuôn mặt dâm đãng vô cùng, cuối cùng không chịu nổi sung sướng mà ngất đi, bà ta không biết khi tên Ma Tộc kia xuất ra thì hoá thành luồng khói đen theo mật động tiến vào trong.

Kỳ Khôi khi tỉnh dậy thì thấy Á Diễm ngồi bên cạnh hấn, bà ta nói với hấn là tên Ma Tộc kia rất yếu, khi này điều khiển Kỳ Khôi "làm" với Á Diễm, sau đó biến mất như chưa từng tồn tại, Kỳ Khôi cũng tin tưởng vì vết thương trên người khi này đã biến mất, y phục thì vẫn như mới, duy chỉ có phía dưới trần như nhộng, có chút ẩm ướt và sưng khoái.

Kỳ Khôi được nhận một tấm bản đồ từ Á Diễm nhặt dưới đất, là một bản đồ kho báu, đi vào 200 dặm hướng Nam có một núi lớn, có một cái Cổng Ma, bên trong là thiên tài địa bảo từ thời Thượng Cổ khiến Kỳ Khôi thèm khát, hấn cưới Á Diễm về để giữ bí mật giữa hai gia tộc, sau đó dẫn người đến đó để lấy kho báu.

Nhưng một đám Ma Thú cường đại từ đâu xuất hiện, gọi ra thú triều ào ạt, càn quét hết thảy, Kỳ Khôi được kẻ còn sống sót báo lại, tâm thần rung động, báu vật trước mắt nhưng không lấy được, vô cùng khó chịu.

Về sau được vài ngày, Á Diễm mang thai và sau đó sinh ra Lệ Từ, Kỳ Khôi vô cùng hạnh phúc khi thấy "con gái" hấn vừa xinh đẹp vừa thông minh, hơn nữa còn là thiên tài trong bất kỳ lĩnh vực, Kỳ Khôi nâng lên đã tâm liên kết với thể lực lớn để thảo phạt thú triều trong không gian kia và khi Lệ Từ trưởng thành, thời điểm kia đã tới. Nhưng không một ai biết, (trừ ta) tên Ma Tộc kia chính là phân thân của một trong Ma Tướng và Lệ Từ chính là Ma Tướng trùng sinh, kị ức tạm phong ấn, ngoài ra, cái kia Cổng Ma là một cái bẫy, còn là bẫy gì? Ta chưa nghĩ ra.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41: Khương Lệ Tử Thức Tỉnh

Trong không gian kia một nhóm người chật vật chạy trốn, phía sau là một dòng thú triều không lớn cũng không nhỏ, nhưng đủ đập nát nhóm người này trong một hơi thở.

Àm.....

Thạch sơn bị đùng vỡ, đá vụn tung bay tứ phía, đập lên một thanh niên xấu số, ngã về trước, dĩ nhiên bị thú triều phía sau dẫm đạp, trở thành đồng huyết nhục dưới đất.

- Mau, trốn vào đây.....

Một người trung niên nam nhân trốn trong một hẻm đá nhỏ gọi nhóm người kia, lập tức cả bọn chạy vào trong, né tránh được thú triều hung hãn, người đàn ông kia dẫn nhóm người vào một hang động dưới chân núi gần đó, thở dài ngồi xuống dựa lưng mình lên tường đá, nhưng trên môi lại có nụ cười tà ác ẩn giấu rất sâu, không một ai phát hiện ra.

- Hà, hà, đa tạ tiền bối giúp đỡ....

Nhóm người kia có 6 người nhưng giờ chỉ còn năm, người thanh niên về ngoài anh tuấn, khôi ngô, trên người có kiếm khí lãng lệ vô hình, tạo cảm giác chèn ép người khác, hần chấp tay trước ngực nói với người đàn ông kia.

- Đúng, đúng, đa tạ tiền bối....

- Đa tạ tiền bối.....

Cả bọn còn lại đồng thanh nói, bọn chúng lúc này như vừa đi một vòng Quỷ Môn Quan trở về, cảm giác sợ hãi tuyệt vọng vẫn còn đó.

- Các ngươi không cần đa tạ, dầu sao thịt muối vẫn là thịt, không nên phí....

Người đàn ông kia lộ ra bản chất thật, trên người sát khí nồng đậm, một luồng uy áp quét qua, 4 tên thanh niên kia gục ngã, duy chỉ có người thanh niên lúc đầu vẫn còn giữ lại chút tỉnh táo, chứng kiến người đàn ông kia, rũ bỏ vẻ ngoài giả đàng phong độ, chỉ còn một tâm anh tuấn tiêu sái thanh niên, hơn nữa trên môi còn treo một nụ cười tiện tiện.

Àm.....

Trong hang động vang ra tiếng va đập dữ dội, đinh đinh đang đang, nhức óc đau tai, cả đại địa rung động mãnh liệt, huyết thủy tí tách chảy ra từ bên trong, hoàn cảnh vô cùng kinh dị.

Keng.....

Nam tử: Trương Lưu Phong. Tuổi: 21.

Tu vi: Hư Linh tầng 1.

Mô tả: Tán tu nhưng nhờ thiên tài bẩm sinh mà đạt đến cảnh giới hôm nay.

.....

Dương Tuấn nhìn người thanh niên trước mặt này ngẫm nghĩ một chuyện, trong kí ức phụ thân hắn có nói đến kẻ thù gì đó, nếu vậy tại sao Dương Tuấn hắn không xây dựng một cái thế lực để tương lai có thể chống lại bọn hắn, sau không thu một vài tên có tu vi cao đây.

Nghĩ đến đây, Dương Tuấn tiến vào cửa hàng hệ thống, suy nghĩ về một loại khế ước ép buộc người khác quy thuận hắn, không ngờ lại có rất nhiều kết quả.

[Khế Ước Phù]: phù lục dùng kí kết khế ước với kẻ có tu vi thấp hơn kí chủ, số lần sử dụng vô hạn, người chịu lệ thuộc tùy theo pháp lực mà phân chia cấp độ, nếu người tạo khế ước pháp lực cao hơn rất nhiều người bị lệ thuộc, đó sẽ là cấp chủ nhân và nô lệ, ngoài ra còn có cấp độ khác.

Giá: 4 tỷ sát điểm

[Nô Dịch Phù]: Nô dịch kẻ khác, có thể nô dịch kẻ có tinh thần lực yếu hơn kí chủ mặc dù tu vi cao hơn, kẻ bị nô dịch luôn tuân lệnh người nô dịch, sử dụng vô hạn.

Giá: 7 tỷ 500 triệu sát điểm

[Khôi Lỗi Phù]: đánh vỡ tinh thần lực trong linh hồn kẻ khác, sau đó dùng Khôi Lỗi Phù này gia trì lên linh hồn chúng một tia tinh thần, để chúng trở thành con rối vô tri. Sử dụng vĩnh viễn.

Hiệu quả phụ: Trở thành ác ma khiến Thiên Phật có thể hạ xuống bất cứ lúc nào.

Giá: 10 tỷ sát điểm

[Dong Nhân Phù]: Ký giao dịch với kẻ khác, khiến kẻ đó tạm thời phục tùng kí chủ, bất cứ lúc nào cũng có thể hủy giao dịch, nhưng người ký giao dịch phải tuân lệnh tuyệt đối người viết giao dịch, sử dụng vô hạn.

Giá: 6 tỷ 800 triệu sát điểm.

Sát điểm hiện tại: 23 tỷ sát điểm.

.....

- Bán cho ta Khôi Lỗi Phù, những kẻ không sợ chết thì tốt hơn, nhưng mà vẫn là mua thêm Khế Ước Phù đã, Khôi Lỗi Phù dùng cho những kẻ đáng chết, Khế Ước Phù nên dùng cho những ai thông minh.

Dương Tuấn nở nụ cười độc ác, kẻ thông minh là kẻ nên sống, kẻ ngu ngốc đối với Dương Tuấn không có chút giá trị.

- Trước tiên để tên này tỉnh dậy....

Dương Tuấn sử dụng tinh thần lực đánh thức Lưu Phong, tên này lập tức tỉnh dậy, sau khi thấy đồng bạn biến mất, chỉ thấy những đồng huyết nhục vương vãi, trong lòng hắn sợ hãi vô cùng, nhưng trên mặt lại không có chút biểu cảm nào, một tán tu sống sót đến bây giờ cũng không phải kẻ dễ sợ hãi.

- Đừng nói nhiều, quy thuận ta hay không quy thuận, ngươi có 5 hơi thở để quyết định.

Dương Tuấn nói một câu khiến Lưu Phong sửng sốt, sau đó thoáng suy nghĩ gì đó, mở miệng nói.

- Quy thuận ngươi thì có lợi ích gì?

- Ta thấy ngươi mặc dù tu vi hiện tại cường đại, nhưng lại trì trệ không tiến, quy thuận ta, ta sẽ giúp ngươi.

- Thật sự?

Lưu Phong nghe được Dương Tuấn nói thì trong lòng rung động, mặc dù bây giờ hắn đã là Hư Linh nhưng đã nửa năm qua lại không có chút tăng tiến, khiến hắn vô cùng lo lắng.

- Ta nếu lừa ngươi thì được gì? Mau ký vào đây.

Dương Tuấn lấy ra một tờ Khế Ước, to cỡ bàn tay người lớn, hoàn toàn là giấy trắng, nhưng thực ra là khế ước phù.

- Ký? Là gì?

- Ngươi cắn đầu ngón tay cái rồi dùng máu ấn lên trên là được. Haiz...

Dương Tuấn thờ dài, Lưu Phong ngay lập tức làm theo, ngón tay đưa vào miệng cắn một cái, máu tươi tí tách nhỏ ra, Lưu Phong dùng ngón tay ấn lên tờ giấy, ngay lập tức tờ giấy biến mất, hoá thành hai luồng sáng, một bay vào đầu Lưu Phong, một dung nhập vào tay trái Dương Tuấn.

- Quỳ xuống....

Dương Tuấn lập tức thử nghiệm, ra lệnh cho Lưu Phong, Lưu Phong mặc dù không muốn nhưng thân thể lại tự động quỳ xuống, Khế Ước Phù có thể điều khiển người ký khế ước nhưng người kia vẫn còn có linh trí, không vô tri như Khôi Lỗi Phù.

- Chuyện ta và ngươi không được nói ra, nếu không ngươi sẽ bạo thể mà chết, loại đan dược này ngươi từ từ phục dụng, sẽ có tác dụng tốt cho ngươi.

Dương Tuấn nói với Lưu Phong, Lưu Phong cảm giác cơ thể bị thứ vô hình gì đó quán quanh, chỉ cần hắn nói ra chuyện hắn với Dương Tuấn thì hắn lập tức chết ngay, nhận lấy 3 viên đan dược kì lạ từ Dương Tuấn, Lưu Phong không biết, đó là Pháp Lực đan, Lưu Phong ngần ngại một lát thì phát hiện Dương Tuấn kia đã biến mất.

.....

..... Nguồn: TruyenYY.com, tác tinhphong chào các đọc giả.....

Dương Tuấn sau khi rời khỏi đó lại tiếp tục đi tìm Ma Thú triều, quét một đợt sát điểm vừa tiêu hao, nhưng kì lạ là hắn chạy đi rất xa nhưng không tìm thấy thú triều nào cả, vô cùng khó hiểu, Dương Tuấn dừng lại giữa không trung thì bỗng.....

Phốc -----

Máu tươi bắn lên cao cao, một lưỡi kiếm sắc lạnh đâm xuyên qua lồng ngực Dương Tuấn, đáng sợ là Dương Tuấn không phát hiện được nguy hiểm sắp tới, người cầm kiếm là một nữ nhân mặc áo đen bó sát, khuôn mặt sắc sảo nhưng Dương Tuấn cũng chẳng quan tâm, hắn quan tâm là song giác trên đầu ả - Ma Giác của Ma Tộc.

Ả Ma Tộc kia đắc thủ xong thì rút kiếm ra, vung ra một chưởng đập lên người Dương Tuấn, bị một chưởng đẩy đi, Dương Tuấn như con diều đứt dây rơi xuống đất, nằm trong một hố sâu hun hút, bụi bay mù mù.

- Nhân tộc yếu đuối, một đòn như vậy cũng không thể đỡ.

Ả Ma Tộc cười man rợ, không hợp về ngoài sắc sảo của ả ta.

- Ta thấy ngươi mới yếu đuối....

Một giọng nói băng lãnh vang lên sau lưng ả ma tộc, Dương Tuấn lãnh đạm vung qua một bóng, đơn giản một bóng mà thôi.

- Không thể nào.....

Hết lên kinh sợ khi thấy bóng kia dùng tốc độ khó tin đập đến mình, ả ta tại chỗ nổ tung, hoá thành sương máu phiêu đảng trong không trung, ả ta chỉ Hư Linh tầng 4, ngang bằng Dương Tuấn vừa mới thăng cấp, nhưng Dương Tuấn là ai? Cùng cấp thì thế nào? Ta đều giết..... Ả, đánh không lại thì ta từ từ mài chết.

Keng, nhận được 3000 vạn sát điểm.

Keng, ngẫu nhiên nhận được Ma Công Vô Túc Kích Nhân không phẩm giai.

[Vô Túc Kích Nhân]: Ma Công ẩn tiềm khí tức và thân thể, giống như không có tồn tại, chỉ có Ma Tộc mới có thể sử dụng.

- Hừ, rác rưởi, mà khoan đã, cũng rất lâu không sử dụng công năng dung hợp.

Dương Tuấn hừ lạnh, sau đó thu bóng vào trong túi đồ, bóng nhớ lại mình vẫn còn một cái công năng dung hợp đây.

Keng, xác nhận dung hợp Vô Túc Kích Nhân cùng Hoành Tảo Thiên Quân?

Dương Tuấn dùng thân pháp Hoành Tảo Thiên Quân đã dùng từ lâu để dung hợp, cái thân pháp này mặc dù rất nhanh nhưng lại không thích hợp, bởi vì tàn ra quá nhiều pháp lực khiến kẻ địch cường đại có thể nhận ra, hắn không muốn sau này tập kích sau lưng lại bị kẻ địch phản lại trước hắn.

Keng, xác nhận tiêu hao 2 tỷ sát điểm dung hợp công pháp Thánh phẩm?

- Xác nhận....

Dương Tuấn lập tức xác nhận, nói về sát điểm thì hắn hiện tại không thiếu, chẳng sợ gì cả.

Keng, dung hợp thành công, sáng tạo ra thân pháp mới.

[Vô Túc Thánh Bộ]: Thánh phẩm cửu giai (Max).

→ Thân pháp vô thanh vô tức, vô ảnh vô tung, cao hơn kĩ chủ 3 đại cảnh giới mới có thể phát hiện, một bước ra có thể đi trăm dặm, cắt qua hư không và vật cản, tiêu hao pháp lực cực nhỏ.

.....

- Thứ tốt.....

Dương Tuấn hí hửng ngay lập tức học tập thân pháp này, cảm giác một dòng khí chạy khắp cơ thể, thân thể bỗng chốc nhẹ hơn rất nhiều, một bước nhẹ ra, không gian rách ra một vết dài, Dương Tuấn cũng biến mất ở đó, xuất hiện cách đó hơn 50 dặm, lúc này Dương Tuấn chỉ dùng một chút pháp lực nhỏ nhoi, nhưng lại tựa như thuận đi, hơn nữa còn không phát ra chút khí tức nào.

- Ha, không ngờ, lại có sát điểm tìm đến.

Dương Tuấn bỗng nhiên khoanh tay trước ngực, mỉm cười nói, bất ngờ từ trong hư không bước ra một nhóm người, không, là Ma Tộc, hơn nữa tu vi đều là Độ Kiếp kì viên mãn, trong đó lại có một bóng người quen thuộc, là Khương Lệ Từ, nhưng bây giờ đôi mắt xanh lam thánh khiết lúc trước lại là màu đỏ hung tàn và khát máu, trên đầu nàng là Ma Giác màu đỏ, biểu tượng cho cấp bậc Ma Tướng, tu vi nàng không ngờ là Đại Thừa tầng 3.

Dương Tuấn không hề biết viễn cảnh Khương gia bên ngoài....

Đơn giản bằng những từ.....

Máu thành sông, thân thành núi...

Toàn gia toàn diệt, huyết vũ tinh phong....

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dân Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Bí Ẩn Và Rất Nhiều Bí Ẩn

Nói rõ về không gian mà Dương Tuấn đang ở, phân chia cấp độ là Hung Địa, tức Đại Thừa kỳ trở xuống sẽ có nguy hiểm lớn, bọn người bị Khương gia đưa vào Hư Linh cũng chưa đến, tất nhiên sẽ chết không toàn thân, nhưng tại sao Khương Kỳ Khôi vẫn đưa bọn họ vào? Tất nhiên đều có âm mưu cả.

Kỳ Khôi mang theo Á Diễm cùng những người có tu vi cao nhất trong gia tộc cũng tiến vào không gian này sau những người kia một lúc, bọn họ dùng những người kia không phải để thảo phạt thủ triều mà là làm mồi nhử, phân tán sự chú ý để đi đến Cổng Ma, đó mới là âm mưu thật sự nhưng âm mưu đó đã thất bại bởi vì bọn họ đụng mặt Khương Lệ Từ....

.....

Trở lại chỗ Dương Tuấn....

Dương Tuấn đang bị 5 người Lệ Từ bao vây, 4 người kia đều là nam nhân, cả người đen kịt và có từng đường vân màu đỏ chạy khắp cơ thể, vô cùng kỳ dị, hơn nữa tu vi đều là Độ Kiếp kỳ viên mãn.

- Mau giao ra Đệ Tứ Ma Linh đồ vật quan trọng? Nếu không thì ngươi sẽ chết không yên lành.

Một tên Ma Tộc nói ra, sát khí bùng phát dữ dội, cánh tay bốc lên hỏa diễm màu đen, vô cùng kinh dị.

- Đệ Tứ Ma Linh? Ma Long sao? Mà đồ vật quan trọng? Là thứ gì à?

Dương Tuấn khó hiểu suy nghĩ, phớt lờ bọn người Lệ Từ.

- Chính là Ma Long Căn, nhân loại, chịu chết đi....

Tên Ma Tộc kia gầm lên, song trào hùng hực lửa đen lao đến Dương Tuấn, chỉ cần trào này đụng trúng, cho dù thạch sơn khổng lồ kia cũng tan thành tro bụi.

Keng -----

Trào của tên Ma Tộc kia bị Tuyệt Thiên Bồng của Dương Tuấn chặn lại, thiết trào vậy mà gãy đoạn, mặt tên Ma Tộc kia cũng biến sắc, nhưng chưa kịp phản kháng thì ngực trái đã bị một vật dài đâm xuyên qua, máu tươi xanh lam tuôn ra như thác, sinh cơ đoạn tuyệt.

- Rác rưởi, nói, các ngươi cần Ma Long Căn làm gì?

Dương Tuấn rút ra Tuyệt Thiên Bồng, vừa nãy là thứ thứ tư, Hư Không Sát Bồng, một bồng xuyên qua hư không, chỉ cần không cao hơn Dương Tuấn hai đại cảnh giới, có thể giống như Nhất Kích Tất Sát, nhưng đổi lại, pháp lực tiêu hao hơn một nửa cho một kích đó.

Rất may, Dương Tuấn có Pháp Lực đan, phục dụng hai viên đã hồi phục đầy pháp lực.

- Cái gì? Tại sao có thể? Ngươi rõ ràng là Hư Linh cảnh kia mà? Không lẽ chuyện ngài Đệ Tứ bị giết là do ngươi làm?

Lệ Từ sợ hãi hét lên, rõ ràng nhân loại trước mặt là Hư Linh cảnh, năng lực trước cho rằng Dương Tuấn có Ma Long Căn là do hắn là thuộc hạ của một kẻ cường đại hơn Ma Long, nhưng hiện tại, có lẽ suy nghĩ đó hoàn toàn sai rồi.

- Nếu đã không nói, thì chết hết đi....

Dương Tuấn xoay bồng, hàng ngàn hàng vạn bóng ảnh xuất hiện, như mây mù che khuất bầu trời, nhìn như vô cùng vô tận.

- Ngăn hắn lại...

Lệ Từ lùi về sau, tay đánh ra một đạo pháp quyết, bảo hộ chính mình, còn 3 tên Ma Tộc còn lại xông lên, đánh ra pháp quyết, mà khí cuộn cuộn phô thiên cái địa, huyền hóa ra một đầu hắc long, nhện nhào bay đến há miệng lớn định cắn Dương Tuấn một cái.

- Luân Xa Bồng Ảnh, giết....

Máu trên người Dương Tuấn bùng nổ, huyết tế khiến chiến lực tăng vọt, đập lên thân pháp, cả người dung nhập vào hư không, xé ra hư không mà xuất hiện

sau lưng ba tên Ma Tộc kia, một bồng đập xuống, bồng ảnh vô cùng vô tận cũng đập xuống, đánh tan pháp quyết liên hợp của ba tên Ma Tộc này.

Oanh

Hắc Long tan vỡ, ba tên Ma Tộc pháp lực tiêu hao phún ra một ngụm máu, khuôn mặt tái nhợt nhìn nhân loại cầm bồng kia, sợ hãi tột cùng.

Roẹt.... Phốc.....

Hư Không Sát Bồng xoẹt qua, đầu một tên ma tộc bạo nổ, máu tươi cuồng phún lên không trung, pháp lực Dương Tuấn lần nữa tiêu hao phân nửa, lại tiếp tục phục dụng Pháp Lực đan, pháp lực trong cơ thể hồi lại đầy đủ, lại một đòn Hư Không Sát Bồng đánh ra, bạo thể một tên ma tộc khác.

Xi..... Xi..... Xi....

Máu tươi huyết tế càng ngày càng nồng đậm, Thạch Hoá Quỷ Nhãn quét qua tên ma tộc còn lại, ngay lập tức tên này trở thành tượng đá, không sức phản kháng dưới một bồng của Dương Tuấn đập thành mảnh vụn.

Giải quyết xong ba tên ma tộc thì lực lượng và tinh thần trong người Dương Tuấn cũng hao hết, trước sự bất ngờ của Lệ Từ, hấn một bồng đập vào đầu, chết ngay lập tức.

- Tên này bị điên sao? Phải nhanh chóng chạy trốn khỏi nơi đây mới được, phải thức tỉnh ngài ấy.

Lệ Từ khuôn mặt xinh đẹp bây giờ tái nhợt xanh xao, đập thân pháp chạy khỏi chỗ này, hướng cái kia Ma Quan mà chạy đi, bên này sương máu hoà lại làm một, Dương Tuấn như ác ma từ thâm sâu địa ngục bước ra, nhe nanh đập thân pháp đuổi theo Lệ Từ.

Đập xuống cánh cổng đá cách đó không xa, Lệ Từ đánh ra một đạo pháp quyết, cánh cổng rung chuyển sau đó kéo nàng vào trong đó, Dương Tuấn vừa lúc chạy đến nhưng không thể vào trong, dùng hết sức đập phá cổng đá này nhưng nó lại không chút sứt mẻ nào, quá cứng rồi.

Ầm.... Ầm....

Mặt đất chấn động mãnh liệt, cổng đá bước ra một nữ Ma Tộc, nhưng không phải là Lệ Từ mà là một người khác hoàn toàn, Ma Giã trên đầu dài và thẳng đứng, y phục bằng lụa xanh lam, cô ta không mặc nội khố nên hai quả đào tiên to tròn cùng nhũ hoa nhọn hoắt hiện trước mắt Dương Tuấn, nhưng hấn cũng không quan tâm mà dò xét cô ta.

Keng.....

Ma Linh : Tà Vương.

Tu vi: Lôi Tiên Kiếp viên mãn.

(Tu vi viên mãn: Kim Ất Đại Tiên viên mãn).

Mô tả : Đệ Tam Ma Linh của Ma Thần, là một nữ nhân Ma Tộc hùng mạnh.

.....

- Ma Linh? Thì ra ngươi ở đây sao? Cũng tốt, cũng tốt.

Dương Tuấn mỉm cười, đá vào Tuyệt Thiên Bồng đang cắm dưới mặt đất, xoay một vòng rồi rơi vào tay hấn, hướng Khương Lệ Từ vung xuống một bồng, chỉ cần nàng ta không chết, hấn có thể cho nàng uống máu để bắt tử, sau đó từ từ "làm nhiệm vụ".

Cheng.....

Bỗng nhiên một cái mũi kích ba đầu chặn lại bồng của Dương Tuấn đang đánh tới, Lôi Tiên Kiếp tu vi không phải để nhìn chơi, Tà Vương mặc dù suy yếu nhưng kinh nghiệm chiến đấu không có suy giảm.

- Từ từ đã nào nhân loại, ngươi mạnh tay như vậy sẽ khiến nàng ta đau đấy.

Tà Vương nhoen miệng cười một nụ cười nham hiểm, mũi kích quạt ngang một cái, cánh tay trái của Dương Tuấn bị xé đứt lìa, máu tươi cuồng phún.

- A, hừ.....

Cảm thụ cơn đau, Dương Tuấn hừ một tiếng sau đó nhảy lùi về sau, né tránh đợt công kích tiếp theo, nhưng thanh kích kia lại như một cơn rắn uốn lượn,

truy cùng giết tận Dương Tuấn.

- Haha, nhân loại, chưa gì đã lui rồi sao? Ta còn chưa sướng đây, haha....

Tà Vương điều khiển mũi kích như đang dùng roi da vậy, tay không ngừng quất về phía Dương Tuấn, miệng thì cười nói khiêu khích.

- Hừ, đợi đó cho ta....

Dương Tuấn lăm bằm, trở vào trong Tụ Hồn Bồn của hệ thống, xem xem giá trị có đầy như lần trước không, không quên dùng Phân Thần để một bên điều khiển cơ thể tránh né tấn công của Tà Vương, nhưng thất vọng là nó chỉ có hơn 30 vạn điểm.

- Không còn cách nào khác, đánh không chết thì ta mài ngời đến chết....

Dương Tuấn gầm lên, máu tươi trên người bùng nổ, cánh tay bị cắt đứt quay về vị trí cũ, gắn lại vừa như in, đôi mắt Dương Tuấn thay đổi, Đọa Ngục Nhân bên trái, Thiên Quang Nhân bên phải, 5 vòng tròn nhỏ xếp xung quanh có hình dạng như ngôi sao năm cánh, linh hồn từ vòng trong không gian này bị Đọa Ngục Nhân kéo đến, thu vào trong Đọa Ngục, huyết mạch Hấp Huyết Ma Nhân cũng bùng lên, cánh tay mọc đầy vảy đen, móng vuốt dài và nhọn hoắt, sau lưng mọc ra đôi cánh dài lớn, bắt ngờ trên đó lại có 7 cái đồng tử như Thất Quỷ Nhân, vô cùng kinh dị.

- Ma Tộc? Ta chưa thấy Ma Tộc nào như vậy cả? Rốt cuộc tên này là thứ gì?

Cả Tà Vương và Lệ Tử đều ngạc nhiên và tò mò vô cùng, nhưng chưa kịp làm gì thì Dương Tuấn đã ngửa mặt lên trời gào rống đỉnh tainhức óc, mặt đất chấn động, núi non sụp đổ, trên trời lại xuất hiện một đám mây màu đỏ, che khuất cả không gian, Lệ Tử không biết Dương Tuấn dùng Long Uy công kích tinh thần nên lập tức ngất đi, Tà Vương thu năng vào không gian trữ vật trên chiếc vòng cổ của cô ta, khuôn mặt thất sắc nhìn đám mây không lồ trên bầu trời.

- Thiên Phật Hồn Lô? Là tên này kéo đến? Phải giết hấn ngay.

Tà Vương khi nhìn thấy đám mây đỏ kia thì kinh sợ, mặc dù Dương Tuấn bây giờ có thể gọi là vô địch cùng cấp, hoặc có thể đối phó được cả Độ Kiếp kì thì cũng không thể kéo đến Thiên Phật Hồn Lô này, đây là Thiên Phật đánh vào linh hồn, tinh thần lực yếu ớt liền bị Thiên Phật đánh nát linh hồn, ngàn đời không thể siêu sinh.

Ầm... Ầm... Roẹt....

Thiên Phật cuộn cuộn không ngừng, Dương Tuấn bất ngờ bị chuyển vào một không gian tối tăm, không, nói đúng hơn là ý thức của hấn, còn bên ngoài, Dương Tuấn bây giờ chỉ biết đồ sát, đây không phải là do hệ thống, mà là do kẻ khác làm nên.

Rống ----

Dương Tuấn bên ngoài rống lớn, sóng âm quét qua tứ phương, lật lên từng cơn cuồng phong dữ dội, Đọa Ngục Nhân khai mở Địa Ngục Chi Quan, cánh cổng đá khổng lồ chui lên phía sau lưng Dương Tuấn, từ bên trong bước ra một con chó sói, trên người lửa đen và đỏ cháy hừng hực, đáng sợ là nó có đến ba cái đầu, Dương Tuấn không hề biết, Địa Ngục Chi Quan không phải chỉ dùng để khống chế kẻ khác, mà là để triệu hoán sinh vật từ Địa Ngục, linh hồn càng mạnh và càng nhiều, thứ được triệu hoán ra càng mạnh mẽ.

___ Nguồn: <http://truyenfull.vn/dam-hiep-he-thong/>

.....

Trong một vùng hư không tăm tối...

Có một lão già di chuyển trong hư không, mặc cho hư không phong nhận xé qua người, lão đến tận cùng của biên giới giữa tu tiên giới và Tiên giới, bởi vì nơi đó có một người mà hấn tôn kính, nếu Dương Tuấn nhìn thấy được lão già này, hấn sẽ nhận ra đó chính là Di Tu.

Đáng sợ hơn, khuôn mặt và làn da nhăn của lão đang bong tróc ra nhưng lại không chảy một giọt máu nào, nhưng khi lớp da đó bong hết ra, đó lại là làn da trắng hồng của một nữ nhân, khuôn mặt già nhăn nheo của Di Tu bây giờ là khuôn mặt xinh đẹp đến khó tả của một nữ nhân, môi đỏ thắm quyến rũ, mày liễu mắt phượng, trên người toả ra khí chất quyến rũ mị hoặc, vóc người ngao nhân khiến bất cứ nam nhân nào đều có thể say mê nó, nàng đặt chân lên một ngọn núi lơ lửng giữa không trung, nơi đây là tận cùng của biên giới của tu tiên giới và Tiên Giới.

Giữa ngọn núi là một cái quan tài đá được bao phủ bởi một cái kết giới cường đại, nhưng nữ nhân già lão già Di Tu kia lại lấy quyển sách lúc trước được Dương Tuấn giúp lấy ra, bên trong có ghi chép một đạo thủ pháp, nàng ta làm theo đạo thủ pháp kia, không ngờ kết giới kia lại yếu đi một chút.

Nữ nhân già Di Tu này là ai? Tại sao lại nhờ người khác phá viên đá kia để lấy quyển sách đó?

Hơn nữa vì sao tu vi của nữ nhân này lúc trước là Ngụy Tiên cảnh nhưng bây giờ lại có thể đi xuyên qua hư không phong nhận? Chỉ có Kim Ất Đại Tiên mới có thể làm được chuyện này.

Quan tài đá kia có chứa thứ kinh khủng gì mà phải bị phong ấn cẩn thận như vậy?

Và ta khẳng định rằng Dương Tuấn mất đi ý thức là do nữ nhân già Di Tu này làm ra, ngay khi phát hiện Dương Tuấn có thể phá được viên đá kia, nữ

nhân này đã hạ độc thủ ngầm với Dương Tuấn.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Tiến Về Tuyệt Bích Thần Sơn

Rống ---

Một tiếng rống lớn vang dội cả đất trời, một bóng người kì dị xuất hiện, cả người đen kịt, trên lưng lại có một cái cánh dơi, cái kia đã bị cháy xém vẫn đang bốc lên khói đen, máu tươi từ trên đầu chảy xuống nửa bên người, vô cùng kinh dị, sau lưng hắn là một con sói 3 đầu bị thương trầm trọng, chặt vật lê mình vào cánh cổng đá kia.

Một bóng người khác đứng trước mặt hắn, tình trạng cũng không kém hơn chút nào, một bên sườn gãy đi, một nửa người cháy xém, máu tươi tí tách nhỏ xuống đất.

Đám mây màu đỏ trên bầu trời vẫn không ngừng lại, vẫn tiếp tục cuộn cuộn không ngừng, không có chút gì là dừng lại.

- Gừ, tên này tại sao vẫn chưa chết? Rõ ràng Hồn Lôi đánh trúng hắn rồi mà.

Tà Vương bùng nổ, pháp lực trên người bộc phát, thanh kích trên tay biến thành màu đỏ tươi, kích hoá thành rồng, to ra hơn trăm trượng, vô cùng khủng bố, Dương Tuấn trên tay Tuyệt Thiên Bồng cũng không kém, biến ra càng ngày càng lớn, như muốn che khuất bầu trời, cự bồng đập lên cự kích, âm thanh vang lên leng keng đinh tai nhức óc, điện quang tóe ra như pháo hoa, vô cùng mỹ lệ.

Oanh.....

Bất ngờ Dương Tuấn xoay Tuyệt Thiên Bồng, mặc dù hình thể thì lớn nhưng tốc độ vô cùng kinh người, đập lên người phải Tà Vương một cái, cả người ả bay ra xa xa.

- Đáng giận, gừ á....

Tà Vương rống giận, khuôn mặt vặn vẹo đáng sợ, cơ thể bành trướng, mọc ra vảy màu đen, sau đó hoá thành một con quạ lớn, đôi mắt đỏ lớn như đèn lồng nhìn phía Dương Tuấn, đôi cánh lớn huy động, cuồng phong bạo khởi, bên trong là từng phiến lông vũ màu đen chứa đầy pháp lực sắc bén.

Rống ---

Dương Tuấn điên cuồng rống lớn, cự bồng chống xuống đất, thân hình ghim vào đại địa, không để cuồng phong kéo bay, mặc cho lông vũ xé lên người thành từng vết thương sâu hoắm.

.....

Khác với đại chiến bên ngoài, trong không gian u tối mà ý thức của Dương Tuấn bị giam cầm, hắn xếp bằng ngồi một chỗ cố gắng liên thông với thân thể và linh hồn, nhưng hoàn toàn không được, mồ hôi như hạt đậu lăn xuống từ trán, bởi vì ý thức không có pháp lực nên mệt mỏi là tất nhiên.

- Hà, chỗ này rốt cuộc giam ta bao lâu nữa đây?

Dương Tuấn ý thức thờ dài, bỗng nhiên một vòng tay ấm áp ôm hắn vào lòng mình, cảm giác hai nhọc cầu ép vào lưng, Dương Tuấn cảm thụ mà không có chút phản kháng.

- Phu quân, đến lúc chàng phải trở về rồi....

Giọng nói như oanh yến êm ái của Mộc Khuê vang lên, bất chợt Dương Tuấn nhận ra mùi hương của Mộc Khuê, hình bóng của nàng xuất hiện trước mặt hắn, nhưng khuôn mặt xinh đẹp lúc trước bây giờ càng thêm cuốn hút thần hồn, lực y bằng lụa mỏng ôm vào cơ thể, cả người Mộc Khuê toả ra khí tức phiêu miêu cao vời.

- Mộc Khuê, tại sao nàng lại ở đây?

Dương Tuấn bất ngờ khi thấy Mộc Khuê như vậy, một con người hoàn toàn khác, không giống một thiếu nữ ngây thơ dễ bảo lúc trước.

- Phu quân, trước khi ta cứu chàng ra, ta muốn nói cho chàng biết sự thật về ta.... Ta chính là thân cận của mẫu thân chàng, Mộc Khuê chàng biết là một nửa bản thể của ta, ta được mẫu thân chàng tìm đến để bảo vệ chàng khỏi bàn tay Ma Tộc, cho nên ta đến đây giúp chàng thoát khỏi ma tộc ám hại, nếu có duyên, chàng hãy đến Tiên Giới tìm ta ở Lục Trúc Thánh Vực, tên thật của ta Thanh Trúc Tiên Tử, chàng nhớ đến đánh thức ta dậy đây.....

Mộc Khuê nói xong, nàng đặt lên môi Dương Tuấn một nụ hôn như lời tạm biệt, sau đó trước ánh mắt lò mờ của Dương Tuấn, Mộc Khuê, không Thanh Trúc tan biến trong không gian tối tăm.

.....

Trong tận cùng của biên giới tu tiên giới và Tiên Giới....

Người phụ nữ kia đang lấy ra một thanh kiếm bằng đá, nhưng nó lại phát ra ánh hào quang chói mắt, dùng thanh kiếm chém lên kết giới, kết giới lần nữa yếu đi một chút, bên trong kết giới vậy mà truyền ra giọng nói khàn khàn, rợn người.

- Lucifer, ngươi làm rất tốt, chỉ cần ta thoát khỏi phong ấn này, ta sẽ lần nữa quét qua tam thiên vị diện, đến lúc đó hậu duệ của bọn Tiên Thánh kia phải chịu lấy trừng phạt.

- Ma Thần đại nhân, kết giới này mặc dù đã yếu đi, nhưng cũng còn cần thêm 15 năm nữa để dung hòa tiên khí của kết giới, lúc đó ngài sẽ phục sinh trong tình trạng viên mãn.

Thật bất ngờ, người phụ nữ này là Lucifer, thủ lĩnh ma tộc, còn trong cơ quan tài kia, là tồn tại mà ai ai cũng khiếp sợ, Ma Thần.

Phốc.....

Bỗng nhiên Lucifer phun ra một ngụm máu, ánh mắt lo lắng nhìn phương xa, có người phá phong ấn ý thức của tên đó, khiến ả bị phản phệ mà thổ huyết, sẽ cần thời gian khá lâu để tịnh dưỡng.

.....

- Không.....

Ý thức lần nữa dung nhập vào cơ thể, Dương Tuấn hét lên một tiếng kinh thiên, trong hậu cung vô tận, Mộc Khuê biến mất trước mắt chúng nữ, nước mắt lăn xuống từ khoé mắt, Dương Tuấn trong mắt vẫn vằn vện chỉ đỏ, ánh mắt thù hận nhìn Tà Vương bị đánh gãy tay trái phía trước, bước chân từng bước tiến lại gần ả.

- Ma Tộc? Giết, giết cả, không..... để sống..... Giết....

Dương Tuấn dùng Nhất Kích Tất Sát vung xuống, Tà Vương hiện tại không sức phản kháng, ngửa mặt nhìn cự bóng rơi xuống đầu mình.

Oành..... Máu thịt văng lên tung toé, máu tươi vẩy lên người Dương Tuấn, cộng thêm hình dáng bây giờ khiến Dương Tuấn không khác gì ác ma địa ngục.

Keng, nhận được 120 điểm thăng cấp, 20 tỷ sát điểm.

- Ma Tộc, giết chúng, giết chúng.....

Dương Tuấn rơi vào điên cuồng, đầu đầu cũng là Ma Tộc, đang cười nhạo hắn, cướp đi Mộc Khuê của hắn, phải giết, giết sạch bọn chúng, vung ra một bóng, không gian nứt vỡ ra như gương vỡ, Dương Tuấn đập ra một thông đạo, đặt chân mình vào Khương gia lần hai, những người đang thu dọn xác chết Khương gia khi thấy Dương Tuấn bỗng dưng xuất hiện thì sợ hãi bỏ chạy tán loạn.

- Ma Tộc, chạy đi đâu.....

Dương Tuấn điên cuồng đập lên thân pháp, tốc độ thường dân sao bằng thân pháp nghịch thiên của Dương Tuấn, bọn họ tại chỗ bị đập thành sương máu, chỉ có một vài người chạy thoát được, tu sĩ khắp nơi nghe tin chạy đến, ngay cả thành chủ Thủy Tiên vương thành cũng chạy đến, bang chủ Thương Hồ Môn Liên Uyển Ngọc cùng Đoàn Minh bầm dập cũng chạy đến đây.

- Ma Tộc, Ma Tộc, trả Mộc Khuê cho ta.....

Dương Tuấn điên cuồng gào thét, hắn lầm tưởng mọi chuyện là do ma tộc gây nên, hắn nhìn thấy bất cứ thứ gì cũng là Ma Tộc, khi thấy rất nhiều tu sĩ phiêu đảng trên không trung thì rống lớn, tại chỗ bất ngờ biến mất, sau đó từng người từng người tu sĩ tại chỗ hoá thành sương máu, tưới xuống Khương gia.

- A, a, a, quái vật, ác ma, chạy đi.....

- Hắn là ác ma, aaaa.....

- Ác ma, xem chiêu.....

Toàn trường hỗn loạn, Dương Tuấn một bóng xuất ra lại lấy đi một sinh mệnh, đến khi thành chủ quyết định ra tay, tay bắt ấn pháp, pháp lực cuộn cuộn, một chương không lồ lao tới Dương Tuấn, bên cạnh một số tu sĩ cũng đánh ra pháp quyết, có người thi triển kiếm khí, đao mang, chém về phía Dương Tuấn.

- Ruồi nặng... Luân Xa Bồng Ảnh....

Dương Tuấn xoay Tuyệt Thiên Bồng, hàng ngàn hàng vạn bồng ảnh đập xuống, pháp quyết đều bị đánh tan, Long Uy một vòng quét ra, một đám tu sĩ yếu ớt tại chỗ bạo đầu mà chết, toàn bộ còn lại ngất xỉu, rơi xuống mặt đất, duy chỉ có thành chủ cùng Uyên Ngọc và Doãn Minh vẫn cầm cự lại được.

- Công kích tinh thần lực mạnh quá....

Uyên Ngọc nắm chặt thanh kiếm trong tay, nhìn Dương Tuấn đang ôm đầu điên cuồng gào thét, giống như một tên điên vậy, bất ngờ Dương Tuấn bỗng nhiên biến mất trước mắt bọn họ, vô cùng kì lạ và khó hiểu.

Keng, hệ thống đang bắt đầu thanh tẩy kí chủ, vị trí lần nữa xuất hiện hang Hồ Điệp.

Dương Tuấn biến mất điều do hệ thống làm, nếu để Dương Tuấn như vậy thì cũng sẽ có đại năng chạy tới, phát hiện giết không chết Dương Tuấn, sau đó hợp sức phong ấn thì ra sao, bởi như vậy nên hệ thống đành tự ra tay trấn áp kí chủ của mình.

- A, aaaaaa.....

Đôi cánh bị xé ra, máu tươi bị lấy sạch, một nhát kiếm đâm xuyên lồng ngực, lại một kiếm xuyên qua não hải, liên tục liên tục từng mũi kiếm sắc bén đâm vào cơ thể Dương Tuấn, đánh vào linh hồn chứ không phải thể xác, đó là đau đớn tột cùng, đến nỗi Dương Tuấn cũng bị ngất đi.

Xuất hiện trong hang động của Hồ Điệp, bất ngờ là Hồ Điệp đã biến mất, chỉ có Tần Hiến Anh ở trong, bỗng nhiên nhìn thấy Dương Tuấn xuất hiện trong tình trạng mê man thì hoảng hốt, nhanh chóng đưa hắn lên chiếc giường ở góc hang, chăm sóc hắn.

Ngày thứ hai....

Dương Tuấn tỉnh dậy, phát hiện mình trở về hang động của Hồ Điệp, Tần Hiến Anh đang ngủ say bên cạnh hắn, khẽ vuốt ve mái tóc nàng, Dương Tuấn chợt nhớ đến Mộc Khuê, để cứu hắn mà nàng phải hy sinh một nửa bản thể, để bây giờ chìm vào ngủ say không biết bao lâu, tất cả điều là do ma tộc, ngấm lại, Dương Tuấn nhớ Mộc Khuê có nói mình là thân cận của mẫu thân Dương Tuấn, nói như vậy, chỉ cần tìm được Mộc Khuê thì sẽ hỏi được chuyện phụ thân và mẫu thân.

- Gư aa....

Bỗng nhiên một con đầu đầu ập tới, kí ức xa lạ lần nữa ập về, lại là cái trang viên tuyệt đẹp, nhưng lần này hắn được mẫu thân hắn đưa đến một rừng trúc, mẫu thân Dương Tuấn vẫy tay gọi một cô bé đáng yêu chạy đến, sau đó Dương Tuấn và cô bé kia kết thân, ngày ngày đi chơi cùng nhau, trong kí ức cô bé tên của mình là Thanh Trúc.

- Mộc Khuê? Không, Thanh Trúc, nàng hãy chờ ta.

Dương Tuấn nắm chặt lồng ngực, miệng lẩm bẩm từng câu nói, Hiến Anh một bên lo lắng khi bỗng thấy Dương Tuấn ôm đầu gào thét bây giờ bình tĩnh lại thì nàng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Nhắc mới nhớ, nàng chưa nói chuyện quan trọng cho Dương Tuấn nghe.

- Phu quân, Điệp tỷ rời đi rồi....

- Cái gì? Đi? Tại sao Điệp nhi rời đi?

- Tỷ ấy vài ngày trước nhận được một con băng điều, sau đó về mặt luôn luôn u buồn, được một ngày thì mang theo bình ngọc kia rời đi, trước khi tỷ ấy đi thì thiếp có nghe tỷ ấy muốn đi Tuyết Bích Thần Sơn thì phải.

- Tuyết Bích Thần Sơn? Nơi đó rất xa, đi đến 4, 5 ngày mới tới, chắc bây giờ Hồ Điệp nàng ấy đi cũng hơn nửa đoạn đường rồi, mau, ta phải đi theo.

- Phu quân, chàng còn bị thương, đừng động dậy mạnh....

- Ta không sao. Ta sắp đưa nàng vào chỗ tỷ muội thâm giao, đưa mỗi người một viên đan dược này uống vào, có tức giận chỉ cần mắng ta là được.

Dương Tuấn đưa Hiến Anh vào trong hậu cung vô tận, còn mình thì ngay lập tức đập thân pháp, xé ra hư không đuổi theo Hồ Điệp, hắn không muốn mất thêm một nữ nhân nào nữa cả.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 44: Đại Chiến (1)

Tuyết Bích Thần Sơn, cách chỗ Hồ Điệp 7500 dặm, phải đi hết 5 ngày mới tới, bởi vì là một hiểm địa nên được một tông môn tên Hàn Bích Môn, ở Đế Quốc Bắc Sơn, một vùng lạnh lẽo phía bắc, Hồ Điệp khôi phục tu vi, trở thành một mỹ nữ quyến rũ, không còn nét ngây thơ đáng yêu mà là phong vận thành thục đến ngệt thờ.

Tu vi khôi phục đến Kim Ất Đại Tiên viên mãn, nhưng lại bị thiên đạo áp chế, tu vi ngang ngửa Lôi Tiên Kiếp viên mãn mà thôi, nằng đến Tuyết Bích Thần Sơn vì muốn gặp Tuyết Bích Nữ, muội muội nàng Lan Tuyết Bích.

Còn về thù hận của Tuyết Bích đối với Hồ Điệp đều có nguyên do, bắt đầu là mẫu thân cả hai là Lan Vũ Thần, từng là thân cận với Tiên Thánh, tồn tại từng tiêu diệt Ma Thần, sau khi Ma Thần bị trấn áp, mẫu thân nàng kết duyên cùng phụ thân nàng là Long Lăng Thiên, là một Thần Long Nhân thời Hồng Hoang, cả hai sinh ra Hồ Điệp, bởi vì khi sinh ra nàng được Hồng Hoang Yến Điệp yêu thích, chọn làm chủ nhân, về sau lại hạ sinh Tuyết Bích, bởi vì nàng được Hàn Bích Giác Long, thần thú dưới trướng Lăng Thiên quy thuận, làm toạ kỵ cho nàng.

Bắt đầu từ đó, Hồ Điệp được xem là một thiên tài xuất chúng, còn Tuyết Bích chỉ là thứ hai, trong lòng Tuyết Bích ghen ghét khi Hồ Điệp được chú ý hơn mình, nằng điên cuồng tu luyện, để được người khác chú ý, thoả mãn lòng hư vinh.

Nhưng mà Tuyết Bích không làm được, dù cố gắng bao nhiêu cũng không thể ngang bằng Hồ Điệp, cuối cùng gia tộc của cả hai bị tàn dư Ma Tộc ám diệt, chỉ có mẫu thân cùng hai nàng chạy thoát, mẫu thân Vũ Thần của hai nàng cũng vì ma tộc phá đi căn cơ, tu vi sụp đổ, vì đau buồn và tuổi thọ hao hụt vì ma khí mà cũng mất, Tuyết Bích lúc đó chưa trưởng thành, ý nghĩ còn non nớt nên khi thấy gia tộc cùng phụ thân bị giết thì sinh ra thù hận nồng đậm với Hồ Điệp, người không phải thiên tài sao? Gia tộc lẫn phụ mẫu đều chết đi, sao người không cứu họ?

Tuyết Bích điên cuồng, bất ngờ đánh với Hồ Điệp một trận long trời lở đất, sau đó Hồ Điệp nhờ Hàn Bích Giác Long quán lấy Tuyết Bích, phong ấn nàng ta lại ở tu tiên giới này, sau này nơi đó trở thành Tuyết Bích Thần Sơn, vì Hồ Điệp khắc tên của muội muội lên một tảng đá khi hơn 1000 năm quay lại thăm muội muội.

Câu chuyện đó trải qua ngàn vạn năm, Hồng Hoang, đến Thượng Cổ, rồi Mạt Thế, đến nay đã mấy ngàn vạn năm, Hồ Điệp cũng muốn quên đi nên tự rút khỏi bản thể, kí ức gửi vào Yến Điệp, đến khi Tuyết Bích rời phong ấn, hồi phục tu vi, sau đó gửi bằng điều khiêu chiến Hồ Điệp, nên Hồ Điệp mới chạy đến đây, kí ức khi xưa trở lại, khiến Hồ Điệp không cầm được nước mắt của mình.

Dương Tuấn xé rách hư không chạy qua nửa quãng đường, nhưng Hồ Điệp từ lâu đã tiến vào Tuyết Bích Thần Sơn, tìm kiếm muội muội, Dương Tuấn không tiếc 3 tỷ sát điểm mua một cái Cực Tốc Phù, tốc độ tăng lên gấp mười lần, nửa ngày tiếp theo đã chạy đến Đế Quốc Bắc Sơn.

Ầm.... Ầm....

Hư không bị xé rách dữ dội, cuồng phong bạo khởi, mây đen vần vũ, lôi điện đan xen, giống như Lôi Kiếp sắp giáng xuống, khiến cư dân lần tu sĩ trong Đế Quốc đều kinh sợ.

Dương Tuấn từ hư không rơi ra, la đà rơi xuống đất, pháp lực tiêu hao quá mức, tinh thần lực vì vậy mà chịu thương tổn, Dương Tuấn lâm vào hôn mê, trước khi ngất vẫn còn nhìn thấy nụ cười rạng rỡ của Hồ Điệp với hắn.

- Hồ Điệp, chờ ta....

.....

Tuyết Bích Thần Sơn, trên đỉnh Thần Sơn mưa tuyết rơi che kín cả bầu trời, không gian, một nữ nhân đứng phiêu phù giữa không trung, làn da trắng như bông tuyết đang rơi, khuôn mặt xinh đẹp nhưng lạnh lẽo như thần sơn này, trước mặt cô ta là một nữ nhân khác, không ai khác là Hồ Điệp, còn người kia là Tuyết Bích, tỷ muội tương phùng nhưng không có chút nào vui vẻ cả.

- Muội muội, đã lâu rồi không gặp lại, muội vẫn khoẻ chứ?

Hồ Điệp mở miệng hỏi Tuyết Bích, vô cùng quan tâm muội muội mình, nhưng Tuyết Bích thì một mặt vô tâm, gắt lại.

- Đừng gọi ta là muội muội, thứ tỷ tỷ như người ta không cần....

- Muội muội à, năm đó chúng ta còn non yếu, làm sao đánh lại ma tộc, muội làm như vậy phụ mẫu nếu nhìn thấy sẽ rất đau lòng...

- Hừ, xảo biện, xem chiêu đi....

Tuyết Bích hừ lạnh, pháp lực ngưng tụ, bảo tuyết bị thổi bay, huyền hoá một con rồng bằng tuyết, thân hình che khuất bầu trời, Hồ Điệp cũng cắn răng thả ra Yến Điệp, đàn bướm vô cùng vô tận thoát ra, lấp nửa bầu trời như bị che khuất.

Tu vi của Tuyết Bích tất nhiên không bằng được Hồ Điệp, nhưng tu tiên giới áp chế, thì tu vi lẫn pháp lực cả hai ngang bằng nhau, nên Tuyết Bích không ngần ngại đánh với Hồ Điệp, Hàn Bích Giác Long từ lâu đã bị Tuyết Bích luyện hoá, trở thành Hàn Bích Thần Kiếm, sức mạnh vô song. Linh Thần chính là con rồng bằng tuyết kia, nó đang giao đấu với cả biển Yến Điệp, há miệng lớn, nuốt lấy vô số yến điệp nhưng chỉ như muối bỏ bể.

Hồ Điệp lấy ra một thanh kiếm, bên trên toả ra khí tức sắc bén lạnh lẽ, Hồ Điệp đánh ra pháp quyết, một luồng hỏa diễm phô thiên cái địa lao tới Tuyết Bích, Tuyết Bích bắt ấn pháp, Thần Sơn rung chuyển dữ dội, một bức tường đá nhô lên, cản lại luồng hỏa diễm kinh thiên, nàng đập lên thân pháp, ẩn vào trong bụi tuyết, Hồ Điệp nhìn xung quanh, bỗng nhiên nhay lùi về sau, chỗ Hồ Điệp vừa đứng ngay lập tức bị kiếm khí khuấy nát, Tuyết Bích lần nữa biến mất, Hồ Điệp gọi về Yến Điệp bản thể, dung nhập vào cơ thể, sau lưng Hồ Điệp mọc ra đôi cánh của Yến Điệp, tốc độ vậy mà tăng lên, ngay lập

tức biến mất, trong hư không toé lên tia lửa, chốc lát lại xuất hiện hình ảnh Hồ Điệp và Tuyết Bích đỏ kiêu, vết thương trên người cả hai bắt đầu nhiều lên.

Oanh.....

Tuyết Bích bị Hồ Điệp một chưởng đã bay, rơi xuống thần sơn, thần sơn rung chuyển mãnh liệt, tu sĩ lịch luyện bên trên thần sơn sợ hãi bỏ chạy, Hồ Điệp trên người vết thương cũng không thua kém Tuyết Bích, máu tươi nhuộm đỏ xiêm y.

- Muội muội, đừng đánh nữa, phụ mẫu không muốn thấy cảnh tỷ muội tương tàn như thế này đâu....

Hồ Điệp ôm cánh tay trái đầy vết thương, lên tiếng nói, mấy ngàn vạn năm trước, Hồ Điệp cũng vì không muốn đã thương muội muội mình, mà lựa chọn phong ấn nàng lại, lòng nàng cũng đau đớn không thôi, phụ mẫu không còn, tỷ muội lại chia cắt, Hồ Điệp lựa chọn tách ra bản thể, để tạm quên đi kí ức đau thương đó, đến khi gặp Dương Tuấn, nàng mới lần nữa cảm nhận sự hạnh phúc.

- Hừ, đừng một tiếng gọi ta muội muội, hai tiếng gọi ta muội muội, phụ mẫu không còn đều là do ngươi.

Tuyết Bích thét lên, kiếm rạch lên bàn tay, cho máu chảy xuống đất, trên mặt treo một nụ cười điên cuồng.

- Haha, ngươi không biết, thần sơn này gọi là thần sơn, không phải vì năm đó phong ấn ta ở đây, mà là trăm năm sau đó, thiên tinh sa quỹ, rơi xuống chỗ này, lại là một cái Thiên Lực Thần Viên con non, bây giờ ta huyết tể, thức tỉnh nó, ngươi chuẩn bị đi châu Diêm Vương đi, hahaha.....

Ầm.... Éc.... Khếch.....

Thần Sơn rung động kịch liệt, núi non nứt nẻ, từ thâm sâu vang vọng ra tiếng của loài khí, rất trầm nhưng khi nghe vào tai thì lại như đinh tai nhức óc, cảm giác cơ thể yếu nhược đi, vô cùng đáng sợ. Ngay cả Yến Điệp lẫn Giác Long đang giao chiến cũng lung lay, rơi xuống đất, vừa vì mệt mỏi do chiến đấu vừa bị tiếng kêu kia phá hủy hết pháp lực trong người.

(Linh Thần sẽ có linh trí, tự tu luyện)

.... Nguồn: TruyenYY.com.... Tác: Leo_Diablo...

Ầm..... Ầm.....

Thần sơn nổ ra, một hình dáng khổng lồ lồ lá lộ ra, là một con khí cao 200 trượng, toàn thân lông trắng tinh, cơ bắp lực lưỡng, đôi mắt đỏ ngầu nhìn xung quanh, bất ngờ nó vươn tay chụp lấy Giác Long, miệng lớn nuốt chửng cả nửa người Giác Long, Linh Thần chết đi, Thần Khí cũng bị phá hủy.

Keng.....

Tuyết Bích Thần Kiếm gãy vỡ, Tuyết Bích Thần Khí tổn mệnh bị phá hủy, phản phệ mà tu vi sụt giảm, phun ra một ngụm máu, khuôn mặt tái nhợt, nhưng gắng gượng nở nụ cười khi thấy Hồ Điệp đang chật vật né tránh Thần Viên tấn công nàng.

(Các ngươi tự hỏi, thằng Dương Tuấn đâu rồi phải không?)

.....

Dương Tuấn sau khi hôn mê thì tỉnh lại, thấy mình đang ở trong một hang động, cứ tưởng trở về hang động của Hồ Điệp, nhưng không, thật ra là Dương Tuấn bị sói tha về, có hai ba con sói đang cố gặm tay chân hắn, nhưng tu vi quá kém thì làm sao làm gì được hắn.

- Gừ, bọn cậu thí chúng mày, chết đi....

Dương Tuấn lấy ra Tuyệt Thiên Bồng, một vòng quét qua, mấy con sói tại chỗ hoá thành sương máu, dùng pháp lực tẩy rửa cơ thể, Dương Tuấn xé ra hư không, lần nữa chạy đến Tuyết Bích Thần Sơn.

Oanh -----

Cự quyền của Thần Viên đánh lên Hồ Điệp Kiếm, lực lượng khủng bố bộc phát, Hồ Điệp bị đánh ra xa xa, Thần Khí tổn mệnh gãy vỡ, ngoại nội song thương, Hồ Điệp phun ra một ngụm máu, pháp lực hao hết, bàn tay ngọc nắm chặt lồng ngực, trong đầu hình ảnh Dương Tuấn hiện lên, nàng mong được gặp lại hắn lần cuối cùng này.

Oanh.....

Một tiếng nổ vang, Hồ Điệp không cảm giác được một chút đau đớn, đôi mắt khẽ mở ra, một bóng người xuất hiện trước mặt nàng, tay cầm bồng, tóc dài tung bay, bạch y pháp phối, còn cánh tay Thần Viên bỗng nhiên biến mất, chỉ còn phần thịt nơi vai.

- Hồ Điệp, nàng không sao chứ? Uống thứ này đi...

Dương Tuấn đỡ lên Hồ Điệp, cho nàng uống một viên đan dược màu đỏ, đây là đan dược đặc thù, làm từ tinh huyết của hắn, khiến người uống vào sẽ trở thành bất tử nhân.

Đưa Hồ Điệp vào trong hậu cung vô tận nghỉ ngơi, Dương Tuấn xoay Tuyệt Thiên Bồng, dò xét thông tin con khi kia, lúc này nhờ một đòn nhất kích tất sát, mới cứu được Hồ Điệp, nhưng con khi này hình thể thì to nhưng mà não không nhỏ, cảm nhận lực lượng hủy diệt trên cánh tay liền quả quyết chặt bỏ, không làm tổn hại đến toàn bộ cơ thể.

Keng.....

Thần Viên: Thiên Lực Thần Viên.

Tuổi: 24.890.500

Tu vi: Lôi Tiên Kiếp viên mãn.

Tu vi không áp chế: Kim Ất Đại Tiên viên mãn.

Huyết mạch: Thiên Lực Bàn Cổ Thần Viên.

Mô tả: Thần Viên có lực lượng cùng trí tuệ siêu việt.

.....

- Hừ, người sống lâu như vậy, đến lúc cũng nên chết rồi, đám đả thương nữ nhân của ta, chết đi...

Tuyệt Thiên Bồng biến lớn, Dương Tuấn đạp không mà lên, cự bồng che trời đập xuống, nhưng cánh tay khổng lồ của thần viên cũng không phải đồ trang trí, một hơi nắm chặt lấy cự bồng, đại địa dưới chân thần viên nứt ra, hăm sâu xuống dưới, Dương Tuấn cũng không khá hơn, lực lượng pháp tắc nơi hai cánh tay bùng nổ tối đa, gân xanh bạo lòi, sau đó da thịt nứt nẻ, máu tươi tí tách chảy ra.

Trận chiến này, có lẽ sẽ khó phân thắng bại.....

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Thần Ma Hỗn Động Huyết

Oanh.....

Một tiếng nổ vang, một bóng người bị đánh bay ra xa xa, nửa người đánh nát, ngoài Dương Tuấn thì còn có ai, thân thể lần nữa tái tạo, phục hồi lại như ban đầu, còn bên kia Thần Viên thì chặt vật không chịu nổi, hai cánh tay bị đoạn, trên người bị đánh một lỗ sâu hoắm, máu tươi nhuộm đỏ bộ lông trắng tuyết.

- Haha, đáng tiếc, người chính là gặp phải ta, ta chính là đánh không chết....

- Gầm, nhân loại nhỏ bé, người chính là hậu duệ của người đó, xem như vận số của ta không may, đợi trăm ngàn năm nữa, ta sẽ lần nữa phục sinh.

Ầm.....

Không ngờ Thần Viên vậy mà mở miệng nói, sau đó đôi mắt vô hồn, thân thể khổng lồ ngã xuất mặt đất, hệ thống thông báo diệt sát, nhưng điều làm Dương Tuấn bận tâm là những lời của Thần Viên nói cuối cùng, hậu duệ của người đó? Phụ thân hắn sao?

- Thần Viên? Thần Viên chết rồi?

Tuyệt Bích từ đầu ngất đi vì pháp lực hao hết, lúc này bỗng nhiên tỉnh lại, phát hiện xác Thần Viên phía xa, thì khuôn mặt biến sắc, đôi mắt băng lãnh chớp động, môi đào mấp máy, lộ vẻ không thể tin tưởng được.

- Người là muội muội của Hồ Điệp?

Dương Tuấn xuất hiện trước mặt Tuyệt Bích, hệ thống dò xét đã nói, Tuyệt Bích chính là muội muội ruột thịt với Hồ Điệp, nhưng bởi vì ghen tỵ, sau đó là oán trách mà sinh ra hận thù với Hồ Điệp, cũng chẳng trách được, nữ nhân luôn luôn có lòng hư vinh, ghen tị, sau đó tự thay đổi định kiến, mọi hận thù đổ lên người khác để tâm bớt đi đau khổ, đó chính là nữ nhân. Nhưng không phải hầu hết đều như vậy.

- Hừ, ta không có loại tỷ tỷ như vậy.

Tuyệt Bích hừ lạnh, sau đó gắng gượng đứng dậy, lê từng bước chân rời đi, bỏ mặc mọi thứ sau lưng, nhưng mà Dương Tuấn là ai? Là một tên chuyên

bất cóc mỹ nữ, già không bỏ, nhỏ không tha, nói đến thì hơi quá đáng nhưng nói chung, hẳn là một tên đại sắc lang, Dương Tuấn bất ngờ tập kích Tuyết Bích, một hơi nhẹ gõ ngất ngã ta, đưa vào không gian hậu cung, nơi đó mọi thứ đều do Dương Tuấn chương không, sẽ không sợ hãi người này đánh nhau.

- Thời gian này cũng không còn nhiều việc, cũng nên sang đại lục mới tìm kiếm nhân tài, xây dựng thế lực.

Dương Tuấn quyết định, muốn sang các đại lục tiếp theo cần vượt một đoạn của Vô Tận Hải, nói là Vô Tận Hải bởi vì trừ đoạn đường đi liên thông của các đại lục, thì cái Vô Tận Hải này không ai biết là dài rộng bao nhiêu, nhiều người thử đi tìm hiểu đều mất tích, có tin đồn là có Tiên Thú cường đại sinh sống, có người nói nơi đó có một cái thế lực thần bí, chỉ cần có người xâm phạm lãnh địa liền bị giết.

Dương Tuấn cũng không hề quan tâm, trước tiên tìm chỗ ngồi xuống, nhờ hệ thống trùng sinh lại tu vi, trở về Hư Linh tầng 1, bởi vì sao ư? Bởi vì Hư Linh cảnh khi bắt đầu phải ngộ ra đại đạo chi lộ của riêng mình, tu luyện ra đạo vận, cường hoá tự thân, pháp lực cũng trở nên tinh thuần bội phần, hơn nữa khi ngộ ra tiểu thành đại đạo, sẽ được thiên địa chấp thuận, chọn ra một loại qui tắc để tiếp tục tu luyện mạnh mẽ hơn, khi đến Tiên cảnh thì tu luyện cũng trở nên dễ đi.

Nhưng pháp tắc dĩ nhiên Dương Tuấn không cần rồi, Pháp Tắc Chi Thể từ lâu đã được dung hợp, hai tay là Lực Lượng pháp tắc, chân là Di Hành pháp tắc, đầu là Sinh Mệnh pháp tắc, thân là Thiên Bì pháp tắc, đến chân thứ ba chính là..... À, cái này không nên nói, đến nay mỗi chỗ đều có hơn 15 sợi pháp tắc, nếu không nhờ lực lượng nơi tay này, Dương Tuấn đã đánh không lại Thiên Lực Thần Viên, 20 sợi pháp tắc Thiên Cổ Lực Lượng, còn có công năng Nhất Kích Tất Sát nữa.

Bởi vì vậy, Dương Tuấn muốn trùng sinh tu vi, cảm ngộ đại đạo, chưa biết khi đạt đến cảnh giới Ngụy Tiên, hệ thống bỗng nhiên không còn công năng giết người được kinh nghiệm thăng cấp, đến lúc đó tu vi Dương Tuấn mất đi căn bản nhất, làm sao có thể bước thêm.

Cho nên, bây giờ Dương Tuấn quyết định cảm ngộ đại đạo chính mình, không gian bỗng chốc thay đổi, trở thành một vùng u tối mênh mông, một đốm sáng nhỏ loé lên, hai cái, ba cái, bốn cái, cho đến khi tất cả bao quanh Dương Tuấn, nơi này bây giờ có ba ngàn điểm sáng, có mờ có toả, màu sắc khác nhau, có lớn có nhỏ, tượng trưng ba ngàn đại đạo trong thế gian.

Đại đạo mà Dương Tuấn hứng thú, đó chính là đại đạo mà hệ thống từng nhắc qua, Dâm Tâm đại đạo, thế gian này mọi sinh mệnh đều có dâm tâm, sinh mệnh nữ thần tạo ra vạn chủng, vạn chủng sinh mệnh đều có thất tình lục dục, có kẻ hiển lộ không che giấu, có kẻ ẩn giấu sâu nơi tâm, tự nhận là không có, nhưng thực chất là giấu kín nơi góc nhỏ trong tâm.

Chạm vào Dâm Tâm đại đạo điểm sáng, từng hình ảnh xuất hiện trong đầu Dương Tuấn, Dâm Tâm đại đạo chính là dùng dâm tâm hoá công lực, từ nhỏ thành lớn, lớn đến không lồ, chỉ cần có Dâm Tâm, ta chính là tồn tại khủng bố nhất, tiểu thành đại đạo, chuyển dâm tâm hắc ám thành công lực tối đa 5 thành bản thân, tâm thanh tịnh, chiến lực vô song, đại thành đại đạo, chuyển dâm tâm thành công lực tối đa 20 thành bản thân, nắm bắt được kẻ địch dâm tâm, rút lấy hết cả mà tự cường đại chính mình.

Keng, cảm ngộ thành công Dâm Tâm đại đạo, đạt được thành tựu Con Đường Dâm Thần.

Keng, ban thưởng Không Gian Tùy Thân, tùy ý chỉnh sửa, sáng tạo tùy chọn.

Thoát ra khỏi không gian cảm ngộ, một cỗ lực lượng thần bí ập vào cơ thể, cảm giác như trong tâm dâm tính bị tách ra, tâm tình thanh tịnh, nhưng không phải dục vọng không còn, mà chỉ là dâm tính tách ra chứ không biến mất.

- Không Gian Tùy Thân, vào xem một thoáng.

Tiến vào không gian tùy thân, nơi này là một mảnh thiên địa trống rỗng, nhật nguyệt chưa thành, tinh tú chưa huy, nói chung là một mảnh vũ trụ hỗn độn chưa thành ra gì cả, giống như thời vũ trụ chưa khai sinh ở Địa Cầu mà Dương Tuấn từng thấy trên TV.

- Hệ thống, đây là thế nào? Tại sao chưa có thứ gì thế này?

Dương Tuấn thắc mắc hỏi hệ thống, được câu trả lời chính là nơi này Dương Tuấn làm chủ, hệ thống không can thiệp cho nên Dương Tuấn muốn xây muốn tạo muốn đập muốn phá gì đó thì hệ thống không một chút quan tâm.

- Nói như vậy? Trong không gian này, ta chính là Đấng Sáng Tạo?

Keng, chúc mừng kí chủ não đã thông suốt....

- Hệ thống, ý người nói là ta đàn sao?

Keng, hệ thống không có ý nghĩ chê kí chủ đàn, mà là thật sự kí chủ rất đàn a.....

Âm thanh sinh động của hệ thống vang lên, rõ ràng gần đây bỗng nhiên hệ thống này đột ngột trở nên thông minh, còn hay xoắn Dương Tuấn nữa, à mà lúc mới nhận được hệ thống thì cũng không khác biệt gì lắm nha.

Bỏ qua thời gian, thái dương khai sinh, tinh cầu dần dần được tạo nên, chọn lấy một tinh cầu thích hợp, lại bỏ qua thời gian của tinh cầu này qua trăm triệu, tinh cầu này bây giờ không khác gì Địa Cầu, tiếp tục xây dựng lên từng kiến trúc một, vật liệu không cần thiết phải có, chỉ cần một ý niệm liền xây dựng được, đó là một chỗ tốt, qua một hồi lâu, chỗ trước mặt bây giờ là một vương quốc rộng lớn, từ bây giờ chỗ này sẽ là nơi Dương Tuấn nuôi dưỡng thế lực.

Thoát ra khỏi không gian này, Dương Tuấn đi đến tận cùng của phía Nam, là Thương Nam Cảng, một hải cảng giao liên với Duy Long đại lục, đại lục lớn thứ hai trong tất cả bốn đại lục, lần này đi, Dương Tuấn quả đoán phải gom lấy ma thú cùng những kẻ có thiên phú làm thuộc hạ, trước khi bước vào tiên giới Thương Nam Cảng...

Hải cảng tấp nập người, hơn nữa tu vi Độ Kiếp, Đại Thừa kỳ rất nhiều, bởi vì liên thông đại lục khác nên chỗ này có rất nhiều tu sĩ tu vi cao, thuê lên một chiếc thuyền lớn, lên đường vượt qua đoạn Vô Tận Hải kia.

Ngày thứ hai....

Lênh đênh trên biển rộng, mây mờ che khuất tầm nhìn, nhưng vẫn nhìn rõ được biển mênh mông bao quanh, thuyền này luôn luôn đi theo một lộ trình, không cần người phải lái, nên chỉ có một mình Dương Tuấn ở trên thuyền, nhưng mà tình huống này quá lạ thường, theo lời người từng đi qua đoạn hải dương này, chỉ cần một ngày là đã tới Cừ Ốc Đảo, trên đó là một nơi ở của Hải Nhân tộc, cũng là một nơi cho tu sĩ lịch lãm.

Nhưng Dương Tuấn đã đi hơn một ngày, một tảng đá nhô lên cũng không thấy, nói gì là đảo lớn, à mà, phía kia hình dáng thật giống một hòn đảo.

Quả thật, trước mặt Dương Tuấn có một hòn đảo lớn, ngang bằng một đế đô, thực vật phát triển, có điều không khí có chút âm lãnh, hơn nữa còn không thấy một bóng người.

- Hệ thống, có thể cho ta biết chỗ này là đâu không?

Dương Tuấn chỉ đành biết xoay qua hỏi hệ thống, tưởng tượng như một cái bản đồ vậy, lạc đường lại kéo ra hỏi hệ thống.

Keng, không xác định được vị trí hiện tại, mời kí chủ nhanh rời khỏi chỗ này.

- Tại sao à? Ta nhìn không thấy ra được chỗ gì là nguy hiểm nha.

Hòn đảo nhìn không ra được chút gì là có nguy hiểm, thực vật rất là xanh tươi, ươm, tán cây đại thụ nào cũng có cá đang nằm trên đó, rõ ràng là rất bình thường.

- Ân?

Dương Tuấn lúc này mới phát hiện, cá, mực, tất cả hải sản dưới biển đều nằm trên cây, hoặc vương vào bụi rậm, thật là quái dị.

- Chả lẽ, hòn đảo này nổi lên từ dưới biển? Thử xem nó có bí mật gì.

Dương Tuấn đáp thân pháp, phi thân vào trong rừng sâu, bởi vì chỗ đó có chút ánh sáng kì lạ, ở đó có một hồ nước, một cỗ quan tài, nhưng kì lạ là hồ nước này không có bất kì sinh vật nào, chạm vào thì bàn tay Dương Tuấn lập tức đóng băng, đây là lạnh cỡ nào a.

Chuyển chú ý sang cỗ quan tài, có vẻ cũ kĩ nhưng lại không bám chút rêu, bên trên còn khắc một chữ Ma, rõ ràng là người của Ma Tộc, lúc trước nhiệm vụ hệ thống giao ra là ngăn cản âm mưu ma tộc, tìm hiểu danh tính của năm Ma Tướng, cùng thủ lĩnh ma tộc lần diệt trừ Tứ Đại Ma Linh, đến nay, Dương Tuấn cũng đã tìm ra Khương Lệ Từ cùng giết đi Ma Long và Tà Vương, hôm nay tìm thấy một cái quan tài, không biết đây là Ma Tướng vẫn là Ma Linh, trước tiên mở thử nó ra đã.

Suy nghĩ xong liền làm ngay, Dương Tuấn đẩy nắm quan tài, một cỗ ma khí nặng nề thoát ra, bên trong là một thiếu nữ ma tộc, trên người xiêm y có lẽ vì thời gian dài nên đã mục nát, làn da trắng hồng, bộ ngực lớn nhấp nhô theo từng nhịp thở, nhưng điều đáng để Dương Tuấn không muốn giết nàng ta chính là, cô gái ma tộc này..... không có ma niệm.

Ma niệm, hay Tâm Ma, chính là cảm xúc tiêu cực của mỗi người tu tiên, đó chính là oán khí của những linh hồn người từng giết, là máu tanh, là xương tủy, là những việc xấu người đã từng làm một qua, dần dần trở thành Tâm Ma, ảnh hưởng đến tu vi sau này.

Nhưng bây giờ, trước mắt Dương Tuấn, một ma tộc không có ma niệm, thanh thuần thánh khiết, khiến hắn không thể xuống tay, hơn nữa, hệ thống không thông báo đây là Ma Tướng hay Ma Linh, vậy, nữ nhân Ma Tộc này là ai?

Keng.....

Nữ tử: Lâm Ngọc Hương. (Xử nữ).

Tuổi: 2 vạn 8 ngàn 1 trăm lẻ bảy.

Tu vi:???????

Huyết mạch: Thần Ma Hỗn Độn Huyết.

Trạng thái: Ngủ say, bị phong ấn.

Mô tả:???????

.....

[Thần Ma Hồn Huyết]: Huyết mạch hỗn loạn giữa Thần và Ma, tuổi thọ nghịch thiên, tu luyện với tốc độ khủng bố, năm trăm vạn năm mới có thể có một người, khi đạt đến cảnh giới Hồn Độn Thần Ma, sánh ngang Ma Thần cùng Đại Thiên Thần.

Dò xét huyết mạch của thiếu nữ này, Dương Tuấn khuôn mặt lập tức trắng bệch, quá khủng bố, huyết mạch pha trộn giữa thần huyết và ma huyết, chẳng trách, có Ma Giác nhưng lại thánh khiết vô niệm.

Dương Tuấn đang phân vân, có nên cứu thiếu nữ này không, mặc dù tuổi của nàng ta cao gấp trăm ngàn lần Dương Tuấn, tốt nhất là dùng vẻ bề ngoài mà gọi, cách giải phong ấn thì không phải không có, nhưng mà tu vi của nàng ta không rõ, lỡ như cứu nàng ta xong, nàng ta quay sang giết hắn, mặc dù là giết không chết hắn, nhưng mà phong ấn hắn là chuyện dễ như trở bàn tay.

- Cứu.....

Cuối cùng Dương Tuấn đưa ra quyết định, chỉ có điều cách giải phong ấn sẽ hơi khó khăn, phải nhờ vào tiểu đệ đệ đây, hơn nữa, nếu giải phong ấn xong, tất sẽ có ảnh hưởng cho thiếu nữ này, nhưng mà còn hơn là để nàng ta ở đây, không biết sẽ có hay không kẻ thù đến giết nàng ta, Dương Tuấn hẳn sẽ "chịu khó" làm anh hùng cứu mỹ nhân vậy, hắc hắc.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dân Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Luyện Hoá Ma Niệm

Thần Giới, Tiên Giới và Ma Giới...

Ba thế giới lớn, vừa đối nghịch, vừa liên giao, bởi những kẻ ở đây đều bắt nguồn từ nhân tộc, kẻ tu thần, rèn luyện thể chất thân thể, chỉ cần đến thành Thần, nắm trong tay thế giới của chính hắn, kẻ tu tiên, chính là hấp thụ linh khí thiên địa, cảm ngộ đại đạo, một bước lên trời, chưởng khống thế giới riêng, kẻ tu ma, chính là vừa rèn luyện thể chất, vừa hấp thụ linh khí thiên địa, mà còn đắm chìm trong huyết sát cuồng ma, giết chóc không ngừng, dùng ma niệm mà hóa linh khí thành ma khí, trở thành Ma Tộc cường đại, phụng sự Ma Thần.

Hồn Độn sơ khai....

Thời đại mà Tam Giới chưa thành, chỉ có 7 vị nữ thần chưởng khống tất cả, Sinh Mệnh, Tử Vong, Tri Thức, Sáng Tạo, Hủy Diệt, Quang Minh và Hắc Ám.

Trong không gian vũ trụ tối tăm, không có bất kì sinh linh nào, chỉ là hắc ám bao phủ mọi thứ, một đốm lửa nhỏ xuất hiện chiếu rọi không gian, nó càng ngày càng lớn, đến khi ánh sáng chiếu rọi khắp nơi, là một tạo hoá của nữ thần Sinh Mệnh và Quang Minh nữ thần, nơi đó chính là Thái Dương Điện.

Không gian lần nữa chấn động, từng vụ nổ lớn khai mở vũ trụ ngày càng rộng lớn, nữ thần Hủy Diệt muốn vũ trụ này không chỉ bao quanh Thái Dương Điện, nàng và nữ thần Hắc Ám, khai sinh ra ba ngàn thế giới.

Ba ngàn thế giới, nữ thần Tri Thức và nữ thần Sáng Tạo tạo ra muôn ngàn vạn chủng tộc, nhưng chúng lại không có sinh mạng, mượn nhờ Sinh Mệnh Thần Lực, muôn ngàn vạn chủng tộc kia bắt đầu có sinh mệnh, lĩnh ngộ tri thức và sự sáng tạo, cảm ngộ mỗi thế giới là một loại đại đạo, thế gian ba ngàn đại đạo, khai sinh con đường tu tiên.

Bởi vì nữ thần Tử Vong không có việc làm, nàng ta khai sinh ra Ma Tộc, bởi vì không cần sinh mệnh, nên Ma Tộc chính là từ Tử Vong mà sinh ra, cuồng sát, huyết tinh, tri thức lại từ tu tiên lộ cải biến, trở thành tu ma lộ.

Không muốn Ma Tộc quá hùng mạnh, nữ thần Sinh Mệnh, Sáng Tạo, Quang Minh cùng tạo ra một chủng tộc khác, là Thần Nhân, con đường luyện thể trở thành Thần cũng được ban xuống, sau đó cả 7 nữ thần hoàn thành nhiệm vụ, trở về Vô Thử Nguyên, tỷ tỷ năm sau không một ai biết đến 7 tồn tại này.

50 vạn năm sau, Thần Giới, Tiên Giới và Ma Giới thành lập, lại thêm 50 vạn năm, Ma Giới xuất ra một cái Ma Thần, Thần Giới lại có một cái Đại Thiên Thần, còn Tiên Giới lại có một đôi Tiên Thánh, đều là những đại năng thời trước cả Hồng Hoang.

Bởi vì là Ma Tộc, Ma Thần chính là cuồng sát tính, xông đến Thần giới, một giẫm giẫm nát một đại lục, một trao bổ rách ra thương khung, sinh linh Thần Giới đồ thán, chạy loạn khắp nơi, thoát ra khỏi Thần Giới, tạo ra muôn ngàn bản sao Thần Giới, sau này đều là Luyện Thần Giới.

Nhưng Đại Thiên Thần cũng không phải vật trang trí, một thân là tin đồ của Quang Minh Thần Nữ, trên người chiến ý chiếu sáng, cùng Ma Thần đánh qua không biết bao nhiêu năm, Thần Giới căn nguyên cũng sắp sụp đổ, cuối cùng bị Ma Thần đánh bại, Đại Thiên Thần bị Ma Thần "ăn" sạch, Đại Thiên Thần đau thương lẫn sợ hãi Thần Giới sụp đổ, mà hi sinh dung nhập vào Thần Giới để căn nguyên bền vững, không ngờ mấy trăm ngàn vạn năm sau lại khai sinh ra Thần Ma Hồn Độn Huyết.

Không từ bỏ, Ma Thần xuyên qua hư không, đi đến Tiên Giới, Tiên giới cũng hỗn loạn không thôi, lúc đó hai Tiên Thánh chính là một đôi phu phụ, đã có một nam hài và một nữ hài, Tiên Nhân cấp thấp vì sợ hãi hung uy Ma Thần mà bỏ trốn, sau này tạo ra rất nhiều tu tiên giới, nơi mà Dương Tuấn đang tu luyện chỉ là một trong rất nhiều tu tiên giới.

Thực lực Ma Thần vô cùng khủng bố, chính là Thần trong Thần Ma, thân thể vô song bất hoại, đã vậy tiên nguyên lực lại hùng hậu kinh thiên, hai người Tiên Thánh hết sức đối chiến, hai bên tiên nguyên hao tổn, cuối cùng hai người Tiên Thánh quyết định hi sinh tuổi thọ cũng bản nguyên, phong ấn Ma Thần lại trong mấy trăm ngàn vạn năm sau có người có thể giết được Ma Thần.

Sau đó cả hai Tiên Thánh mang hài tử bỏ trốn, bởi vì dưới trướng Ma Thần vẫn còn Đệ Nhất Ma Linh và thủ lĩnh Ma Tộc còn sống, hai Tiên Thánh tuổi thọ cùng tiên nguyên hao hết, ở lại sẽ không thể bảo vệ hai hài đồng, nên quyết định trốn vào trong ba ngàn thế giới mệnh mỏng, gửi thác hai hài đồng, sau đó cũng bế quan phục hồi tuổi thọ.

Đó chính là truyền thuyết về Ma Thần chiến Tiên Thần song giới.

.....

Leo:) Sắc đây, sắc đây.....

.... Nguồn: TruyenYY.com....

.....

Dương Tuấn ở một bên coi bỏ y phục của Hương Ngọc (quên tên rồi thì đọc lại chap trước nhé), hai nữ phong no tròn bật tung ra ngoài, nảy lên từng đợt nhấp nhô, nhũ hoa cam nhạt nhẹ nhàng thẳng đứng lên, nuốt vào một ngụm nước bọt, Dương Tuấn cúi tiếp bên dưới, làn eo thon, bụng phẳng lì tròn bóng, bên dưới là một khu rừng đen mướt nhưng lại gọn gàng không lẫn lộn, mật động hồng hào hiển lộ, hai mép thịt nhỏ đang mở ra khép vào như đang hô hấp vậy.

Cổ nén ý nghĩ đang làm việc sai trái trong lòng xuống, Dương Tuấn vươn tay đặt lên hai nữ phong căng tròn kia, một xúc cảm đàn hồi, nhưng lại mềm mại dâng lên nơi bàn tay, cánh tay di chuyển ngày càng nhanh, bàn tay nắn bóp càng thô bạo, Dương Tuấn trong lòng kinh sợ, chạm vào liền không thể dừng lại được, hung vật bên dưới quần áo đang bành trướng, biểu tình muốn thoát ly ra ngoài.

Rất may quan tài đá cao ngang hông này lại là một kiện Đế Khí, vậy mà khi cảm nhận dương khí nam nhân đầy đủ sẽ phân rã, trở thành một cái giường bằng ngọc bích, sờ lên không phải cứng rắn mà mềm mại như nhung lụa, chẳng trách Hương Ngọc ngủ say lâu như vậy mà trên một tảng đá cứng thì sẽ khó chịu thế nào.

Cúi người xuống nhũ hoa màu cam nhạt, Dương Tuấn tham lam há miệng mút lấy, cái lưỡi khéo hoạt quét quanh một vòng nhũ hoa, sau đó đưa răng cắn lên đó nhẹ nhàng, hai ngón tay kia thì vươn lên bên phải kéo lên nhẹ nhũ hoa.

- Ân, um...

Không ngờ Hương Ngọc vậy mà có phản ứng, khuôn mặt xinh đẹp ửng hồng, miệng nhỏ khe khẽ rên lên một tiếng, nhưng cũng làm Dương Tuấn giật nảy mình, không trách được, ai bảo ta đang làm việc xấu đây.

Vẫn không dừng lại, Dương Tuấn dùng cự vật chen vào giữa hai nữ phong căng tròn, một cảm giác ấm áp kì lạ, khiến Dương Tuấn không tự chủ đẩy hông một cái, cự vật không lồ cạ lên nữ phong mềm mại, một cảm giác thư khoái khó tả, hông càng ngày càng nhấp nháy, cự vật đâm thọt qua lại hém núi nữ phong, không ngờ chạm đến cả làn môi anh đào của Hương Ngọc, có lẽ vì ý thức vẫn còn, mùi hương nồng nặc từ cự vật lẫn một chút khoái cảm nơi ngực mình, Hương Ngọc môi mấp máy, vậy mà phát ra âm thanh ư ừ đầy nhục dục.

Dương Tuấn máu nóng đầy nồng nộc lên não, vạch ra cặp đùi non ngọc ngà mê người của Hương Ngọc, mật động bé nhỏ vậy mà hơi chảy ra ái dịch, một mùi hương thơm nhẹ nhàng bốc lên, Dương Tuấn vui mừng vào đó mà tham lam hít lấy từng ngụm, cái lưỡi ma quái đâm vào trong mật động hồng hào, một cổ vị giác ngon ngọt trào đến, cái lưỡi linh hoạt như một con rắn xoay một vòng, ái dịch bên trong bị Dương Tuấn vét sạch, trong ý thức Hương Ngọc cảm giác nơi bí mật có cảm giác nhồn nhột, sau đó là khoái cảm dâng trào, hoa động tận cùng rục rịch, ái dịch trào ra như lũ lụt cuốn tới.

Một dòng nước ấm nồng ngọt chảy vào miệng Dương Tuấn, hắn tham lam hút lấy, không muốn bỏ phí, nhưng nghĩ lại, dùng một ít bôi trơn lên cự vật, đầu cự vật len lỏi vào trong mật động, có vẻ vì hơi nóng, nên Hương Ngọc " Ừ " một tiếng, sau đó giống như ở cảm thụ cảm giác kì lạ này.

Cự vật nhẹ nhàng đi vào mật động trơn tuột, bất ngờ chạm phải một cái màng mỏng, Hương Ngọc miệng phát ra một tiếng "ân", có lẽ vì lần đầu bị chạm vào đó nên hơi nóng, nhưng một lúc sẽ phải hơi đau, nên Dương Tuấn nắm lấy hai bàn tay nàng, hông thúc mạnh, cự vật phá tan phòng hộ cuối cùng, một cảm giác đau đớn xộc lên, Hương Ngọc hai bàn tay ngọc siết chặt lại, bàn tay rắn chắc của Dương Tuấn có cảm giác sắp gãy.

Hàng mi phượng của Hương Ngọc khẽ mở, nàng đã tỉnh lại sau giấc ngủ vạn năm, cảnh sắc nàng nhìn thấy chính là một nam nhân tuấn lãng đang ôn nhu cầm chặt tay nàng, nhưng một cảm giác đau rất trào tới, cảm giác được mật động mình bị một vật dài lớn nóng ra, hai dòng lệ lăn xuống từ khoé mắt, nàng chấp nhận sự thật, muốn đánh thức nàng dậy, chính là phải phá đi một xứ nữ như nàng.

Một ngón tay nhẹ nhàng quét đi nước mắt của Hương Ngọc, nàng mở ra đôi mắt đẹp, chỉ thấy được nụ cười ôn nhu của nam nhân trước mắt, một cổ xúc động hạnh phúc dâng lên, nàng lúc đầu đã không có thù ghét với nam nhân này, bây giờ nàng càng yêu thích hắn hơn.

Trái tim nữ nhân dễ chinh phục nhất là khi nó đang xao động...

Dương Tuấn tạm nghỉ một hồi lâu, không muốn Hương Ngọc bị đau khi vừa tỉnh dậy, bắt ngờ hông của Hương Ngọc di chuyển nhẹ nhàng, nàng nở một nụ cười hạnh phúc rạng ngời với hắn, máu nóng bùng phát, Dương Tuấn ôm Hương Ngọc vào lòng, cự vật hùng dũng thục lên từ bên dưới, đâm sâu vào trong hoa động non yếu, Hương Ngọc nghiêng đầu tựa lên vai Dương Tuấn, miệng nhỏ hé ra, rên rỉ từng tiếng nhỏ, nhưng lọt sâu vào trong tai Dương Tuấn, khiến hắn càng hăng máu thêm

Cự vật đẩy sâu vào trong, bắt ngờ mặt đạo bóp chặt, thân thể Hương Ngọc run lên nhẹ nhàng, Dương Tuấn cũng không kìm chế mà thục mạnh và thô bạo hơn, cự vật bành trướng dữ dội, Hương Ngọc cong người lại, miệng há hốc, một dòng chất dịch nóng hổi đang bắn vào trong, rất sâu, rất sâu bên trong nàng.

Tựa đầu mình vào lòng ngực Dương Tuấn, Hương Ngọc thoải mái ngủ say, nàng đâu biết rằng, nàng nợ Dương Tuấn một đại ân còn cao hơn là thức tỉnh nàng, đôi sừng ma tộc trên đầu Hương Ngọc biến mất, nhưng trên tay trái Dương Tuấn lại xuất hiện những hình xăm màu đen kì lạ, là hắn đã nhờ hệ thống rút lấy phần huyết mạch ma tộc trong người Hương Ngọc, để hắn từ luyện hoá nó, dung hợp với Thân Thể Pháp Tắc, trở thành Ma Thân Pháp Tắc.

Dĩ nhiên ma niệm ẩn giấu trong huyết mạch này bị huyết mạch Thần Nhân trấn áp, nên Hương Ngọc không có tản ra ma khí, nhưng tên Dương Tuấn này thì khác, chính là một tên đại ma đầu, giết người, ăn qua không biết bao nhiêu xử nữ, để Tâm Ma phải nói là cường đại nghịch thiên, nên Dương Tuấn hẳn phải uống viên Thủy Tâm Đan lúc trước Ngọc Lan đưa cho hắn, để Tâm Ma dịu xuống, sau đó ngồi xếp bằng luyện hoá ma niệm, trước khi đó vẫn là mặc lại quần áo cho Hương Ngọc, bởi vì sợ nàng vừa thức tỉnh sẽ bị suy yếu, không có tu vi nên đặt cạnh nàng một viên Hộ Hoà Châu, giúp toả ra hơi ấm, hơn nữa còn tạo một pháp trận hoá diễm phòng ngự, còn Dương Tuấn ngồi xuống luyện hoá ma niệm, cho Dâm Tâm đại đạo cắn nuốt, còn lực lượng của ma niệm thì để thân thể thôn phệ dung hợp, không ngờ Thân Hồn Tham Thực Sư Hoàng cái vậy mà từ ngủ say thức tỉnh, đến một bên hông ké một ít ma niệm mà Dâm Tâm bỏ qua, không ngờ nó vậy mà đạt tới bát phẩm.

Bầu trời đêm rơi xuống từng ánh sáng dịu mát của ngân nguyệt, từng ánh sao lung linh, Dương Tuấn vẫn ngồi đó bất động, ma khí cùng pháp lực nhộn nhào, vô cùng đáng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Thân Nhân?

Ngày hôm sau, trên hòn đảo bí ẩn kia, vậy mà phóng lên hai luồng quang trụ, một đen kịt tàn nhẫn, một trắng tinh thánh khiết, Dương Tuấn hoàn thành dung hợp ma niệm, trong người pháp lực thay đổi, thân hình trở nên cường tráng hơn, bắt ngờ là hệ thống thông báo tiến hành nâng cấp hệ thống, còn cướp đi của hắn 50 tỷ sát điểm, còn về Hương Ngọc, sau lưng nàng xuất hiện đôi cánh thiên thần thánh khiết, trên người toả ra khí tức bề thế, là tồn tại tối thượng nhìn xuống chúng sinh.

Bởi vì hệ thống đóng băng nên Dương Tuấn không thể dò xét Hương Ngọc, nhưng dựa trên khí tức của nàng, tu vi cũng gần như là Lôi Tiên Kiếp.

Bởi vì Dâm Tâm đại đạo vẫn chưa đạt đến tiểu thành, Dương Tuấn không vội tăng lên tu vi, lúc trước lăn lộn cùng Ngọc Hương, vậy mà Dâm Tâm có chỗ tiến triển, mặc dù có chút nhỏ nhưng Dương Tuấn có thể hiểu được chút ít bên trong, Dâm Tâm chính là phải dùng dâm niệm nuôi dưỡng.

Dương Tuấn đưa Hương Ngọc lên thuyền, tiện tay thu luôn cái giường bằng bảo thạch kia, vừa ra xa khỏi đảo một đoạn, hòn đảo vậy mà rung động không thôi, từ từ chìm xuống đáy biển như chưa từng có xuất hiện.

Hai ngày sau, Dương Tuấn nhìn thấy được đất liền, một hải cảng, hình như là Du Long cảng, nơi đây sinh khí bừng bừng, giao trả thuyền, Dương Tuấn cầm tay Hương Ngọc, tìm một quán trọ nghỉ ngơi, Hương Ngọc bởi vì ngủ say quá lâu nên bây giờ vô cùng nhút nhát rụt rè, nhưng khi ở cùng Dương Tuấn thì điên cuồng không ai sánh được, chính hai ngày này là gần như vắt kiệt sức của Dương Tuấn.

Phùng Hoa Lâu, một quán trọ xa hoa, đại lục Duy Long chỉ dùng pháp thạch thượng phẩm, nhưng mà Dương Tuấn cũng không có nghèo, thuê một phòng lớn cho hai người.

Gọi lên một bàn rượu thịt, mặc dù tu sĩ chính là không cần ăn cũng sẽ không đói, nhưng mà dù sao Hương Ngọc cũng là nữ nhân của hắn, ít nhất cũng uống qua một chung rượu giao bôi, mình chứng cả hai là một đôi.

Sau đó chính là một màn điên loạn đảo phượng, từ trên giường rồi lại lên bàn, ở cửa, trong bồn tắm, không nơi nào là không lưu lại chiến tích của hai người.

Hệ thống nâng cấp xong còn 11h20"

.....

Ngày hôm sau, Dương Tuấn cùng Hương Ngọc đi đến dãy Bình Thiên Sơn, một dãy núi chứa đầy Ma Thú và dị thảo, hắn đến đây chỉ muốn bắt đi Ma Thú, chuyển vào trong không gian của hắn, sau này các nữ nhân của hắn có chỗ lịch lãm, hoặc thể lực sau này của hắn quy làm hiểm địa.

Bắt đầu là Hư Linh cảnh, Dương Tuấn dễ dàng dùng Long Uy trấn áp, ném thẳng vào trong không gian riêng, ngay cả Ma Thú Độ Kiếp kỳ cũng không ngoại lệ, tinh thần lực yếu liền bị Dương Tuấn bắt đi, một đường thuận lợi, trước khi Dương Tuấn đến chỗ này.

Hắn và Hương Ngọc bị truyền tống đến một tàn tích, bởi vì hệ thống đóng băng nên không thể hỏi được vị trí ở đây, nhưng một điều kì lạ là, chỗ này với Dương Tuấn vô cùng quen thuộc.

- Hà?

Dương Tuấn ngạc nhiên, bởi vì thanh đoạn kiếm cũ kĩ lúc trước lấy được chỗ Di Tu mà Dương Tuấn ném một góc ở trong túi đồ bỗng nhiên rung động mãnh liệt, sau đó thoát khỏi túi đồ hệ thống mà bay ra, rơi trên tay Dương Tuấn.

- Nơi này, là chỗ chiến trường đó?

Nhìn quanh, quả thật nơi này giống như đức chỗ mà ý thức Dương Tuấn bị đưa vào lúc trước khi chạm vào đoạn kiếm, sở dĩ Dương Tuấn bị truyền tống đến đây là vì khi đuổi theo một con Ma Thú Đại Thừa cảnh, chạy vào trong một hang động, không ngờ đụng phải truyền tống, mới đến được chỗ không gian này.

- Phu quân, chàng đang nghĩ gì vậy? Chúng ta đang ở đâu vậy?

Hương Ngọc một bên hỏi Dương Tuấn, nơi này quá kì lạ, khắp nơi đều là bụi cát giống như một cái sa mạc, nhưng cây cối ở đây lại phát triển, hơn nữa đều là màu đỏ, vô cùng quái dị.

- Ngọc nhi, chúng ta đi lên phía trước, tìm đường ra khỏi đây.

- Ân....

Dương Tuấn theo mũi đoạn kiếm chỉ dẫn, bây giờ nhìn nó như một cái la bàn hơn là một thanh đoạn kiếm, đi được hai canh giờ, một toà cung điện nguyên vẹn xuất hiện trước mắt, hai bên là từng hàng cây đỏ kì dị, hơn nữa, mỗi gốc cây lại là một đồng bạch cốt chất lên, vô cùng dọa người.

Thanh đoạn kiếm liên tục chỉ vào trong cung điện, Dương Tuấn cùng Hương Ngọc cũng tiến lên, một cánh cổng đồng lớn khép chặt xuất hiện trước mắt, nhưng mà Dương Tuấn dùng sức mấy cũng không có đẩy ra được.

Xoạt.....

Bỗng nhiên một bóng người xuất hiện từ hư không, mờ mờ ảo ảo, giống như không có thật, hơn nữa là một bé gái khoảng 9, 10 tuổi.

- Chào mừng đến với Chiến Thần Điện, chỉ cần thông qua tất cả quan ải, sẽ gặp được điện chủ, nhận lấy phần thưởng kinh thiên.

Dương Tuấn biết được đây là một cái nguy hiểm ngập đầu, thu Hương Ngọc vào trong hậu cung vô tận, một mình xông ải.

Kết... Kẹt.....

Cánh cổng đồng lúc đầu không mở ra được bây giờ lại nhẹ nhàng mở ra, ánh sáng chói lóa trước mắt, Dương Tuấn bước vào trong, bị một cổ hấp lực kéo đi, sau đó xuất hiện trong một không gian kì lạ, không thấy tận cùng, chỉ thấy sương trắng phiêu đảng, hơn nữa xung quanh hắn còn có 7 tấm gương.

Hình ảnh của Dương Tuấn hiện lên bên trong từng tấm gương, nhưng khuôn mặt lại thay đổi, bất ngờ người trong gương bước ra, bao vây Dương Tuấn, khuôn mặt từng người khác lạ, điên cuồng giận dữ, béo mập tham ăn, trắng bệch vì hưởng lạc, lại có khuôn mặt trần đầy ghen ghét, v.v.

- Thất đại tội?

Dương Tuấn nhận ra được, 7 Dương Tuấn ở đây tượng trưng cho một đại tội bên trong hắn, cuồng nộ, kiêu ngạo, tham thực, sắc dục, ghen tỵ, v.v.

Nhưng lại có kẻ mạnh kẻ yếu, mạnh nhất là cuồng nộ, kiêu căng và sắc dục, tiếp đó là tham lam, lừa dối, tham ăn và đồ kỵ.

Không ngờ bảy Dương Tuấn lại lấy ra 7 thanh Tuyệt Thiên Bổng giống như trên tay Dương Tuấn đang cầm, cuồng nộ gầm lên một tiếng, một chiêu Tuyệt Thiên Bổng không lồ đập xuống Dương Tuấn

Ầm...

Dương Tuấn chặt vật đỡ lấy, lực lượng của tên này mạnh hơn gấp đôi Dương Tuấn, tu vi nhưng là ngang bằng nhau, hệ thống đóng băng cũng không thể tăng lên tu vi, lần này Dương Tuấn phải đánh hết sức rồi.

Phốc.....

Không ngờ ngực mình lại bị bổng của kiêu căng xuyên qua, Dương Tuấn đập lên thân pháp, thân hình rút ra khỏi Tuyệt Thiên Bổng của kiêu căng, vòng lại tiêu diệt những kẻ yếu nhất, tham ăn và đồ kỵ là những kẻ Dương Tuấn nhắm đến.

Oanh.....

Một bóng trượt qua như đánh lên đậu hũ, hai cái đầu liền bạo nát, hai thi thể không đầu ngã xuống, còn bóng ngập trời từ đầu đập xuống chỗ Dương Tuấn, cứng rắn chống đỡ, Dương Tuấn không thể sử dụng thân pháp lần nữa, bởi vì khi sử dụng nó thì có một lực lượng lạ làm hắn mất kiểm soát, thêm chút nữa liền bị kẹt trong hư không.

Bình.....

- A....

Một bóng đập ngang hông, Dương Tuấn như đạn pháo bay ra xa, bóng cắm xuống đất, kéo trụ lại thân hình, kẻ ra tay chính là kiều căng, đắc thủ thành công, hắn lập tức lùi ra sau, cảm giác nguy hiểm ập tới, một thanh bóng khổng lồ đang đập xuống, chỉ cần trúng chiêu, Dương Tuấn lập tức phải chết.

Bởi vì nơi đây huyết mạch Bất Tử Nhân bị hạn chế, chỉ có thể phục hồi cấp tốc, không thể trở nên bất tử được, điều này là vừa nãy bị một bóng xuyên qua lồng ngực để Dương Tuấn nhận ra.

Đây đích thực là tử chiến, hơn nữa là tử chiến không công bằng.

Oanh.....

Lại thêm hai kẻ yếu nhược chết đi, Dương Tuấn lúc này mới để ý, bảy Dương Tuấn này mặc dù có Tuyệt Thiên Bổng, nhưng chỉ dùng được ba thức đầu, nếu dùng được thức thứ tư, Dương Tuấn chết chắc.

Bỗng nhiên trong đầu Dương Tuấn một trận thanh tịnh, Tuyệt Thiên Bổng bỗng nhiên xuất hiện trong đầu bay múa, như long phi cửu vân, như phượng vũ ngân hà, vô cùng kì diệu, một bên né tránh, một bên cảm ngộ trong đầu, tạp niệm tiêu tan, Dâm Tâm cuốn lấy hết thảy tạp niệm, trùng kích lên tiểu thành đại đạo.

Àm.....

Trên người Dương Tuấn phát ra khí tức kinh thiên, tạp niệm tiêu tan, kiêu ngạo, cuồng nộ, sắc dục, tham lam, mọi thứ đều tan biến, quan ải này Dương Tuấn thông qua, bởi vì muốn qua ải này chính là phải bỏ đi hết tạp niệm trong đầu, cho dù có giết hết 7 Dương Tuấn thì theo thất tình người độ quan ải, lần nữa phục sinh, mà còn cường đại hơn rất nhiều.

Thức thứ năm của Tuyệt Sát Lục Thức, học xong.

Thần Bổng Thể Thê, chính là dùng thân mình cứng rắn hoá bổng, không cần bổng cũng có thể như đang dùng, uy lực vô song, phòng ngự kinh người, hơn nữa còn lĩnh ngộ ra Bổng Thể, đủ để nghiền ép tất cả tồn tại không lĩnh ngộ ra Thê, tựa như một cái Nhất Kích Tất Sát vô hạn dùng.

Quan ải thứ hai.....

Dương Tuấn xuất hiện trong một cái đại điện xa hoa, giống như đại điện thiết triều của đế vương, không biết từ đâu chui ra rất nhiều nữ tử, trên người trần trụi không mảnh vải, làn da trắng tuyết, hơn nữa hai nhục cầu của mỗi người lại to khủng bố, nhưng lại tròn đều cân bằng, cổ ngọc, eo thon, đùi ngà, mông vênh, điều là thiên kiều bá mị, vu vạ trời sinh, khiến bất cứ nam nhân nào cũng động tâm.

Nhưng mà Dương Tuấn chính là ngộ đến tiểu thành đại đạo, dục vọng tạm thời bị tách ra, nên trong lòng hắn không có chút nào muốn ăn hết các mỹ nữ ở đây.

Bực... Xoẹt....

Bỗng nhiên quần áo trên người Dương Tuấn bị rách ra, nhưng không có một ai tiếp cận hắn, chỉ có văng vẳng một nụ cười vang vọng, sau đó là cái hung vật của Dương Tuấn bị bắt lấy, đâm vào trong mật động của một nữ tử, một dòng máu đỏ thẩm chảy ra, bất ngờ là Dương Tuấn không di chuyển được.

Trên trần điện bỗng nhiên xuất hiện một dòng chữ, chính là muốn qua ải phải ăn hết tất cả nữ nhân ở đây, ở đây có hơn 100 người, bảo một mình Dương Tuấn xử lý hết?

Được, ta nhin, để đến cuối cùng ta không tin không đập được cái điện chủ nhà ngươi ta bả.

Gầm lên một tiếng, Dâm Tâm trở về, đôi mắt biến trở nên đỏ rực, cự vật bành trướng, Dương Tuấn như dâm thần xông phá từng cái mật động, cho các nữ tử từ chỗ này lên đỉnh vô số lần, từ sướng khoái ngắt đi, rồi lại từ sướng khoái tỉnh lại, lập đi lập lại liên tục.

Cuối cùng cũng xong, trong đại điện nằm la liệt trần truồng mỹ nữ, hơn nữa ở mật động còn ứa ra chất dịch đục, thẩm lót dưới đại điện cũng không kém hơn bao nhiêu, loang lổ vết đỏ, vết nước.

- Phù, phù....

Tinh khí hao mòn, Dương Tuấn thật sự hiểu cảm giác tinh tấn nhân vong là như thế nào rồi, bởi vì chính hắn đã bước một chân vào cái ngưỡng cửa đó.

Qua ải.....

Một cổ lực hút hút lấy Dương Tuấn, trước mắt lại xuất hiện một gian cung điện lớn, trên ngai vàng sừng sững là một người đàn ông trung niên, chỉ có điều, sinh cơ đã như đèn sắp cạn dầu.

- Khục khục, chúc mừng ngươi qua ải, ta chính là Trầm Khiếu Phong, điện chủ hiện tại của Chiến Thần Điện.

- Hừ, lão gia hỏa nhà ngươi, dám cho ta vượt ải như vậy, nếu là nữ tử tiến vào thì sao?

- Khục, hắc hắc, chính là, à ừm, nói sao nhỉ, khục, nữ tử không tiến vào được..

Điều cười hắc hắc vang vọng, giống như đúc điều cười lúc nãy, Dương Tuấn hai nắm tay siết chặt, có xúc động muốn lên và tên điện chủ này mấy vạ, nhưng mặc dù sinh cơ yếu đi, tu vi lão ta vẫn sâu không lường được.

- Ngươi vượt ải thành công, ta trao lại cho ngươi quyền lực của Chiến Thần Điện và cả Chiến Thần Điện này, nó chính là một kiện Thần Khí không gian, hơn nữa còn có bảo khố ta tích trữ trăm ngàn vạn năm nay, tận dụng nó đi,.... Cháu trai của ta.

Khiếu Phong sinh cơ đoạn tuyệt, linh hồn hoá thành luồng sáng bay thẳng lên chín tầng trời, Dương Tuấn vô cùng rung động khi nghe bốn chữ cuối cùng, vậy hẳn chính là huyệt đệ ruột thịt với phụ mẫu hắn? Nhưng khi nhìn rõ khuôn mặt của Khiếu Phong, Dương Tuấn còn sợ hãi hơn, bởi vì đây chính là người đàn ông phi ra đoàn kiếm, đây ý thức hắn ra khỏi không gian kia.

Rốt cuộc, Dương Tuấn ta là ai? Phụ mẫu ta là ai? Trầm Khiếu Phong có phải thân nhân của Dương Tuấn? Vô vàn suy nghĩ lẫn quẩn trong đầu, cuối cùng cũng chỉ đánh bỏ sang một bên, ý niệm động, thoát ra khỏi Chiến Thần Điện, không ngờ Chiến Thần Điện này còn có thể phóng to biến nhỏ, nhỏ như hạt bụi trong tay, lại có thể to như một cái sơn mạch, không hổ là Thần Khí.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48: Cướp Bảo Thượng Nữ Hoa Anh Tông

Rời khỏi không gian kia, Dương Tuấn cùng Hương Ngọc tiếp tục đi săn ma thú, đến buổi chiều thì dừng lại, trở về khách điếm, cùng nhau ăn uống một trận, rượu nồng hăng người, Dương Tuấn cự vật tách ra mặt động Hương Ngọc, hung hăng đục khoáy bên trong, đến khi Hương Ngọc đôi mắt ướt át, miệng mở rộng rên rĩ xin Dương Tuấn tha thứ, trên giường lớn, Hương Ngọc ngủ say, còn hắn tiến vào hậu cung vô tận, chúng nữ tử Thập Nhị Hoàng Đạo vị diện cũng không còn hận thù Dương Tuấn nữa, cùng Ngọc Lan, Vân Anh, Hồ Diệp, Hiến Anh cùng Dương Tuấn điên loạn đào phượng một trận kịch liệt, Quỳnh Hân thì đã rời khỏi chỗ này từ lâu, cô bé muốn trùng sinh tu vi, tu luyện lại, bởi vì nàng oán khí quá nặng, để tu vi dậm chân tại Hư Linh không tiến.

Rời khỏi chốn hậu cung, Dương Tuấn cùng Hương Ngọc cùng ngủ say, ngày mai hắn muốn đi đến một nơi.

Tam Doanh Cổ Tích...

Dương Tuấn cùng Hương Ngọc chạy đến nơi này, bởi vì hôm qua Dương Tuấn nghe được một bọn tu sĩ bàn tán, nghe nói là một cổ địa thời Thượng Cổ, 100 năm mới mở một lần, bên trong có vô số thiên tài địa bảo, kỳ ngộ truyền thừa, hấp dẫn vô số tu sĩ.

Ngày hôm nay thì hệ thống cũng hoàn thành nâng cấp, cửa hàng Thần Khí mở ra, nhưng giá cả quá kinh khủng, còn về Hương Ngọc, cảnh giới của nàng là Bán Thiên Nhân.

Cảnh giới tu thần phân chia như sau:

- Phàm Thể, Luyện Bì, Luyện Nhục, Luyện Cốt, Luyện Huyết, Phán Thể, Thoát Nhân, Tụ Thánh, Ngụy Thiên Nhân, Bán Thiên Nhân, Thiên Nhân.... Mỗi cảnh giới có tam trọng thiên, mỗi trọng thiên lại chia sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, đỉnh phong.

Bán Thiên Nhân ngang bằng tu vi Lôi Tiên Kiếp. Những cảnh giới phía sau Thiên Nhân lại không rõ, cần tự Dương Tuấn tìm hiểu.

Hiện tại có Ma Thân Pháp Tắc, tu vi Dương Tuấn không thể một hơi tăng lên được, mà cần kỳ được dị thảo hoặc thiên tài địa bảo cho nó thôn phệ, cường hoá lực lượng thân thể của Dương Tuấn, nên hắn mới đến Tam Doanh cổ tích này tìm kiếm, lại nắm một ít kẻ mạnh, sát điểm cũng như tinh thần lực của Ma Thú bên trong cường hoá Huyết Mạch.

Nghề nghiệp của Dương Tuấn cũng tăng lên sau khi rời Chiến Thần Điện, đạt đến Dâm Đế, ba đạo cụ kia bỗng nhiên biến mất, để lại một thứ còn kinh thiên hơn, Đa Năng Đạo Cụ, một thứ có thể biến thành bất kì thứ gì Dương Tuấn muốn, uy lực cũng ghê gớm.

Nhưng bất ngờ, công vào Tam Doanh cổ tích lại bị một môn phái tên Thượng Nữ Hoa Anh Tông chiếm đoạt, lấy làm tài sản riêng, ai muốn vào nhất thiết phải nộp 10 vạn linh thạch trung phẩm, tuy nói con số đó là không lớn, nhưng mà đối với tán tu thì là một con số lớn, mà Dương Tuấn cũng không quan tâm, càng ít người thì càng tốt, nhưng suy nghĩ lại, Dương Tuấn là đang cần người, chứ không phải vào tranh giành gì cả.

- Hừ, ta đi đánh Thượng Nữ Hoa Tông các ngươi, tiện thể chop tới một ít nhân lực.

Đệ Hương Ngọc ở lại khách điểm, Dương Tuấn đeo lên mặt nạ, thay đổi khí tức bản thân, nhưng vẫn để tu vi là Hư Linh tầng 1, chạy đến cái kia tông môn.

Hắn bây giờ và ngày trước, khác xa rất nhiều.

Thượng Nữ Hoa Tông đệ tử tạp dịch đã là Hợp Nguyên cảnh, nếu thả ra ngoài đại lục Chu Linh chính là cường giả người người ngưỡng mộ, nhưng ở đây chỉ là đệ tử tạp dịch, dù dễ hiểu, tông môn này cường đại cỡ nào, đệ tử nhập môn phải là Độ Kiếp kì, đệ tử kí danh phải là Đại Thừa kì hoặc Lập Thiên kì, đệ tử nội môn ít nhất phải là Đạp Thế kì, trưởng lão Thanh Đồng là đệ tử nội môn đạt Vô Hoa kì, đến Bạch Ngân là Nguyên Chân kì, Thái Thượng trưởng lão là Lôi Tiên kiếp nhưng không thể tiến tiếp, chỉ còn cách đợi chết già, nếu có chút hi vọng tiến tiếp, tông môn đã hết lòng bồi dưỡng rồi.

Công pháp tu luyện của tông môn này là Cực Lạc Thượng Nữ Hoa Kinh, chính là nam nhân cùng nữ nhân giao thoa, âm khí cùng dương khí hoà cùng linh khí trong thiên địa, tạo ra pháp lực dồi dào lắng đọng trong đan điền, sau đó nam tu từ từ luyện hoá, tăng lên tu vi.

Cổ nhân từng nói, tu tiên giống như đang giương lên mũi tên, chăm chú tu luyện sẽ như dây cung quá căng, dễ tẩu hoá nhập ma, không tốt, còn nếu cứ như dây cung lỏng lẻo, trầm mê vào nữ sắc, sụt giảm tinh lực, tu vi kinh khủng, trở thành cát bụi trên tu tiên lộ.

Mà cái tông môn này lại chính là dùng việc thụ thụ công công của nam nữ mà tu tiên, cả hai đều có lợi, không phải ma công bỏ thái cho một người, chứ nếu không tông môn này đã bị thiên hạ tông môn xoá bỏ.

Đứng trên không trung, Dương Tuấn mặt dần ra, bên trong quảng trường mát mẻ để luyện võ kĩ kia lại là từng đôi nam nữ đang hoà hợp, âm thanh hừ hừ thoả mãn, rên rỉ nhục dục vang xa vụn vặt, chẳng trách cái tông môn này đệ tử muốn gia nhập vào là phải tranh giành đổ máu, không những hưởng cực lạc mà tu vi còn gia tăng nhanh chóng, nhanh hơn cả công pháp Thiên cấp thượng phẩm, hỏi sao không muốn gia nhập tông môn này đây?

- Hắc, tại sao ta không cướp luôn cái công pháp trấn tông luôn, sau này cho thuộc hạ sử dụng, hắc hắc

Dương Tuấn khuôn mặt sau lớp mặt nạ cười tà tà, xuất ra Tuyệt Thiên Bồng, một kích Tuyệt Thiên Bồng đánh xuống, bên trong cuộn cuộn lực lượng thần bí, nghiền ép mọi thứ, Bồng Thế.

Thế chính là tinh túy của võ kĩ, chia làm Hình, Ý, Thế, Vực, Ngôn, Thần, Hình Kĩ chính là tu sĩ mới học tập võ kĩ, có thể thi triển nó, nhưng uy lực kém, bởi vì không có nắm tinh túy trong đó, Ý Kĩ là khi tu sĩ nắm được tinh túy võ kĩ, uy lực tăng mạnh, Thế Kĩ, là khi tinh hoa võ kĩ được tu sĩ thúc nén, phức tạp hoá đơn giản, nhưng uy lực vô song, nghiền ép kẻ địch chưa ngộ ra Thế, còn về Vực, chính là nắm hết tinh túy của võ kĩ, thông suốt mọi thứ, chuyển một kích đơn giản nhưng lại chứa ngàn vạn Thế Kĩ bên trong, uy lực khủng bố trong khủng bố, Ngôn Kĩ và Thần Kĩ là chưa có ai đạt đến.

Trách sao được, Duy Long đại lục nắm giữ Thế chưa có mười người, hơn nữa đều là lão tổ, mà từ trước đến nay tu sĩ chỉ tập trung vào pháp quyết, tìm hiểu thần diệu bên trong, cũng chia làm Hình, Ý, Linh, Thiên, Tiên, Thần pháp, nhưng yếu kém hơn võ kĩ rất nhiều.

Nhưng thân thể tu sĩ yếu đến đáng thương, luyện võ kĩ cận chiến dễ bị pháp quyết kẻ địch đánh chết hay sao?

Oanh.....

Tuyệt Thiên bồng bỗng nhiên đụng lên một màn sáng nhàn nhạt, lực lượng đều bị hoá giải, nhưng màn sáng kia cũng tan vỡ thành từng mảnh nhỏ, là đại trận hộ tông của Thượng Nữ Hoa Tông.

- Địch tập kích, có địch tập kích tông môn.....

Đệ tử thủ hộ ngoài cửa lớn tông môn nhìn thấy cự bồng đập lên đại trận, sau đó đại trận tan vỡ, quá trình này diễn ra quá nhanh, bọn họ chưa kịp phản ứng, bây giờ mới hết lên.

- Chà chà, đúng là đại tông môn có khác.....

Dương Tuấn mỉm cười, thân hình từ không trung hạ xuống quảng trường, lúc này đám đệ tử đều đã bỏ chạy, sợ hãi đến nỗi quần áo còn chưa kịp mặc, xuân quang nữ tử hiển lộ kích thích, nhưng bây giờ chả có nam tử nào có lòng dạ ở đó ngắm nhìn, một kẻ một kích một hơi đánh vỡ đại trận hộ tông, tu vi cường đại cỡ nào đây?

Tông môn lão tổ cũng chỉ có hai người là Ngụy Tiên kì, hơn nữa họ đều do tông môn hết sức bồi dưỡng, lại là đạo lữ song tu, nên vì vậy mà hai người họ không mở ra Tiên Lộ đi tiên giới, mà ở lại trấn thủ tông môn, nhưng một khi xuất thủ thì sẽ bị thiên đạo cưỡng ép đi tiên giới, mà đại trận kia, hai vị lão tổ từng nói, hai người họ hợp sức thì có cơ may trong 10 chiêu mới phá vỡ được nó, bây giờ một người một kích đánh vỡ, đây chính là quái vật a.

- Tông chủ, tông chủ, có quái vật.....

Một tên đệ tử nội môn xông như bay vào trong đại điện, miệng hét lên liên tục, ngồi trên chiếc ngai vàng tinh xảo là một nữ phụ vẻ ngoài 28, 29 tuổi, ngực to mông nở, nóng bỏng vô cùng, hơn nữa mọi động tác đều mang một loại mỉa mai hoặc kì lạ, khiến người ta phải chăm chú vào nàng, trong đầu không ngừng ý dâm nằng dưới thân.

- Hừ, làm gì có quái vật, dám tự tiện xông vào đại điện, người biết tội gì không?

Nữ phụ hừ một tiếng, tên nội môn đệ tử kia vắng ra xa hai thước, ngực chấn động, phun ra một ngụm máu, sắc mặt trắng bệch, rõ ràng là nội thương trầm trọng, tu vi của nữ tông chủ này là Lôi Tiên Kiếp viên mãn, còn thái thượng trưởng lão trong tông môn hầu như đều là tầng 6, 7 trở xuống.

- Tông chủ, đại trận hộ tông bị phá rồi...

Một vị trưởng lão chuyên giữ trọng trách giữ gìn đại trận chạy đến bẩm báo với tông chủ kia, người này lúc đầu lơ đãng, bỏ lơ công việc, đến khi đại trận bị phá hồi lâu mới phát hiện, chậm hơn cả đệ tử nội môn kia.

- Mau gọi hết tất cả trưởng lão..... Nhanh lên....

Nữ tông chủ kia hét lên, còn bên ngoài tông môn khu vực nội môn đệ tử thì hỗn loạn vô cùng, Dương Tuấn một vòng lại một vòng phát ra Long Uy, một bên dùng Nô Dịch Phủ nô dịch tất cả, sau đó ném vào trong không gian tùy thân, từ này đến giờ hắn đã bắt đi gần ngàn người, tu vi đều là Luyện Tiên kì.

Cảm giác đã đủ, Dương Tuấn đạp lên thân pháp chạy đi Trân Bảo Các của Thượng Nữ Hoa Anh Tông, nơi đó chứa toàn bộ đan dược, pháp quyết, công pháp, võ kĩ, của cả tông môn, có hai thủ hộ giả cảnh giới Vô Hoa viên mãn.

Tiện tay ra hai bóng, hai con mưa máu tán trong không khí, Dương Tuấn nảy ra một ý, tế ra Chiến Thần Điện nhỏ bằng nắm tay, ý niệm động một cái, cả Trân Bảo Các bị hút vào bên trong, để lại một vùng đất trống, Tuyệt Thiên Bồng vạch dưới đất một dòng chữ, Dương Tuấn đạp lên thân pháp biến mất khỏi Thượng Nữ Hoa Ảnh tông.

"Dâm Thiên tông ghé qua, đa tạ quý tông chiêu đãi, ngân khố thiếu thốn một chút, nên cảm tạ quý tông Trân Bảo Các, vĩnh biệt chư quý tông "

Đó là dòng chữ Dương Tuấn để lại, khiến nữ tông chủ cùng mười mấy trưởng lão phát hiện khí tức tương liên của Trân Bảo Các chạy tới nơi đây, khi thấy dòng chữ kia thì sôi hết máu huyết, có người thổ huyết bất tỉnh.

Vô sỉ, ở trên nói cảm tạ, bên dưới liền vĩnh biệt, vậy nói cướp đi bọn ta còn đỡ tức, Trân Bảo Các của chúng ta.... À, à...

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49: Âm Mưu Sau Lưng

Trong một ngày, toàn bộ cổ thành Phục Long hỗn loạn, Thượng Nữ Hoa Ảnh tông bị cướp bảo khố, tin tức vô cùng xác thực, chính miệng một đệ tử nội môn nói ra, là có một tên quái vật cường đại hơn cả hai lão tổ trong tông môn, đại trận hộ tông không chịu nổi một kích, lại tiện tay bắt đi không ít đệ tử nội môn, vô cùng đáng sợ.

Nhưng mà cả cổ thành Phục Long lẫn nửa chân kinh là 10 tông môn mạnh nhất Phục Long cổ thành đứng phía sau Thượng Nữ Hoa Anh tông cũng bị chớp đi hết thấy đệ tử, bảo khố cũng vét sạch không còn, hơn nữa còn chết đi một đồng trưởng lão cùng hai vị tông chủ.

- Ê, người nghe tin gì chưa, 11 đại tông môn trong cổ thành đều bị một cái tông môn thần bí cướp bảo khố, bắt đi đệ tử đó.

- Hừ, ta còn biết được cái tông môn thần bí của người nói chính là Dâm Thiên tông, nghe nói khi cướp Trân Bảo Các đi còn để lại bút kí, người đọc vào liền thổ huyết bị thương nặng, người thấy có đáng sợ không.

- Ta thiên, ghê gớm vậy sao?

- Các vị huynh đài, ta còn biết một chuyện quan trọng, mọi việc này đều chỉ do một người làm ra.

Từ lâu trong Phục Long cổ thành sôi sục bàn tán, còn Thượng Nữ Hoa Anh tông thì thật là cảm tạ trời, mặc dù mất đi bảo các cùng ít đệ tử nội môn, nhưng cũng không như mấy tông môn kia đệ tử đều bị bắt mất, trưởng lão chết vô số, còn có hai vị tông chủ chết đi, tính ra bọn họ rất là may mắn.

Ngày hôm sau....

Phục Long cổ thành lẫn nửa bùng nổ, bởi vì công vào Tam Doanh cổ tích bị một người trong Dâm Thiên tông kia đến đánh tan, chiếm dụng làm sở hữu, sau đó còn thông cáo ai khiêu chiến với hắn nếu thắng có thể tự do tiến vào, hơn nữa còn tặng lại bảo khố của tông môn đó, làm các tông môn kia vô cùng khâm trọng.

Những thiên tài tuyệt thế của những tông môn bị cướp đang lịch luyện ở ngoài tông môn bị triệu tập trở về, khiêu chiến tên đạo tông kia, Thượng Nữ Hoa Anh tông thì tông chủ cùng hai nữ đệ tử thiên tài cùng đến.

Dương Tuấn lấy ra ghế tựa, ô che, bàn đứng, đặt trên đó là trái cây cùng rượu vang, nhân nhả ăn trái cây uống rượu, phía sau lưng hắn là Chiến Thần

điện không lồ rộng mở, cả toà cung điện đầy ắp đan dược, công pháp, pháp khí để khí, v.v. nhìn vào liền muốn lao lên thu hết vào túi.

Mà tầng trên cùng của Chiến Thần Điện lại là bảo khố đích thực của Chiến Thần điện, để khí như rác, Tiên Khí chất thành núi, Tiên đan thành hải, tiên khí hoá thực chất, trở thành rồng bay phượng múa, vô cùng mỹ lệ, cho dù bất kỳ hào môn vọng tộc hay siêu cấp tông môn nào cũng thèm đồ mất.

Nhưng cả Chiến Thần Điện đều bao trùm cấm chế, chỉ cần đụng vào liền bị nổ thành từng mảnh, nên có thèm khát thế nào cũng không xông lên lấy được.

Gọi tất cả chúng nữ ra ngoài hậu cung vô tận, ngồi trên đỉnh Chiến Thần Điện quan sát, thực phẩm đều là đầy đủ, giống như trước mặt là nơi nghỉ dưỡng chứ không phải chỗ sắp chiến đấu đồ máu.

Cuộc sống giống như thượng lưu giàu có...

Tu vi của Hồ Diệp thì không nói, Quỳnh Hân thì trở về Hư Linh tầng 1, Ngọc Lan thì đạt tới Hợp Nguyên viên mãn, còn những người còn lại đều là Phách Anh viên mãn, sở dĩ Dương Tuấn muốn để họ ra ngoài là muốn họ quan sát những người tới thách đấu, để phát triển chính mình.

- Đến rồi...

Dương Tuấn lười biếng ngồi dậy, trên tay quả táo đỏ mọng cần một cái, nhìn dòng người đen nghịt đang bay tới đây, Tuyết Thiên bỗng để bên cạnh, còn thanh đoản kiếm kia, mặc dù độ sắc bén ngang bằng Đế Khí, nhưng chỉ có thể dùng để tìm bảo vật, chỉ cần vừa ý nó thì liền rung động, giống như kim chỉ nam chỉ về một hướng.

Thượng Nữ Hoa Anh Tông, 3 người, nữ tông chủ và hai nữ đệ tử chân truyền thiên tài.

Thiên Uyết Tông, 6 người, hai thái thượng trưởng lão, 4 nam đệ tử thiên tài, tông chủ đã chết.

Huyết Tuyết Tông, 4 người, tông chủ cùng 3 nam đệ tử thiên tài.

Hoành Tinh tông, 5 người, tông chủ cùng 3 người nam đệ tử thiên tài, cùng một nữ đệ tử.

Hàn Thương môn, 8 người, tông chủ, hai thái thượng trưởng lão, 3 nam đệ tử cùng 2 nữ đệ tử.

Mộc Ngọc môn, 2 người, tông chủ cùng một lão tổ.

Xích Bích tông, 4 người, hai vị lão tổ, tông chủ cùng một nữ đệ tử.

Còn lại là Linh Phong môn, Cửu Linh tông, Phong Khiếu môn và Lâm Nguyệt tông bị mất đi tông chủ, tổng cộng toàn bộ có hơn 30 cường giả, còn có một đám tu sĩ thích xem trò vui đi theo, nên nhìn rất là dọa người, cứ tưởng là chiến tranh đến nơi ấy chứ.

.....

- Ha, đến đông đủ rồi nhỉ?

Dương Tuấn cắn một ngụm lên quả táo, giọng nói lười nhác, không hề quan tâm đến mấy người trước mắt này.

- Hừ, tông môn của ngươi dám đến cướp khổ tông môn chúng ta, còn không mau trả lại, quỳ xuống xin lỗi.

Một tên nam đệ tử của Huyết Tuyết tông hừ lạnh, khuôn mặt kiêu ngạo, giọng điệu khinh thường Phốc.... Bùm...

Đầu hắn bỗng nhiên thêm một cái lỗ lớn ở giữa trán, đầu ngay lập tức nổ tung, thân thể không đầu ngã xuống, ngay cả những người đứng bên cạnh hắn cũng chưa phản ứng được, đến khi giọng nói lạnh lẽo của Dương Tuấn vang lên đánh thức họ.

- Hừ, rác rưởi, ta chưa cho phép ngươi nói chuyện, ngươi lại ở đây sủa lớn tiếng như vậy, sống chết đâu.

- Há?

- Băng Phong? Chết rồi?

Tông chủ Huyết Nguyệt tông cùng hai đệ tử còn lại kinh sợ, khuôn mặt không thể tin nhìn thân thể không đầu dưới đất, đây là đệ tử thiên tài bậc nhất tông môn, một hơi thở liền bị giết chết, khiến toàn bộ hi vọng sụp đổ.

Còn những người kiêu ngạo còn lại chưa kịp lên tiếng đã nghẹn ở cổ họng, ánh nhìn sợ hãi nhìn trân trân vào Dương Tuấn.

- Đến giờ rồi, đấu đi...

Dương Tuấn lấy ra đạo cụ đa năng, ý niệm động, một sân đấu lớn xuất hiện trong hư không, dài 20 trượng, rộng 50 trượng, ở ngoài còn có phòng hộ trận, ngăn cản lực lượng tràn ra, cũng như kẻ muốn bỏ chạy.

- Người của ta sẽ đấu với các ngươi, thắng các ngươi có thể lấy đi bảo khố của tông môn ngươi, kẻ nào muốn lên trước?

Giọng nói bằng lãnh của Dương Tuấn vang vọng, khiến người ta dựng cả tóc gáy, hai chân run rẩy, cuối cùng vị nữ đệ tử của Hoành Tinh tông bước lên sân đấu, vóc người cũng không tệ, ngực to mông lớn, khí chất thanh thuần, khuôn mặt xinh đẹp, da trắng môi hồng, cũng xem như là một mỹ nữ.

- Ta là Y Như Nguyệt, đệ tử chân truyền của Hoành Tinh tông, xin được khiêu chiến.

Tu vì nàng ta là Luyện Tiên trung kì, Dương Tuấn gọi Quỳnh Hân xuống, áp chế tu vi Như Nguyệt cho hai người ngang bằng, ra hiệu mở chiến đấu, trong đấu trường kia, Dương Tuấn làm chủ hết thảy.

Như Nguyệt tế ra bảo kiếm, là một kiện đồ khí cừu phẩm 12 sao, ánh sáng chói mắt, còn Quỳnh Hân lấy ra một thanh kiếm, cán giống như thân hoa hồng, lưỡi kiếm hai mặt đầy gai nhọn như răng cưa, vô cùng kì lạ, đây là thanh Hồng Nha Kiếm, chính là do Quỳnh Hân dùng bản thể luyện ra, là Bán Tiên Khí, Đồ Khí thập phẩm 12 sao.

Đồ Khí có thể đạt đến thập phẩm, tức bước một chân vào ngưỡng cửa Tiên Khí, vì vậy uy lực cũng không có mạnh bằng Tiên khí thật sự, gọi là Bán Tiên Khí.

Keng.....

Kiếm chạm kiếm, kinh khí sắc bén quét ra, nhưng màn sáng bên ngoài đấu trường cản lại, hiện lên từng gợn sóng, Quỳnh Hân bị chấn lui hai thước, Như Nguyệt lùi về một thước, cả hai phân rõ hạ thượng.

Dấu sao Như Nguyệt cũng là Luyện Tiên cảnh thứ thiệt, không chế pháp lực cũng như tìm điểm yếu đối phương quá dễ dàng, Quỳnh Hân tu vi lúc trước mặc dù tăng lên nhanh chóng, nhưng chưa trải qua thực chiến, bởi vì vậy, Dương Tuấn mới làm ra sân đấu này để chúng nữ luyện tập thực chiến, cho dù có bị trọng thương hay bị miêu sát cũng không thành vấn đề, bởi vì tất cả đều là Bất Tử Nhân.

- Y Xuy Nguyệt Vũ....

- Hồng Nha Thuyết Kiếm...

Như Nguyệt cùng Quỳnh Hân đồng thời hét lên, kiếm khí cả hai lăng lệ sắc bén, mà của Như Nguyệt có màu xanh bạc, của Quỳnh Hân lại là màu hồng đen, hai kiếm lần nữa va chạm, kiếm ý xông thẳng bầu trời, bụi bặm che khuất mọi thứ, người đứng xem nuốt xuống một ngụm nước bọt, ánh mắt đợi chờ kết quả, Dương Tuấn nhắm mắt phất tay một cái, hai bóng người xuất hiện bên ngoài sân đấu, quần áo cả hai rách rưới, Quỳnh Hân trên người không có vết thương, Như Nguyệt cũng vậy, không ai biết là ai chiến thắng cả.

- Bảo khố của các ngươi, đi đi...

Dương Tuấn ném ra một cái nhẫn trữ vật về phía Như Nguyệt, tay phẩy phẩy, ý muốn đuổi đám người Hoành Thiên tông đi...

Như Nguyệt lập tức kiểm tra, quả nhiên bên trong là một không gian cực lớn, toàn bộ bảo khố đều ở trong, nàng đưa cho tông chủ, ánh mắt hân lập tức toả sáng, bảo khố không những không mất, còn lời một kiện nhẫn trữ vật khổng lồ, hân lập tức bảo người cáo lui, trở về tông môn.

Nhìn rõ sự vui vẻ của tông chủ Hoành Tinh tông, đám người tông môn còn lại đỏ mắt, bắt đầu bước lên muốn khiêu chiến, Dương Tuấn chọn ra 13 người, gọi các nàng Mẫn Ý, Tiêu Bích Ngọc cùng Nghi Đình và những cô nàng khác xuống đấu trường, áp chế cảnh giới ngang bằng nhau, khai chiến.

Trận chiến kết thúc nhanh chóng, tất cả đều thua, Dương Tuấn trả lại bảo khố cho bọn họ, cuối cùng cũng chỉ còn lại Thượng Nữ Hoa Anh tông.

Người vây xem đợi chờ đến cuối cùng một trận chiến này, nhưng mà một tên đệ tử toàn thân bê bết máu từ đầu chạy đến, ngã trên mặt đất, ánh mắt căm phẫn nhìn Dương Tuấn và nữ tông chủ Thượng Nữ Hoa Anh tông, ngón tay cố gắng đưa lên, miệng cố gắng nói gì đó, nhưng sinh cơ đoạn tuyệt, toàn thân vô lực, bất động nằm trên mặt đất, khiến những người ở đây khó hiểu, nhưng không một ai chú ý.

Phục Long cỏ thành phía xa, hỗn loạn vô cùng...

Kì thật giữa Dương Tuấn và nữ tông chủ này phía sau đã có cùng làm một âm mưu, tất nhiên Thượng Nữ Hoa Anh tông bỏ ra một cái giá rất cao, để lấy lại lợi ích cho mình...

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50: Tam Đại Tiên Khí

Thời điểm sau khi Dương Tuấn cướp trần bảo các của Thượng Nữ Hoa Anh tông, tên này mặt dày mày dạn ngồi ở trong chính điện, vị nữ tông chủ kia sầm nộ bước vào trong, khi thấy có người lạ ngồi trên chỗ thường ngày của mình thì lập tức cảnh giác, phong toả cả toà chính điện.

- Ngươi là ai? Tại sao lại ở đây?

Nữ tông chủ quát lên, pháp lực ngưng thực, tùy ý liền có thể xuất thủ với Dương Tuấn.

- Ta chính là người vừa cảm tạ bảo khổ của quý tông, nói như vậy quý tông chủ hiểu rồi chứ?

Dương Tuấn nửa nằm trên chiếc ngai rộng rãi, chân bắt chéo, bộ dáng nhàn nhã trả lời.

- Ngươi là người của cái kia Dâm Thiên tông?

Nữ tông chủ xinh đẹp cảnh giác lên, tông môn này danh hiệu kì quái, hơn nữa chưa từng nghe qua, nói không chừng là một cái tông môn chuyên cậy mạnh ăn hiếp nữ tính, nàng bất ngờ lùi về sau, hai tay che trước ngực, giống như sợ Dương Tuấn sẽ nhào lên nuốt nàng vào bụng.

Nếu Dương Tuấn biết được mấy cái suy nghĩ này trong đầu nàng, sẽ lập tức thổ huyết bất tỉnh, ta cũng không có quá đáng như vậy, bộ dáng ngươi nhìn ta như đại sắc lang làm gì, có phải muốn ta phát hung uy?

- Đúng, ta chính là người của Dâm Thiên tông.

Ngồi vững lại, tay trái chống cằm, Dương Tuấn biếng nhác trả lời, trên người toả ra khí thế của một bậc chân đế vương, nữ tông chủ giật mình lui vài bước, cảm giác mình đối mặt với một tồn tại mạnh mẽ hơn cả lão tổ.

- Tông môn các ngươi cướp bảo khổ tông môn chúng ta là có ý gì?

Nữ tông chủ kia lấy lại bình tĩnh, miệng nói có chút chất vấn bên trong.

- Bởi vì ta chán....

Một câu trả lời đơn giản, nhưng làm vị nữ tông chủ kia tức giận muốn thổ huyết, ngươi chán liền đi cướp bảo khổ, bắt đi đệ tử nội môn người ta, ngươi nói ngươi chán, sao không bay lên trời làm vương luôn đi, ở tu tiên giới này làm gì à.

- Nếu như vậy tông môn ngươi muốn gì mới trả lại bảo khổ cho tông môn chúng ta?

Được biết vị nữ tông chủ này họ Hồng, còn tên thật thì chẳng ai biết cả, nhưng Dương Tuấn biết được, tên nàng là Hồng Phúc Mộng, tu vi nửa bước vào Ngự Tiên, chỉ cần độ xong một lần Tiên Kiếp cuối cùng, liền bước vào Ngự Tiên, xưng là lão tổ.

Điều đặc biệt, thân thể nàng là Cực Âm Huyền Thể...

Thể nào là Cực Âm Huyền Thể, chính là một loại thân thể cực kì đặc biệt của nữ nhân, trăm vạn người mới có một người, tính cách lạnh lùng, tu vi tăng lên nhanh chóng, nhưng một khi thất thân, toàn bộ tu vi, sinh mệnh lực đều chuyển cho nam nhân, trở thành một đồng khô lâu, bởi vì vậy những nữ nhân sở hữu thân thể này, đều bị xem là lò luyện, có khi là thân đàn dê tăng tu vi.

- Ta chỉ muốn xem chỗ huyền diệu của công pháp trấn tông của các ngươi một chút, bây giờ, trả lại cho ngươi.

Dương Tuấn tiện tay ném ra một cái nhẫn trữ vật, công pháp Cực Lạc Thượng Nữ Hoa Kinh hẳn đã thông hiểu toàn bộ, giữ lại cũng vô ích, trả lại cho Phúc Mộng.

Phúc Mộng nhận lấy nhẫn trữ vật, quả nhiên bên trong không có mất mát gì, thì trong lòng an tâm, thở phào một tiếng, nhưng Dương Tuấn lại tiếp tục nói.

- Ta có một chuyện làm ăn, muốn cùng làm với các ngươi, như thế nào?

- Làm ăn?

Phúc Mộng mặt mờ hồ, tên này tính cách kì dị, nếu một người đã mạnh như vậy, vậy tông môn kia chắc cũng phải là một cái siêu cấp cổ tông, cần gì phải bàn chuyện làm ăn như vậy?

- Rất đơn giản, chỉ cần đến khi Tam Doanh cổ tích mở ra, các ngươi hãy tung ra đòn đả, nói bên trong cổ tích bất ngờ có một luồng sáng xé ra đại trận, chính ngươi nhìn thấy đó là một thanh kiếm, khí tức tản ra vô cùng cường đại, khẳng định đó là một kiện Tiên Khí, rơi vào chỗ sâu trong Tam Doanh cổ tích, đơn giản như vậy thôi.

Dương Tuấn khuôn mặt âm trầm nói, kế hoạch này hẳn muốn dẫn dụ đến một đám tu sĩ, nô dịch chúng làm thuộc hạ, còn về Tiên Khí hẳn tất nhiên có thể lấy ra từ Chiến Thần điện, nhưng không có chắc là hẳn sẽ giao ra cho người khác, một con mồi thơm sẽ dẫn đến một đàn cá lớn.

- Đổi lại, tông môn của bọn ta được gì?

Phúc Mộng hỏi lại, nếu muốn nàng làm vậy, thì tất nhiên phải để tông môn có lợi trước, bởi vì nàng biết, chuyện làm ăn này không có cách nào từ chối.

- Ta cho ngươi hai ước muốn, chỉ cần muốn, ta đều có thể làm.

Dương Tuấn nhàn nhã đưa lên hai ngón tay, cao cao nhìn xuống Phúc Mộng.- Thật sự?

Phúc Mộng hoài nghi, nhưng cuối cùng cũng đành tin tưởng, cường giả có lẽ sẽ không nói dối.

- Ta muốn thập đại tông môn trong thành bị hủy diệt, ngươi có làm được không?

Phúc Mộng suy nghĩ, bây giờ bảo khổ đã hoàn lại, như vậy phải quét sạch những tông môn là vật cản với Thượng Nữ Hoa Anh tông của nàng rồi.

- Chuyện này ta sẽ có cách giúp ngươi, nhưng phải chính tông môn ngươi đi diệt, ta sẽ không quá nhúng tay vào.

- Được, vậy phiền ngươi....

Sau đó, Dương Tuấn đi cướp thập đại tông môn, ai cản đều giết, đệ tử nội môn có tiềm năng đều bị bắt đi, sau đó Dương Tuấn để lại một cái phân thân ở Tam Doanh cổ tích công vào, dùng nghĩ đó chỉ là phân thân vô dụng, nhưng nó có đầy đủ chiến lực của Dương Tuấn, còn hắn, đem theo đại quân Thượng Nữ Hoa Anh tông chinh phạt thập đại tông môn, phạm là lão tổ hay tông chủ, đều bị giết dưới tay hắn, còn lại những kẻ vô dụng, hắn không thêm nhúng tay, sau đó đuổi tới Tam Doanh cổ tích, chặn giết đám người còn sót lại kia, chỉ bắt lấy các đệ tử thiên tài, còn lại giết sạch.

Hắn cố ý để một tên vô dụng chạy thoát, bản thể dung hợp phân thân, mỉm cười nhìn Phục Long cổ thành phía xa một mảnh hỗn loạn.

Ngày hôm sau, Phục Long cổ thành chấn động, trong một ngày, thập đại tông môn bên dưới Thượng Nữ Hoa Anh tông đều bị diệt, ngay cả lão tổ cũng không thể làm gì, chết ở trong thảm kịch.

Khi mọi việc còn chưa lắng xuống, Thượng Nữ Hoa Anh tông lại tung ra tin tức chấn động, Tam Doanh cổ tích bỗng nhiên xuất hiện Tiên Khí, xoẹt qua không trung mà tiến vào trong Tam Doanh cổ tích, chính miệng Hồng tông chủ thừa nhận, đó là một thanh kiếm, trên đó toả ra khí tức cường đại, chèn ép năng đến không thở nổi, được biết năng là tồn tại Lôi Tiên Kiếp đỉnh phong, chuẩn bị bước vào Ngụy Tiên cảnh.

Lập tức, cả Duy Long đại lục chấn động, Tiên khí à? Ngay cả Đế Khí thì cũng không phải muốn là có, mà chỉ có siêu cấp tông môn hoặc đại gia tộc mới bỏ ra được, Tiên khí chính là cỡ nào, trong truyền thuyết chỉ cần Khai Thê cảnh được Tiên khí nhận chủ, có thể một kiếm chém chết Ngụy Tiên, tu vi cũng sẽ phóng lên nhanh như điều gặp bão lớn, ai mà không thêm khát, ngay cả các lão tổ thọ nguyên sắp hết cũng phải phá phong mà ra, muốn được Tiên khí này nhận chủ, linh ngộ đại đạo, hấp thụ tiên khí bên trong, trong phút chót đột phá.

Cổ lão gia tộc, ẩn thế tông môn, hoàng thất đế tử, bất cứ tu sĩ nào cũng muốn đến thử lấy vận khí, muốn nắm Tiên khí kia trong tay, trở thành cường giả đế vương, đạp lên đỉnh cao của cả tu tiên giới.

Tin đồn ngày một lan nhanh, còn cách 6 ngày nữa thì Tam Doanh cổ tích mới mở ra, nhưng những cổ thành xung quanh đã đầy người, ngay cả bên ngoài Tam Doanh cổ tích cũng có biển người đông nghìn nghịt, nếu Dương Tuấn biết được chắc phải cười đến bể bụng, một kiện Tiên Khí đã tranh giành đến vậy, ta có hăng một kho, các ngươi có muốn không?

Tin đồn càng ngày càng xác thực, bởi vì những người ở ngoài Tam Doanh cổ tích chính mắt nhìn thấy hai luồng sáng xé ra đại trận, chui vào bên trong cổ tích, bọn họ nhìn rõ ràng, đó chính là một kiện khôi giáp cùng một thanh đại đao, khí tức cường đại đến nghẹt thở, có người không chịu nổi bị chấn đến ngất xỉu, từ đó, người tràn về Tam Doanh cổ tích còn đông thêm gấp bội, Tam Đại Thần Khí nha, đây chính là nghịch thiên rồi.

Thật chất Dương Tuấn từ không trung lấy ra hai thanh Tiên khí, sau đó đơn giản ném xuống Tam Doanh cổ tích, mấy kiện Tiên khí này đối với Dương Tuấn không khác gì rác rưởi, ngay cả Đế Khí như Tuyệt Thiên bổng còn không bằng, nên hắn cũng chẳng cần đến, lúc trước từng để cho chúng nữ vào trong lựa chọn một hồi, mỗi người đều là cảm đi 5, 6 cái Tiên Khí cừu phẩm, nhưng cũng chỉ như muối bỏ bể trong bão khổ Chiến Thần Điện, khiến Dương Tuấn sợ hãi, không biết ông cậu/chú (v.v ai biết ông là gì đâu) này đã tích lũy không biết bao nhiêu năm, sở dĩ Dương Tuấn nhìn thấy ông ta sinh mệnh cận kiệt mà không thấy thương tâm, bởi vì ông ta chính là làm bộ làm tịch, phi thăng Tiên Giới cũng già bộ như sắp chết, thật muốn hung hăng lên đánh ông ta một trận.

Còn tận 6 ngày, Dương Tuấn vào trong Hậu cung vô tận, truyền thụ công pháp Cực Lạc Thượng Nữ Hoa Kinh bị Dương Tuấn sửa thành Hoan Hi Âm Sùng Tâm Kinh, nhờ vào linh khí hoà trộn dương khí, tạo thành pháp lực khổng lồ cho các nàng luyện hoá.

Lại một đợt cực khoái như vũ bão quét qua, chúng nữ dưới thân Dương Tuấn miệng nhỏ hé ra cầu xin tha thứ, Dương Tuấn chiến lực đánh đắm lẫn cả trên giường đều mạnh mẽ, khiến các nàng mỗi lần đều phải cầu xin, mặt động đều sưng tấy, phải hai ngày mới bình phục hẳn, các nàng còn bàn với nhau có nên tìm thêm tỳ muội, khiến Dương Tuấn đau đầu cười khổ.

Rời khỏi hậu cung, Dương Tuấn nhàn nhã dẫn theo Hương Ngọc đi dạo trong Phục Long cổ thành, nơi này trải qua đại chiến diệt tông thì trở về bình thường, mà bởi vì ba kiện Thần Khí mà người đến nơi này tập nập, trên phố chỉ nhìn thấy toàn là người, loại người nào cũng có.

- Ô, mỹ nữ, cùng ta đi uống chút trà đàm đạo được không?

Đúng lúc này, có mấy tên vẻ ngoài tuấn lãng, mặt ngược lên tận trời tiến đến trời, đi đến bắt chuyện với Hương Ngọc, đầu sao Hương Ngọc dung nhan tuyệt sắc, vóc dáng lại là mê hoặc nam nhân vô cùng, bị nam nhân chú ý là đều tất nhiên.

Hương Ngọc nhút nhát núp sau lưng Dương Tuấn, không trả lời tên nam nhân kia, làm hắn ta mất cả mặt, chuyển tức giận lên Dương Tuấn.

- Đồ mặt trắng, dám làm hư chuyện của bốn đại gia, chết đi...

Hắn vùng đến một quyền, tu vi cũng là Độ Kiếp kì, tạm xem cũng là một cường giả, nhưng đối mặt với kẻ như Dương Tuấn, một chút góc áo cũng không chạm được, đừng nói là chém giết.

Bánh...

Một nắm đấm xuyên qua bụng tên nam nhân kia, máu tươi chảy xuống như thác, trên khuôn mặt hắn là vẻ không thể tin được, Độ Kiếp kì như hắn, lại chết dưới một quyền của Hư Linh.

- Rác rưởi...

Dương Tuấn hừ lạnh, đem theo Hương Ngọc rời đi, những người trên đường đều né ra một con đường cho hắn, quá tàn bạo.

Có vài ánh mắt chăm chú nhìn hắn, nhưng Dương Tuấn chẳng thèm quan tâm.

.....oOo.....

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dân Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Đoạn Kiếm Trấn Áp

Ngày hôm nay, Phục Long cổ thành nhận được một tin, hôm qua một hoàng thất của Bắc Tinh hoàng triều bị giết tại nơi đông người, hơn nửa chỉ là Hư Linh cảnh giết Độ Kiếp cảnh, được biết Bắc Tinh hoàng triều ở Duy Long đại lục là rất có danh tiếng, ở Lăng Nguyệt đế quốc chính là xưng vương, lão tổ Ngụy Tiên có hơn 10 người, trên dưới 1 vạn người Lôi Tiên Kiếp tu vi, tuy tên hoàng thất kia không phải nhân vật quá quan trọng, nhưng cũng là người của Bắc Tinh hoàng triều, giết người của họ chính là đánh mặt họ.

Dương Tuấn lại kết thêm một mối thù hận phiền phức.

Một tin tức động trời khác, chính là gần Tam Doanh cổ tích xuất hiện một cái động phủ của một vị cường giả từ Tiên Giới trở về phạm giới tại thế, bên trong có chứa truyền thừa nghịch thiên, bảo vật vô số, khiến Dương Tuấn cũng động tâm, bảo vật hắn muốn tìm là cần vài gốc Tiên thảo, còn những thứ khác hắn không thèm quan tâm, Ma Thân Pháp Tắc tầng 1 hắn còn chưa đạt đến.

Ma Thân Pháp Tắc phân chia làm:

- Nhân Mạch: có mười tầng, dùng thảo dược trân quý luyện thành dược dịch, ngâm trong dược dịch đó, hấp thu dược lực cường hoá từng tế bào một, mỗi lần đạt một tầng sẽ có một vạch đỏ trên bả vai, biểu tượng cho một mạch. đọc truyện tại

- Ma Đồ Thập Mạch: có mười tầng, cắn nuốt tiên thảo, tăng lên từng mạch, cường độ cứng rắn của thân thể ngang bằng Tiên khí cùng mạch (nhất mạch = nhất phẩm).

Khi đạt đủ hai mạch trên, Ma Thân Pháp Tắc đạt tiểu thành, đại thành thì hệ thống không có giải thích.

.....

Dương Tuấn dẫn theo Hương Ngọc chạy đến động phủ kia, cách cũng không xa, khoảng hơn 300 dặm, đối với tốc độ Dương Tuấn mà nói, vài hơi thở liền tới nơi.

Nơi này đã đông nghịt người, cũng bởi vì việc Tam Đại Thần Khí xuất hiện mà ở đây với cùng đông đúc, không ngờ một chỗ mà có nhiều kỳ ngộ như vậy.

- Mở ra rồi...

Có người hét lớn, một quang trụ khổng lồ bắn lên tận trời, dòng lũ người ùn ùn kéo vào trong, từng bóng từng bóng người biến mất bên trong, Dương Tuấn cùng Hương Ngọc cũng bước vào, lập tức bị truyền tống đi, xuất hiện trong không gian kỳ lạ khác.

Lúc đầu nói là động phủ, nhưng bây giờ lại là một phiến không gian, bao la mênh mông, sông núi trùng điệp, vô cùng hùng vĩ, không giống một cái động phủ như lời nói, mà xung quanh cũng không có một người nào khác, biến mất hoàn toàn.

- Không có một người? Động phủ ở đâu à?

Dương Tuấn xoay ngang xoay ngửa, nhìn xung quanh không có bóng người, duy chỉ có Hương Ngọc vẫn còn đứng một bên với hắn, một đường hướng

lên phía trước, chẳng mấy chốc Dương Tuấn cùng Hương Ngọc đi đến một vực cốc.

Đúng lúc này có vài bóng người cũng bay tới, bốn nam ba nữ, nam thân hình thon dài anh tuấn, nữ dung mạo khuynh đảo chúng sinh, nhìn cũng liền biết, không cùng một nhóm đi chung.

- Từ Cốc Khi Vực? Tại sao nó chạy đến chỗ này? Nhưng cũng tốt...

Một tên nam tử có vẻ hiểu biết về cốc vực u ám này nói, sau đó không ngần ngại nhảy vào trong, biến mất trong làn khói đen bao phủ bên trên vực cốc.

Sau đó những người còn lại cũng nhảy xuống, chỉ còn một nữ tử ngần ngại không dám nhảy, nhìn về phía hai người Dương Tuấn, sau đó cất bước tiến lại gần hai người họ.

- Xin chào hai vị đạo hữu, ta là Lạc Huyền Thư, đệ tử của Lạc Hương môn, hai vị có thể cho ta đi cùng được không?

Lạc Huyền Thư bộ dáng xinh đẹp nhút nhát, giống như lần đầu ra khỏi tông môn đi lịch lãm, hai tay nắm chặt cổ tay áo, Dương Tuấn nhìn nàng liền có chút hảo cảm, vội lại hẳn cũng không sợ người này làm gì được hẳn cùng Hương Ngọc, đồng ý cho nàng đi cùng.

Nhảy vào trong vực cốc, ba người Dương Tuấn bị hắc vụ bao phủ, biến mất trong đó, bên trong một mảnh tối om, nhưng chỉ một lúc thì ở dưới chân có một mảnh sáng, cả ba bị ánh sáng đó bao trùm, khi mở mắt ra đã thấy mình ở trong một cái hành lang, hai bên là tường gạch đá màu đen, có dạ minh châu đính trên trần, chiếu xuống ánh sáng nhẹ nhàng.

- Huyền Thư cô nương, cô có biết Từ Cốc Khi Vực là gì không?

Dương Tuấn xoay sang hỏi Huyền Thư, hẳn cũng không biết Từ Cốc Khi Vực là gì, mà cái hệ thống khốn nạn này cũng không chịu nói, phán một câu là kí chủ tự tìm hiểu, khiến hắn giận sôi.

- Ừm, Từ Cốc Khi Vực là một bảo tàng có chân của các cường giả khi tọa thế, mỗi thời điểm lại chạy một chỗ khác, bên trong có chứa tích lũy cả đời của một cường giả.

Huyền Thư một bộ hiểu biết nói, trên mặt không thể che giấu sự xúc động.

- Thì ra là vậy sao?

Dương Tuấn cất bước đi về phía trước, hành lang vô cùng dài, hơn nữa lại không có cơ quan mật gì, một đường thẳng tiến về phía trước, nhưng Dương Tuấn bỗng cảm thấy kì lạ, bởi vì hành lang này như đi mãi không hết, vẫn là hành lang phía trước một mảng tối, dạ minh châu trên trần chiếu sáng, khiến Dương Tuấn bắt đầu hoài nghi, có phải mình đã lâm vào ảo trận, nhưng lập tức cười cười, tinh thần lực của hắn ngang bằng với cường giả Ngụy Tiên cảnh, hơn nữa có hệ thống tự động phát hiện trận pháp, làm sao có thể lâm vào ảo trận.

Như vậy, cái hành lang này có chỗ đáng nghi.

Lấy ra Tuyệt Thiên bổng, Dương Tuấn dùng sức đâm một cái, những tường tường đá sẽ thủng một lỗ, nhưng nó lại không chút nào trầy xước, ngay cả một dấu hằn cũng không có, khiến Dương Tuấn giật mình.

Loại đá này là gì, tại sao cứng rắn như vậy?

Cạch... Cạch... Kết...

Bỗng nhiên tường đá mở ra, hiện ra một vùng đất xanh mát, thảo mộc tươi tốt, đại thụ che trời, vô cùng hùng vĩ, phía xa lại có một trang viên u nhã, điều đặc biệt là, cả vùng đất này bị bao tròn bởi một tường đá, chất liệu như đúc tường đá trong hành lang.

Nếu như vậy, hành lang kia là hình tròn, nhưng bóng tối làm người khác không cảm giác được ngã ngoặt, cứ như vậy tiến về phía trước, đi cả đời cũng không tới nơi, chỉ cần dùng lực lượng nhất định đánh lên tường đá, cơ quan sẽ tự động mở ra, ba người Dương Tuấn tiến về trang viên kia.

Trang viên rộng lớn, chia làm bốn khu lớn, Bảo Khố, Luyện Khí Đường, Luyện Đan Đường cùng một chỗ ở đơn giản xây chung với một dược viên, tiên khí ngào ngạt, phát hiện bên trong dược viên này đều là tiên dược nhị phẩm, đều trên một ngàn năm, vô cùng trân quý, có lẽ vị cường giả kia khi lên tiên giới thì tu vi không tiến, đành trở về phạm giới ẩn cư, đem theo một ít tiên thảo về đây, trồng xuống, sau đó chưa kịp thu lấy đã tạ thế, hoặc có nhiều khả năng khác cũng không chừng.

- Dương Tân Thảo? 2 ngàn năm...Phát hiện một gốc tiên thảo cần cho Ma Thân, Dương Tuấn lập tức thu lấy, một cây thảo dược màu vàng óng, thân dài hai ngón tay, chỉ có một phiến lá màu đỏ, Dương Tuấn đôi mắt phát sáng, khi thấy một gốc tiên thảo khác, cao 3 tấc, toàn thân màu xanh lam, toả ra hàn khí bức người, là Hàn Thương Thảo.

Một gốc lại một gốc, bị Dương Tuấn thu vào trong túi đồ, về phần Huyền Thư đã chạy đi Luyện Khí đường, Hương Ngọc lại thích thú chạy đi tới bảo khố.

- Aaaaa.....

Một đường thu lấy thảo dược, Dương Tuấn chưa kịp vui mừng thì tiếng hét của Hương Ngọc vang lên từ chỗ bảo khố, Dương Tuấn một hơi cuộn lên

được viên, chạy đến bảo khổ chỗ Hương Ngọc, chỗ này bây giờ có hào quang vạn trượng cao, không biết Hương Ngọc đã làm gì.

- Aaa, Dương Tuấn, cứu thiếp....

Hương Ngọc sợ hãi chạy ra núp sau lưng Dương Tuấn, về mặt sợ sệt nhìn phía trước quảng sáng, có một bóng đen khổng lồ đang từ từ bước ra, Dương Tuấn cũng cảnh giác lên, bởi vì hệ thống cũng không có dò thông tin được thứ này.

Bạch ----

Dương Tuấn mặt mơ hồ, bóng đen khổng lồ kia bước ra khỏi vầng sáng, lại là một con gà đen, hai cánh chống lên hai bên hông, mặt ngửa lên tận bầu trời, một bộ kênh kiệu bước ra, đôi mắt khinh thường nhìn hai người Dương Tuấn.

- Phi, phạm nhân xấu xí, còn không quỳ xuống dưới chân bản toạ.

Bất ngờ con gà đen này hé mỏ gà nói chuyện, nó ít nhất là Linh Thú Nguyên Chân cảnh, mới có linh trí để nói chuyện, nhưng nhìn nó thì không giống một con Linh Thú, càng không phải là Ma Thú.

Tiên Thú?

Dương Tuấn trong đầu hiện lên một cái suy nghĩ, nhưng lập tức nhỏ một ngụm nước bọt, chà chà đập cái ý nghĩ đó, con gà như vậy mà là Tiên Thú, cũng lâu không ăn thịt gà, thật muốn ăn gà nướng.

Trên tay Dương Tuấn xuất hiện một thanh Tiên khí hình dáng thai dao, nhỏ nhưng sắc bén, ánh mắt đói khát nhìn con gà đen kia.

- Gà đen, mau vào miệng ta....

Dương Tuấn gào lên, lao về phía con gà đen kia, kiếm vực mở ra, vô tận kiếm khí bao trùm không gian xung quanh, con gà đen kia trong mắt lộ vẻ kinh ngạc, bỗng nhiên nửa ngồi nửa nằm xuống đất, chân bắt chữ ngũ, nhàn nhã nhìn Dương Tuấn đang lao tới.

Choang....

Vô tận kiếm khí quét qua con gà đen, nhưng bỗng nhiên thân ảnh con gà đen không ngờ biến mất, Dương Tuấn nhìn xung quanh, bỗng nhiên sau ót lạnh lẽo, từ hư không có một cái mỏ gà màu vàng xé gió lao ra, Dương Tuấn đâm ra một quyền, nhưng bất ngờ cái mỏ kia cứng rắn lẫn sắc bén vô cùng, cánh tay Dương Tuấn bị đâm thủng, xương cốt tan ra từng mảnh, huyết nhục bầy nhầy.

- A....

Dương Tuấn lùi về sau, cánh tay đã hoàn toàn bị đoạn, con gà đen kia lần nữa xuất hiện, bộ dáng nhàn nhã, đôi chân gà nhẹ nhàng bước ra từng bước, nhưng bên trong lại chứa sự kì diệu vô cùng, khiến người ta muốn nắm bắt cũng không được.

- Phạm nhân.... Ồ?

Con gà đen vừa định nói gì đó thì giật mình ồ lên một tiếng, Dương Tuấn cũng giật mình, bởi vì thanh đoạn kiếm trong túi đồ rung động, phá không ra ngoài, lơ lửng trên bầu trời, toả ra khí tức cường đại đến nghẹt thở, ngay cả Dương Tuấn cũng gần như chịu không nổi, con gà đen kia thì nằm rạp dưới đất, đôi mắt gà ngập tràn sợ hãi.

- Hắc Lịch Thần Kiếm? Phạm nhân, ngươi là cái gì của Trầm Khiếu Phong?

Con gà đen gầm lên, không còn âm thanh của một con gà, mà giống như giọng nói của một con người.

- Có lẽ ta là cháu trai hần thì phải?

Dương Tuấn miễn cưỡng nói ra, hần cũng không biết thực hư ra sao, đành nói mình là cháu trai của Trầm Khiếu Phong.

- Hừ, năm đó ta chính là Nạp Kê Thiên Yêu, năm đó mở ra Thượng Cổ Hưng Chiến, toàn bộ Tiên Vương đều tham gia, ta cùng tên khốn kiếp Trầm Khiếu Phong kia ở cuối cùng giao chiến, ta bị thanh Hắc Lịch Thần Kiếm chém đứt tu vi, trở về Nguyên Hình nhỏ nhoi, trở về nguyên hình là một Hắc Vũ Ma Kê, bị tên đó trấn áp, phong ấn trong Phích Lịch Hoả Bình, nhưng cũng không đáng buồn, ta cũng đánh hần trọng thương, tu vi cũng giảm xuống ghê gớm, Hắc Lịch Thần Kiếm cũng bị phá hủy, haha, không ngờ, lại gặp được thân nhân của hần.

Con gà đen điên cuồng gào lên, sau đó cuồng khiếu ha ha, ánh mắt đầy thù hận nhìn Dương Tuấn, khiến hần lạnh cả người.

Ông....

Đoạn kiếm trên không trung rung động, một luồng sáng đen bắn ra, xuyên qua người con gà đen kia, trong đôi mắt con gà đen hiện lên vẻ sợ hãi, nó gào lên.

- Không,....

Ông....

Thanh đoạn kiếm lần nữa rung mạnh, con gà đen kia bị đoạn kiếm kéo vào trong đoạn kiếm, leng keng một tiếng, thanh đoạn kiếm uy vũ lúc này trở thành một thanh đoạn kiếm bình thường rơi trên mặt đất, Dương Tuấn cầm lên, tỉ mỉ xem xét, nhưng không biết được thanh đoạn kiếm này có chỗ nào đặc biệt, làm sao nhốt được một đầu gà đen cường đại như vậy.

Hương Ngọc một bên dùng đôi mắt long lanh ngẩn nức nhìn Dương Tuấn, nhìn chăm chăm cánh tay bị thương của hắn đang từ từ khôi phục lại, thì loay hoay tìm thứ gì đó muốn băng bó cho hắn, còn định xé lấy quần áo, Dương Tuấn mỉm cười, xoa xoa đầu nàng một cái, trong đầu hắn nhộn nhào vô cùng nhiều suy nghĩ.

Còn quá nhiều bí mật về thân thể của hắn...

----- oOo -----

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52: Đăng Tiên Lộ

Rời khỏi vùng đất đó, hành lang đá kia tự động tách ra, lộ ra một thông đạo khác, Dương Tuấn ba người tiến vào trong, hắn thật sự hoài nghi, đây có thật là động phủ của một tiên nhân tạ thế, hết không gian này rồi lại có không gian khác, thật không biết còn bao nhiêu cái không gian nữa.

Chỉ sợ, có nhiều chuyện khác nữa sẽ xảy ra....

Vút....

Bỗng nhiên, không gian trước mặt ba người Dương Tuấn vặn vẹo biến đổi, một không gian khác bỗng nhiên hiện ra, khắp nơi tối tăm, mặt đất khô cứng nứt nẻ, xa xa có từng dòng nham thạch nóng bỏng đang chảy, núi lửa phun trào, nhiệt khí kinh người.

- Lại một không gian khác? Lần này sao đông người như vậy?

Dương Tuấn bất ngờ, bởi vì nơi này không vắng vẻ như trước, mà rất đông người, người người vẻ mặt hưng phấn chạy về phương xa, có một toà đại lục đang lơ lửng trên không trung, toà ra khí tức hồng hoang, tiên khí lượn lờ.

- Tiên đảo?

Dương Tuấn đáp không mà lên, hai tay ôm lấy hai người Hương Ngọc và Huyền Thu, tốc độ nhanh đến cực hạn chạy về phía kia, toà tiên đảo kia có gì đó đang thu hút hắn.

" Nhị nhật tận thiên tàn.....

Tiên lục chạm giới phạm.....

Hủy hoại muôn sinh linh....

Khai thông đăng tiên lộ.....

Thoát khỏi đại tai ương....."

Văng vẳng trong hư không có một giọng nói kì lạ, không những vậy, mà cả tu tiên giới này đều nghe thấy, Dương Tuấn đang chạy đến toà tiên đảo kia thì dừng lại, hắn phát hiện ý nghĩa của bài thơ kia, ý tứ chính là tu tiên giới này sắp gặp đại nạn.

Mà những lão gia hoả gần bước vào Ngự Tiên hoặc những người ở trong Lôi Tiên kiếp cảnh nghe được đều run sợ, 2 ngày nữa, chỉ sợ cả tu tiên giới này sắp bị hủy diệt.

Nhưng mà tu tiên giới này không chỉ có một, mà còn rất nhiều, hủy một cái thì đã sao?

" Khai thông đăng tiên lộ", ý nghĩa là muốn có người đạt đến Ngự Tiên, mở thông đạo đi Tiên giới, mới mong thoát khỏi đại nạn này.

Dương Tuấn rung động, tu vi hắn hiện tại là Hư Linh, tổng hết điểm thăng cấp cũng đủ tiến đến Vô Hoa tầng 3 mà thôi, không đủ a....

Nếu đã vậy, phải đại khai sát giới một hồi.....

Dương Tuấn đẩy cả hai người Hương Ngọc và Huyền Thư vào trong không gian hậu cung, một lúc nữa sẽ không có ai có thể bảo hộ được hai người, Dương Tuấn trên người toả ra nồng nặc sát khí, phi thân lao đến toà tiên đạo kia, chỗ kia đang có rất nhiều người, hơn nữa hình như là đang tranh đấu.

Đôi mắt từng người đỏ ngầu, máu tươi vẩy trong không trung, khắp nơi có người ngã xuống nằm trong vũng máu, có người quá yếu nên tại chỗ bạo thể, hoá thành sương máu.

Mặc kệ tất cả, Dương Tuấn lấy ra Tuyệt Thiên bồng, một bồng che trời xuất hiện, khí tức cường đại đến nghẹt thở, bên trên còn gia trì thêm Nhất Kích Tất Sát công năng, lực lượng pháp tắc bùng nổ, cự bồng đập xuống đám người bên dưới.

Một bồng bao quát 20 dặm, trong tranh đấu có người cảm nhận uy hiếp tử vong, nhưng chưa kịp phản ứng thì cự bồng kia đã đập xuống, người chết vô số, ít nhất có hơn ngàn người, mà trong đó, Dương Tuấn đã có hơn 1000 điểm thăng cấp, đủ để bước lên Nguyên Chân cảnh viên mãn.

- Chưa đủ, giếtttt.....

Dương Tuấn gầm lên, xông vào đám người đang điên cuồng tranh đấu, cự bồng vô tình chú sát quét qua, từng thân thể không đầu ngã xuống, sương máu phiêu tán trong không trung, Dương Tuấn như sát thần hàng lâm, người cầm giết người, thần cầm giết thần.

Ầm.....

Tiên đạo trên đầu vang lên tiếng nổ oanh minh, bỗng nhiên từ trên bầu trời rơi xuống, sóng xung kích quét qua, kẻ có tu vi yếu một chút trúng phải liền bị cắt thành trăm mảnh, máu tươi chảy thành sông, bất ngờ lại tụ thành một huyết hải dưới toà tiên đạo lơ lửng cách mặt đất vài trượng, vô cùng quỷ dị.

Oanh.....

Dương Tuấn bị đánh bay, một tên thiếu niên tu vi nửa bước Ngụy Tiên là người ra tay, qua nửa canh giờ, chỗ này chỉ còn Dương Tuấn và 4 người, 3 nam tử một nữ phụ trung niên.

- Hừ.....

Dương Tuấn hừ một tiếng, cả người lùi về sau một bước, nam tử này là người của hoàng triều Bắc Tinh, Bắc Tinh Hoành, tuyệt thế thiên tài của hoàng triều Bắc Tinh, 3 nam tử kia cũng là thiên kiêu, hai người trong đó đến từ cùng cái tông môn, Thiên Tinh tông, nam tử dùng kiếm kia là Ứng Hồng Long, người dùng song đao còn lại là Triệu Viễn Chi, còn người nam tử còn lại là Bạch Thế Vũ, người của Bạch gia ở Đế đô Ngao Long.

Người nữ phụ cuối cùng là lão tổ của Độc Thi tông, Hàn Vũ Liên, chuyên dùng tử thi làm hành thi, không sợ chết, tu vi cường đại, hơn nữa tà khí bên trên còn làm người ta giảm chiến lực.

Bọn họ trên người máu tươi nhuộm đỏ, mà Dương Tuấn cũng chẳng khá hơn, trong tất cả hơn mấy vạn người, đều chết dưới tay năm người bọn họ.

- Giết.....

Dương Tuấn xoay bồng, hừ hừ mấy tiếng, bỗng ảnh đầy trời xuất hiện, Tuyệt Thiên bồng đánh thẳng về phía Bắc Tinh Hoành, dám đụng ta một người, ta diệt ngươi một nhà, giết....

- Hừ, không biết sống chết....

Bắc Tinh Hoành hừ một tiếng, một cái Hư Linh giết đi Độ Kiếp cảnh thì sao? Năm đó Bắc Tinh Hoành hẳn là Độ Kiếp cảnh vẫn có thể một kích miểu sát Luyện Tiên cảnh, bây giờ hẳn đã là nửa bước Ngụy Tiên, há có thể sợ một con kiến hôi Hư Linh sao?

Pháp lực cuộn cuộn, sau lưng Bắc Tinh Hoành xuất hiện 4 ngôi sao lấp lánh, hần vồ ra một chương, bốn vì tinh tú hợp lại thành một ngôi sao cực lớn, khí tức nghiền ép quét tới Dương Tuấn đang lao tới.

Hai nam tử Thiên Tinh tông cùng Bạch Thế Vũ cùng hợp chiến với hành thi của nữ phụ kia, cả bốn cũng phải dừng tay khi thấy một kích cường đại kia lao tới, mặc dù lúc trước bọn họ từng chứng kiến một cái bồng khổng lồ đập xuống, nhưng một kích này của Bắc Tinh Hoành cũng quá cường đại đi..

Di?

Tại sao thanh bồng tên kia cầm nhìn rất quen...

Cả bốn người lập tức nhận ra thanh Tuyệt Thiên bồng mà Dương Tuấn đang cầm, giống như đúc thanh bồng khổng lồ kia, có điều hơi nhỏ hơn nhưng mà....

Là nó.....

Cả bốn người lông tóc dựng đứng, thanh bồng khổng lồ kia đập xuống, mấy chục Lôi Tiên kiếp lão tổ đều bị miểu sát, hơn nữa còn kéo theo cả ngàn kẻ khác, mà tên này lại là Hư Linh?

Xít.....

Tiên Khí?

Cả bốn người đều khẽ hít một ngụm hơi lạnh, sau đó trong đầu dâng lên một suy nghĩ, mắt liền đỏ, Tiên Khí nha, đoạt....

Cả bốn cùng xông lên, hướng chỗ Dương Tuấn mà đánh, mà Dương Tuấn một kích đánh vỡ một kích của Bắc Tinh Hoàn, thân hình dung nhập vào hư không, xuất hiện sau lưng Bắc Tinh Hoàn, Luân Xa Bồng Ảnh đập xuống.

- Vật văng....

Bắc Tinh Hoàn xoay người lại, tay vỗ ra một chưởng khác, đỡ lại đầy trời ánh bồng của Dương Tuấn.

Uỳnh....

Một chưởng chưa ra đã bị đánh tan, vô cùng vô tận ánh bồng đập xuống Bắc Tinh Hoàn, oanh oanh mấy tiếng, Bắc Tinh Hoàn cũng chỉ bị chấn lui, xung quanh có một vầng sáng trắng nhạt, cản lại ánh bồng của Dương Tuấn.

Ngự khí....

Một loại đế khí cao cấp, dùng để phòng ngự, nhưng cũng có giới hạn nhất định.

Oanh....

Bắc Tinh Hoàn bị chấn lui mấy trượng, ngự khí cũng vỡ nát, ngực chấn động, phun ra một ngụm máu, quý một chân lên mặt đất, lực lượng mặc dù bị ngự khí hấp thu, nhưng vẫn còn lực phản chấn Bắc Tinh Hoàn phải gánh chịu, khiến hắn mất tái nhợt, có tình trạng như vậy đây.

Nhưng hắn không hề biết, Dương Tuấn nắm giữ Thế kỹ, ngự khí thì sao, Linh kỹ của hắn thì thế nào? Đều là đồ bỏ đi.

- Chết đi.....

Giọng nói băng lãnh của Dương Tuấn vang lên từ sau lưng Bắc Tinh Hoàn, một kích Hư Không Sát Bồng đánh ra, mặt Bắc Tinh Hoàn vặn vẹo, định né tránh một kích kia, nhưng lại phát hiện mình không thể né, định ra tay đón đỡ.

Nhưng mà tay Bắc Tinh Hoàn quá chậm, tuyệt thiên bồng đã đánh tới trước mặt, oanh một tiếng, Bắc Tinh Hoàn bạo đầu, thân thể không đầu ngã phịch xuống đất.

Xoẹt..... Phốc.....

Song đao của Triệu Viễn Chi đâm xuyên qua người Dương Tuấn, sau đó cắt người Dương Tuấn ra làm tư, máu tươi bắn lên tung toé.

- Haha, ngu xuẩn, Tiên khí là của ta....

Triệu Viễn Chi cười ha hả, nhưng một vật vừa dài vừa thô xuyên qua miệng hắn, sau đó vật đó khuấy lên, đem Triệu Viễn Chi đầu bị khuấy thành thịt nát, chết không thể chết lại.

- Kẻ ngu xuẩn chính là ngươi....

Thân thể bị cắt làm tư của Dương Tuấn không rơi xuống, mà từ từ ghép lại như cũ, hắn xoay người phun ra một câu lạnh lẽo, khiến những người còn lại thêm khát Tiên khí cũng bị gọi lên một gáo nước lạnh, nhìn Dương Tuấn như nhìn quái vật, không nói hai lời, đều sử dụng Thuần di phù thuẫn đi bỏ chạy.

- Hừ.....

Dương Tuấn hừ lạnh, nhưng ánh mắt lại bị huyết hải bên dưới toà tiên đảo kia hấp dẫn, vì sao tất cả huyết dịch đều chảy xuống chỗ này, nhưng khi Dương Tuấn bước đến gần thì toà tiên đảo kia bỗng nhiên rung động mãnh liệt, từ từ hạ xuống huyết hải bên dưới.

Ông....

Tiên đảo rung động, huyết hải bên dưới sôi trào, máu tươi chảy lên tiên đảo, từng đường từng đường vân như mạch máu, một dòng thông tin xuất hiện trong đầu Dương Tuấn, thì ra, tiên đảo cùng huyết hải này chính là chìa khoá để ---

Mở ra đường tiền lộ....

Đúng vậy, tiên đảo này là thứ mà vị tiên nhân tạ thế kia muốn sử dụng để trở về Tiên giới, nhưng huyết hải quá lớn, một mình ông ta không thể làm được, cuối cùng tạ thế, để lại thứ này cho hậu nhân, không ngờ lại giúp hậu nhân thoát khỏi đại nạn diệt giới.

Ông... Ông...

Tiên đảo chấn động mãnh liệt, tiên đảo nứt ra làm đôi, một bậc thang ánh sáng nhạt hiện ra, cuối bậc thang là một thông đạo hình tròn, bên trong toả ra linh khí nồng đậm đến kinh người, không phải nói là tiên khí.

Gọi ra chúng nữ, kể cả Huyền Thư, Dương Tuấn cảm thấy nữ tử này rất thanh thuần đáng yêu, nên để nàng đi qua đăng tiên lộ, Dương Tuấn đi đầu tiên, bước chân qua thông đạo kia, tiên khí bức người ập đến, phía trước là một vùng rừng rậm cực lớn, mỗi thân cây cao đến đâm thẳng vào chín tầng trời, Dương Tuấn vội vàng thu chúng nữ vào trong, bởi vì hắn không biết sẽ còn có nguy hiểm gì ở chỗ này không, mặc dù tất cả đều là Bất Tử Nhân, như bị giết cũng sẽ rất đau đớn, đều là nữ nhân của mình, Dương Tuấn không muốn họ chịu khổ.

Dương Tuấn hẳn, đã bước vào Tiên giới.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53: Ma Thân Cửu Mạch

Trong hư không xa xăm, Huyền Tiên giới...

Tinh cầu hỗn loạn, bởi vì thiên khung đang nứt vỡ ra từng đường như mạng nhện, một khối đại lực khổng lồ đang che phủ cả Huyền Tiên giới đang lao tới, khí kinh đã nghiền ép mọi sinh linh tu vi thấp kém, khối đại lực kia chốc lát sẽ va chạm vào Huyền Tiên giới.

Vút...

Một luồng sáng xé qua tinh không, tiểu tinh cầu, xuyên qua, tinh cầu, xuyên qua, không gì có thể cản được luồng sáng kia, nó như là tồn tại vô địch không gì cản nổi.

Bất ngờ là, ẩn sâu bên trong luồng sáng kia, là một nữ nhân, khí tức cường đại vô song, hư không phong nhận chia đến gần nàng một trượng đều bị nghiền nát, tu vi của nàng ít nhất là Kim Ất Đại Tiên.

Nhưng nếu Dương Tuấn ở đây, và nhìn rõ khuôn mặt của nữ nhân kia, hẳn có thể nhận ra được, đó là người ---

Đã giết hắn...

Nữ nhân kia xuyên qua hàng tỷ tinh lý, cuối cùng cũng đến Huyền Tiên giới, khi mà khối đại lực kia sắp va chạm vào Huyền Tiên giới, nàng ta lần theo khí tức của Dương Tuấn, khi mà hắn đã bước lên đăng tiên lộ, khí tức một người vẫn sẽ còn ở đó ít nhất hai ngày mới tán đi.

- Hừ, đáng giận, vậy mà đã chạy mất.

Nữ nhân kia hừ một tiếng, một chương nhẹ nhàng vỗ ra, sau đó xoay người, hoá thành luồng sáng rời đi.

Oành...

Một tiếng nổ oanh minh, những tướng Huyền Tiên giới được cứu rồi, nhưng thực sự lại bị một chương kia phá hủy hoàn toàn, mảnh vỡ tinh cầu bay tứ tán, vô cùng thảm thiết, một chương có thể hủy diệt cả tinh cầu, đó là cường đại cỡ nào.

- Hừ, quay về Tiên Trì vậy...

Nữ nhân kia hừ một tiếng, sau đó lẩm bầm, biến mất trong tinh không.

.....

Quay trở lại với Dương Tuấn...

Hắn đang ở trong không gian tùy thân, chỗ này đã trở thành một đại lực thịnh vượng, thế lực của hắn được xây dựng hoàn chỉnh, nhân số trên dưới 10 vạn người, có hai hiểm địa chứa đầy ma thú, còn Dương Tuấn tìm cho mình một chỗ an tĩnh, chuẩn bị thảo dược, tạo ra năm, sáu bể lớn được thủy, ngâm mình bên trong. đọc truyện tại

Lỗ chân lông mở rộng, được dịch xanh lục thẩm thấu vào trong, nếu có người biết Dương Tuấn dùng tiên thảo để ngâm mình thì sẽ hung hăng tiến lên đâm lên mặt hắn mấy cái, tiên thảo nha.

Ừng ục.... Tách....

Máu huyết sôi trào, da thịt Dương Tuấn bỗng nhiên nứt ra, máu tươi từ đó chảy ra liên tục, được dịch xanh lục biến thành màu lục nhạt, vì mất đi được lực bên trong lại đổi thành màu đỏ đậm của máu, da thịt Dương Tuấn lạnh lại như cũ, Ma Thân pháp tắc vậy mà đạt đến tầng thứ hai, trên cánh tay trái đã xuất hiện hai vạch màu đỏ, biểu thị cho nhị mạch.

Lại đổi sang bề được khác, lần này được lực giảm đi một chút, da thịt bên ngoài của Dương Tuấn bị hơi bong ra ngoài, máu tươi cuồn phún, được lực trong bề lần nữa thay đổi, đạt đến tứ mạch, Dương Tuấn lại lần nữa đổi bề khác.

Huyết nhục bên ngoài bắt đầu phân hủy, tiêu tán trong hư không. Dương Tuấn chỉ còn bộ xương cùng từng sợi gân mạch, được lực lưu chuyển bên trong, gân mạch biến thành màu xám bạc, cứng rắn như tinh thiết, ngang bằng một kiện Đế Khí bát phẩm, được lực lần nữa hao hết, gân mạch đổi thành màu bạc trắng bóng, thất mạch Ma Thân.

Lại tiếp tục mấy bề được dịch, gân mạch đổi thành màu đen, sau đó từng khối xương biến thành màu trắng bạc, bước lên cửu mạch Ma Thân, đáng tiếc được lực không đủ, thất mạch Ma Thân cần được lực quá mức khủng bố, nhưng mà cường độ thân thể của Dương Tuấn bây giờ vô cùng đáng sợ, ngang bằng Tiên Khí cấp Ngụy Tiên bát phẩm.

Tiên Khí, chính là một thay đổi lớn, mỗi kiện Tiên Khí lại có một cấp bậc ngang bằng với tu vi của tu sĩ, mỗi bậc lại chia làm nhất phẩm đến cửu phẩm, cửu phẩm yếu nhất, tu sĩ khi sử dụng cũng chỉ tăng lên một thành công lực, nhất phẩm tăng lên đến 10 thành, mà Tiên Khí Ngụy Tiên thì dù cho Nhân Tiên cảnh sơ kì cũng phải rất chật vật mới phá hư được nó, bởi vì Tiên Khí muốn luyện ra được rất là khó khăn, Khí sư phải bế quan trong mấy tháng mới luyện ra một kiện Tiên Khí, đủ để thấy Tiên Khí quý báu cỡ nào, nhưng mà trong Chiến Thần điện của Dương Tuấn thì có đầy.

Ma Thân Pháp Tắc đạt đến cửu phẩm, Dương Tuấn cũng dùng điểm thăng cấp tăng lên tu vi, Hợp Nguyên kì viên mãn, đến Độ Kiếp kì..

Ầm.. Ầm...

Lôi vân cuộn cuộn, bất thành linh một đạo lôi kiếp đánh xuống, uy thế phủ thiên cái địa, đánh lên người của Dương Tuấn, nhưng tên này vẫn trơ như đá, cường độ thân thể đạt đến Ngụy Tiên, chút lôi kiếp Độ Kiếp cảnh có là gì.

Nửa canh giờ sau, kiếp vân tán đi, trên người Dương Tuấn vẫn còn bốc lên khói trắng, hân ổn định lại tu vi, sau đó tiếp tục thăng cấp.

Một ngày sau...

Đại Thừa cảnh, Lập Thiên cảnh, Luyện Tiên cảnh, Đạp Thế cảnh, Vô Hoa cảnh, Nguyên Chân cảnh, Lôi Tiên Kiếp cảnh.

Oanh....

Đạo lôi tiên kiếp thứ chín đánh lên người Dương Tuấn, lôi tiên vân cũng tán đi, tu vi Dương Tuấn đạt đến Lôi Tiên Kiếp tầng 10, thiếu một chút nữa là vào Ngụy Tiên cảnh.

- Haiz, vẫn là chưa đủ sao?

Dương Tuấn thờ dài, bỗng nhiên âm thanh hệ thống im lặng lâu nay lại phát lên.

Keng, phát động nhiệm vụ ép buộc.

.... [Sử dụng Vé 101 Trò Chơi 1 lần]....

Ban thưởng: Tăng Cấp Lệnh, Ngũ Hành Thánh Huyết Mạch.

Thời hạn: 6 giờ.

.....

- Tăng cấp lệnh? Ngũ hành thánh huyết mạch?

Dương Tuấn mặt mơ hồ, hỏi hệ thống.

Keng, Tăng Cấp Lệnh khi sử dụng có thể tăng lên hai tiểu cảnh giới.

Keng, Ngũ Hành Thánh Huyết Mạch là huyết mạch sở hữu năm ngũ hành thánh thú huyết mạch, gồm Kim - Thanh Long, Mộc - Kì lân, Thủy - Huyền Vũ, Hỏa - Chu Tước và Thổ - Bạch Hổ.

- Ra là vậy, được, sử dụng vé 101 trò chơi...

Vụt....

Thân ảnh Dương Tuấn biến mất, xuất hiện trong không gian khác, tối tăm, mênh mông, một luồng ánh sáng xanh lam xuất hiện, một thiếu nữ bước ra từ bên trong.

- Hi hi, xin chào người thử thách, chào mừng đến Thế Chiến Z thế giới.

Thiếu nữ nhẹ nhàng đặt chân xuống không gian bên dưới, mái tóc phiêu phiêu, vô cùng động lòng người.

- Để ta giải thích, thế giới của người sắp đến là một vị diện cấp thấp, có điều là công nghệ quá mức hiện đại, máy móc trởi dậy, virus phát tán, phạm nhân trở thành tang thi, nhiệm vụ của người là tiêu diệt 12 Thủ Lĩnh Tang Thi, 4 Chúa Tể Nhân Tạo và 1 Nữ Hoàng Đỏ XI.

- Người sẽ không có tu vi, nhưng pháp lực vẫn còn, thân pháp có thể sử dụng, cường độ thân thể vẫn sẽ được sử dụng, pháp quyết không thể sử dụng, đi đi.

Dương Tuấn bị đưa đi, xuất hiện trong một không gian khác, nơi này kiến trúc hoàn toàn bị hủy diệt, không khi cũng bị ô nhiễm, thật không giống chỗ cho người sống.

Thế giới này có hình dạng của một tinh cầu, có bốn đại lục, Red, X, Y, Black, mỗi đại lục có 3 Thủ Lĩnh Tang Thi, 1 Chúa Tể Nhân Tạo, còn về Nữ Hoàng Đỏ XY, không có chút thông tin nào cả.

Gào....

Một đầu tang thi nhào đến Dương Tuấn, nhưng chỉ chạm đến phạm vi ba trượng bên ngoài Dương Tuấn, đã bị nghiền thành sương máu màu đen, toả ra mùi tanh thối.

Lôi Tiên Kiếp tu sĩ, trên người sẽ toả ra uy thế của thiên đạo, chỉ cần có ý đồ địch, tu vi thấp kém liền chịu thiên phạt, giống như đầu tang thi vừa rồi.

Gào.... Gét...

Tiếng động một chút, thì từng đầu từng đầu tang thi lao đảo đi đến chỗ Dương Tuấn, vừa vào tầm mắt liền hung hăng lao đến tấn công, nhưng cũng bị thiên phạt nghiền thành sương máu màu đen.

Một đường tiến tới, Dương Tuấn cố ý không dùng thân pháp, thế giới này linh khí khô khan, muốn khôi phục pháp lực rất cần nhiều thời gian, đọc truyện tại, hẳn không muốn lãng phí thời gian ngồi một chỗ điều tức.

Cộc... Cộc....

Từng tiếng súng nổ vang lên đỉnh tai nhức óc, phía trước đang có một nhóm người đang dùng súng lục bắn liên tục vào đàn tang thi đông đúc phía trước, đáng về chặt vật không dậy nổi, Dương Tuấn đứng cách xa đó 5 trượng, đủ để cả hai bên nhìn thấy nhau.

Nhưng hẳn không có ý định cứu người.

- Lạp Tư, mau nhìn, đằng kia có người.

Trong nhóm 4 người kia, có một tên thiếu niên khuôn mặt gian xảo, chỉ trở về phía Dương Tuấn, tên thiếu niên cầm đầu mang theo súng trường, tóc nhuộm đỏ, đeo khuyên tai, nhìn vô cùng lưu manh nói.

- Được, Hãn Phi, dùng hẳn làm mồi nhử bọn chúng, để chúng ta chạy thoát, nhanh lên.

Thiếu niên lưu manh tên Lạp Tư kia kéo tay một thiếu nữ, tên thiếu niên khuôn mặt tiểu nhân kia liên tục bóp cò súng, ngăn trở đàn tang thi đang lao đảo đi tới, một tên thiếu niên khác dùng súng máy mini hỗ trợ hẳn, liên tục lùi về hướng Dương Tuấn.

Vụt....

Lạp Tư tay kéo thiếu nữ kia chạy qua người Dương Tuấn, bởi vì không có ý đồ địch mà tấn công Dương Tuấn, nên thiên phạt sẽ không có ảnh hưởng đến hẳn, sau đó là tên thiếu niên cầm súng máy chạy qua, cuối cùng là Hãn Phi, nhưng tên này trên mặt có một nụ cười hiểm độc, tay phải cầm súng lục hướng chân Dương Tuấn bóp cò một cái, đọc truyện tại

Đoàng.... Bành....

Viên đạn vừa ra khỏi nòng, đã ngay lập tức phát nổ, Hãn Phi cũng ngay lập tức bạo thể, hoá thành sương máu, Lạp Tư, thiếu nữ cùng thiếu niên cầm súng máy nhìn lại sợ hãi, nhưng cũng tiếp tục lao đi.

Vụt.... Pắc...

Bỗng nhiên trước mặt bọn họ xuất hiện một cái bóng đen, hai tay vươn ra đã nắm lấy cổ của Lạp Tư và thiếu niên tên Diệc Lâm, khuôn mặt bọn họ đỏ gay, bởi vì bọn họ đang lơ lửng trên không trung ba xích (1 xích = 1 dm = 10 cm = 10 phân, ta nghĩ vậy).

Khuôn mặt bóng đen kia dần lộ ra, không ai khác là Dương Tuấn, những kẻ này âm thầm nói chuyện đều bị Dương Tuấn nghe thấy, thật đáng giận, kiến hôi cũng muốn tính kế thần tiên, đọc truyện tại

Đoàng... Đoàng... Bành... Bành....

Lạp Tư cùng Diệc Mặc cố gắng bóp cò súng, nhưng kết cục vẫn là giống như Hãn Phi, bạo thể nổ tung, hoá thành sương máu, bao bọc hai đám sương máu kia bằng pháp lực, một giọt máu cũng không dính lên người Dương Tuấn, hẳn đưa mắt nhìn thiếu nữ còn lại, vẻ ngoài xinh đẹp, mái tóc vàng óng, đôi mắt xanh lam long lanh nhưng lại vô hồn bất động, làn da lại tái nhợt xanh xao, giống như là mang bệnh.

Keng....

Phạm nhân: Milano Maria.

Tuổi: 19. [Xử nữ].

Trạng thái: Nhiễm virus nhẹ, đang chuyển biến xấu.

Chú thích: Khi người bị nhiễm virus, khi giao hợp sẽ lây nhiễm cho người còn lại (giống HIV).

Mô tả: Là tiểu thư trong dòng dõi quý tộc Milano.

.....

- Có lẽ nên giết cô ta luôn nhỉ?

Dương Tuấn nâng lên tay, định vỗ ra một chưởng, nhưng Maria bỗng nhiên co người, hai tay nắm chặt mặt dây chuyền, bên trong có một tấm ảnh chụp một gia đình, có một cô bé giống như đức Maria, có điều, khuôn mặt của người cha trong bức ảnh lại không có, ở đó có một vết rách cũ kỹ, đọc truyện tại

Hít....

Bàn tay dừng lại ở không trung, khí kinh tán ra bán kính nửa dặm, bất kể là tang thi hay kiến trúc, dưới khí kinh này đều bị chấn thành bụi phấn.

Làn da xanh xao của Maria đổi sang màu tím nhạt, khuôn mặt xinh đẹp hơi co lại vì đau đớn, Dương Tuấn thờ dài, đánh ra một đạo pháp lực, tế bào virus đều bị ép vỡ tung, độc huyết màu đen chảy ra từ từng lỗ chân lông, bốc lên mùi hôi thối nồng nặc, từ hư không Dương Tuấn ngưng tụ ra một quả cầu nước, tẩy rửa độc huyết hôi thối, pháp lực tồn dư vẫn đang không ngừng chữa trị cho Maria, Dương Tuấn cũng nhắm mắt điều tức, ý thức chìm vào đại đạo vô tận, từ khi Dâm Tâm Đại Đạo đạt tiểu thành, thì đại đạo Dương Tuấn như lạc vào mê cung, đi mãi không thấy đường ra.

Phạm là tang thi bước đến lại gần Dương Tuấn có ý định tấn công liền bị chấn nổ thành sương máu, tinh tú trên bầu trời lấp lánh, kì lạ ở chỗ là có đến hai mặt trăng, một xanh lam bình thường và một xanh lục kì lạ, đó là mặt trăng nhân tạo, Elysium, nơi nhân loại giàu có xây dựng trước khi đại họa xảy ra, là nơi an toàn nhất, nơi xa hoa nhất và cũng là nơi hắc ám nhất.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54: Ngục Tiên Cảnh

Đại lục Y.....

Là đại lục mà Dương Tuấn đang đứng, hắn ngồi cả đêm điều tức pháp lực, thật chất lúc trước giết mấy người Lạp Tư, hắn chỉ sử dụng một phần nhỏ thần pháp, linh lực tiêu hao như muối bỏ biển, không đáng vào đâu, hắn ngồi ở đây là muốn cảm ngộ Dâm Tâm đại đạo, thế giới này chính trị, nhân tâm sụp đổ, chỉ còn ác ma, dục vọng trong mỗi nhân loại, khiến cho qui tắc thế giới này cũng thay đổi, Dương Tuấn cảm nhận được qui tắc Dâm Tâm cường đại trong thiên địa thế giới này.

- Hải, vẫn là cánh cửa trước mắt nhưng lại không chạm tới, thật khó chịu.

Dương Tuấn thờ dài một tiếng, nói.

- Hư, ơ, hả?

Đúng lúc này, Maria cũng tỉnh dậy, phát hiện thân thể mình bỗng nhiên vô cùng khoẻ mạnh, không có chút dấu hiệu gì là bị nhiễm phải virus, hơn nữa lực lượng trong cơ thể còn mạnh mẽ hơn gấp bội lần lúc trước.

- Tỉnh rồi sao? Người đi đi, bây giờ người đã không còn là một cái phạm nhân, không sợ bất cứ thứ gì ở cái thế giới này nữa.

Dương Tuấn đưa lưng về phía Maria, nói, đó là sự thật, bởi vì nếu ước tính ra, Maria ở tu tiên giới chính là tu vi Khai Thể cảnh, tang thi, súng đạn, v.v. những vật tầm thường này sẽ không ảnh hưởng đến.

- Người là ai? Đây là chỗ nào?

Maria hỏi Dương Tuấn, nhưng trả lời nàng là một luồng kinh khí thổi bay, lẫn ra xa hơn mười trượng mới dừng lại, cả người lem nhem bởi bụi đất, sợ hãi

ngồi dậy nhìn người phía xa, nàng bắt ngờ hơn, là thị lực của mình tại sao bỗng nhiên tốt đến như vậy.

- Sâu kiến mãi vẫn là sâu kiến, được nghe ta nói một câu chính là phúc đức của ngươi, đừng quá nhiều lời.

Dương Tuấn đứng dậy, hẳn muốn hoàn thành nhiệm vụ nhanh chóng, chính thức bước vào con đường tu tiên.

Hai ngày sau, Dương Tuấn đi tìm đến nơi tập trung nhiều tang thi nhất sau khi gặp một số người sống sót, có một số kẻ đánh chủ ý lên hắn, hắn liền nghiền nát chúng như con sâu cái kiến, một cường giả tu tiên lại bị sâu kiến cắn lên, đó chính là sỉ nhục với mọi tu sĩ.

Chỗ này, có dấu vết của Thủ Lĩnh Tang Thi.

Mấy ngày này trong đầu Dương Tuấn có một cái suy nghĩ, những lần hệ thống ép buộc nhiệm vụ để đi vào không gian 101 Trò Chơi này, Dương Tuấn cảm giác mình như là một tên lính đánh thuê, dọn rác dùm người khác vậy.

Mà những ngày này, Maria vẫn luôn đi theo phía sau Dương Tuấn, nhìn thấy giết người như nhỏ cò, dễ không thể nào dễ hơn làm nàng kinh sợ, nàng ta một mực đi theo phía sau Dương Tuấn, có lẽ là vì nghĩ ở bên cạnh hắn là chỗ an toàn nhất.

Tang thi tán công nàng, đều giống như giun dế dưới đất, tùy tiện liền có thể chà đạp, nhưng mà nàng ta luôn luôn né tránh, cũng đúng thôi, sợ hãi từ lâu không dễ dàng trong ngày một ngày hai liền biến mất, mà một phần cũng bởi vì lực lượng này không phải chính nàng có được.

Mà Dương Tuấn cũng đi đến một toà cao ốc, bị phá hủy hơn một nửa, bên trong bốc ra một mùi vị hôi thối kinh tởm, cảm ứng cho thấy, bên trong, có một cá thể mạnh mẽ hơn tang thi bình thường.

Có thể là tang thi siêu cấp, có thể là Thủ Lĩnh Tang Thi...

Với pháp lực hiện tại, cùng Ma Thân Cửu Mạch, Dương Tuấn tự tin một quyền nổ nát một nửa tinh cầu này, nhưng vèn vèn một nửa, pháp lực hao hết, nhiệm vụ không hoàn thành thì sao? Bởi vậy, Dương Tuấn đành phải từ từ đi tìm diệt.

Toà cao ốc này tang thi xung quanh rất nhiều, hơn nữa còn có khá nhiều siêu cấp tang thi, Dương Tuấn mặt không đổi sắc, nắm tay nắm chặt, một quyền tung ra, quyền kinh cần quét phương viên trăm trượng bên trong quyền kinh này đều bị nghiền vụn, cao ốc dưới quyền kinh như bị ném phải bom, bùng một tiếng, máu màu đen bắn lên tận trời, sau đó như mưa rơi xuống đất.

Keng, hoàn thành 1/12 Thủ Lĩnh Tang Thi.

Quả nhiên, bên trong cao ốc này có Thủ Lĩnh Tang Thi, bây giờ Dương Tuấn chỉ cần tìm ra Chúa Tể Nhân Tạo và hai cái Thủ Lĩnh Tang Thi nữa, Dương Tuấn có thể đi sang đại lục khác tìm diệt Nữ Hoàng Đỏ, mà khối đại lục này không có dấu hiệu của nữ hoàng Đỏ.

Maria chứng kiến hết cả, hai chân run rẩy ngã bệt xuống, đây là Thần sao? Cường đại quá mức, không phải phạm nhân có thể làm ra, là Thần, được Chúa gọi đến cứu rồi nhân loại.

Maria trên má lãng xuống hai dòng nước mắt, sống trong bóng tối sợ hãi bao lâu, nhìn thấy một tia sáng hy vọng là hạnh phúc cỡ nào, Maria trong lòng quyết định, đi theo nam thần trước mắt này, có thể tìm được cha mẹ mình.

Ngày qua ngày, Dương Tuấn một đường tiến tới, chỉ cần có một chút dấu hiệu của Thủ Lĩnh Tang Thi, liền thẳng tay vỗ ra một chưởng, phá hủy toàn bộ khu vực năm trăm trượng bên trong, đại lục tàn phá bây giờ lại thêm điều tàn không nhìn nổi.

Keng, hoàn thành 3/12 Thủ Lĩnh Tang Thi.

Keng, hoàn thành 1/4 Chúa Tể Nhân Tạo.

Mặc dù gọi là đại lục, nhưng thực chất bốn khối đại lục này lại dính liền nhau, tạo thành một khối siêu đại lục, hai ngày sau, Dương Tuấn đi đến khối đại lục tiếp theo, đại lục X, mà tốc độ này của hắn phải nói là chậm vô cùng, nếu muốn, Dương Tuấn trong vòng một phút có thể đi đến đại lục tiếp theo, nhưng Dương Tuấn lại không làm, mà giữ một tốc độ vừa đủ để Maria có thể đi theo, thiếu nữ này một lòng muốn tìm kiếm phụ mẫu, nhưng lại không biết họ ở đâu, chỉ biết một mực đi theo phía sau Dương Tuấn, điều này làm hắn phiền muộn chết, nhưng lại cảm động trước tình cảm của Maria giành cho phụ mẫu, còn hắn, phụ mẫu đều không nhớ dung mạo, đừng nói đến cái gì tình cảm, bởi vì vậy nên Dương Tuấn mới cố gắng mọi cách để mạnh lên, tìm hiểu hết sự thật.

Lại qua gần nửa tháng sau, Dương Tuấn cuối cùng cũng đối mặt với Nữ Hoàng Đỏ, nói đúng hơn là một cái trí thông minh nhân tạo trên một cái siêu máy tính, nhưng mà nữ hoàng này gần như bất tử, chỉ cần còn Chúa Tể Nhân Tạo, tạo ra vật trí năng điện tử, nữ hoàng Đỏ có thể chuyển linh trí vào trong đó, tiếp tục điều khiển.

Nhưng mà 3 trong 4 Chúa Tể Nhân Tạo đã bị Dương Tuấn tiêu diệt, Chúa Tể Nhân Tạo cuối cùng cũng đang hấp hối chờ chết, nữ hoàng Đỏ đã không còn chỗ nào để trú thân, cuối cùng cũng bị diệt trừ.

Sau khi chết, bộ máy điều khiển của nữ hoàng Đỏ tự hủy, thả ra vi khuẩn kháng virus tang thi, khiến những tang thi trở lại người thường, điều này Dương Tuấn không có quan tâm, hắn quan tâm là phần thưởng nhiệm vụ kia.

Thăng Cấp Lệnh, tiến vào Ngụy Tiên cảnh.

Keng, xác nhận rồi không gian Thế Chiến Z?

- Xác nhận.

Thân ảnh Dương Tuấn biến mất trước mắt Maria, hắn cũng không có quá quan tâm nữ tử này, mang nàng theo làm gì, nàng còn gia đình, đem nàng đi chẳng phải chia rẽ họ sao, đây là điều mà Dương Tuấn không muốn làm nhất.

.....

Trở lại khu rừng đầu đó ở Tiên giới.

Dương Tuấn lập tức lấy ra Thăng Cấp lệnh sử dụng, cảnh giới lập tức tăng lên, Ngụy Tiên trung kì, từng dòng hiểu thấu đại đạo suy nghĩ luân chuyển trong đầu Dương Tuấn, đối với đại đạo hiểu thêm thâm sâu, Dâm Tâm đại đạo cũng chạm đến cánh cửa kia, nhưng cũng chỉ là chạm đến, không có chính thức bước vào trong.

Tu tiên lộ chính là bỏ đi phàm thai, đan điền mở rộng, tích lũy tiên nguyên lực, khai phá cực hạn đan điền, tăng lên vô hạn lực lượng, hưởng được thọ nguyên thiên địa ban thưởng, theo đuổi trường sinh.

Ngụy Tiên cảnh chia làm sơ, trung, hậu, đỉnh bốn kì, hưởng được vạn năm thọ nguyên, mà Tiên giới cũng không phải một giới hoàn chỉnh, mà bị tàn phá, phiêu phù từng mảnh Tiên vực, có 13 Tiên Vực khác nhau, phân chia theo 12 Can Chi và Tuyệt Tiên Vực, Tuyệt Tiên Vực là Tiên Vực cường đại nhất, 12 Tiên Vực bên dưới gồm Tý, Sửu, Dần, Mão, Thìn, Tỵ, Ngọ, Mùi, Thân, Dậu, Tuất, Hợi Tiên Vực, mà mỗi Tiên Vực lại có 4 Tiên Thành, theo bốn phương hướng là Đông, Tây, Bắc, Nam, các hào môn hoặc đại thế lực chi nhánh thường đến các Tiên Thành này xây dựng lên thế lực mới, có thể xây nên cả một tiểu thành để quản lý tất cả.

Mà Dương Tuấn đang ở Hợi Tiên Vực, Nam Hợi Thành, ở trong một hiểm địa là U Sâm Hắc Dã, một rừng rậm toàn đại thụ chọc trời, hoàn toàn là Tiên Thú có linh trí khai mở vô song, cảnh giới giới hạn từ Ngụy Tiên đỉnh phong trở xuống.

Keng, kí chủ tu vi đạt đến Ngụy Tiên, tiến vào Tiên Giới, hệ thống chính thức khai mở phiên bản hệ thống thật sự.

- Há? Phiên bản thật sự?

Dương Tuấn thắc mắc hỏi.

Keng, hệ thống sẽ thay đổi lại sát điểm và dâm điểm, hợp lại thành một là Bá Điểm, nhận được thông qua diệt sát kẻ địch tu vi cao hơn kí chủ và song tu với xử nữ có cảnh giới cao.

Keng, toàn bộ công pháp, Đê Khí thuộc phạm giới sẽ bị hệ thống thu hồi, hoàn trả lại bá điểm.

Keng, cách thăng cấp thay đổi, từ điểm thăng cấp đổi thành Tiên Hồn, là toàn bộ tích lũy tu vi của kẻ thù, tự thân kí chủ luyện hoá, hệ thống sẽ không có giúp đỡ.

Keng, hoặc kí chủ tích lũy Tiên Hồn đầy đủ có thể đổi Thăng Cấp Lệnh trong cửa hàng hệ thống sau khi thay đổi.

Keng, cửa hàng hệ thống thay đổi, dự kiến hoàn thành trong 6 giờ nữa.

Dương Tuấn ngồi một chỗ lắng nghe hệ thống thông báo sắp điếc cả tai, cuối cùng không có việc gì làm, đành chui vào trong không gian hậu cung, chứng nữ lâu ngày không có hợp hoan với hắn thì điên cuồng ngồi trên người hắn phi ngựa, từng nàng từng nàng nhao nhao hút lấy tinh hoa của Dương Tuấn, từng âm thanh thờ dục, nỉ non của nữ nhân không ngừng vang lên, như một bản nhạc dâm dục vô cùng, khung cảnh bên trong hết sức dâm dục.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Mộ Thục Tử

Keng, hệ thống cửa hàng hoàn toàn thay đổi thành công, ban thưởng xuống 20 vạn bá điểm.

Keng, bá điểm hiện tại: 820 vạn bá điểm.

Keng, khai mở hai công năng mới, Chú Khí Đan và Hoả Đan Lô.

Keng, công năng Tụ Hồn bị giải trừ, chuẩn bị thay đổi công năng khác.

Keng, bản thông tin thay đổi, hiện chi tiết:

Kí chủ: Dương Tuấn.

Cốt Linh: 18 nguyên. (Tuổi).

Tu vi: Ngụy Tiên trung kì.

Tiên Tinh: 3 ngôi bốn cánh. (Đọc lại chương 54).

Thọ nguyên: 1 vạn 6 ngàn năm.

Thân thể: Ma Thân Pháp Tắc (9).

Huyết mạch: Thiên Linh Nhân.

Pháp tắc: Lực Lượng, Sinh Mệnh, Thuần Di...

Đại Đạo: Dâm Tâm - nửa bước đại thành.

Bá điểm: 820 vạn.

Đo lường Chiến Lực: Ngụy Tiên hậu kì.

.....

Rốt cục sau 6 giờ, âm thanh lạnh băng của hệ thống vang lên liên tục trong đầu Dương Tuấn, sát điểm cùng điểm đều bị hệ thống dung hợp, hơn nữa còn bị khấu trừ, khiến trong lòng Dương Tuấn thầm hô một tiếng gian thương.

Tiến vào cửa hàng mới nhìn xem, bây giờ chỉ có bốn ô vuông nhỏ, Tiên Khí, Luyện Khí, Luyện Đan và Đạo Cụ, chọn thử xem cửa hàng Tiên Khí, nơi này lại có chín ô vuông nhỏ, đánh số thành 1-9, tương đương với nhất phẩm đến cửu phẩm, mà bên trong lại vô cùng đầy đủ các loại Tiên Khí, khôi đầu, tiên giáp, kiếm, đao, côn, trượng, tiểu đao, v.v. đều đầy đủ, nhưng hiện tại, Dương Tuấn là không có đủ tiền mua.

Chuyển chú ý sang hai cái công năng mới của hệ thống, Chú Khí Đan cùng Hoả Đan Lô, đây lại là một cái bàn rèn bằng sắt cùng một cái hoá lô bằng đồng bình thường, nhưng qua hệ thống giải thích, chỉ cần có đầy đủ vật liệu cùng tiên thảo, đặt vào trong có thể tùy ý luyện ra Tiên Khí và Đan Dược theo ý muốn, nhưng lại cần tốn tinh hoa khí cùng linh tính đan, hai thứ này dùng Tiên Khí cùng Tiên Đan vô dụng ném vào trong, đổi ra tinh hoa cùng linh tính.

Tiên Khí, ở trong Chiến Thần Điện Dương Tuấn có đầy.

Keng, đồng ý phân giải 1 ngàn 2 trăm Tiên Khí nhất phẩm?

Keng, đồng ý phân giải 947 Tiên Khí nhị phẩm?

Keng, đồng ý phân giải 888 Tiên Khí tam phẩm?

.....

- Đồng ý....

Dương Tuấn lập tức đồng ý, Tiên Khí bên trong Chiến Thần điện bỗng nhiên bốc hơi toàn bộ, tiêu thất trong hư không, mà Dương Tuấn lại nhận được đến mấy trăm triệu tinh hoa khí, con số dài đến khủng bố.

Keng, hệ thống gặp lỗi, thu hồi Huyết Mạch Bất Tử Nhân để chỉnh sửa, xin kí chủ thứ lỗi.

- Há? Thu hồi Huyết Mạch Bất Tử Nhân?

Dương Tuấn cả kinh, huyết mạch bất tử này luôn là vốn liếng cho Dương Tuấn hoành hành bất cứ chỗ nào, Tiên thì sao? Thần đã như nào? Ta chính là giết không chết.

Hiện tại thì sao, hệ thống thu hồi đặc tính huyết mạch Bất Tử Nhân, như vậy làm sao chơi? Hiện nhiên sau này đánh không lại, chỉ có thể chạy trốn chết, haiz, bất hạnh à.

- Ài, vậy chỉ có thể xem vào chính mình thực lực.

Dương Tuấn thở dài, bước đi từng bước bên trong U Lâm Hắc Dã này, chỗ này Dương Tuấn chưa từng đi qua, hệ thống cũng không chỉ dẫn, chỉ biết

như người mù sờ voi, hướng một hướng mà đi, không biết khi nào mới ra khỏi đây.

Từ khi nào Dương Tuấn đi vào một hẻm núi, không khí u ám lạnh lẽo, mây đen cuộn cuộn, sát khí kinh người, là địa phương mà nhân loại không thể sống.

Dương Tuấn từ cửa hàng hệ thống mới mua ra bốn cái Tiên Hồn Ngụy Tiên hậu kì, tiêu hao 220 vạn bá điểm, cứ mỗi một canh giờ hắn lại ngồi xuống hấp thụ Tiên Hồn, thúc nén ra thêm nhiều Tiên Tinh bốn cánh, mỗi viên Tiên Hồn Ngụy Tiên hậu kì này chỉ giúp Dương Tuấn thúc nén ra 5 cái Tiên Tinh bốn cánh, bao nhiêu đó Dương Tuấn còn thèm nếm quá ít, nếu để tiên giả nghe thấy, chỉ sợ đề hắn xuống hung hăng đánh một trận, nguoi một lần ngưng tụ ra 5 cái Tiên Tinh, còn bảo ít?

Ngồi luyện hoá suốt 3 giờ Dương Tuấn mới thu công, Tiên Tinh hiện tại của hắn đã có 18 cái, chiến lực đo lường có thể nghiền ép cả Ngụy Tiên đỉnh phong tứ tinh lục (viết tắt luôn Tiên Tinh sáu cánh), ở Nam Hối Thành này, Dương Tuấn tự tin có thể đánh hết Ngụy Tiên cánh.

Mà Dương Tuấn không có chú ý, lúc hắn thúc nén tinh tứ thứ 10, thiên địa rung động một hồi, đại biểu cho có người đột phá cực hạn Tiên Tinh trong cả Tiên Giới, mà liên tục như vậy 8 lần, biểu hiện tinh tứ thứ 18 của Dương Tuấn.

.....

Tây Hối Thành....

- Chuyện gì xảy ra?

- Là ai? Ai đột phá cực hạn thiên địa?

- CMN, 18 tinh tứ.....

- Yêu nghiệt hay thiên tài phương nào đây?

Tiên giả bên trong Tây Hối Thành nào loạn bàn tán, loại thiên địa rung động 8 lần kia là có người ở trong Hối Tiên Thành này đột phá 18 tinh tứ, đột phá cực hạn 10 tinh tứ trong suốt trăm vạn năm qua, trăm vạn năm trước cũng chỉ có một người như vậy, nhưng hắn chỉ có 16 tinh tứ thôi.

Tà Tôn....

- Chuyện gì? Hậu duệ Tà Tôn quật khởi sao?

- Không, không thể....

- Nhất mạch Tà Tôn xuất ra thêm một yêu nghiệt.

"....."

Bên trong mật thất, từng lão giả, lão ầu ngồi xếp bằng trong bóng tối duy trì thọ nguyên hoặc là đang bế quan trong đó, bỗng nhiên đôi mắt mở ra, quang mang chói lóa, nói thầm.

Tà Tôn, truyền thuyết vạn năm trước phi thăng lên Tiên Giới, cũng ở trong Hối Tiên Thành này đột phá cực hạn thiên địa thập tinh tứ, sau đó bước lên Nhân Tiên lại có 12 vàng trắng tròn, Thiên Tiên lại có đến 16 vàng mặt trời, Đại Tiên ngưng tụ ra 15 cái pháp tướng (phân thân), Minh Tiên có được 16 cái thần tướng, Đại La Minh Tiên có được 16 cái Chân Thân, Kim Ất Đại Tiên có được 16 cái Kim Thân, sau đó đạt đến Tiên Hoàng đỉnh phong, có được 18 cái Tiên Tướng, chạy đến Tuyệt Tiên Vực nào một trận long trời lở đất, bị Ngũ Đế trấn áp, sau đó nghe nói là bị diệt trừ.

Mà nhất mạch Tà Tôn này vẫn còn tồn tại, không ngờ lại xuất ra một yêu nghiệt mới.

.....

Dương Tuấn thì không biết người khác nghĩ gì về mình hết, một mình định tiến vào trong thì có tiếng người gọi hắn.

- Vị huynh đệ này, định tiến vào Âm Thôn Cốc sao?

Dương Tuấn quay người lại, sau lưng hắn có một nhóm người, bốn người nam tử, vẻ ngoài đều tuấn lãng tiêu sái, dáng người thon dài, phong độ vô cùng.

- Nơi này là cấm địa?

Dương Tuấn quay sang hỏi bọn họ.

- Đúng vậy, Âm Thôn Cốc là một cốc hắc ám, cấm địa bên trong cấm địa, nghe nói từng có Tiên Thú Nhân Tiên cảnh xuất hiện, à, ta là Chư gia, Chư Thiên Hùng.

Nam tử tóc đen ngắn, ở bên trong bốn người là điển trai nhất, có vẻ là chỉ huy cả nhóm, mà Chư gia, là hào môn cường đại bậc nhất Hối Tiên Vực (Hối = Trư, đọc lái thành Chư).

- Ha, chào Chư huynh, tại hạ họ Dương, tên Tuấn.

Dương Tuấn cũng khách sáo đáp lời, người khác đã khách sáo với hắn, hắn cũng không tiếc khách sáo trả lời người ta.

- Dương? Dương gia, Mùi Tiên Vực?

Chư Thiên Hùng lấp bắp nói, Dương gia ở Mùi Tiên Vực rất là nổi danh, nghe nói xuất ra một cái yêu nghiệt gọi là Dương Yên Nhiên, tuy là một nữ tính nhưng cốt lĩnh mới qua 2 ngàn năm đã đạt tới tu vi Đại Tiên 9 tướng, xưng bá ở Mùi Tiên Vực.

- Ô, không, ta không phải tộc nhân cái kia Dương gia.

Dương Tuấn lập tức phủ nhận, đó là sự thật, nhưng mà nhóm Chư Thiên Hùng lại không có tin tưởng, ba người còn lại trong nhóm Chư Thiên Hùng là Lâm Tráng Tuấn, An Vệ Đình cùng Du Lục.

Nhóm bốn người ai cũng nhiệt tình vui vẻ, bên trong có chút khách sáo đối với Dương Tuấn, Dương Tuấn cũng nhanh chóng nhập bọn với bọn họ, cả năm không tiến vào Âm Thôn Vực mà trở về Dã Hối Thành, một toà thành thuộc Nam Hối Thành uống một chén lớn.

Thiên Hương Lâu...

Một toà lầu cực lớn ở trong Dã Hối Thành, tiên giả mặc dù có chữ tiên, nhưng vẫn là con người, tham sân si dục nhục tâm tư đều có, nên dù là Phạm Giới vẫn là Tiên Giới, vẫn có lầu lầu kèm thanh lâu như thế này.

- Ô, Chư tam thiếu, ngài lại đến tìm Mộ tiểu thư sao?

Tên lão bản ở trong Thiên Hương Lâu hướng Chư Thiên Hùng hỏi.

- Đúng, ta có thêm một vị huynh đệ, muốn Mộ tiểu thư đến đàn cho chúng ta một bản.

Chư Thiên Hùng gật gật đầu nói, trong ánh mắt không khỏi phát ra sự nóng bỏng mãnh liệt.

- À, xin lỗi Chư thiếu, Mộ tiểu thư hiện đang phục vụ cho một vị công tử khác, phiền Chư thiếu đợi một lát, để tôi thông tri với Mộ tiểu thư.

Tên lão bản mỉm cười hèn mọn chà chà tay, Chư Thiên Hùng tiện tay ném ra một khối tiền thạch hạ phẩm, tên lão bản ngay lập tức nhặt lấy nhét vào túi áo, sau đó sắp xếp phòng cho năm người, là một gian phòng riêng khá lớn, một lúc sau liền có một đồng đồ ăn đem lên, hầu hết là thịt Tiên Thú, còn có linh quả trân quý, đủ biết nội tình Chư gia cũng như Thiên Hương này to lớn cỡ nào.

Chén qua chén lại, Dương Tuấn tửu lượng kinh người, cuối cùng cũng chỉ còn Chư Thiên Hùng còn tỉnh táo chè chén với hắn, còn về ba người kia lại là tửu lâu say quá ngủ dậy, nằm ngù ở trên bàn.

- Ê, hự, Mộ tiểu thư đi đâu rồi? Tại sao lâu như vậy chưa đến?

Chư Thiên Hùng trong cơn say múa may nói cuồng, luôn miệng nhắc đến cái kia Mộ tiểu thư, Dương Tuấn từ miệng Chư Thiên Hùng hỏi rõ, Mộ tiểu thư này là người bán cầm nghệ trong Thiên Hương Lâu, gọi là Mộ Thực Từ, trong miệng Chư Thiên Hùng như phun ra hoa, nói cái gì nàng dung mạo tuyệt sắc, khí chất xuất trần, mỗi lần gây đàn như tiên tử trên chín tầng mây, khiến người nghe nàng gây đàn muốn huyền hóa phi thăng.

Dương Tuấn cười thâm, nhà hắn mỹ nữ là không thiếu, Hồ Điệp, Ngọc Lan, Tuyết Bích, chúng nữ đều là đại mỹ nữ trăm năm, ngàn năm, vạn năm mới có một người, khiến hắn gần như miễn dịch với sắc đẹp, không phải như đại sắc lang thấy vào mắt liền lao đến nuốt sạch sẽ mỹ nữ trước mắt.

Kẹt....

Đúng lúc Chư Thiên Hùng ngã xuống bàn ngủ, cửa phòng lại mở ra, một nữ tử bạch y bước vào, trên tay ôm một cái cổ cầm, tóc đen phiêu dật, làn da trắng nõn như tuyết, đôi mắt long lanh như sao, đôi môi anh đào căng mọng, bên dưới lại là hai quả nhục cầu to lớn, một bàn tay Dương Tuấn nắm vào cũng không hết.

Phi, ta tại sao lại có mấy cái suy nghĩ này.

Dương Tuấn trong lòng thầm nhỏ xuống một ngụm nước bọt, mà nữ tử trước mắt không ai khác là Mộ Thực Từ, nàng đôi mắt nhắm lại, nở nụ cười rạng rỡ như hoa sen vừa nở, khiến người khác muốn nhìn ngắm nụ cười của nàng mỗi ngày.

- Xin lỗi công tử, Mộ Thực Từ tới muộn.

Mộ Thực Từ khẽ cúi người, duyên dáng nói xin lỗi với Dương Tuấn, nhưng trong lòng nàng lại nhộn nhào suy nghĩ, áp lực từ người nam nhân này đối với nàng vô cùng khổng lồ, nàng tu vi lại là Ngụy Tiên trung kì 6 tinh ngũ, nhưng trong lòng lại dâng lên suy nghĩ, mình chắc chắn đánh không lại người trước mắt này.

- Mộ tiểu thư, mời vào...

Lúc này Dương Tuấn mới phát giác là vấn đề Mộ Thục Tử đứng ở ngoài cửa, mà Mộ Thục Tử cũng không biết, cuối cùng vờ như đợi Dương Tuấn mời vào, nhón miệng nở một nụ cười tươi, bước vào trong, sau đó ngồi ở góc trái phòng một cái bàn đặt đàn ngồi xuống, bắt đầu gảy.

Âm thanh quả nhiên đánh sâu vào lòng người ta, đem tinh thần đẩy lên chín tầng trời, phiêu phiêu sung sướng vô cùng.

Àm....

Đúng lúc này, cánh cửa phòng bật mở, là do bị một cước đạp ra, một nam tử bước vào trong, khuôn mặt vênh vác, quát.

- Cút hết cho lão tử....

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 56: Đủ Chưa?

- Cút hết cho lão tử....

Một nam tử vẻ ngoài có chút tuấn tú, nhưng lại là một dạng ăn chơi trác táng, mặt ngược lên tận trời, đứng ở cửa phòng quát lớn.

Keng...

Nam tử: Chư Chí Long.

Cốt Linh: 1500 nguyên.

Tu vi: Ngụy Tiên trung kì 5 tinh tú.

Mô tả: Nhị thiếu của Chư gia.

.....

- Là nhị thiếu sao? Tại sao không bình tĩnh ngồi xuống, nghe ta đàn một khúc?

Mộ Thục Tử khe khẽ cười, nhỏ nhẹ nói.

- Haha, Mộ tiểu thư, ta không muốn ở cùng lũ rác rưởi..

Chư Chí Long cười lớn, sau đó gằn giọng nói, một tay chộp tới hướng Chư Thiên Hùng, rõ ràng, giữa bọn họ có thù hằn, hai tinh tú sau lưng hiện lên, phát ra ánh sáng lam nhạt, cánh tay chộp tới Chư Thiên Hùng phát ra lam quang, lực lượng tăng lên gấp bội, muốn đả thương Chư Thiên Hùng đang say ngủ.

- Có thể dừng....

Dương Tuấn tay phải chộp tới, hai tinh tú cũng hiện lên sau lưng, nhưng tốc độ của Dương Tuấn nhanh hơn hẳn, một cái chớp mắt đã đứng trước mặt Chư Chí Long, bàn tay nắm chặt cổ tay Chư Chí Long.

Rắc....

Một tiếng xương gãy vang lên, sắc mặt Chư Chí Long trắng bệch, hắn không ngờ có người dám đả thương mình, bốn tinh tú đồng loạt hiện lên, lực lượng tăng mạnh, Chư Chí Long một chương vỡ ra, hướng đầu Dương Tuấn đánh tới, nhưng một bàn tay của Dương Tuấn lại chặn lại một chương đó của hắn, sau lưng Dương Tuấn hiện lên tinh tú thứ 3.

Một chương toàn lực bị chặn lại, sóng khí mạnh mẽ cuốn lên trong căn phòng nhỏ này, hất bay mấy người Chư Thiên Hùng, người này đụng chỗ này, người kia đạp chỗ kia, đồng thanh rên lên một tiếng đau, cùng nhau tỉnh dậy.

- Ấy da, là tên nào say rượu đánh nhau à?

Chư Thiên Hùng xoa xoa đầu đau mưng, tên này cũng vì say rượu nên mới quát lên như vậy, thân thể tiên nhân dễ bị đụng đau vậy sao?

- Há? Chư Chí Long? Dương huynh?

Chư Thiên Hùng nhìn trước mặt hai người đang giằng co, mà người yếu thế lại là ca ca kế của hắn, Chư Chí Long, tuy đều cùng một phụ thân sinh ra,

nhưng mà cả hai không có ý xem người kia là huynh đệ.

- Haha, Chư huynh tỉnh rồi sao? Lúc này có kẻ vào sửa lớn, ta đang giúp người rọ mõm hẳn lại.

Dương Tuấn cười lớn, tinh tú của hắn tinh thuần hơn người bình thường rất nhiều, bởi vì hắn lấy tiên nguyên thuần khiết từ Tiên Hồn, chứ không như người khác rút lấy tiên nguyên khí trong thiên địa thúc nén mà ra, mặc dù chỉ có 3 tinh tú, nhưng vẫn nghiền ép được Chư Chí Long bốn tinh tú.

- Tiểu tử, người chờ đó....

Chư Chí Long gầm lên, trên người phát ra hồng quang, sau đó ở trong hai bàn tay của Dương Tuấn bốc hơi trong hư không, như chưa từng có tồn tại vậy.

- Há? Hệ Thống, chuyện gì xảy ra?

Keng, đối phương dùng bảo mệnh phù, thuần di cách kí chủ 200 dặm.

- Thì ra là vậy....

Dương Tuấn phui phui tay, quay lại cười nói với Chư Thiên Hùng, sau đó mượn lời cáo từ, ý muốn tìm một quán trọ nghỉ ngơi, bất ngờ Mộ Thục Từ từ nãy giờ im lặng lại lên tiếng, mời Dương Tuấn đến Mộ Dung Viên của nàng, chuẩn bị cho Dương Tuấn một cái trang viên nho nhỏ, để hắn tạm nghỉ.

Dương Tuấn trong lòng cũng nghi ngờ, nhưng cuối cùng chấp nhận lòng tốt của nàng, đến trang viên của nàng sắp xếp ở lại.

Dương Tuấn lại từ hệ thống mua thêm hai cái Tiên Hồn, tiếp tục luyện hoá, thiên địa lần nữa rung động, mà còn mãnh liệt hơn lúc trước rất nhiều, hai giờ sau, Dương Tuấn thu công lại đứng lên, sau lưng là 24 ngôi sao bốn cánh lấp lánh, hệ thống đã nhắc nhở, đây đã là đã cực hạn của hắn, nếu lại tiếp tục hấp thu Tiên Hồn, có thể bạo thể mà chết.

Bây giờ, Dương Tuấn cần là thăng cấp, giết một cái Ngự Tiên hậu kì, hấp thu Tiên Hồn của hắn, mới có thể đột phá, không thể dựa vào Tiên Hồn từ cửa hàng.

- Tiểu tử bên trong kia, hôm trước đã thương chúng ta nhị thiếu, còn không lăn ra đây.

Một giọng quát lớn của nam nhân vang vọng trước trang viên của Dương Tuấn, Dương Tuấn mỉm cười, có kẻ tự dẫn xác đến, hắn cảm tạ còn không hết đây.

Dương Tuấn bước ra ngoài, ở ngoài đường lớn đang có đông đảo người đứng xem, hầu hết đều là Ngự Tiên sơ, trung kì, duy có một nhóm khoảng 6 người, trong đó một người Dương Tuấn chú ý, là Chư Chí Long, bốn người đứng sau lưng hắn có tu vi là Ngự Tiên trung kì, nhưng mà người đàn ông đứng chắn trước Chư Chí Long, là Ngự Tiên hậu kì 7 tinh ngũ.

- Là hắn, Thượng Ngự, đánh giết hắn cho ta.

Chư Chí Long vừa nhìn thấy Dương Tuấn liền hướng người đàn ông kia quát lên.

- Con bà nó, tiểu tử kia lại chọc trúng Chư nhị thiếu rồi.

- Ta nghe nói hắn là bề gãy tay của Chư nhị thiếu.

- Xùy, ta nghe nói là có liên quan đến Mộ tiểu thư nha.

- Hải, hồng nhan mầm tai hoạ a....

Trên đường lớn, từng người từng người nhỏ giọng bàn tán, xôn xa xôn xao, Chư Chí Long nghe thấy được thì mặt tái đi, vì nữ nhân mà đánh không lại người ta, lại chạy về gọi người lớn đến, là nhục nhã cỡ nào, nhưng tên này bao nhiêu năm qua chẳng lẽ không gặp mấy chuyện như vậy sao? Mặt dày của ta không sợ.

- Thượng Ngự, giết hắn.

- A Đồng, Lạc Kiệt, Hạo Lăng, Âm Dao, lên đánh hắn cho ta.

Thượng Ngự hét lên với bốn người đứng phía sau lưng Chư Chí Long, bốn người này đồng loạt xông lên, năm tinh tú sau lưng mỗi người hiện lên, đồng loạt bấm ra tiên thuật, huy mang đủ màu bay về phía Dương Tuấn.

Dương Tuấn sắc mặt ngưng trọng, cơ bắp căng cứng, miệng hít sâu một hơi, bàn tay từ từ nâng lên, trong mắt người vây quanh những tưởng hắn sẽ đánh ra cái gì ghê gớm tiên thuật, nhưng mà....

- Hơ~ à...

Dương Tuấn há lớn miệng, ngáp dài một tiếng, bàn tay nâng lên che ở miệng, một bộ trang nhã ngáp ngủ, khiến người đứng xem muốn thổ huyết, mẹ, tiên

thuật đánh tới nơi, người buồn ngủ cái rầm à.

- Xong, tiểu tử này là đi chết.

- Hài, tuổi trẻ nông cuồng.

Mắt thấy bốn tiên thuật kia đánh tới Dương Tuấn, người vây xem đồng loạt thở dài nói, người đứng gần hắn cũng là tránh ra xa xa, tiên thuật ba động là không thể đỡ.

- Chết....

Chư Chí Long mắt đỏ ngầu, gầm lên.

Ầm....

Tiên thuật đánh lên người Dương Tuấn, một tiếng nổ lớn đình tai nhức óc, bụi mù quấy lên tận trời, "Haha", Chư Chí Long cười lớn, bụi mù chậm chậm tan đi, một bóng người vẫn đứng ở bên trong, Dương Tuấn, không chút hư hại đứng trong một hố thung, trên người trừ quần áo có chút tối tả, da thịt một vết xước cũng may không có.

- Cái, cái gì?

Chư Chí Long, Thượng Ngự, cùng những người khác đồng thanh nói lên, sau đó trong lòng dâng lên suy nghĩ, trên người kẻ này có bảo vật, mới có thể ở dưới tấn công của bốn cái Ngự Tiên không một vết xước.

- Đủ rồi chứ....

Dương Tuấn phì phì áo, nở một nụ cười tà mị, thân thể của hắn cứng rắn như tiên khí Ngự Tiên cảnh, mấy cái Ngự Tiên trung kì muốn đánh phá? Xì, mấy cái đình phong còn có chút cơ hội.

Ầm....

Sáu vì tinh tứ hiện lên sau lưng Dương Tuấn, tiên nguyên lực hùng hậu chảy khắp cơ thể, không cần thân pháp, Dương Tuấn dùng lực lượng cơ thể vọt lên, nắm đấm nắm chặt, quyền kinh quán quanh, chớp mắt đã ở trước mặt một tên Ngự Tiên trung kì, nắm đấm phóng to trong mắt tên kia, nhưng bởi vì tốc độ quá nhanh, hắn chỉ có thể đứng nhìn nắm đấm kia đâm tới.

Oanh....

Một tiếng nổ lớn gấp bội lần lúc này, bụi mù lần nữa cuốn lên, nhưng lần này, một cơn mưa máu rơi xuống mặt từng người, bụi đất tan đi, bên trong đó vẫn chỉ có một người, nắm tay của hắn vẫn còn nhỏ xuống máu tươi, mà dưới chân lại là một đồng huyết nhục bầy nhầy, đủ biết chuyện gì xảy ra.

- Lại đến....

Dương Tuấn xoay người lại, nở nụ cười như ác ma trong mắt người khác, hướng Thượng Ngự mà nói.

- Càn rỡ....

Thượng Ngự rống lớn, mặc dù tên này có thể một quyền đánh chết Ngự Tiên 5 tinh tứ thì sao, hắn là Ngự Tiên 5 tinh ngũ, nghiền ép bất cứ Ngự Tiên hậu kì nào, không lẽ tên tiểu tử trước mặt này là người mới đột phá cực hạn thiên địa lúc này sao? Đừng đùa, làm sao có thể trùng hợp như vậy được.

- Đến....

Sau lưng Dương Tuấn trôi nổi lên 8 tinh tứ, người vây quanh hít vào một ngụm khí lạnh, 8 tinh tứ nha, là cực hạn của Ngự Tiên trung kì, người trước mặt này từ đâu nhô ra vậy.

- Haha, tiểu tử, 8 tinh tứ thì sao? Vẫn là chưa đủ.

Thượng Ngự cười ha hả, muốn đánh xuyên hàng rào cảnh giới giữa Ngự Tiên trung kì và hậu kì với 8 vì tinh tứ là không đủ.

- Không đủ, vậy người nói bao nhiêu thì đủ?

Dương Tuấn hai tay khoanh trước ngực, hỏi lại.

- Hà hà, tiểu tử ngốc, muốn đánh một trận với ta thì chí ít phải có mười tinh tứ.

Thượng Ngự cười hí hửng, giống như trước mặt là một tên hề đang pha trò vậy.

- Được....

Dương Tuấn gật gật đầu nói, trước ánh mắt kinh ngạc của mọi người ở đây, sau lưng hắn trôi nổi lên thêm hai ngôi sao bốn cánh.

- Thế nào? Đủ giết người rồi chứ?

Dương Tuấn nở nụ cười tà ác, hai nắm đấm đung vào nhau, trên người hắn thân pháp hay tiên thuật gì cũng không có, chỉ có thể dựa vào lực lượng cơ thể cùng tiên nguyên lực từ Tiên Tinh phát ra mà đánh, ài, thật nhớ ngày xưa à.

- Người, người, người vẫn là chưa có đủ, trừ khi người có 12 tinh tú, nếu không, ta, ta một tay cũng có thể trấn áp người.

Thượng Ngự ngực đau đớn, con bà nó, Dã Hối Thành này từ khi nào nhô ra một cái yêu nghiệt như vậy, thập tinh tú à, Thượng Ngự khóc không ra nước mắt, chỉ biết dùng lời kéo dài mạng sống.

- Thượng Ngự, sao còn chưa giết hắn?

Chư Chí Long quát lớn, nhưng mà miệng hắn bỗng nhiên mở lớn, mà những người khác cũng là như vậy, trước mặt họ là một màn cực kì khó tin, sau lưng tên kia, thật, thật có 12 tinh tú.

- Con bà nó, thật có 12 Tiên Tinh Tú.

- Ta thiên, yêu nghiệt ở đâu vậy?

- Ai da, lần này Chư Chí Long thật là mất mủ đi chọc cựa long à.

Người đứng xem bật lên mấy câu mắng tục, sau đó một mảnh xôn xao chỉ trở, Chư Chí Long mặt từ đỏ thành xanh, xanh lại thành trắng, hắn không thể tin được kẻ này lại yêu nghiệt như vậy, mà người khổ nhất chính là Thượng Ngự, hắn bây giờ ước gì mình có thuận đi phù, chạy thật xa chỗ này à.

- Thế nào? Chịu chết hay chưa?

Dương Tuấn lần nữa hỏi, trên miệng treo một nụ cười tà mị, người khác nhìn vào như là ác ma, hai quyền đung nhau, sóng khí quét qua bốn phương tám hướng.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 57: Tiên Trận Sư - Vây Khốn

Thượng Ngự khuôn mặt trắng bệch, kẻ trước mặt vậy mà yêu nghiệt giống như Chư đại thiếu nhà hắn, 12 tinh tú, thiên tài đánh đồng với Tà Tôn nhất mạch ngày xưa, nhưng mà đó chỉ là khởi đầu, sau này hắn có như Tà Tôn một đường hát vang hay không thì không ai biết.

- Người, người là nhất mạch Tà Tôn?

Thượng Ngự tay chân run rẩy, lùi về sau mấy bước, bất cẩn đụng ngã luôn Chư Chí Long sau lưng.

- Tà Tôn nhất mạch? Không liên quan.

Dương Tuấn lập tức lắc đầu, nói, công năng nhất kích tất sát đã sẵn sàng, chỉ cần tiến lên, Thượng Ngự chắc chắn chết.

- Không phải? Vậy người là tộc nhân Tiên Vực bậc cao?

Thượng Ngự lập tức hỏi tiếp.

- Người chết, bớt hỏi nhiều...

Vù...

Dương Tuấn hết kiên nhẫn, chân dậm mạnh, tiên nguyên lực từ tiên tinh giải khai, tốc độ nhanh vô cùng, Dương Tuấn nắm đấm nắm chặt, gia trì thêm nhất kích tất sát, dậm tới Thượng Ngự đang ngây ngẩn.

- Không....

Thượng Ngự cảm giác được sự nguy hiểm tột cùng, mồ hôi lạnh chảy như mưa, chỉ biết nhìn nắm đấm kia phóng to trong mắt.

Ầm..

Khí kinh mạnh mẽ quét qua, bụi trên mặt đất lần nữa bị cuốn lên, máu tươi bắn ra như mưa, đám đông vây xem không còn lời nào để nói từ này giờ, miệng mở lớn đủ nhét vào một cái nắm tay con nít.

Bởi vì bọn họ quá mức kinh ngạc cùng sợ hãi, ai trong đời không tự nhận mình là thiên kiêu, nhưng đứng trước mặt người này lại như đá ở ven đường không đáng nhắc tới, lời nói nghẹn ở cổ, chỉ biết há hốc miệng nhìn.

Keng, chúc mừng kí chủ nhận được 1 Tiên Hồn Ngụy Tiên hậu kì.

Keng, nhận được 40 vạn bá điểm.

Hai âm thanh thông báo của hệ thống vang lên trong đầu Dương Tuấn, Dương Tuấn cũng có quá quan tâm đến nó, mà bàn tay thấm đẫm máu tươi đang nắm lấy cổ Chư Chí Long, kẻ muốn tìm hấn phiền phức, nên chết đi cho đỡ phiền toái về sau.

- Ngươi, buông, ta, ra, đại, ca, của ta, sẽ, không tha cho ngươi.

Chư Chí Long cổ họng bị bóp đến khàn giọng, gắng từng tiếng nói.

- Chư gia ngươi ta cũng không sợ....

Dương Tuấn lạnh lùng nói một câu, nắm tay hai dùng sức bóp lại, đầu Chư Chí Long liền nổ tung, nhưng một giọt máu cũng không dính lên người Dương Tuấn.

- Thôi xong, hấn giết Chư nhị thiếu rồi....

- CMN, Chư Nam Phong sẽ không tha cho hấn rồi.

- Khiêu chiến Chư gia, đây là muốn tìm chết, Chư gia có lão tổ Thiên Tiên cảnh à....

Dương Tuấn bỏ đi, quay về gian viện của mình, lấy ra Tiên Hồn của Thượng Ngụy ra luyện hoá, bỏ mặc mấy lời nói của đám người kia.

Hai giờ sau, 24 ngôi sao sau lưng Dương Tuấn trôi nổi lên, hai ngôi sao hợp vào nhau, tạo ra một ngôi sao năm cánh lấp lánh mới, 1 ngôi, 2 ngôi, 3 ngôi, 5 ngôi, 8 ngôi, 12 ngôi sao năm cánh, nhưng mà đó vẫn chưa có dừng lại, mà vì tinh ngũ thứ 13, 14 trôi nổi lên, đây là cực hạn của Tiên Hồn Thượng Ngụy, không phải cực hạn của Dương Tuấn.

- Haiz, có chút không đủ nhét kê răng.

Dương Tuấn thở dài, có chút xúc động muốn lấy hết bá điểm mua Tiên Hồn luyện hoá, nhưng hệ thống lại là nâng giá lên kinh khủng, một viên Ngụy Tiên đỉnh đến 300 vạn bá điểm.

Cộc.... Cộc.....

Bỗng nhiên cửa phòng của Dương Tuấn bị ai đó gõ lên mấy tiếng, Dương Tuấn cảm giác được một luồng khí tức quen thuộc, chủ nhân của nơi này, Mộ Thục Tử đến rồi.

- Dương huynh, huynh đây là làm ra việc lớn, ta khuyên ngươi nên đến Bắc Hội Thành tham gia Phong Vân Tế Hội, tránh đụng độ lão tổ Chư gia.

Mộ Thục Tử ánh mắt cùng giọng nói lo lắng, đối với Dương Tuấn khuyên mấy tiếng.

- Haha, ý tốt của Mộ tiểu thư ta nhận, nhưng Dương Tuấn việc ta làm, còn phải sợ người lớn đến đánh sao?

Dương Tuấn cười lớn, nói.

- Dương huynh, ta biết lai lịch của huynh, vừa phi thăng không lâu, không phải tộc nhân Tiên Vực bậc cao, lão tổ Chư gia là Thiên Tiên cảnh, mà đại thiếu Chư gia Chư Nam Phong là Nhân Tiên hậu 6 bán nguyệt luân, Dương huynh không phải là đối thủ.

Mộ Thục Tử nghiêm mặt nói, Dương Tuấn hơi bất ngờ, nhưng một mỹ nhân ở đây bán nghệ, lại có nhiều gia viên như vậy, thế lực phía sau cũng không phải bình thường.

- Ta lại nói lần nữa, ta không có sợ ai cả, thỉnh Mộ tiểu thư quay về.

Dương Tuấn cũng hạ giọng xuống, trầm giọng nói.

- Vậy, ta xin cáo từ....

Mộ Thục Tử cuối cùng cũng chỉ đành rời đi, Dương Tuấn là người nào, từng ngang dọc khắp thiên hạ tu tiên giới, há có thể sợ mấy lão đầu gàn đần xa trời, núp trong bóng tối bề quan, giữ lại sinh mạng đó sao? Không bao giờ.

Đến một cái, giết một cái, đến một đoàn, ra tay toàn diệt.

.....

Quả nhiên, ngày hôm sau, Dương Tuấn đang bế quan tìm hiểu đại đạo, thì hai luồng khí tức mạnh mẽ ập đến, gian viện Dương Tuấn bị thổi bay, Dương Tuấn đứng yên dưới đất, ánh mắt chăm chú nhìn hai người đang phiêu phù trên không trung, một là Nhân Tiên hậu kì cùng một Nhân Tiên đình phong.

Một là Chư Nam Phong, một là Chư Lân, nhị lão tổ Chư gia, lão già này xuất quan là vì muốn ở trong Nam Hội Thành này, danh chấn Chư gia là không thể phạm, kẻ phạm vào, cái kết là phải chết.

- Tiểu tử cuồng đồ, còn không lăn ra đây.

Chư Lân trầm giọng nói, mặc dù âm thanh tuy nhỏ, nhưng nó lại vang vọng trong lòng từng người, mà người trong Dã Hội Thành hôm qua vậy xem Chư Chí Long bị giết thì cũng chạy đến xem náo nhiệt, khiến tất cả người trong thành đều tò mò chạy đến.

- Ta thiên, Chư nhị lão tổ xuất quan?

- Con bà nó, tiểu tử nào gan to bằng trời, dám chọc ỏ kiến lửa như Chư gia?

- Xùy, hấn giết Chư nhị thiếu, để Chư đại thiếu nổi giận, phỏng chừng lần này Chư đại thiếu muốn giết cả nhà tiểu tử này.

Âm thanh xì xào của đám người xem náo nhiệt vang lên, mà Dương Tuấn thì như không có gì xảy ra, bình thản nằm dưới đất, gầy gầy mỏng, một mặt không quan tâm tới việc đang xảy ra, nói.

- Lão bát tử, gào ngươi mẹ cái gì gào à? Có giỏi thì lên đánh ta.

- Tiểu tử cuồng ngôn....

Chư Lân tức giận, tiên nguyên lực bùng nổ, tay cách không vỗ ra một chưởng về phía Dương Tuấn đang nằm, là Nhân Tiên đình phong 9 toàn nguyệt luân, một chưởng này đủ giết một Nhân Tiên 6 bán nguyệt luân, chả lẽ không giết nổi một cái Ngụy Tiên 12 tinh tứ?

- Xùy, lão già, không cần khoa trương như vậy.

Dương Tuấn nhẹ nhàng phát tay, một luồng tiên nguyên lực quét lên cự chưởng, mà Chư Lân thì ánh mắt khinh thường, cười ha hả nói - "Haha, tiểu bối vô tri". Nhưng lão ta lập tức tròn mắt, cự chưởng vỡ ra lập tức tan vỡ thành mây khói, như chưa có từng xuất hiện vậy.

- À.....

Một đám tu sĩ đứng xem há hốc miệng, mà Chư Lân cũng vẻ mặt cương cứng, con bà nó, chuyện gì xảy ra, rõ ràng một chưởng của mình đánh tới, lại bị người ta một cái phát tay đánh tan, mà lại là một cái tiểu bối Ngụy Tiên cảnh, còn Dương Tuấn, tên này không có phóng thích tiên nguyên lực, mà là tinh thần lực, tinh thần lực xâm nhập vào một chưởng kia, xóa bỏ liên kết của tiên nguyên lực với nhau, khiến tiên nguyên lực phân rã, nhưng mà tiêu hao cũng không phải là nhỏ, tương tự như ấn ký tinh thần trên Tiên Khí, chỉ cần xóa đi, nó là vật vô chủ, nên tiên nguyên lực mà không có chứa tinh thần lực, không khác gì tiên nguyên khí trong thiên địa, không chút sát thương.

- Lão già, xuống đây đánh ta à.

Dương Tuấn ngược mặt, vênh váo nói, tiên nguyên lực tập trung ở tay phải, tay trái ngoắc ngón tay phía Chư Lân, Chư Lân mặt đỏ lên, bị trắng trợn khiêu khích như vậy, hồi sau hấn không tức giận?

- Nhị tổ lão, để huyền tôn trừng trị hấn.

Chư Nam Phong đứng một bên từ nãy đến giờ lên tiếng nói, sát ý hùng hực, thân đệ đệ của hấn bị người giết, không những đánh lên mặt hấn, mà còn khiêu khích uy nghiêm của Chư gia mà hấn luôn tự hào.

- Khai ra ngươi danh tính, ta cho ngươi ân huệ không làm quỷ vô danh dưới kiếm của ta.

Chư Nam Phong xuất ra một chuôi tiên kiếm, hàn quang xông phá bốn phía, uy dũng vô song, thả ra một câu vừa lạnh vừa nóng.

Cuồng.....

Một chữ xuất hiện trong đầu từng người ở đây, chỉ xuất ra tiên khí thôi đã khẳng định đối thủ phải chết, mà cũng đúng, một Nhân Tiên đánh Ngụy Tiên, cuồng thì thế nào, ngươi có thực lực thì ngươi có thể làm được bất cứ chuyện gì.

- Rầm ở đâu thôi như vậy? Là ai? Là tên nào thả?

Dương Tuấn mắt nhìn trái, mắt nhìn phải, miệng la lớn như kẻ điên, Chư Nam Phong mặt lúc trắng lúc xanh, mà những người khác thì trong lòng thầm cười lớn, kẻ cuồng ngôn lại gặp tên thô ngôn đáp trả, đúng là kịch hay.

- Muốn chết....

Chư Nam Phong giận dữ quát, tiên kiếm bắn ra vô tận hào quang rực rỡ, sau đó là từng đường kiếm khí phô thiên cái địa bắn ra, như từng đầu cự long lao về phía Dương Tuấn, mà Dương Tuấn cũng không có coi thường mấy đường kiếm khí này, lập tức vận chuyển hết thủy lực lượng từ tinh ngũ, tốc độ tăng lên đến cực hạn, như quỷ mị thoát khỏi từng đường kiếm khí kia, nhưng vẫn bị trúng một chút tiên lực hủy hoại trên thân thể.

- Hừ, vùng vẫy giãy chết...

Nhân Tiên cảnh, tinh tú chuyển vào trong đan điền, ngưng tụ ra vàng trắng, hay nguyệt luân, sơ kì cần 4 trăng khuyết, trung kì cần 4 bán nguyệt, hậu kì cần 8 bán nguyệt mà đỉnh phong cần 6 toàn nguyệt luân, Nam Phong hừ lạnh, 6 vàng bán nguyệt hiện lên sau lưng, tiên nguyên lực bùng nổ, kiếm khí càng thêm lăng lệ, uy lực càng thêm khủng bố đánh tới Dương Tuấn.

- Không ổn, tiên nguyên lực ta đánh không lại hắn.

Dương Tuấn chật vật tránh né, tiên nguyên lực tiêu hao cực kì lớn, mà cứ né tránh thì Dương Tuấn sẽ hao cạn tiên nguyên lực, đến lúc đó như cá nằm trên thớt, mặc cho người ta làm thịt.

Keng, đo lường tình trạng kí chủ đang ở trong nguy hiểm, đề nghị nghề nghiệp Siêu Cấp Tiên Trận Sư, giá bán 5000 vạn bá điểm, bá điểm hiện có: 1200 vạn.

[Siêu Cấp Tiên Trận Sư]: Tiên Trận Sư siêu cấp, dùng thiên địa tự nhiên cùng tiên khí thiên địa lập lên trận pháp tiên cấp, tốc độ nhanh gấp bội lần Tiên Trận Sư bình thường, tùy theo địa thế mà bố trí trận pháp khác nhau.

Trận pháp đề nghị hiện tại: Tiên cấp 1, Tam Trụ Tru Thiên trận, tiên trận trấn áp tu sĩ có cảnh giới cao hơn kí chủ, qua một thời gian sẽ từ từ bảo toàn cảnh giới, đến khi còn lại tu vi Ngụy Tiên mới dừng lại.

.....

- Xùy, đồ tốt, nhưng quá đắt đi....

Dương Tuấn đang chật vật tránh né thì "xùy" một tiếng rõ to, khiến người xung quanh tưởng hắn đang khinh thường Chư Nam Phong, mà Chư Nam Phong dĩ nhiên cũng mặt mày không kém, rõ ràng nghiền ép tu vi với đối phương, dùng một thành lực lượng cũng đủ nghiền ép, nhưng Chư Nam Phong đã dùng đến hai thành, vẫn chưa đủ giết tên chết tiệt trước mắt, mà Dương Tuấn thì không có chú ý, chỉ đang thương lượng cùng hệ thống.

- Hay là, hệ thống đại gia, có thể hay không cho ta giảm một nửa giá?

Keng, hệ thống buồn bán chân thật, không muốn làm những đoạn kinh tế.

- Con em người, ta còn tiền sao? 5000 vạn, ta có đủ sao?

Keng, hệ thống không có em, nhưng hệ thống có thể cho kí chủ vay mượn, nhưng sẽ tính lãi.

- Được, cho ta vay 10 tỉ bá điểm.

Keng, hệ thống hiện tại chỉ cho kí chủ vay 5000 vạn.

- Con em người....

Keng, hệ thống không có em..

Dương Tuấn lòng sùng sục lửa giận, cuối cùng đành vay 5000 vạn bá điểm từ hệ thống, nhưng Dương Tuấn lập tức thổ huyết, mẹ, lãi gấp đôi trong một tháng, không trả? Hệ thống cho người đến đòi, nhưng mà cảnh Dương Tuấn thổ huyết khiến Chư Nam Phong đắc ý, cười lớn, nói.

- Haha, tiểu tử đáng chết, chống lại Chư gia, một đường phải chết.

- Thật sao?

Dương Tuấn nở một nụ cười kì dị, hai tay bắt ấn pháp, tiên khí xung quanh cuộn cuộn, hoá thành một cái lồng cực lớn, chụp xuống ba người Dương Tuấn, Chư Nam Phong cùng Chư Lân, ba cột trụ sáng bắn lên trời, đóng chặt cả ba vào trận pháp này.

- Tam, Tam Trụ Tru Thiên Trận?

- Con bà nó, là Tiên Trận cấp Địa Tiên?

- Xìt, không ngờ tên tiểu tử kia là Tiên Trận Sư, mười vạn năm có một à.

- Chả lẽ, Chư Nam Phong cùng Nhị tổ Chư gia, lần này phải xong?

Người vây quanh bắt đầu xì xào bàn tán, có người kinh sợ, có người lo lắng, trong đó có mấy đệ tử Chư gia xem não nhiệt bắt đầu rục rịch, gửi mật báo về Chư gia, để Chư gia đại lão tổ đến viện cứu.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dân Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.